ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 206

24.12.57

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος:

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

•

Γιὰ νὰ εἶναι καλὰ μητέρα καὶ παιδί

•

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΥΣΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

1 Τουαλέτα μπροκάρ ντέ πιές. Ἡ φούστα εἶναι ἴσια μὲ τιράντες. Ἡ καζάκα εἶναι χωρὶς μανίκια καὶ μὲ ντεκολτὲ μυτερὸ στὴν πλάτη. Κάτω ἀπὸ ἕναν ὠμίτη μυτερὸ πίσω δγαίνουν πολλὲς ἀτσάκιστες πιέτες γιὰ νὰ δίνουν φάρδος καὶ νὰ τραβοῦν ἀλλοῦ... τὰ θλέμματα.

2 Μαρινιὲρ ἀμπιγιὲ ἀπὸ μουσελίν. Εἶναι ντιρομπλαρισμένη ὅλη ἀπὸ μεταξωτὸ καὶ εἶναι πλισέ. Γύρω στὸ ντεκολτὲ μιὰ φάσα ἴσια συγκρατεῖ τὸ πλισέ.

3 Φόρεμα ἀπὸ ζέρσεϋ μάλλινο ἢ μεταξωτὸ ὕφασμα. Ἔχει ἕνα ἀμπισμὲν ἐμπρὸς καὶ στὰ πλάγια ἀτσάκιστες πιέτες οἱ ὁποῖες συγκρατοῦνται στὴ μέση μὲ δυὸ φιογκάκια. Ντεκολτὲ τετράγωνο μὲ μιὰ ψαλιδιὰ στὴ μέση.

4 Ντὲ πιὲς μὲ ζακέτα φλοῦ ριχτή. Ἔχει στενὸ ὠμίτη μὲ ἄρκετη σούρα στὸ στῆθος. Γιακαδάκι καὶ πέτα κλασικά, μανίκια τρουὰ κόρ, τσέπες σχιστές.

5 Μαρινιὲρ ἀπὸ μετεξωτὸ βορὸ γιὰ μιὰ ἐυφάνισι ἀμπιγιέ. Ἔχει μυτερὸν ὠμίτη ὁ ὁποῖος συγκρατεῖ τὴ σούρα τοῦ κορσάζ. Ντεκολτὲ τριγωνικὸ μὲ φάσα, μανίκια μακρυά. Πίσω φερμουάρ.

ΕΤΟΣ 8ον ■ 11-24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 206 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τευχη) .. δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τευχη) » 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τευχη) .. » 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία) :

Δολλάρια 8,50 | Λ. Ἀγγ χ. 3.0.0
Βελγικὰ φρ. 410 | Γαλλικὰ φρ. 2900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Γερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

του Ἀκαδημαϊκοῦ

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΕΝΑΣ ἐπιστήμων, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, ἦρθε νὰ μᾶς θυμίση, μ' ἕνα φυλλαδάκι, τὴν ἀνάγκη τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ. Τί εἶναι αὐτὸ τὸ πιστοποιητικό; Ἀμέσως... Ὁ ἔρωτας, ἡ μεσίτευσι καλῶν φίλων, ἡ θέλησι γαμπροῦ καὶ νυφῆς, ἡ συγκατάθεσι τῶν γονιῶν, ἡ σύνταξι τοῦ προικοσυμφώνου, ἡ ἄδεια τοῦ σεβασμιωτάτου, δὲν φθάνουν γιὰ νὰ ὑπάρξη γάμος σωστός: Χρειάζεται σφυγμομέτρησι, πιεσομέτρησι, ἀκτινοσκόπησι, στηθοσκόπησι, ἀνάλυσι τῶν πτυέλων, τῶν ὑγρῶν, τοῦ αἵματος, τῆς χολῆς: Ὅλα μαζί, πιστοποιητικὸ ὑγείας. Μὲ ἄλλους λόγους τὸ κράτος πρέπει νὰ χώση τὴ μύτη του ὡς τὴν ἐσώτερη γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ μας, νὰ τρυπώνη κάτω ἀπὸ τὸ νυφικὸ κρεβάτι, νὰ παραμονεύη πίσω ἀπὸ τὰ παραπετάσματα, νὰ μεταβάλλη τοὺς τρυφεροὺς στεναγμούς μας σὲ εἶδος καταχωρίσιμο στὰ γραφειοκρατικά του δελτία.

Βρίσκεσθε στὸν ἕβδομον οὐρανό, ἡ φαντασία σας καλπάζει, συγκίνησι ἀπερίγραπτη, κατάστασι λυρική, τὰ χείλη ἐγγίζουν μὲ τρεμούλα, τὴν τρυφερὴ κερήθρα τῶν μελίμηνων, ὅταν, ξαφνικά, πρέπει νὰ σᾶς κόβη στὰ δυὸ μιὰ παγωμένη φωνὴ δόκτορα:

— Βγάλτε τὴ γλώσσα σας, παρακαλῶ.

— Μά, γιατρέ μου, ἔπρεπε, νομίζω, νὰ ἰδῆτε μάλλον τὴ γλώσσα τῆς πεθερᾶς μου...

Αὐτὸς ὅμως δὲν πρέπει νὰ παίρνη ἀπὸ ἀστεῖα. Θὰ ἐπιμένη νὰ σᾶς ἐξετάζη σὰν ἄλογο τὴν παραμονὴ τῶν ἱπποδρομιῶν... Καὶ ὅμως αὐτὰ ὅλα, ἡ ἐξέτασις τῆς ὑγείας πρὸ τοῦ γάμου, τὸ προγαμιαῖο πιστοποιητικό, εἶναι λογικώτατο καὶ ἐπιβαλλόμενο μέτρο. Γιὰ νὰ διορισθῆ κανεὶς δικαστικὸς κλητήρας, τελωνοφύλακας, εἰσπράκτορας, γραμματοκομιστής, σκουπιδιάρης ἀκόμα τῆς δημαρχίας, θὰ τοῦ ζητήσουν κάποιο πιστοποιητικό. Πῶς μπορεῖ νὰ ἐχῃ τὴν ἀξίωσι νὰ διορισθῆ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑψίστου, ἀναδημιουργὸς τοῦ εἴδους, πλάστης μιᾶς φυλῆς, χωρὶς τὴν ἀπόδειξι καὶ τὴ βεβαίωσι, ὅτι ἔχει τὸ στοιχειωδέστερο ἀπὸ τὰ προσόντα —τὴν ὑγεία;...

✻

Ὁ Στέρν, ὁ ἀμίμητος Ἄγγλος χιουμορίστας, ἀρχίζει τὴν περίφημη αὐτοβιογραφία τοῦ Τρίστραμ Σάντυ, πάνω - κάτω μὲ τὰ ἑξῆς: «Εὐχῆς ἔργο θὰ ἦταν ἡ μητέρα μου καὶ ὁ πατέρας μου νὰ προσέχανε λιγάκι περισσότερο σ' αὐτὸ ποὺ κάναν, ὅταν μὲ σκαρώνανε». Ἡ εὐχὴ αὐτὴ ἀνεβαίνει πολὺ συχνὰ στὰ χείλη πολλῶν ἀνθρώπων, μὲ στεναγμό. Εἶναι ὅλοι αὐτοί, ποὺ τὸ σπαραχτικὸ δράμα τους μᾶς ἔδωσε στὸ ζοφερώτατο σκηνικὸ πίνακα τῶν «Βρυκολάκων» ὁ μεγάλος Νορβηγὸς δραματουργός. Εἶναι οἱ ἄπειροι θλιβεροὶ Ὀσβάλδοι, ποὺ γεννιοῦνται γιὰ νὰ περιφέρουν μιὰ ὁποιαδήποτε ἀρρώστεια, ποὺ δὲν εὐθύνονται γι' αὐτή. Εἶναι ὅλες οἱ νοσηρὲς κληρονομικότητες. Εἶναι ζωές, ποὺ σχίζονται στὴ μέση μὲ μιὰ μυστηριώδη προσταγή, ὅπως τὸ δάζο ποὺ ραγίζει, στὰ καλὰ καθούμενα, στὴν ἡσυχία καὶ τὴ θαλπωρὴ τῆς κάμαρης, μ' ἕνα ἀνατριχιαστικὸ τρίγμο. Εἶναι στάδια, ποὺ ἀρχίζουν μὲ τόση λαμψι, μ' ἀπειρες ὑποσχέσεις, γιὰ νὰ σβύσουν ἀπότομα στὴ δερέντα ἑνὸς θεραπευτηρίου, μὲ τὸ πρῶτο φθινοπωρινὸ χρυσωμα τῶν φύλλων, στοὺς τραγικοὺς θαλάμους φρενοκομείου, στὸ μαρτυρικὸ κάθισμα τοῦ παραλυτικοῦ, στὶς παγερὲς φροντίδες μιᾶς κλινικῆς, στὸ πιστόλι τῆς αὐτοκτονίας ἢ στὸ δρωμερὸ κελλὶ μιᾶς φυλακῆς. Εἶναι ὅλοι αὐτοί, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ σκοτεινὸ κατακάθι μιᾶς κοινωνίας καὶ μιᾶς φυλῆς, ποὺ ἀντλεῖ μὲ γεμάτες φοῦχτες ἡ πολυκέφαλη Ὑδρα τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς ἐγκληματικότητος.

✻

Μὰ κι' ἔξω ἀπ' ὅλα αὐτά, ἔξω ἀπὸ τὴ μόνιμη καὶ θετικὴ μολυσματικὴ ἑστία, ὑπάρχουν οἱ ἄλλοι, οἱ δῆθεν ὑγιεῖς, οἰχλωρωτικοί, ἀναιμικοί, κουρασμένοι ἀπὸ τὴν κοινία, συρόμενοι, λαχανιασμένοι, ὑποθερμικοί, ποὺ ὁ ζωϊκός τους παλμὸς μπορεῖ νὰ γίνη αἰσθητὸς μόνο μὲ τὸν ἀκουστικὸ πολλαπλασιαστὴ τῶν κουφῶν, ποὺ σταθερὰ κατεβάζουν τὸ μέσο ἐπίπεδο τῆς ζωτικότητος τῆς φυλῆς. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι τὰ σφάλματα μιᾶς στιγμῆς; Εἶναι δημιουργήματα τῆς ἀφελέστατης κι' ἐγκληματικῆς ἰδέας, ὅτι τὸ μόνο προσὸν τῆς πατρότητος εἶναι τὸ κέφι μας. Πάρετε καὶ τεντώσετε λίγα μέτρα σκοινὶ ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὡς τὴν ἄλλη· κάτι σταματήστε μ' αὐτὸ τοὺς διαβάτες κι' ἀρχίστε νὰ τοὺς ρωτᾶτε. Ἐλάχιστοι θὰ βρεθοῦν ποὺ νὰ σᾶς ποῦν, ὅτι εἶναι σὲ θέσι νὰ σκαρώσουν ἕνα παπούτσι, ἕνα καπέλο, μιὰ καρέκλα, ἕνα μπαστούνι. Κανένας δὲν θὰ σᾶς πῆ, ὅτι δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ φαμπρικάρη ἕνα παιδί: Σπουδαῖο πρᾶμα. Ἕνα παιδὶ γίνεται σ' ἕνα λεπτὸ καὶ μάλιστα σ' ἕνα δευτερόλεπτο, γιὰ μερικοὺς πούχουν τὸν παράδεισο ἀστραπιαῖο, κατὰ τὴ γαλλικὴ ἔκφρασι. Αὐτὸ τὸ λεπτό, αὐτὸ τὸ δευτερόλεπτο, προσδιορίζει μιὰ ὁλόκληρη ζωή.

✻

Ἡ τροχιά μας εἶναι ὅπως τῆς σφαίρας τοῦ ὅπλου. Εἶναι ὠρισμένη μόλις ἔπεσε ἡ σκανδάλη. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μεταβάλη τίποτα. Καὶ πρέπει νἄχη φροντίσει ἀπὸ πρὶν γιὰ τὴν ποιότητα τῆς μπαρούτης. Παιδικὲς κοῦρες, φυσικὴ ἀνατροφή, γιατροί, γιατρικά, φροντίδες, εἶναι ὕστερα ἁπλᾶ μπαλώματα. Ὁ ἄνθρωπος ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ κλείση τὰ μάτια εἶναι ὅ,τι ὑπῆρξε σὰν ἔμβρυο. Ἔδεσε ὁ καρπός; Τελείωσε. Θ' ἀναπτυχθῆ κατὰ τὸ δεσιμό του. Τὸ πιστοποιητικὸ εἶναι γι' αὐτὸ ἀπαραίτητο. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ξέρετε ἀπὸ πρὶν ἂν ἡ μπαρούτη σας εἶναι ὅπως πρέπει. Οἱ ἄνθρωποι κατὰ τοῦτο διαφέρουν ἀπὸ τ' ἄλλα ζῶα: ὅτι φιλοδοξοῦν νὰ ξέρουν τί κάνουν. Ἡ συνείδησις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἀνωτερότητός τους.

Γιὰ τὸ «πάρτυ»

1 Ἕνα ντεκολτὲ φόρεμα ἀπὸ καντριγιὲ σουρά, συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα ταιριαστὸ σὲ χρῶμα κοντὸ ζακετάκι ἀπὸ δελοῦδο καὶ ξεχειλωτὸ γιακά.
2 Γιὰ μιὰ κοπελλίτσα ποὺ δὲ θέλει νὰ φορέση ἀκόμη ἔξωμα, ἕνα φορεματάκι ἀπὸ λεπτὸ μάλλινο ἐμπριμὲ γιὰ τὴν «ἄχαρη ἡλικία» μὲ πιέτες ἀτσάκιστες καὶ μὲ μακρὺ μανίκι.
3 Τουαλέτα ἀπὸ μεταξωτὸ φασονέ. Κορσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ γιακὰ ξεχειλωτὸ καὶ τριγωνικὸ ντεκολτὲ στὴν πλάτη ποὺ καταλήγει σ' ἕνα φιογκάκι. Φούστα μὲ πιέτες ἀτσάκιστες.
4 Ἡ δεσποινὶς αὐτὴ προτιμᾶ τὶν ἴσια γραμμή. Φορεῖ ἕνα μάλλινο φόρεμα κλειστό, μὲ 3 ραφὲς καὶ μαρτεγκὰλ κάτω ἀπ' τὸ στῆθος.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΖΥ

Πρωτότυπο άγγλικό διήγημα

Τ.Α ΤΡΟΛΛΕ·Υ· πού πήγαιναν πρὸς τὸ κέντρο τῆς πόλεως σταματοῦσαν μπρο στὰ ἀκριβῶς στὴν πόρτα τοῦ «Ἰνστιτούτου Καλλονῆς Μάρτζυ». Οἱ ὑπάλληλοι πού περίμεναν κάθε πρωΐ στὴ στάση γιὰ νὰ πάνε στὰ γραφεῖα τους, σήκωναν κάθε τόσο τὰ μάτια τους ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα, γιὰ νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ στὰ ὁλόξανθα μαλλιὰ τῆς Μάρτζυ, πού διακρίνοταν πίσω ἀπὸ τὴ βιτρίνα τοῦ καταστήματος. Κι' ἐκείνη τοὺς ἀπαντοῦσε μ' ἕνα χαμόγελο. Τοὺς ἤξερε ὅλους γιατὶ τοὺς εἶχε δῆ ἑκατοντάδες φορές.

Τὸ πρωΐ ἐκεῖνο ἡ Μάρτζυ ἔφθασε στὸ κατάστημά της μὲ μιὰ μικρὴ βαλίτσα στὸ χέρι, ἀπ' ὅπου ἔβγαλε ἕνα τούλινο βραδυνὸ φόρεμα καὶ ἕνα μαντὸ ἀπὸ μπροκὰρ μὲ γιακὰ ἀπὸ ἄσπρη ρενάρ. Τὰ κρέμασε καὶ τὰ δύο μὲ θρησκευτικὴ προσοχὴ σ' ἕνα ντουλάπι, φόρεσε μιὰ πράσινη κομψὴ μπλοὺζα, διώρθωσε λίγο τὸ ἄφωγα μακιγιαρισμένο πρόσωπό της καὶ κάθησε στὸ ταμεῖο.

Στὶς ἐννέα ὅλες οἱ κοπέλλες πού ἐργάζονταν στὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς βρίσκονταν στὶς θέσεις τους καὶ περίμεναν τὴν πελατεία.

Λίγο ἀργότερα, κουδούνισε τὸ τηλέφωνο. Ἡ Μάρτζυ πῆρε τὸ ἀκουστικό.

— Ἰνστιτοῦτο Καλλονῆς Μάρτζυ... εἶπε.

Καὶ πρόσθεσε ὕστερα μὲ χαμηλὴ φωνή:

— Ἄ, καλημέρα, ντάρλινγκ!...

Μιὰ ἀνδρικὴ φωνὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γραμμῆς τῆς ψιθύρισε:

— Εἶμαι ἀληθινὰ ἀπελπισμένος, γλυκειά μου. Δὲν μπορῶ νὰ ρθῶ ἀπόψε... Ἕνα ἀπρόοπτο ἐμπόδιο... Θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἀργότερα...

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς ἔγινε ξαφνικὰ ψυχρὸς καὶ ἐπίσημος.

— Θὰ σὰς εἰδοποιήσω γιὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ συμβολαίου, πρόσθεσε.

Καὶ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία διακόπηκε.

Τὸ πρόσωπο τῆς Μάρτζυ εἶχε τώρα σκοτεινιάσει καὶ σὲ λίγα δευτερόλεπτα τὸ ἀλλοίωσε μιὰ ἔκφρασι θυμοῦ. Εἶχαν κανονίσει ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα μὲ τὸν Ἄλεκ, νὰ φάνε τὸ βράδυ στὸ «Φλάουερς» καὶ νὰ γυρίσουν ὕστερα στὰ διάφορα νάϊτ—κλάμπς. Εἶχαν διαλέξει μαζὶ τὸ φόρεμα καὶ τὸ μαντό. Καὶ τώρα τὸ ὡραῖο αὐτὸ σχέδιο ματαιωνόταν!

«Θὰ τοῦ τὰ ψάλλω ἀπὸ τὴν καλή, τοῦ ἀνόητου. Θὰ τοῦ πῶ τί σκέπτομαι γι' αὐτόν, μουρμούρισε θυμωμένη ἡ Μάρτζυ. Θὰ ἤθελα νὰ ξέρω ποιός ἦταν μαζί του στὸ γραφεῖο του καὶ ἀναγκάστηκε νὰ προσποιηθῆ ὅτι μοῦ μίλοῦσε γιὰ σοβαρὲς ὑποθέσεις...»

Ἄπλωσε τὸ χέρι της ἀποφασιστικὰ γιὰ νὰ πάρη τὸ φίλο της στὸ τηλέφωνο. Σταμάτησε, ὅμως, βλέποντας νὰ μπαίνη στὸ κατάστημα μιὰ κυρία μὲ γκρίζα μαλλιὰ ντυμένη ἁπλά.

Ἀξ. φαινόταν πολὺ σπουδαία πελάτισσα. Ὡστόσο ἡ Μάρτζυ τὴ χαιρέτησε εὐγενικά:

— Καλημέρα σας, τῆς εἶπε. Ἔχετε κλείσει ραντεβοῦ γι' αὐτὴ τὴν ὥρα;

— Ὄχι..., ἀπάντησε ἐκείνη μὲ κάποιο δισταγμό. Θὰ σᾶς περιποιηθῶ ἐγὼ ἡ ἴδια. Τί ἐπιθυμεῖτε;

— Ἡ κόρη μου μοῦ εἶπε νὰ διορθωθῶ λιγάκι. Δὲν ξέρω ἐγὼ τί χρειάζεται.

Ἕνα ἀγαθὸ χαμόγελο φώτισε τὸ πρόσωπο τῆς κυρίας, ποὺ πρόσθεσε:

— Ναί, θὰ ἤθελα νὰ γίνω ὡραία... Κάμετε σεῖς ὅ,τι νομίζετε...

Ἐνῶ ἑτοιμαζόταν γιὰ τὸ ἔργο τῆς «δημιουργίας» μιᾶς φυσιογνωμίας, ἡ Μάρτζυ ἐξακολουθοῦσε νὰ βρίζη μέσα της τὸν Ἄλεκ:

«Γελάστηκε ἂν νομίζη ὅτι μὲ ἔχει πιὰ στὸ χέρι καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ μοῦ φέρεται ἔτσι».

Ἡ φωνὴ τῆς κυρίας διέκοψε τὶς σκέψεις τῆς Μάρτζυ:

— Πόσο ἐλαφρὰ εἶναι τὰ δάχτυλά σας!... Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔρχομαι σὲ ἰνστιτοῦτο καλλονῆς...Τὸ σπίτι μου, ἡ οἰκογένειά μου, μὲ ἀπασχολοῦν πολύ, δὲν μὲ ἀφίνουν νὰ φροντίσω τὴν ἐξωτερική μου ἐμφάνισι.

Ἡ Μάρτζυ ἀπάντησε μὲ μιὰ κοινοτυπία:

— Κάθε γυναίκα ἔχει ὑποχρέωσι νὰ περιποιήται τὸν ἑαυτό της...

Μιὰ καινούργια σκέψις ἀναπήδησε στὸ μυαλό της:

«Ἴσως θέλει νὰ τὰ χαλάσουμε... Μπορεῖτε ὅμως νὰ μοῦ τὸ πῆτε καθαρά, κύριε Ἄλεκ Μπράουν».

✻

— Ὁ ἄνδρας μου ἐργάζεται πολύ. Τρεῖς ἢ τέσσερις φορὲς τὴν ἑβδομάδα μένει στὸ γραφεῖο του ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα. Μὲ εἰδοποιεῖ ὅμως πάντοτε τηλεφωνικῶς. Εἶναι τόσο εὐγενικός!

Ἡ κυρία ἐγκατεστημένη ἄνετα σὲ μιὰ πολυθρόνα διηγόταν τὴ ζωή της. Ἡ Μάρτζυ τὴν ἄκουγε ἀφηρημένα, ἐνῶ συγχρόνως συλλογίζόταν τὴ σκηνὴ τῆς προσεχοῦς συναντήσεώς της μὲ τὸν Ἄλεκ.. Κατάλαβε, ὡστόσο, ὅτι ἦταν σὰν νὰ προσπαθοῦσε νὰ διαβάση μὲ τὸ ραδιόφωνο ἀνοιχτό. Μὲ ἕνα στεναγμὸ κουρασμένο πῆρε τὸ ψαλίδι τοῦ κατσαρώματος τῶν μαλλιῶν.

— Δὲν πρέπει νὰ ζαρώνετε ἔτσι τὸ μέτωπό σας, τῆς εἶπε ἡ κυρία μὲ μητρικὸ τόνο. Θὰ κάνετε ρυτίδες.

Ἡ Μάρτζυ ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὴ σύστασι, ἀναγνωρίζοντας ὅτι ἦταν σωστή.

Τὰ μάτια της συνάντησαν μέσα στὸν καθρέφτη τὸ βλέμμα τῆς κυρίας. Ἐξήτασε τὸ γαλήνιο πρόσωπό της. Τὰ χαρακτηριστικά της ἦταν ἀκανόνιστα καὶ στὶς γωνιὲς τοῦ στόματος καὶ τῶν ματιῶν εἶχαν σχηματισθῆ λεπτὲς ρυτίδες.

Ἀλλὰ ἡ φυσιογνωμία της φαινόταν σὰ νὰ ἀκτινοβόλαιε ἀπὸ ἕνα ἐσωτερικὸ φῶς. Ἦταν σύζυγος καὶ μητέρα. Εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν κατάστασί της, δὲν ἐπιθυμοῦσε τίποτα περισσότερο.

Ἡ Μάρτζυ σκέφτηκε ὅτι εἶναι σπάνιες πιὰ τέτοιες γυναῖκες. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη, ἀπάντησε μὲ ἕνα χαμόγελο στὸ βλέμμα τῆς κυρίας.

— Θὰ ἔπρεπε νὰ χαμογελᾶτε πάντοτε, τῆς εἶπε ἐκείνη. Γίνεστε τόσο χαριτωμένη.

Ἡ ἁπλῆ εἰλικρίνειά της συγκίνησε τὴ Μάρτζυ.

Ἐνῶ τελείωνε τὸ κατσάρωμα τῆς τελευταίας τούφας τῶν μαλλιῶν της, τῆς εἶπε:

— Ὁ ἄνδρας σας καὶ τὰ παιδιά σας πρέπει νὰ ὑπερηφανεύωνται γιὰ σᾶς. Ἔχετε δροσερώτατη ὄψι.

— Βρίσκετε; εἶπε ἡ κυρία, εὐχαριστημένη προφανῶς. Ξέρετε, σήμερα γιορτάζω τοὺς ἀργυροῦς γάμους μου. Νόμιζα ὅτι δὲ θὰ τὸ θυμόταν κανείς. Ὁ ἄνδρας μου ξεχνᾶ συνήθως αὐτὲς τὶς ἐπετείους... ὅπως ὅλοι οἱ ἄνδρες, ὑποθέτω! Σήμερα ὅμως τὸ πρωΐ, τὰ παιδιά μου μοῦ εἶχαν βάλει πάνω στὸ τραπέζι, εἰκοσιπέντε τριαντάφυλλα... ὅσα εἶναι τὰ χρόνια τοῦ γάμου μου.

—παντρευτήκαμε, ξέρετε ἀπὸ εἴκοσι χρονῶν παιδιά. Ὁ ἄνδρας μου λοιπὸν θυμήθηκε, ὑπέγραψε ἕνα τσὲκ τῶν πεντήντα δολλαρίων, καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε, γιὰ ν' ἀγοράσω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει,

— Εὐγενικὸ ἐκ μέρους του.

— Ὕστερα ἡ Ροῦθ, ἡ κόρη μου, εἶπε: «Ἀπόψε, μπαμπά, πρέπει νὰ γιορτάσετε τὴν ἐπέτειό σας, ἐσύ κι' ἡ μαμά. Νὰ τὴν πᾶς νὰ φᾶτε ἔξω καὶ ὕστερα στὸ θέατρο.

Ἡ κυρία χαμογέλασε εὐτυχισμένα καὶ ἐξακολούθησε:

— Ἡ Ροῦθ μὲ ἔβαλε νὰ τῆς ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ πήγαινα σ' ἕνα ἰνστιτοῦτο νὰ περιποιηθῶ τὸ πρόσωπό μου. Εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ διάλεξα τὸ δικό σας. Εἶσθε τόσο συμπαθητική!...

Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της τὸ τσὲκ ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει ὁ ἄνδρας της.

— Δὲν πρόλαβα νὰ τὸ ἐξαργυρώσω, πρὶν ἔρθω ἐδῶ, εἰ Μπορεῖτε νὰ τὸ κρατήσετε ... καὶ νὰ μοῦ δώσετε τὰ ρέστα ἀπὸ τὰ πενήντα δολλάρια;

Ἡ Μάρτζυ κύτταξε τὸ πράσινο μακρόστενο χαρτί. Ὁ γραφικὸς χαρακτήρας τὴν ἔκαμε νὰ νοιώση σὰ νὰ εἶχε φάει μιὰ δυνατὴ γροθιά...

— Μοῦ κάνετε τὴ χάρι νὰ τὸ ὑπογράψετε ἀπὸ πίσω; εἶπε.

Ἡ κυρία ἔγραψε στὸ πίσω μέρος τοῦ τσὲκ τὸ ὄνομά της: «Μαίρη Μπράουν».

— Εἶναι ἐν τάξει, σᾶς βεβαιῶ, δήλωσε χαμογελώντας ἡ κυρία.

Ἀλλὰ ἡ Μάρτζυ δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βεβαίωσι αὐτή.

Ἔδωσε τὰ ρέστα στὴν κυρία λέγοντάς της:

— Χαίρετε, κυρία Μπράουν, καὶ σᾶς εὐχομαι ἀπὸ τὴν καρδιά μου νὰ εἶσθε πάντοτε εὐτυχισμένη ὅσο σήμερα.

— Εὐχαριστῶ!

Ἡ κυρία χαμήλωσε τὴ φωνή της καὶ πρόσθεσε ἐμπιστευτικά:

—Πράγματι, ἡ σημερινὴ μέρα εἶναι μία ἀπὸ τὶς πιὸ εὐτυχισμένες τῆς ζωῆς μου. Συντελέσατε ἄλλωστε καὶ σεῖς σ' αὐτό...

✻

Στὶς πεντέμισι τὸ ἀπόγευμα, ἔφθασε στὸ ἰνστιτοῦτο καλλονῆς ἕνας μικρός, φέροντας ἕνα μικρὸ δεματάκι. Ἡ Μάρτζυ ἔκοψε τὴν κόκκινη κορδέλα του, ξεδίπλωσε τὸ χαρτὶ καὶ ἔβγαλε ἕνα κομψὸ κουτάκι. Μέσα σ' αὐτό, ἦταν τοποθετημένο πάνω σὲ κόκκινο μεταξωτὸ ὕφασμα ἕνα χρυσὸ βραχιόλι μὲ ἕνα θαυμάσιο σμαράγδι. Ἦταν τὸ βραχιόλι ποὺ εἶχε θαυμάσει ἡ Μάρτζυ τὴν περασμένη ἑβδομάδα σὲ μιὰ βιτρίνα, ἐνῶ περνοῦσε μαζὶ μὲ τὸν Ἄλεκ.

Τὸ συνώδευε ἕνα μπουκέτο μὲ τὶς λέξεις:

«Σ' ἀγαπῶ. Ἄλεκ»

Ἡ Μάρτζυ κύτταξε τὸ ὡραῖο κόσμημα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ βλέπη πραγματικά. Ἔβλεπε μπροστά της ἕνα γυναικεῖο πρόσωπο ποὺ τὸ φώτιζε μιὰ ἐσωτερικὴ λάμψι—τὸ πρόσωπο τῆς κυρίας Μπράουν ποὺ τὴν ὕπαρξί της δὲν τῆς τὴν εἶνε φανερώσει ὁ Ἄλεκ. Δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ τὴν κάνη δυστυχισμένη, παίρνοντας τὸν ἄνδρα της!

Ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό της κουρασμένο, καὶ μόνο.

Ξανάβαλε τὸ μπιλιέτο μέσα στὸ κουτὶ μαζὶ μὲ τὸ βραχιόλι, ξανάκλεισε τὸ σκέπασμά του καὶ τὸ πύλιξε σὲ καινούργιο χαρτί. Ἔγραψε πάνω τὶς λέξεις: «Κυρίαν Μ. Μπράουν» καὶ τὴ διεύθυνσι καὶ εἶπε στὸ μικρό:

— Πήγαινέ το γρήγορα, μικρέ, σ' αὐτὸ τὸ σπίτι· γιατὶ ἡ κυρία πρέπει νὰ τὸ φορέση ἀπόψε.

Μικρὰ - μικρὰ περίεργα

Τὰ μωρὰ

ΚΑΤΑ τὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰώνα δὲν ὑπῆρχαν ἰδιαίτερα διαμερίσματα στὰ τραῖνα καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ θέλανε νὰ μένουν μόνες μεταχειρίζονταν ψεύτικα μωρά. Αὐτὰ τὰ μωρὰ τὰ πουλοῦσαν στὰ μαγαζιὰ καὶ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὰ κάνη νὰ κλαῖνε μὲ δυὸ τρόπους : "Ἢ νὰ κλαψουρίζουν ἀνυπόφορα ἢ νὰ ξεφωνίζουν μὲ μιὰ διαπεραστικὴ καὶ λυπητερὴ φωνή. Ὅταν λοιπὸν καμμιὰ γυναίκα ποὺ βαστοῦσε τέτοιο μωρὸ ἔβλεπε κανέναν νὰ πλησιάζη στὸ βαγόνι της, ἔκανε πὼς ἄρχιζε νὰ περιποιήται τὸ μωρό της καὶ τὸ ἔκανε νὰ κλαίη. Ὅπως καταλαβαίνετε, ὁ ἀνεπιθύμητος συνεπιβάτης τὸ ἔβαζε στὰ πόδια.

Τὰ νεώτερα ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

■ Ὁ Στιούαρτ Γκρέηντζερ βρίσκεται πάλι στὸ Λονδῖνο, ὅπου πρωταγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὴ Ντόννα Ρήντ, τὴ Τζιάνα Κανάλε καὶ τὸ Τζόρτζ Σάντερς στὴν ταινία «Τὴν ἀλήθεια καὶ μόνον αὐτή», ἡ ὁποία γυρίζεται ἐκεῖ.

■ Ἡ Σοφία Λωρὲν παρουσιάστηκε στὴ βασίλισσα Ἐλισάβετ φορώντας μιὰ θαυμάσια λευκὴ πλισὲ τουαλέτα κι' ἕνα παλτὸ ἀπὸ λευκὴ ντανταέλα. Ἡ ἐμφάνισί της αὐτὴ χαρακτηρίστηκε κομψή, ἀλλὰ πολὺ σεμνή, ἀναλογα μὲ τὶς προηγούμενες. Στὸ Λονδῖνο πρωταγωνιστεῖ μαζὶ μὲ τὸν Γουΐλλιαμ Χόλντεν στὴν ταινία «Τὸ κλειδί». Ὅταν παρουσιάστηκε στὸ στούντιο γιὰ ν' ἀρχίση τὸ γύρισμα τὴν πρώτη μέρα ὁ Γουΐλλιαμ Χόλντεν τῆς χάρισε ἕνα χρυσὸ κλειδὶ μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἡρωΐδος «Στέλλα» χαραγμένο ἐπάνω. Ἡ Σοφία τὸ κρέμασε πάνω ἀπ' τὸν καθρέφτη τῆς τουαλέτας της. Τὴν ταινία τὴ σκηνοθετεῖ ὁ Κάρολ Ρήντ.

■ Ἡ Νικὸλ Κουρσὲλ βρῆκε ἐπὶ τέλους τὸ ρόλο ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ παίξη, στὴν ταινία «Ἡ ὡραία κι' ὁ τσιγγάνος».

■ Τὸ ὡραῖο παιδικὸ μυθιστόρημα «Χωρὶς οἰκογένεια» γυρίζεται σὲ ταινία στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ὁ Τζίνο Τσέρδι κι' ὁ μικρὸς Ζοὺλ Φλαττώ.

■ Ἡ Φρανσοὐὰζ Ἀρνοὐλ βρίσκεται στὴν Ἑλβετία ὅπου γυρίζονται τὰ ἐξωτερικὰ τῆς ταινίας «Τερὲζ Ἐτιέν», στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ.

■ Οἱ Παριζιάνοι ἀπήλαυσαν μιὰ ὡραία σκηνή. Ἔδαν τὴ Ντανοὺ Ρομπὲν αὐτοκτονῆ καὶ νὰ πέφτη ἀπὸ τὴν «Ἰὸντ Νὲφ στὸ Σηκουάνα. Παίζει τὸ ρόλο τῆς Μιμῆς Πενσὸν στὴν ὁμώνυμη ταινία. Φυσικά, πολλοὶ θέλησαν νὰ πέσουν νὰ τὴ σώσουν ἀλλὰ παρακολουθοῦσε ἀπὸ κοντὰ μιὰ βάρκα μὲ εἰδικούς.

■ Ἡ ἀδελφὴ τῆς Χέδερ Σήρς, ἡ ὁποία πρωταγωνιστεῖ στὴν ταινία «Χρυσῆ Παρθένα» καὶ ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἀποκάλυψις δραματικοῦ ταλέντου, ἔγινε κι' αὐτὴ στὰρ καὶ παίζει στὴν ταινία «Ἡ Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουάϊ». Ἡ Ἄνν Σήρς ἔχει τὸ μόνο γυναικεῖο ρόλο, ἐκτὸς δέβαια ἀπὸ τὶς θαγενεῖς γυναῖκες ποὺ παίρνουν μέρος στὴν ἐποποιΐα.

Ἡ ταινία προεβλήθη ἤδη στὸ Λονδῖνο καὶ ἡ ἐπίσημη πρεμιέρα της θὰ δοθῆ στὸ Παλαὶ ντὲ Ζαγιὸ τὰ Χριστούγεννα ὑπὲρ «Τῶν Μικρῶν Λευκῶν Κλινῶν», ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο φιλανθρωπικὸ ἵδρυμα τῆς Γαλλίας, ὅπου νοσηλεύονται μικρὰ ἄρρωστα παιδιὰ ἀπὸ ἀνίατες ἀρρώστειες. Ἡ ταινία αὐτὴ κρατάει τρισήμισυ ὧρες καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ μεγαλύτερη ἐποποιΐα ποὺ ἔγινε ποτέ. Πρωταγωνιστοῦν ὁ Γουΐλλιαμ Χόλντεν, ὁ "Ἄλεκ Γκίνες κι' ὁ Σέσου Χαγιακάβα. Σκηνοθέτης εἶναι ὁ Ντέϊβιντ Λήν.

ΑΝΝΑ ΚΑΣΦΙ

Κανεὶς δὲν φανταζόταν ποτὲ πὼς ἡ "Ἄννα Κάσφι θὰ ἦταν ἡ γυναίκα ποὺ θὰ διάλεγε ὁ Μάρλον Μπράντο γιὰ σύντροφο τῆς ζωῆς του. "Ὄχι γιατὶ δὲν τὸ ἀξίζει, ἀλλὰ γιατὶ ὁ ἰδιόρρυθμος Μπράντο ἀραδιάζόταν διαρκῶς μὲ τὴ μιὰ καὶ μὲ τὴν ἄλλη καὶ ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἦταν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ παντρευόταν. Κι' ὅμως φαίνεται ὅτι ἡ "Ἄννα Κάσφι εἶχε ὅ,τι δὲν εἶχαν οἱ ἄλλες ἢ τούλάχιστον τὴν τύχη νὰ τὸν κάνη ν' ἀποφασίση.

Δὲν εἶναι πολλὰ χρόνια ποὺ πῆγε στὸ Χόλλυγουντ. Παρουσιάστηκε ὡς Ἰνδὴ καλλονή, μὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι Ἀγγλίδα ἀπὸ τὶς Ἰνδίες. Ἡ ἐξωτικὴ ὁμορφιά της τὴ βοήθησε νὰ ἐπιτύχη ἕνα συμβόλαιο μὲ τὴ Γουώρνερ Μπρός. Ἀπὸ ἐκεῖ τὴ δανείστηκε φέτος καὶ ἡ Κολόμπια καὶ τὴν ἔβαλε νὰ πρωταγωνιστήση στὴν ταινία «Ἀναμνήσεις ἑνὸς κάου - μπόϋ», μὲ τὸ Γκλὲν Φόρντ καὶ τὸ Τζὰκ Λέμον.

Ἡ "Ἄννα Κάσφι ἦταν στὸ Χόλλυγουντ, ὅπως κι' ὅταν πῆγε στὴν ἀρχή. Ὁλότελα διαφορετικὴ ἀπὸ τὶς ἄλλες, διετήρησε τὸν τύπο τῆς χωρὶς νὰ ἀποκτήση προσποιητὰ θέλγητρα. "Ἴσως κι' αὐτὸ νὰ τράβηξε τὸ Μάρλον Μπράντο πρὸς τὴν ἁπλὴ κι' ἀπέριττη αὐτὴ στάσι, γιατὶ εἶναι γνωστὸ πόσο παράξενος εἶναι καὶ πόσο συχαίνεται τὶς ἐπιτηδευμένες εὐγένειες καὶ κομψότητες. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἂν ὁ Μάρλον Μπράντο θ' ἀφήση τὴ γυναίκα του νὰ συνεχίση τὴν καριέρα της, ἀλλὰ ἂν τὴν ἀφήση, θὰ τὴ βλέπουμε συχνά.

✪

■ Ἑκατὸν ὀγδόντα πέντε ἰθαγενεῖς γυναῖκες χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ κτισθῆ ἕνα φράγμα στὴν Ταϋλάνδη ὅπου γυρίστηκαν οἱ ἐξωτερικὲς σκηνὲς τῆς ταινίας «Αὐτὴ ἡ πικρὴ γῆ». Στὴν ταινία αὐτὴ πρωταγωνιστοῦν ἡ Συλβάνα Μάγκανο, ὁ Ρίτσαρ Κοντὲ κι' ὁ Ἄντονυ Πέρκινς.

■ Ἡ Μισὲλ Μοργκὰν εἶναι ἡ πιὸ περιζήτητη στὰρ τῆς γαλλικῆς ὀθόνης. Τώρα πρωταγωνιστεῖ στὴν ταινία «Μὲ τὴν πλάτη στὸν τοῖχο», ἡ ὁποία ἄρχισε τὸν Ὀκτώβριο. Ἀμέσως μετὰ θὰ πρωταγωνιστήση στὴν ταινία «Ἡ νύχτα καὶ ἡ μέρα» τοῦ Ἀντρὲ Καγιάτ. Ὁ Ἀλὰν Βερνέϊγ κατόπιν ἑτοιμάζει δυὸ ταινίες μ' αὐτήν. Τὴ «Μαξὶμ» καὶ «Μαντὰμ Μπωβαρύ». Τέλος μιλοῦν καὶ γιὰ ἕνα ἔργο τοῦ Μπαλζὰκ στὸ ὁποῖο θὰ πρωταγωνιστήση μὲ σκηνοθέτη τὸ Ζυλιὲν Ντιβιέ.

ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ

Ὁ Φρὰνκ Σινάτρα βρίσκεται τώρα στὸ κορυφωμα τῆς καριέρας του. Κερδίζει τεράστια ποσὰ ὡς τραγουδιστὴς στὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου κάθε ἐμφάνισί του πληρώνεται μὲ μιὰ περιουσία. Οἱ δίσκοι του ἔχουν τὴν πρώτη κυκλοφορία κι' εἶναι περιζήτητος ἠθοποιός.

Τὸ ταλέντο του εἶναι πολυσύνθετο κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπέροχη φωνή του, βραβεύτηκε γιὰ τὸ δραματικὸ ταλέντο του. Οἱ δημιουργίες του στὶς ταινίες «Ἀπὸ δῶ ὡς τὴν Αἰωνιότητα», «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ χρυσὸ χέρι», τὸν καθιέρωσαν σὰν ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους ἠθοποιούς. Σήμερα δὲ ἔχει τόση φήμη καὶ δόξα καὶ κερδίζει τόσα πολλά, ὅσο κανεὶς ἄλλος συνάδελφός του.

Φέτος θὰ τὸν δοῦμε σὲ δυὸ ἄλλες δημιουργίες του. Στὴν ταινία «Πάθος καὶ ὑπερηφάνεια» ὅπου πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸν Κάρυ Γκράντ καὶ τὴ Σοφία Λωρέν. Ἐπίσης στὴν ταινία «Ὁ φίλος μου Τζό», ὅπου παίζει μὲ τὴ Ρίτα Χαϊηγουορθ καὶ τὴν Κιμ Νόβακ.

Ὁ Φρὰνκ Σινάτρα ἔχει τέσσερα παιδιὰ μὲ τὴν πρώτη γυναίκα του Νάνσυ, ἡ δὲ κόρη του εἶναι δεκαοκτὼ χρονῶν. Οἱ σκανδαλώδεις ἐρωτές του μὲ τὴν Ἄβα Γκάρντνερ καὶ τὸ διαζύγιό του ἀπασχόλησαν πολὺ τὸ διεθνὴ τύπο καὶ τοὺ δημιούργησαν ἐχθρούς. Ἡ ὡραία Ἄβα τὸν ἐγκατέλειψε ὅμως κι' ὁ Φρὰνκ Σινάτρα θέλησε νὰ παρηγορηθῆ.

Ἔγραψαν πολλὰ γιὰ ἕνα νέο εἰδύλλιό του μὲ τὴν Κιμ Νόβακ. Φαίνεται ὅμως πὼς ἂν καὶ οἱ δυὸ ἑνοιωσαν κάποια ἔλξι ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, οἱ σχέσεις τους δὲν προχώρησαν περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴ φιλία. Τώρα ἔγινε ἀχώριστος σύντροφος τῆς Λώρην Μπακώλ. Συνδεόταν μὲ στενὴ φιλία μὲ τὸν Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ καὶ τὴ γυναίκα του, τὴν ὁποία ἐκτιμοῦσε βαθειά. Μετὰ τὸ θάνατό του, θέλησε νὰ παρηγορήση τὴ χήρα, νὰ τὴ βοηθήση νὰ συνέλθη ψυχικά. Φαίνεται ὅμως πὼς ὅλα αὐτὰ γέννησαν ἕνα καινούργιο ἔρωτα γιὰ τὸν αἰώνια ἐρωτευμένο Φράνκ.

Τὰ ἄγνωστα τῶν θεατρικῶν παρασκηνίων

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΤΣΟΣ

Οἱ φάρσες μεταξὺ θιασαρχῶν, καί, γενικά, τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεάτρου, εἶναι κάτι ποὺ συνηθίζεται πολὺ στὴ ζωὴ τῶν παρασκηνίων. Ἐκεῖνοι ποὺ προσφέρουν ἀπὸ σκηνῆς τὸ γέλιο στὶς χιλιάδες τῶν θεατῶν, εἶναι φυσικό, κάτω ἀπ' τὴ σκηνή, νὰ κάνουν κάτι, γιὰ νὰ...γελάσουν κι' οἱ ἴδιοι. Σχετικὸ εἶναι τὸ παρακάτω ἐπεισόδιο.

Ὅταν ταξίδευε γιὰ τὴν Ἀμερική, τὸ περασμένο καλοκαίρι, ὁ Βασίλης Λογοθετίδης, ἔκανε τοῦ κόσμου τὶς τρέλλες μέσα στὸ ὑπερωκεάνειο. Ντυνόταν στολὴ ναύτου, κατέβαινε στὶς μηχανές, ἀνέβαινε στὸ κατάστρωμα, σκαρφάλωνε, πηδοῦσε, ἔκανε «φασίνα». Ἔβγαλε μαλίστα καὶ ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὶς τρέλλες του.

Τέτοιες φωτογραφίες ἔφθασαν πολλὲς στὴν Ἀθήνα, ἀπ' τὸν καιρὸ ἀκόμα ποὺ ὁ Λογοθετίδης ἔκανε τὴν τουρνέ του στὴν Ἀμερική. Μερικὲς μάλιστα δημοσιεύτηκαν καὶ στὶς εἰδικὲς θεατρικὲς στῆλες τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων κι' ἄλλες ἐκυκλοφόρησαν, ἀπὸ χέρι σὲ χέρι, στὰ παρασκηνία τῶν ἀθηναϊκῶν θεάτρων.

Μιὰ ἀπὸ τὶς φωτογραφίες, στὴν ὁποία ὁ ἐξαιρετικὸς κωμικὸς φαίνεται μὲ στολὴ ναύτου, νὰ πλένη τὸ κατάστρωμα, ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ Κώστα Μουσούρη, ὁ ὁποῖος σκέφτηκε ἀμέσως νὰ σκαρώση κάτι στὸ Λογοθετίδη.

✻

Μόλις, λοιπόν, πρὸ ἡμερῶν, κατέπλευσε τὸ ὑπερωκεάνειο «Ὀλυμπία», ἀνέβηκε ὁ Μουσούρης στὸ καράβι, ντύθηκε στολὴ πλοιάρχου καὶ ἔγγραψε φωτογραφία πάνω στὴ γέφυρα τοῦ πλοίου. Ὕστερα, ἀνέθεσε σὲ ἕνα εἰδικὸ νὰ κάνη «φωτομοντάζ» τῆς δικῆς του φωτογραφίας μὲ τὴ φωτογραφία τοῦ Λογοθετίδη. Ἔτσι ἔγγκε μιὰ καινούργια φωτογραφία μὲ τὸ Μουσούρη - καπετάνιο νά... διάταξση τὸ Λογοθετίδη - μοῦτσο. Τὴ μονταρισμένη φωτογραφία τὴν ἔστειλε ὁ Μουσούρης στὸ Λογοθετίδη καὶ τοῦ ἐμήνυσε ὅτι «παρ' ὅλο ποὺ δὲν τὰ καταφέρνει καλὰ ὡς μοῦτσος, ἐν τούτοις, ἀπό... συμπόνια, δὲν θὰ τὸν ἀπολύση».

ΤΑ ΠΟΤΗΡΙΑ ΤΗΣ κ. ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ

Στὶς δοκιμὲς τῶν ἔργων, ὁπότε οἱ ἠθοποιοὶ καὶ τεχνίτες δὲν ἔχουν κατατοπισθῆ ἀπόλυτα στὴν ἐξέλιξι τοῦ ἔργου, συμβαίνουν συχνὰ ἐπεισόδια, ἀπρόοπτα καὶ παραινήσεις. Κάτι τέτοιο συνέβη, ἐδῶ καὶ λίγον καιρό, στὸ «Ἰντεάλ», στὸ θίασο Κατερίνας. Ὁ θίασος, ποὺ ἀνεβασθῆ ἡ ἀστυνομικὴ κωμωδία τῆς Ἀγκάθα Κρίστι «Τὸ δίχτυ τῆς ἀράχνης», ἔπαιζε τὸ ἔργο τῆς Μπάνιολ «Ἀγονος κῆπος». Σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ «Ἀγονου κήπου», ἡ Κατερίνα σύμφωνα μὲ τὸ κείμενο τοῦ ἔργου, στρέφεται στὸ Λάμπρο Κωνσταντάρα καὶ, δείχνοντάς του ἕνα ποτήρι,

ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΜΑΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Μιά ὡραία ἐλαιογραφία μὲ τίτλο «Κίτρινα χρυσάνθεμα» ἀπὸ τὴν ἔκθεσι τῆς

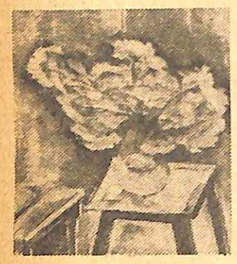

ζωγράφου κ. Δέσπως Παρασκευαΐδου — Λοζαρίδου, ποὺ ἄνοιξε τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων «Ζαχαρίου», ὁδὸς Ἀκαδημίας 28.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ «Β.Σ.Τ.»

Πολλοὶ λίγοι ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζετε τὴν γυναικεία ἀδελφότητα «Β. Σ. Φ.» (Βίος, Σοφία, Φιλία), ποὺ ἱδρύθηκε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1955. Σκοπός της εἶναι ἡ ἀνάπτυξις φιλίας μεταξὺ τῶν μελῶν της καὶ προαγωγὴ τῆς γενικῆς μορφώσεως βάσει καθωρισμένων θεμάτων σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ Διεθνοῦς γραφείου τῆς Ἀδελφότητος, ποὺ ἐδρεύει στὸ Κάνσας Σίτυ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ὁμάς τῶν Ἀθηνῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 20 μέλη, Ἑλληνίδες καὶ Ἀμερικανίδες, ποὺ συγκεντρώνονται δυὸ φορὲς τὸ μήνα καὶ παρακολουθοῦν μορφωτικὲς ὁμιλίες ἀπὸ εἰδικευμένους ὁμιλητάς. Τὰ μέλη ἀφιερώνουν ἄρκετὸ χρόνο καὶ γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, ὅπως υἱοθέτησι χωριοῦ, παιδιῶν, ὑλικὴ βοήθεια σὲ φτωχὲς οἰκογένειες κατὰ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα. Στὰ φιλανθρωπικὰ αὐτὰ ἔργα βοηθοῦν καὶ οἱ ὁμάδες τῶν Η.Π.Α.

Ο «ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΥΤΟΥΣΗΣ»

Οἱ μικροὶ μὰ κι' οἱ μεγάλοι θεαταὶ θὰ παρακολουθήσουν καὶ πάλι μὲ χαρὰ τὴν παράστασι τοῦ «Μπάρμπα - Μυτούση» τὸ Σάββατο στὶς 4 μ.μ. καὶ τὴν Κυριακὴ 11 π.μ. καὶ 4 μ.μ., στὴν αἴθουσα τῆς Χ.Ε.Ν. Ἀμερικῆς 11, μὲ τὸ θεαματικώτατο παραμύθι: «Σ' ἄστρα χώματα, στοὺς κρουσταλλένιους πύργους». Οἱ παραστάσεις τοῦ Κουκλοθέατρου Ἀθηνῶν, ἐξασφαλίζουν πραγματικὴ ψυχαγωγία στὰ παιδιά, μὲ τὰ ἐκλεκτὰ προγράμματα, ἀπὸ διασκευὲς ὡραίων παραμυθιῶν καὶ κωμῳδίες ξεκαρδιστικὲς τοῦ Κλούδιου καὶ τῆς Σουζλίτσας.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἕνας πίνακας τῆς κ. Τζέννυ Λύμπερ — Ἀργυροῦ ποὺ ἐκθέτει στὴν αἴθουσα «Παρνασσοῦ», Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου ὅπου καὶ πῆρε τὰ πρῶτα της μαθήματα ζωγραφικῆς. Ὕστερα πῆγε σὲ διάφορες σχολές. Ὑπῆρξε μαθήτρια τοῦ καθηγητοῦ Οὐμβέρτου Ἀργυροῦ καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου Γκρέμπερ. Ἔχει

ἐκθέσει πολλὲς φορὲς μὲ ἐπιτυχία στὸ ἐξωτερικό. Ἔχει λάβει μέρος σὲ Πανελληνίους ἐκθέσεις καὶ σὲ διάφορες συλλογικές. Ἔχει κάνει δύο ἀτομικὲς στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Παρνασσοῦ, τὸ 1947 καὶ τώρα.

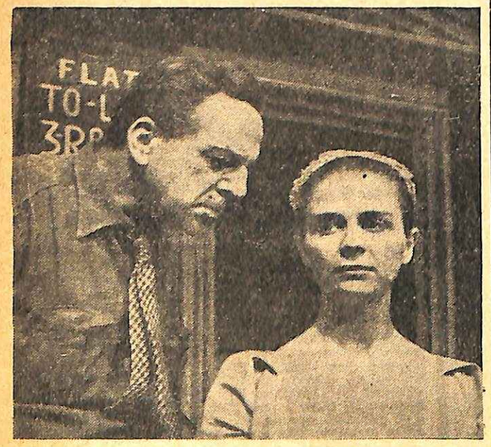

ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΥΣΟΥΡΗ

Ὁ Κώστας Μουσούρης καὶ ἡ Ἀντιγόνη Βαλάκου σὲ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸ περίφημο ἔργο τοῦ "Ἐλμερ Ράϊς «Σκηνὲς τοῦ Δρόμου», ποὺ παίζεται μὲ τεράστια ἐπιτυχία στὸ θέατρο «Κώστα Μουσούρη».

...διαλέξαμε γιὰ Σᾶς *

● **Ἀναπτήρας**

Ἕνα ἀπὸ τὰ περίφημα μοντέλα τοῦ «Ronson», ποὺ

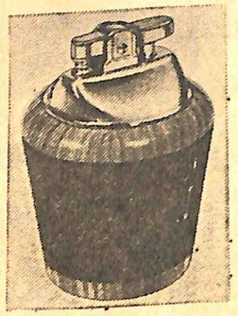

ὀνομάζεται «Βενέτια». Εἶναι σὲ ἐπιτραπέζιο στὺλ μὲ ἐπένδυσι δέρματος σὲ χρῶμα ἑκάτι. Εἶναι πολὺ κατάλληλος γιὰ μοντέρνα ἐπίπλωσι. Στοιχίζει 450 δραχμές. Κατάστημα ΑΦΩΝ ΤΖΑΝΝΕ, ὁδὸς Σταδίου 1.

● **Καπελάκι**

Ἕνα πολὺ νεανικὸ καπελάκι φτιαγμένο ἀπὸ λουΐζιν καὶ γαρνιρισμένο μὲ φελοῦδο. Μπροστὰ ἔχει ἕνα μπὸρ ποὺ δίνει πολὺ ἀέρα στὸ γυναικεῖο κεφάλι. Ὑπάρχει σὲ ἄσπρο καὶ μαῦρο χρῶμα. Στοιχίζει ἀπὸ 175—350 δραχμές. Κατάστημα «ΔΙΑΡΕΜΕΣ», ὁδὸς Μητροπόλεως 48.

● **Παπούτσια**

Μιὰ πλούσια συλλογὴ ἀπὸ ἴσια παπούτσια σὲ ὡραιότατα σχέδια, σὲ μαῦρο καὶ ἐκοῦ τὸ δέρμα ἢ κατόστρι, θὰ βρῆτε στὸ κατάστημα «ΜΑΡΟΣ», ὁδὸς Πεσμαζόγλου καὶ Σταδίου. Γιμὴ δρχ. 165.

● **Διακόσμησι**

Ὡραιότατες γιρλάντες γιὰ τὴ ντεκορασιὸν ἑνὸς δωματίου φυλλαράκια ἀπὸ «οὖ». Ποικιλόχρωμα χαρτιὰ κατάλληλα γιὰ πακέτο δώρων. Ἀκόμα καὶ κορδελίτσες, γιὰ τὸ δέσιμο τῶν πακέτων, σὲ ὄμορφα χρώματα, εἶναι πολὺ χρήσιμα γιὰ τὶς ἡμέρες τῶν γιορτῶν. Ἡ κόλα στοιχίζει γύρω στὴ 1,50 δραχμή. Οἱ κορδελίτσες στοιχίζουν ἀπὸ 50 λεπτὰ ὁ πῆχυς καὶ τὰ φυλλαράκια ἀπὸ 1,50 δρχ. Κατάστημα «ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ», ὁδὸς Ἑρμοῦ 17.

● **Ταπετσαρία**

Τὸ «κοντ...τ» εἶναι ἕνα ἰδεῶδες ὑλικὸ ποὺ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν ταπετσαρία ἐπίπλων, συρταριῶν, τοίχων. Μ' αὐτὸ μποροῦμε νὰ ἐπενδύσουμε ἔπιπλα ἀπὸ λευκὴ ξυλεία ἢ καὶ παλιά, νὰ τοὺς δώσουμε ἐμφάνισι ἐξαιρετικῆς ξυλείας, ὅπως μαόνι, καρυδιὰ κ.λ.π. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι τὸ ὑλικὸ αὐτὸ ἔχει δική του κολλητικὴ ἱκανότητα, μπορεῖ νὰ ἀποκολληθῆ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῆ ξανὰ χωρὶς νὰ πάθη τίποτε. Πλένεται εὔκολα χωρὶς νὰ χάνη τοὺς χρωματισμοὺς καὶ τὴ στιλπνότητά

του. Ὑπάρχει σὲ διάφορα ἄλλα μοντέρνα χρώματα, σὲ ριγέ, μονόχρωμα κεθὼς καὶ μὲ λουλουδάκια. Στοιχίζει 265 δραχμὲς τὸ μέτρο. Κατάστημα «ΔΙΑΜΑΝΤ», ὁδὸς Φωκίωνος 1 καὶ Μητροπόλεως 48.

● **Σίδερο**

Ἕνα πολὺ χρήσιμο πλακὲ σίδερο γιὰ τὰ ταξίδια σ.ς. Μ' ἕνα κατάλληλο χειρισμὸ τὸ χερούλι του γίνεται πλακὲ καὶ χωράει σὲ μιὰ τσάντα ἢ ἀκόμα καὶ σὲ μιὰ τσέπη. Προσαρμόζεται σὲ ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ ρεύματα. Ἂν πάλι δὲν ὑπάρχη πρίζα στὸ μέρος, ποὺ θέλετε νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε, τὸ βάζετε στὸ ντουὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ. Στοιχίζει 350 δραχμὲς καὶ εἶναι τοποθετημένο σὲ μιὰ πολυτελῆ θήκη φτιαγμένη ἀπὸ σουετίν. Κατάστημα «ΡΑΔΙΟ — ΕΛΛΑΣ», ὁδὸς Κοραῆ 4.

● **Δαχτυλιδάκι**

Ἕνα πολὺ μοντέρνο δακτυλίδι ἰταλικῆς κατασκευῆς, ποὺ μοιάζει μὲ ζωνάκι. Κουμπώνει ὅπου θέλετε καὶ ταιριάζει σὲ ὁποιοδήποτε δάκτυλο. Εἶναι 18 καρατίων. Ἐκτὸς ἀπ' αὐ-

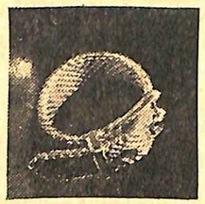

τὸ ὑπάρχουν στὸν ἴδιο τυπο καὶ ἄλλα σχέδια. Στοιχίζουν ἀπὸ 575 δραχμές. Ἐπίσης μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ χρυσὰ μπρελόκ 18 καρατίων πάλι Ἰταλικῆς κατασκευῆς, ποὺ οἱ τιμές τους ἀρχίζουν ἀπὸ 120 δραχμές. Κατάστημα «HELVETIA», ὁδὸς Πανεπιστημίου 44.

● **Φόρμα**

Μιὰ πολὺ πρακτικὴ φόρμα γιὰ κέϊκ. Ἔχει τὴν πρωτοτυπία τὸ κάτω μέρος τῆς φόρμας νὰ εἶναι ἐλεύθερο γιὰ νὰ βγαίνη πρὸς τὰ ἐπάνω ὅταν θέλουμε νὰ ξεφορμάρουμε τὸ κέϊκ. Ἔτσι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, τὸ κέϊκ βγαίνει πολὺ εὔκολα χωρὶς νὰ σπάζη καὶ νὰ κολλᾶ στὰ τοιχώματά της. Ἡ φόρμα ἔχει διπλὸ πά-

τω μὲ τρυποῦλες γιὰ νὰ μὴν καίγεται τὸ κέϊκ. Ὑπάρχουν τρία μεγέθη καὶ οἱ τιμές της ἀρχίζουν ἀπὸ 15 δραχμές. Κατάστημα «Α.Ε. ΔΡΑΓΩΝΑ», ὁδὸς Αἰόλου καὶ Σοφοκλέους γωνία.

● **Βαρελάκι**

Ἕνα πολὺ ἀσυνήθιστο

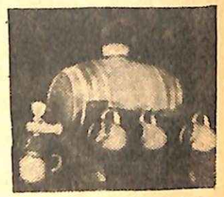

βαρελάκι γιὰ μπράντυ. Στὰ δυὸ του πλάγια κρέμονται σὲ διάφορα σχήματα τὰ ποτηράκια τοῦ

μπράντυ. Εἶναι φτιαγμένο στὴ Γαλλία ἀπὸ ξύλο καστανιᾶς. Στοιχίζει ἀπὸ 750 καὶ ἄνω καὶ ὑπάρχει σὲ διάφορα μεγέθη καὶ σχέδια. Κατάστημα «ΦΑΝΤΑΣΙΑ», ὁδὸς Ἑρμοῦ 6.

● **Τσάντα**

Μιὰ πολὺ ἀσυνήθιστη τσάντα πλεκτὴ μὲ τὸ ἴδιο ἀσορτὶ μπερεδάκι. Εἶναι μοντερισμένη κατὰ ἕνα πολὺ πρωτότυπο τρόπο μὲ δέρμα καὶ μέταλλο. Ἡ τσάντα καθὼς καὶ ὁ μπερὲς γίνονται σὲ διάφορα μοντέρνα χρώματα, ὅπως κόκκινο, πράσινο, μοῦρο, μπέζ, καφὲ κ.λ.π. Στοιχίζουν καὶ τὰ δύο 440 δραχμές. Μπουτίκ «MARIE G.», ὁδὸς Βουκουρεστίου 16.

● **Πουλόβερ**

Ἕνα πολὺ ὄμορφο ἀνδρικὸ πουλόβερ φτιαγμένο στὴν Ἰταλία ἀπὸ μαλλὶ ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Μπρὸστὰ ἔχει ἕνα μονοκόμματο γι. κὰ ἀνοικτό. Ὑπάρχει σὲ χρώματα γκρὶ καὶ μπλὲ σὲ μαλλὶ μελανζέ. Στοιχίζει ἀπὸ 1.150 δραχμές. Κατάστημα «ΛΕΝΤΖΟΥ», ὁδὸς Σταδίου 29.

● **Μπιζοῦ**

Μιὰ καρφίτσα ἀπὸ τὴν πλούσια συλλογὴ κολιέ,

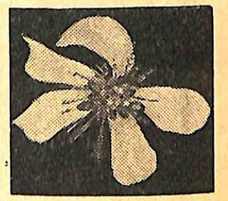

καρφιτσῶν, σκουλαρικιῶν σὲ σχέδια ἀσυνήθιστα καὶ χαριτωμένα. Κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἔχει ἔρθει ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ ξεχωρίζει γιὰ τὴ μοντέρνα του γραμμή. Ὅλα αὐτὰ τὰ μπιζοῦ, θὰ τὰ βρῆτε σὲ διάφορες τιμὲς προσιτὲς γιὰ κάθε πορτοφόλι. Οἱ καρφίτσες ἀρχίζουν ἀπὸ 50 δραχμὲς καὶ τὰ σκουλαρίκια ἀπὸ 40 δραχμές. Κατάστημα «ΤΟΠΑΖ», ὁδὸς Βουλῆς 18.

● **Βιβλίο παιδικό**

Ἕνα πολὺ καλὸ παιδικὸ βιβλίο ἀπαραίτητο γιὰ τοὺς μικροὺς μας φίλους. Εἶναι τὸ «Βασιλόπουλο τῆς χαμένης πολιτείας», γραμμένο ἀπὸ τὸν Ζ. ΤΟΥΝΤΟΥΖ. Ἔχει 179 σελίδες, περιποιημένο δέσιμο καὶ ὄμορφο ἐξώφυλλο. Στοιχίζει 35 δραχμές. Κατάστημα «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», ὁδὸς Πανεπιστημίου 34

διαλέξαμε γιὰ Σᾶς * διαλέξαμε γιὰ Σᾶς

● **Πώματα μπουκαλιῶν**

Μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ χαριτωμένα πώματα μπουκαλιῶν. Ἔχουν σχήματα κεφαλιῶν ἀπὸ γατάκια, σκυλάκια, κουνελάκια, ἀπὸ χαριτωμένα ἀνθρωπάκια μὲ ...γκριμάτσες. Εἶναι φτιαγμένα ἀπὸ ξύλο καὶ στοιχίζουν ἀπὸ 30 δραχμὲς καὶ ἄνω. Κατάστημα «ΣΕΡΒΙΣ», ὁδὸς Πεσμαζόγλου ἀρ. 7.

● **Παιχνίδι**

Ἕνα ἐντελῶς πρωτότυπο παιχνίδι εἶναι ὁ "Αϊ - Βασίλης, ποὺ διασκεδάζει μικροὺς καὶ μεγάλους. Καθὼς περπατάει χτυπάει συγχρόνως τὴν καμπανοῦλα καὶ τὸ τύμπανο. Στὸ κεφάλι του φωτίζει ἕνα ἀστρο. Ἔχει πολὺ ὄμορφα χρώματα καὶ λειτουργεῖ μὲ μπαταρίες. Τὸ παιχνίδι αὐτὸ ταιριάζει γιὰ ἀγόρια, καθὼς καὶ κοριτσιοῦ. Στοιχίζει γύρω στὶς 400 δραχμές. Κατάστημα «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ», ὁδὸς Σταδίου 9

● **Πορτατίφ**

Ἕνα πορτατὶφ ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτη συλλογὴ σ' αὐτὰ τὰ εἴδη. Εἶναι σὲ μοντέρνα γραμμὴ καὶ ἡ ἔφσις του εἶναι ἀπὸ ἀρείχαλκο ἀμετάβλητο. Τὸ ἀμπαζοῦρ εἶναι ἀπὸ ψάθα σὲ διάφορα χρώματα, ὅπως κόκκινο, πράσινο, μπλέ, κί-

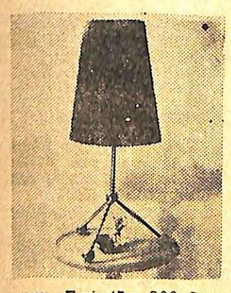

τρινο. Στοιχίζει 300 δραχμές. Κατάστημα «ΛΑΪΟΥ», ὁδὸς Περικλέους 10.

● **Παπούτσια**

Ἕνα ὡραιότατο ζευγάρι παπούτσια ἀμπιγιὲ σὲ στὺλ ριθμὸ HL-O-8382.

γόβας. Εἶναι γαρνιρισμένα μὲ σατὲν ποὺ ἐφέτος συνηθίζεται πολύ. Ἔχουν τακουνάκι ἀπὸ 5½—10½ πόντους φτιαγμένο ἀπὸ ἀλουμίνιο. Στοιχίζουν ἀπὸ 295 δρχ. καὶ ἄνω. Ὑπάρχουν σὲ χρώματα μαῦρο ὅταν εἶναι μὲ καστόρι καὶ σὲ πολλὰ χρώματα ὅταν εἶναι μὲ κασμίρι. Κατάστημα «ΜΑΥΡΙΔΗ», ὁδὸς Κανάρη 10 καὶ Κριεζώτου 13.

● **Σολωμὸς**

Ἕνα περίφημο μεζεδάκι γιὰ τὸ οὐζάκι, τὸ βερμοῦτ, τὸ οὐΐσκυ καὶ λοιπά, εἶναι ὁ καπνιστὸς σολωμός. Εἶναι κομμένος σὲ λεπτὲς φέτες καὶ σερβίρεται περίφημα πάνω σὲ κρακεράκια ἢ καναπέ. Θὰ τὸν βρῆτε σὲ φακελλάκια, ποὺ στοιχίζουν 3,80 δραχμὲς τὸ ἕνα καὶ σὲ κουτάκια τῶν 10 δραχμῶν. Κατάστημα «ΝΤΑΚΟΣ», ὁδὸς Πανεπιστημίου 47.

● **Κομοτρίτσα**

Μιὰ πολὺ ὄμορφη κομοτρίτσα, ἡ ὁποία ταιριάζει μὲ κάθε εἶδος ἐπίπλωσι. Εἶναι ἀπὸ ξύλο, τὸ ὁποῖο ἐπιδέχεται τὴν ἐπεξεργασία τῶν εἰδικῶν χρωμάτων καὶ πλαστικῶν, τὰ ὁποῖα γενικώτερα ἀποτελοῦν τὴ βασικὴ γραμμὴ τοῦ καταστήματος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν διακοσμητική της ἀξία ἔχει καὶ πρακτικὴ μὲ τὰ τρία συρταράκια της. Στοιχίζει 1.700 δραχμές. Κατάστημα ΦΙΡΕΝΤΖΕ, ὁδὸς

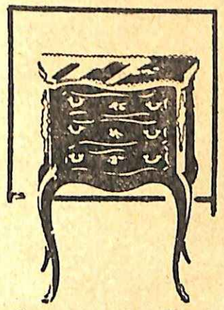

Ἀμερικῆς 9 καὶ Πατησιῶν 46.

● **Δίσκοι**

Τὸ κατάστημα δίσκων «Melody», στοὰ Νικολούδη 15, παρέλαβε μιὰ σειρὰ μὲ τὶς τελευταῖες ἐπιτυχίες ἐλαφρᾶς μουσικῆς.

■ «Ἀφτερ μίντνάϊτ», μὲ τὸν ὑπέροχο Νάτ Κίνγκ Κόουλ. Εἶναι ἐγγραφῆς Κάπιτολ. Ἔχει ἀρίθμὸ δίσκου EAP 170.

■ «Μοὺν σόγκ», μὲ τὸ κουϊντέτο τοῦ Τζὼρτζ Σήρινγκ. Εἶναι ἐγγραφῆς Κάπιτολ μὲ ἀρίθμὸ δίσκου EAP 1-858.

■ «Σάμ τάϊμς ἄϊ ἔθ χάππυ», μὲ τὸν Νάτ Κίνγκ Κόουλ καὶ τὸ τρίο του. Ἐγγραφῆς Κάπιτολ. Ἔχει ἀρίθμὸ δίσκου EAP 1-782.

■ «Σέντμι σὰμ λόβιν», μὲ τὸν Λίτλ Ρίτσαρντ καὶ τὴ μπάντα του. Εἶναι ἐγγραφῆς Λόντον καὶ ἔχει ἀριθμὸ HL-O 8446.

■ «Λὴ γκὲρλ κὰντ χέλπ ἴτ», μὲ τὸν Λίτλ Ρίτσαρντ καὶ τὴ μπάντα του. Εἶναι ἐγγραφῆς Λόντον. Ἔχει ἀ-

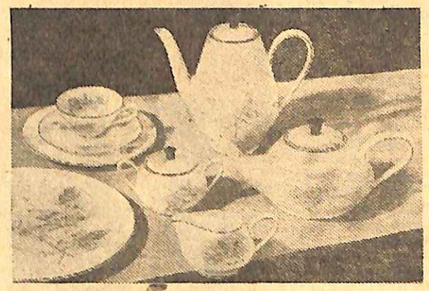

ΣΕΤ ΤΣΑΓΙΟΥ

Ἕνα ὡραιότατο σὲτ σὲ μοντέρνα γραμμή. Περιέχει 9 κομμάτια γιὰ τσάϊ. Εἶναι ἀπὸ πορσελάνη "Ἀλκα μὲ ντεκὸρ «σάρμ» μὲ ρὸζ πάλ τριαντάφυλλα. Ὅλο τὸ σὲτ στοιχίζει 365 δραχμὲς καὶ ἔχει ἀσσορτὶ πιατέλα μὲ πιατάκια κέϊκ ποὺ στοιχίζουν 175 δραχμές. Κατάστημα «ΑΛΚΑ», ὁδὸς Σταδίου 31.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Οἱ γιορτὲς βρίσκονται πιὰ πολὺ κοντά μας. Οἱ βιτρῖνες τῶν μαγαζιῶν ἔχουν βάλει τὰ γιορτινά τους γιὰ νὰ τὶς ὑποδεχθοῦν.

"Ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ἔχουν ξεχυθῆ στοὺς δρόμους χαζεύοντας στὶς βιτρῖνες τῶν μαγαζιῶν γιὰ νὰ διαλέξουν τὸ δῶρο τους.

"Ετσι περπατώντας κι' ἐμεῖς καὶ χαζεύοντας στὶς βιτρῖνες φτάσαμε στὴ μπουτίκ.

«ROSITA»

ποὺ εἶναι στὴν ὁδὸ Κριεζώτου 15 καὶ μᾶς εἶναι τόσο γνωστὴ ἀπὸ τὸ ξεκίνημά της γιὰ τὶς ποικίλες καὶ πρωτότυπες φοῦστες της. Ἔχει καὶ ἐφέτος μιὰ πλούσια συλλογὴ τόσο δὲ σπὸρ ὅσο καὶ ἀμπιγιὲ φοῦστες. Πόση τέχνη ὑπάρχει σ' αὐτὴ τὴν κολεξιόν!

Εἴδαμε φοῦστες σὲ ὅλες τὶς γραμμὲς καὶ στὶς στενὲς καὶ τὶς φαρδιές. Εἶναι γαρνιρισμένες μὲ ἀπλικασιὸν ἀπὸ δέρμα ἢ λαστιχο ἢ κανένα ἰδιότυπο σειρητάκι. Οἱ ἀπογευματινὲς εἶναι σὲ φαρδειὰ γραμμὴ, αἰθέριες, μὲ ντραπὲ, κεντήματα, καθὼς καὶ πρωτότυπα πλισέ.

Ἀπευθυνόμαστε στὴ δίδα Μουράτογλου, ποὺ εἶναι ἡ ἰδιοκτήτρια τῆς μπουτὶκ καὶ τὴ ρωτᾶμε μὲ τὶ συνδυάζει τὶς περίφημες φοῦστες της.

— Τὶς ἀμπιγιὲ φοῦστες τὶς συνδυάζω μὲ ὄμορφες μπλουζίστες, ποὺ μαζὶ μὲ τὶς φοῦστες παρουσιάζουν χαριτωμένα σύνολα. Ἔτσι κάθε γυναῖκα δημιουργεῖ μιὰ τουαλέτα χωρὶς πολλὰ ἔξοδα. Ἢ πάλι ἀγοράζοντας μιὰ καλὴ φοῦστα καὶ μερικὰ μπλουζάκια νὰ παρουσιάζη διαρκῶς μιὰ καινούργια ἐμφάνισι.

Ὅσο γιὰ τὰ πλεκτὰ τῆς ἡ μπουτὶκ «Rosita», φημίζεται γιὰ τὴν ποικιλία τῶν σχεδίων τῆς καὶ προπαντὸς γιὰ τὴν καλὴ δουλειά τους καὶ ποιότητα. Ἔτσι εἶναι ἐφάμιλλα καὶ ἀνώτερα πολλὲς φορὲς μποροῦμε νὰ ποῦμε τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ἂν μάλιστα δὲν ἀκούγαμε τὴ δ. Μουράτογλου νὰ λέη σὲ πελάτισσα, ὅτι μποροῦσε νὰ τῆς τὸ φτιάξη στὸ χρῶμα ποὺ ζητοῦσε, θὰ νομίζαμε ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό.

— Πῶς τὰ καταφέρνετε καὶ πετυχαίνετε τόσο καλὴ δουλειὰ καὶ ἀσυνήθιστα σχέδια στὰ πλεκτά σας;

— Γιὰ νὰ πετύχω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα διαθέτω δικό μου πλεκτήριο καὶ διαλέγω μόνη μου τὰ μοντέλα. Ἄλλωστε γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἔχω καὶ πολὺ καλὲς τιμές. Οἱ τιμὲς ἀρχίζουν ἀπὸ 150 μέχρι 280 μὲ σχέδιο καὶ μακρὺ μανίκι.

»Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἕτοιμα καὶ λεπτὰ πλεκτὰ ἔχω καὶ μιὰ ποικιλία ἀπὸ χοντρὰ χειρόπλεκτα ποὺ ξεστά, γιὰ σπόρ.

Τὰ μπιζοῦ καὶ τὰ ἀξεσουὰρ τῆς μπουτὶκ εἶναι ὅπως πάντα ἐκλεκτὰ καὶ μὲ πολὺ γοῦστο.

Πολὺ ξεστὸ τὸ περιβάλλον καὶ εὐχάριστη ἡ συντροφιὰ τῆς δ. Μουράτογλου, ἀλλὰ πρέπει νὰ πᾶμε κι' ἀλλοῦ.

"Ετσι μὲ τὸ τρόλεϋ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα κατεβήκαμε στὴ στάσι Λεβίδου γιὰ νὰ βρεθοῦμε στὴ μοντέρνα μπουτὶκ

«CHRISTIANE»

ποὺ εἶναι στὴ γνωστὴ σὲ ὅλες μας Φωκίωνος Νέγρη.

Καλημερίζουμε τὴν ἰδιοκτήτρια τῆς μπουτὶκ κ. Κριστιὰν καὶ τῆς ἐξηγοῦμε τὸ λόγο τῆς ἐπισκέψεώς μας.

Ὀλοπρόθυμη μᾶς δείχνει τὶς κολεξιόν της ποὺ εἶναι διαλεκτές.

— Θὰ ἤθελα νὰ δῆτε πρῶτα τὶς φοῦστες μας αὐτές, ποὺ εἶναι ραμμένες σὲ μοντέλο τοῦ Ζὰν Πατοῦ. Εἶναι ἀπὸ κοτλὲ φελοῦδο καὶ φανέλλα. Τὸ ἔμπρος μέρος τῆς φούστας εἶναι γαρνιρισμένο μὲ πάτ ποὺ πάνω σὲ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἐβαλμένο ἕνα χρυσὸ κουμπί. Στὶς φανελλένιες, τὰ κουμπιὰ εἶναι δερμάτινα. Στοιχίζουν 350 δραχμές.

Οἱ ὑφαντὲς ἀμπιγιὲ ποὺ εἴδαμε ὑπάρχουν σὲ διάφορα χρώματα. Ἀλλὰ ἡ κ. Κριστιάν, προτιμᾶ νὰ μπλὲ ἠλεκτρὶκ καὶ τὸ μόβ. Στέκουν χωρὶς φουρὸ καὶ εἶναι κατάλληλες γιὰ ὄρθιο ἀκόμα καὶ γιὰ χορό.

Φοῦστες ἀπὸ τσόχα πολὺ ὄμορφες σὲ διάφορα χρώματα μὲ φυλλαράκια, ποὺ πέφτουν ὡραῖα καὶ κολακεύουν τὸ σῶμα. Ἐπάνω εἶναι ἐφαρμοστὲς καὶ κάτω φαρδαίνουν.

— Ἰδιαίτερη σημασία, μᾶς λέει ἡ ἰδιοκτήτρια τῆς μπουτὶκ ἔχει δώσει ἐφέτος στὰ πλεκτὰ εἴδη της.

»Γιὰ κυττάξτε αὐτὰ τὰ μπλουζάκια; Δὲν εἶναι πολὺ χαριτωμένα; Εἶναι ὅλα πλεγμένα στὸ χέρι μὲ ἐγγλέζικο μαλλὶ πολὺ καλῆς ποιότητος καὶ στοιχίζουν 250 δραχμές.

»Αὐτὲς τὶς μπλουζίτσες τὶς ἔχω φτιάξει σὲ ριχτὸ στὺλ καζάκας στὸ μοντέρνο ἐφετεινὸ τύπο. Μὲ μανίκια μακρυά, κλειστὸ λαιμό, χωρὶς γιακὰ γαρνιρισμένες μὲ χρυσὰ κουμπιά. Αὐτὲς ὑπάρχουν σὲ χρώματα διάφορα. Ὅπως κίτρινο, ἄσπρο, μπλέ, τυρκουάζ, ρουμπινί, μπλὲ ἠλεκτρὶκ. Στοιχίζουν 350 δρχ. Ἐπίσης θέλετε νὰ δῆτε τὰ χονδρὰ χειροποίητα πουλόβερ γιὰ τὶς ἐκδρομὲς σὲ μοντέλα ἐξαντρὶκ, γαλλικὰ καὶ γερμανικά.

Θαυμάσαμε μιὰ ποικιλόχρωμη μπλούζα σπὸρ πολὺ μοντέρνα μὲ 7 φωτεινὰ χρώματα. Ἐπίσης εἴδαμε πολλὰ παριζιάνικα μπιζοῦ φαντεζί.

Θ. ΣΠΕΝΤΖΑ

● **Τυριέρα**

Ἐφέτος τὸ «Murano» παρουσιάζει καινούργιες ἰδέες γιὰ δῶρα, προπαντὸς στὴν καινουργία του προέκτασι στὸν πρῶτο ὄροφο. Βρήκαμε νοστίμα θιεννέζικα μπιμπὸ ἀπὸ 35 δραχμές. Μᾶς ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωσι μιὰ πιατέλα γιὰ τὸ σερβίρισμα τοῦ τυριοῦ. Εἶναι ἕνας δίσκος ἀπὸ φαγιάνς σὲ διάφορα σχέδια, στὸν ὁποῖο τοποθετοῦνται τὰ διάφορα εἴδη τῶν τυριῶν. Δίπλα ὑπάρχει ἕνα εἰδικὸ μεχαίρι, τὸ ὁποῖο κόβει ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ πιάνει. Στοιχίζει ἀπὸ 250 δρχ. Κατάστημα «MURANO», ὁδὸς Βουκουρεστίου 11.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αὐτὴ τὴ φορὰ κοσμεῖ τὸ ἐξώφυλλό μας ἡ χαριτωμένη καλλιτέχνις τοῦ μοντέρνου τραγουδιοῦ δ. Εὔη Μυλοπούλου. Ἄρχισε τὴν καλλιτεχνική της καριέρα τραγουδώντας ἑλληνικὲς ρομάντσες σχεδὸν ἐρασιτεχνικά. Ἀργότερα ἀγάπησε τὸ μοντέρνο τραγούδι καὶ ἀσχολήθηκε σοβαρὰ μὲ αὐτό. Ἡ γλυκειά της φωνὴ ἀκούγεται πολὺ συχνὰ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, συνοδευόμενη ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰ ὀρχήστρα τοῦ Ε.Ι.Ρ. καὶ τὸ κουαρτέτο του μαέστρου Θέμη Ρούσσου.

ΥΛΙΚΑ: 410 γραμμ. μαλλὶ Η.Ε.C. «Κάρμεν» ἢ ἄλλης καλῆς ποιότητος σὲ χρῶμα κόκκινο καὶ 230 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα ἄσπρο. 2 βελόνες Νο 2½ καὶ 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 2½. Λίγο λάστιχο γιὰ τὴ μέση τῆς φούστας. 12 κουμπιὰ (5 μικρὰ γιὰ τὸ πουλόβερ καὶ 7 γιὰ τὴ ζακέτα).

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Πουαντιγιὲ πλέξις = πλέξετε 9 βελόνες ζέρσεϋ. 10η βελόνα: (ἡ καλὴ μεριὰ τοῦ πλέκτοῦ): πάρετε 1π ἄπλεκτον γιὰ οὖγια, πλέξετε * 15π καλή, 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ *. Πλέξετε κατόπιν πάλι 9 βελόνες ζέρσεϋ καὶ στὴν 10η βελόνα ξαγακάνετε τὰ μικρὰ πουὰν μὲ τοὺς ἀνάποδους πόντους ἀλλὰ χιαστὶ δηλαδή· τώρα ὁ ἀνάποδος πόντος θὰ εἶναι πάνω ἀπὸ τὸν 8ο καλὸ τῆς προηγουμένης βελόνας.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο φάρδους 5 ἑκατ. καὶ ὕψους 4 ἑκατ. πλέξετε 21π ἐπὶ 20 βελόνες.

Ι ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2½, 90π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Στὴν ἑπομένη προσθέσετε 23π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Συνεχίσετε μὲ τὴν πουαντιγιὲ πλέξι, ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 26 ἑκατ. Στὸ σημεῖο αὐτὸ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ ἀπὸ 8π.

Κατόπιν στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος κάθε καλῆς βελόνας κλείσετε ἀπὸ 1π (30 φορὲς) κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο. Στὴν ἀρχὴ τῆς βελόνας θὰ κάνετε ἕνα ἁπλὸ κλείσιμο πάνω στὸν 4ο καὶ 5ο πόντο, δηλ. θὰ πάρετε τὸν 4ο πόντο ἄπλεκτον, θὰ πλέξετε τὸν 5ο πόντο καλὴ καὶ θὰ περάσετε τὸν ἄπλεκτον πάνω ἀπὸ τὸν καλόν. Στὸ τέλος τῆς βελόνας θὰ κάνετε πάνω ἀπὸ τὸν 4ο καὶ 5ο ἀκρυνὸ πόντο ἕνα συνηθισμένο κλείσιμο, δηλ. θὰ τοὺς πλέξετε καὶ τοὺς 2π μαζὶ καλή.

Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 30 ἑκ. πλέξετε μαζὶ τοὺς 2 μεσαίους πόντους καὶ χωρίσετε τοὺς πόντους στὴ μέση γιὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης.

Ὅταν θὰ τελειώσουν τὰ 30 κλεισίματα τοῦ ρεγκλὰν κλείσετε τοὺς πόντους, ποὺ ἔμειναν σὲ 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε ὅπως καὶ τὴν πλάτη, ἀλλὰ χωρὶς τὸ ἄνοιγμα.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 64π καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Στὴν ἑπόμενη βελόνα προσθέσετε σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις 33π καὶ κατόπιν συνεχίσετε μὲ τὴν πουαντιγὲ πλέξι. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 10 ἑκατ. ἐν ὅλω, ἀρχίσετε τὸ ρεγκλὰν κλείνοντας πρῶτα καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 8π καὶ κατόπιν ἀπὸ 1π (30 φορὲς) στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος κάθε καλῆς βελόνας, ὅπως καὶ στὴ μασχάλη, κλείνοντας δηλ. τὸν 4ο καὶ 5ο ἀκρινὸ πόντο. Τοὺς 21π, ποὺ θὰ μείνουν κλείσετε σὲ 1 φορά.

Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο μανίκι ὅμοιο.

ΙΙ ΖΑΚΕΤΑ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 94π μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Στὴν ἑπόμενη βελόνα προσθέσετε 27π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις καὶ συνεχίστε κατόπι μὲ τὴν πουαντιγιὲ πλέξι ἀρχίζοντας τὴν πρώτη βελόνα μὲ 1π οὖγια, 3π καλή, 1π ἀνάποδη, 15π καλή, 1π ἀνάποδη κ.λ.π.

Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 26 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 8π. Κατόπιν κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε καλῆς βελόνας ἀπὸ 1π (35 φορές) ὅπως ἐλ

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙ
ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΧΥΤΗ

Μπορούμε νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὸ κάτω μέρος τοῦ νεροχύτη τοποθετώντας ραφάκια γιὰ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὸ πλύσιμο τῶν σκευῶν εἴδη. Τὸ ὑπόλοιπο μέρος ἀποτελεῖ ἕνα ντουλάπι, ποὺ κλείνει μὲ κινητὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα θὰ διαιρεθῆ ἐσωτερικὰ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες. Στὸ ἐπάνω μέρος, ποὺ βρίσκεται στὸ ὕψος τοῦ κυρίως νεροχύτη, ὑπάρχουν δυὸ ντουλαπάκια - συρτάρια. Στὴν ἐπιφάνεια, πάνω ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ ντουλαπάκια, τοποθετοῦμε τὴν κουζίνα μὲ ἀέριο (πετρογκάζ κλπ.). Καλὸ θὰ εἶναι ἡ ἐπιφάνεια αὐτὴ νὰ εἶναι ἐπενδεδυμένη μὲ λαμαρίνα, γιὰ νὰ μὴ πειράζεται ἀπὸ τὴ θερμότητα.

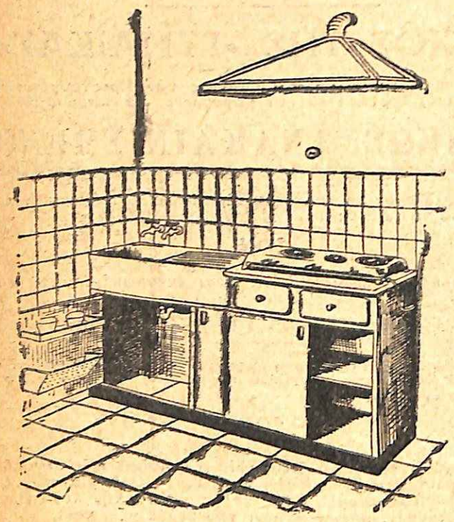

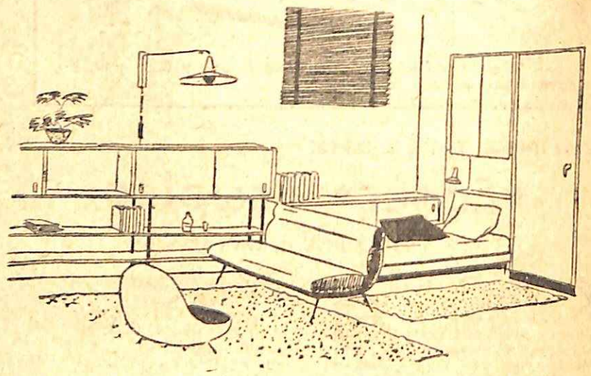

ΕΝΑ ΚΡΕΒΑΤΑΚΙ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ

Τοποθετῆστε τὸ ντιβάνι ἔτσι, ποὺ νὰ ἀπομονώνη τὴ γωνιὰ στὴν ὁποία θὰ τοποθετηθῆ τὸ ντιβάνι - κρεβάτι γιὰ τὸ κοριτσάκι σας. Τὸ κεφάλι θὰ χωθῆ μέσα στὸ ἄνοιγμα, ποὺ ἀφίνει τὸ μισὸ μέρος τῆς ντουλάπας στὸν τοῖχο. Ἡ ντουλάπα εἶναι χωρισμένη στὰ δύο: ἕνα μέρος γιὰ τὰ ροῦχα καὶ τὸ ἄλλο γιὰ τὰ ἀσπρόρρουχα. Τὸ ὑπόλοιπο σαλονάκι συμπληρώνεται μὲ ἕνα μακρὺ ἔπιπλο μὲ ράφια.

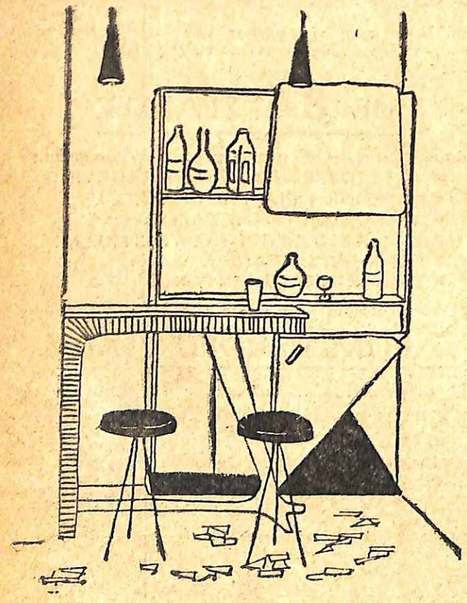

ΕΝΑ ΜΠΑΡ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Τὸ σχέδιο αὐτὸ εἶναι μιὰ ὡραία ἰδέα: μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε στὸν τοῖχο ἕνα ντουλάπι γιὰ τὰ τρόφιμα ποὺ τὸ ἐπάνω του μέρος, τὸ ὁποῖο θὰ κλείνη μερικῶς μ' ἕνα θυρόφυλλο, χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν τοποθέτησι μπουκαλιῶν καὶ ποτηριῶν. Τὸ κατώτερο μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ μέρη γιὰ μποτίλιες καὶ πετσέτες ἢ τραπεζομάντηλα. Τὸ μπὰρ συμπληρώνεται μὲ ἕνα πάγκάκι ὕψους ἑνὸς μέτρου, μὲ τὰ σχετικὰ σκαμνάκια. Τὸ μέρος φωτίζεται κατάλληλα ἀπὸ δυὸ μοντέρνες λάμπες, ποὺ κρέμονται ἀπὸ τὸ ταβάνι, στὸ σημεῖο τοῦ πάγκου.

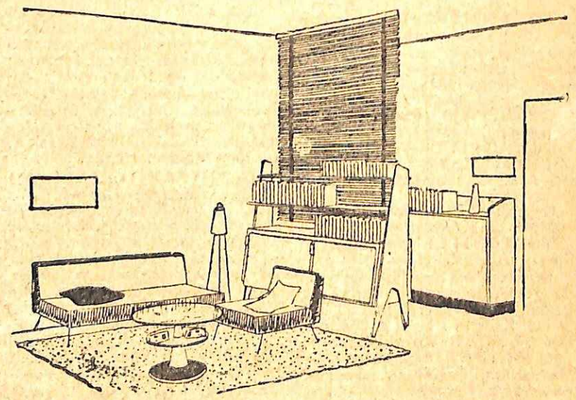

ΣΑΛΟΝΑΚΙ ΜΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἡ βιβλιοθήκη, μὲ τὸ βενετσιάνικο αὐτὸ χώρισμα, χωρίζει τὴ ζώνη τοῦ σαλονιοῦ ἀπὸ κείνη τοῦ ντιβανιοῦ. Ἡ βιβλιοθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ κάτω μακρὺ τμῆμα, ποὺ κλείνει μὲ κινητὰ θυρόφυλλα καὶ ράφια γιὰ τὰ βιβλία. Ἀπὸ πίσω μπορεῖ νὰ τοποθετηθῆ μιὰ σανίδα κινητὴ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, ποὺ νὰ χρησιμεύη σὰ γραφειάκι.

ΝΤΟΥΛΑΠΑ ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ

Τὸ ἔπιπλο αὐτὸ εἶναι μιὰ πρωτότυπη ντουλάπα στὸν τοῖχο. Δεξιὰ εἶναι ἡ καθαυτὸ ντουλάπα γιὰ τὰ ροῦχα. Τὸ κενὸ ἀπὸ πάνω κλείνει μ' ἕνα φωτεινὸ ζωγραφισμένο κρύσταλλο. Τὸ μέρος ποὺ προορίζεται γιὰ βιβλιοθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ ράφια κλειστὰ κι' ἀνοιχτὰ ἀλληλοδιαδόχως. Μιὰ ὡραία βιτρίνα μὲ κινητὰ κρύσταλλα, ποὺ φωτίζεται ἀπὸ τὰ δυὸ πλευρὰ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ μὲ λάμπες φθορισμοῦ, χρησιμεύει γιὰ τὴν τοποθέτησι διαφόρων μπιμπελὸ καθὼς καὶ εἰδῶν λαϊκῆς τέχνης.

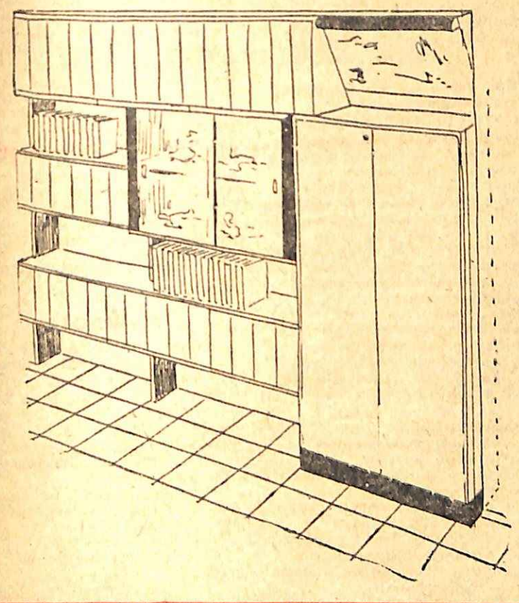

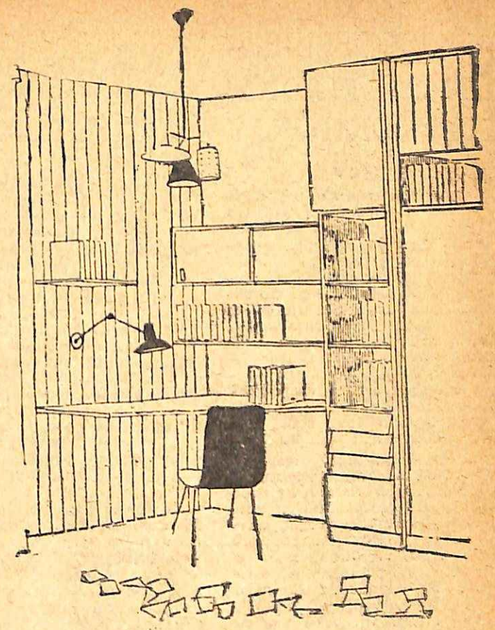

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ

Ἡ «γωνιὰ γιὰ μελέτη» αὐτή, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα γραφεῖο τοποθετημένο ἀνάμεσα στὸ ὑψηλὸ ἐπιπλάκι δεξιὰ καὶ τὸ ταινιωτὸ ξύλο τοῦ τοίχου. Δυὸ ράφια γιὰ βιβλία καὶ μερικὰ ντουλαπάκια συμπληρώνουν τὸ σύνολο. Πλάϊ στὸ ὑψηλὸ ἔπιπλο τοποθετεῖται μεγάλη ντουλάπα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΑΚΙ

Στὴν εἰκόνα εἶναι μόνο ἕνα μέρος τοῦ σαλονιοῦ, στὸ ὁποῖο ὑπάρχει βιβλιοθήκη στὸν τοῖχο, ποὺ στηρίζεται σὲ σωληνωτοὺς παραστάτες. Ἡ βιβλιοθήκη αὐτὴ πιάνει ὅλο τὸν τοῖχο καὶ διαιρεῖται σὲ ἀνοιχτὰ καὶ κλειστὰ τμήματα, φτιασμένο ἔτσι, ποὺ στὸ σύνολό τους νὰ παρουσιάζουν μιὰ κομψὴ μοντέρνα γραμμή. Δυὸ θυρόφυλλα ποὺ κλείνουν ἰσάριθμα ντουλαπάκια θὰ εἶναι ἐπενδεδυμένα μὲ μοντέρνο σταμπάτα. Τὰ ζευγάρια τῶν σωληνωτῶν παραστατῶν, στοὺς ὁποίους στηρίζεται ἡ βιβλιοθήκη, θὰ βρίσκωνται σ' ἀπόστασι ἑνὸς μέτρου τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο

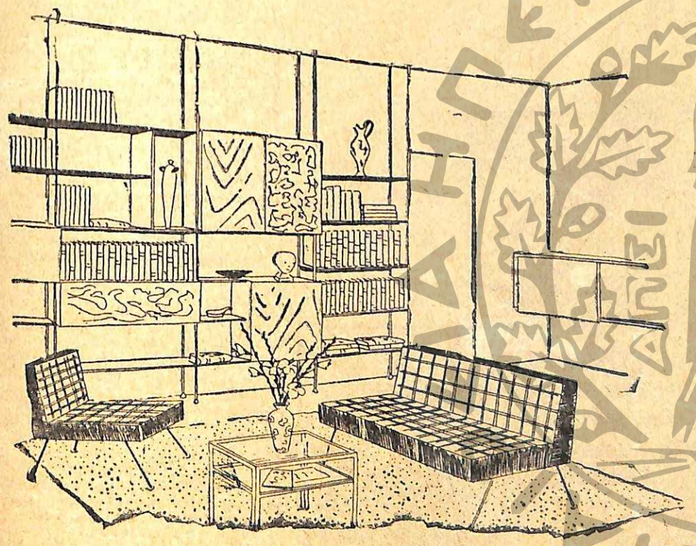

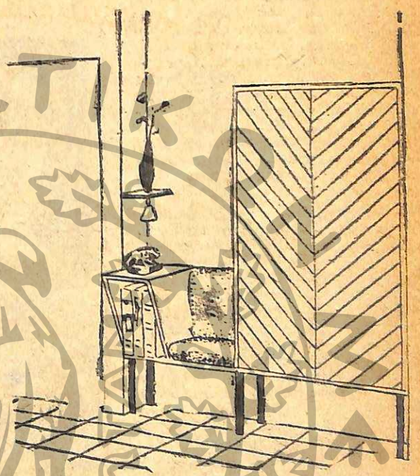

ΜΙΑ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

Νὰ μιὰ ἰδέα γιὰ μιὰ καλαίσθητη ἐμφάνισι μιᾶς εἰσόδου. Δεξιά, μιὰ ντουλάπα, ποὺ κλείνει μὲ δυὸ φύλλα ταινιωτὰ ψαροκόκκαλο, ἀπὸ ἀνοιχτὸ ξύλο. Ὁ ὑπόλοιπος χῶρος καταλαμβάνεται ἀπὸ ἕνα ἔπιπλο μὲ παγκάκι - μαξιλάρι ἀπὸ ἀφρώδες καουτσούκ. Τὸ ἐπιπλάκι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἕνα σύνολο μ' ἕνα εἶδος τραπεζάκι γιὰ τὸ τηλέφωνο. Κάτω ἀπὸ τὸ τραπεζάκι αὐτὸ μποροῦμε νὰ τοποθετήσουμε τὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο ἢ περιοδικά, ἂν τυχὸν συμβαίνη νὰ χρησιμοποιῆται καὶ σὰν τόπος ἀναμονῆς

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

3ον

Η συζυγικὴ ἀπάτη καὶ ἡ μοιχεία

Ἀπ' ὅσα ἱστορήσαμε προηγουμένως γιὰ τὸν πλοῦτο τῶν εὐγενῶν καὶ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων, ποὺ συναντήσαμε σὲ ἀμφότερα τὰ φῦλα, καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ συζυγικὴ παστάδα ἐθεωρεῖτο κάτι παραπάνω ἀπὸ ἱερὴ καὶ ἡ συζυγικὴ ἀπάτη ἐκρίνετο σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποκρουστικὰ ἀνοσιουργήματα, ἀσυχώρετα ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Τὶς μεγαλύτερες συμφορὲς καὶ τὰ θλιβερώτερα γεγονότα, ποὺ ἐνέπνευσαν τοὺς τραγικοὺς ποιητὲς καὶ ξεσήκωσαν τὴ φρίκη τῶν γενεῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅταν ἀναπαριστάνονταν στὰ θέατρα, τὶς ὑποκίνησαν τὰ ἀτυχήματα τῆς συζυγικῆς ἀπιστίας. Ἂς θυμηθοῦμε γιὰ λίγο τὴν Κλυταιμνήστρα καὶ τὴν Ἰοκάστη. Ἡ πρώτη, μετὰ τὴν ἀναχωρησι τοῦ βασιλέα Ἀγαμέμνονα γιὰ τὴν Τροία κι' ἀφοῦ ἐτσι ἀπόμεινε μόνη καὶ ἐκτεθειμένη στὸν πολυμήχανο πειρασμό, σκοτώνει τὸν ἄνδρα της, ὅταν ἐπιστρέφη, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἐραστοῦ της Αἴγισθου. Πόσο ὅμως φοβερὴ ἦταν ἡ τιμωρία ποὺ τὴν περίμενε! Πόσο σκληρὴ καὶ ἀμείλικτη στάθηκε γι' αὐτὴν ἡ θεία δίκη, ποὺ ὤπλισε τὸ χέρι τοῦ παιδιοῦ της γιὰ νὰ ἐκδικηθῆ τὸν ἄδικο θάνατο τοῦ πατέρα του. Ἡ ἀπαίσια κραυγὴ ποὺ ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη της ὅταν τὸ ξίφος τοῦ παιδιοῦ της, τοῦ ἀγαπημένου της Ὀρέστη, διαπερνᾶ τὴν καρδιά της, ἀφοῦ συγκλόνισε τοὺς αἰῶνες ἀντηχεῖ ἀκόμα ζωηρὰ στ' αὐτιὰ κάθε μιᾶς εὐαίσθητης καρδιᾶς καὶ διεγείρει τὴν ἴδια ἀποστροφὴ καὶ φρίκη, σὰν τὸ ἔγκλημα τοῦτο νὰ μὴν ἔχασε τίποτε μὲ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τόσους καὶ τόσους αἰῶνες.

Ὁ Ὀρέστης, ὁ μητροκτόνος γυιός, ἐπαινεῖται δημοσία στὴ συγκέντρωσι τῶν θεῶν ἀπὸ τὸ Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶ, ἐνῶ ἡ πράξι τῆς Κλυταιμνήστρας κατακρίνεται σκληρά, καθὼς δείχνουν καὶ οἱ ἑπόμενοι στίχοι ἀπὸ τὴν Ὀδύσσεια (Ω' 202):

«.....στυγερὴ δὲ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσεν
θηλυτέρησι γυναιξί...»

(κι' ἀπάνθρωπο τραγούδι
θάναι στὸν κόσμο, καὶ ἄφησε στῶν θηλυκῶν τὸ γένος
φήμη κακή, ὥστε οἱ καλὲς καὶ κεῖνες νὰ μισοῦνται...)

Περισσότερο ὅμως σκληρὴ καὶ ἀνήλεη στάθηκε ἡ τιμωρία τοῦ ὑπεύθυνου γιὰ ὅλα τὰ δεινὰ Αἰγίσθου. Τὸ πτῶμα του μένει ἄταφο καὶ κατατρώγεται ἀπὸ τὰ σκυλιὰ καὶ τὰ ὄρνεα, μακρυὰ ἀπὸ τὴν πόλι. Τοῦτο ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἀνώτερη ἐκδήλωσι τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης, ποὺ τιμωροῦσε τὰν ἐγκληματία καὶ στὴν παροῦσα ζωὴ καὶ στὴν αἰωνιότητα. Καθὼς πιστευαν τότε, ἡ ψυχὴ δὲν μποροῦσε νὰ περάση τὸν Ἀχέροντα, ἐφ' ὅσον τὸ σῶμα ἔμενε ἄταφο. Οἱ σχετικοὶ στίχοι τοῦ Ὁμήρου ἀντανακλοῦν μὲ θλιβερὰ χρώματα τὴ συνταραχή, ποὺ ἔνοιωσε ὁ πανάρχαιος ἑλληνικὸς κόσμος γιὰ τὸ στυγερὸ ἔγκλημα τοῦ Αἰγίσθου:

«Τῷ κὲ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν
ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος, οὐδὲ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον...»
(Ὀδύσ. Γ' 261)

(Αὐτὸν ὅταν ἐπέθανε σὲ μνῆμα δὲν τὸν ἔθαψαν στὴ γῆ
ἀλλὰ σκυλιὰ τὸν καταφάγανε καὶ ὄρνια σαρκοβόρα
στὴν ἐρημιὰ κατάκοιτον ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι
κι' οὔτε ἀπὸ τοὺς Ἀχαιοὺς τὸν ἔκλαψε κανένας
γιατ' ἤτανε τρισμέγιστο τὸ ποῦκαμε κακό...)

Ἐντελῶς διαφορετική, ἀλλὰ ἐξ ἴσου φοβερὴ καὶ ἀπαίσια, ἦταν ἡ τιμωρία τοῦ Θυέστη, ποὺ διέφθειρε τὴ σύζυγο τοῦ Ἀτρέα, ὁ ὁποῖος καλώντας τον σὲ γεῦμα τοῦ προσφερε κι' ἔφαγε κομμάτια ἀπ' τὰ παιδιά του!...

Πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα, ποὺ μποροῦμε νὰ ἀνασύρουμε ἀπὸ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, μὰ πιὸ πρόχειρο ἀπ' ὅλα εἶναι τῆς Ἑλένης. Ἐκτὸς ἀπ' τὴ μετάνοια της γιὰ τὸ παραστράτημά της, ποὺ τὴν ἐστιγμάτισε σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες, ἡ Ἑλλάδα ὁλάκερη ἔτρεξε στὰ ὅπλα καὶ τὸ αἷμα πότιζε χρόνια τὰ τρωϊκὰ χώματα, ὅπου συναντήθηκε σ' ἕνα θανάσιμο ἀγώνα ἡ τραυματισμένη συζυγικὴ καὶ ἐθνικὴ τιμὴ μὲ τὴν ἁρπαγὴ καὶ τὴ μοιχεία. Ἐναντίον τοῦ Πάριδος ἐπιλαλεῖται ὁ ἀπατημένος σύζυγος τὴν ὀργὴ τοῦ Δία, ποὺ δὲν ἀργεῖ νὰ ξεσπάση. Μὰ καὶ ὁ ἀδερφός του ὁ Ἕκτορας ὀνειδίζει μὲ λόγια φαρμακερὰ τὸν ἅρπαγα, τὸν εἰρωνεύεται, τὸν κατεξευτελίζει μὲ τοὺς ἀκολουθους στίχους, ποὺ δὲν κρατοῦν μηδὲ τὸ παραμικρὸ ἔλεος. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀναγνώστες μας νὰ παραθέσουμε ὁλόκληρο αὐτὸ τὸ θαυμάσιο χωρίο ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα (Γ' 40–55) σὲ μετάφρασι:

«Βρὲ σκυλο - Πάρι ὁμορφονιέ,
γυναικολυσσασμένε,
ξελογιαστὴ που νάχες πᾶς
δίχως παντρεια καὶ κλῆρο!
Κάλλιο κι' αὐτὸ καὶ θάμαστε
πολὺ πιὸ κερδισμένοι
παρὰ ποὺ σ' ἀναθεματάει
καὶ σ' ἀγριοβλέπει ὁ κόσμος.
Πῶς θὰ γελᾶνε οἱ Ἀχαιοί,
ποὺ λέγαν, δὰ πῶς εἶσαι
κάποιος γενναῖος ἀρχηγὸς
σὰν εἶδαν τὴ θωρηὰ σου
τὴν ὄμορφη. Μὰ ποῦ καρδιὰ
καὶ παλληκαρωσύνη!
Μωρέ, χαρὰ στὸν ἥρωα
ποὺ μοῦπαιρνε καράβια
καὶ τὸ γιαλὸ ταξίδευε
με φίλους τῆς καρδιᾶς του
κι' ἔσμιγε μ' ἀλλοχωριανοὺς
καὶ μακρυὰ ὀχ τὰ ξένα
γυναίκα δῶ μὰς ἔφερε
ἀγγελοκαμωμένη
συγγένισσα παλληκαριῶν
γιὰ συφορὰ μεγάλη
τοῦ τόπου κι' ὅλου τοῦ λαου
καὶ τοῦ γερογιοῦ του
γιὰ αἰώνια τῶν ἐχτρῶν χαρά,
πίκρα μου πάντα ἐμένα!
Λοιπόν, δὲ θὰ σταθῆς μπροστὰ
στὸ βασιλὴ Μενέλα;
Θἄβλεπες τίνου ἀντρὸς βαστᾶς
τὴ λυγερὴ γυναίκα.
Δὲ θὰ φελοῦσε ἡ λύρα σου
καὶ τῆς θεᾶς τὰ δῶρα
τὰ κάλλη αὐτὰ καὶ τὰ σγουρά,
σὰ σ' ἔστρωνε στὸ χῶμα!

Ἔχε ὅμως χάρι π' ἄκακα
τἄχουν τὰ σπλάχνα οἱ Τρῶες
ἀλλοιώς θὰ σὲ ξεπάστρευαν
μὲ τὰ λιθάρια ὡς τώρα
γιὰ νὰ ξοφλήσουν τοὺς κηνμούς,
ποὺ τόσους σοῦ χρωστᾶνε!

Ἡ τιμωρία, ποὺ ἐπιβάλλονταν στὶς περιπτώσεις τῆς μοιχείας σὲ ὅλους τοὺς ἀνατολικοὺς λαούς, ἦταν ὁ θάνατος μὲ λιθοβολισμό, γιὰ τὸν ὁποῖον μιλᾶ καὶ ὁ Ὅμηρος στοὺς παραπάνω στίχους. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως ποὺ τὰ ἤθη ἦταν περισσότερο πολιτισμένα, μποροῦσε ὁ μοιχὸς νὰ γλυτώση ἀπὸ τὸ θάνατο, προσφέροντας χρήματα, ποὺ γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐκαλοῦντο «Μοιχάγρια». Ἀλλὰ καὶ σήμερα σὲ παρόμοιες περιπτώσεις προσβολῆς τῆς τιμῆς, ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄλλη ποινή, καὶ πρόστιμο σὲ βάρος τοῦ κατηγορουμένου.

ΠΕΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

✪

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποτε ἔγινε ἕνα ἔγκλημα στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ἡ ἀστυνομία ἔπιασε ἕναν Κινέζο γιὰ ὕποπτο. Στὴν ἀνάκρισι ὁ δικαστὴς λέει στὸ διερμηνέα νὰ ἐξηγήση στὸν Κινέζο ὅτι οἱ μεγαλύτερες ὑπόνοιες στρέφονται ἐναντίον του, κι' ὅτι περιμένει τὴν ἀπολογία του.

Ὁ διερμηνέας μεταφράζει καὶ ὁ Κινέζος σηκώνεται καὶ λέει ἀπαθέστατα:

— Χὰν - σχί

— Τί εἶπε; ρωτάει ὁ δικαστής.

— Κύριε πρόεδρε, λέει ὁ διερμηνέας, ὁ κύριος Λὶ - Λὶ-Φέ, εἶναι κατάπληκτος. Τὴν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος, βρισκόταν πράγματι, σὲ ἀπόστασι 100 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, στὴ βίλα τῆς κυρίας Σιμθ, ὡς καλεσμένος της. Ὁ κ. Λὶ - Λὶ - Φέ, ἔφθασε ἐκεῖ κατὰ τὶς 8, πῆρε ἕνα οὐΐσκυ μὲ μερικὰ ἄλλα πρόσωπα καὶ τὸ κυριώτερο εἶναι, ὅτι ὁ κ. Λὶ - Λὶ - Φέ, δὲν ἔχει καμμιὰ ἀνάμιξι στὸ ἔγκλημα γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο ὅτι στὶς 3 τὸ πρωῒ ἔπαιρνε τὸ τσάϊ του μὲ ἄλλα ἕξη πρόσωπα.

— Ἕξη πρόσωπα! ἀναφωνεῖ ὁ δικαστής. Μὰ ἂν καὶ τὰ μισὰ ἀκόμη μποροῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι ἦταν μαζί του τὴν ὥρα ἐκείνη, τὸν ἀφίνω ἀμέσως. Μεταφράστε του παρακαλῶ αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα.

Ὁ διερμηνέας μεταφράζει καὶ ὁ κ. Λὶ - Λὶ - Φὲ σηκώνεται καὶ ἀρχίζει ἕναν ἀτελείωτο λόγο στὴν κινεζικὴ φυσική.

— Τί εἶπε; ρωτάει τέλος ὁ δικαστὴς ζαλισμένος.

— Εἶπε «μάλιστα», κύριε πρόεδρε, ἀπαντᾶ ὁ διερμηνέας.

✱

ΧΙΟΥΜΟΡ

Τὴν ὥρα ποὺ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος τοῦ κοινοῦ, ἡ κίνησις στὸ ὑπουργεῖο Βιομηχανίας εἶναι μεγάλη. Τὸ κοινόχρηστο κι' εὐρύχωρο ἀσανσὲρ εἶναι ὑπερπλῆρες καὶ στὸ πίσω μέρος, ἀνάμεσα στοὺς στριμωγμένους ἐπιβάτες στέκει μιὰ κυρία μὲ τὸ παιδάκι της.

— Δὲ φοβᾶστε, κυρία, μὴν συνθλιβῆ ὁ μικρὸς μέσα σ' αὐτὸν τὸν συνωστισμό; ρώτησε κάποιος τὴ μητέρα του.

— Ὄχι, κύριε.

— Γιατί;

— Δαγκώνει.

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

μὲ αὐτοκινητάμαξα

Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις τῆς Ρεβέκκας Κρέσσον

Μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα της Ὄσμπορν Κρέσσον, Ἀμερικανὸ καθηγητὴ στὸ Καβούλ, πρωτεύουσα τοῦ Ἀφγανιστάν, τὴν κόρη της Οὐέδεριλ καὶ τὸ μικρὸ γυιό της Ὄς, ἡ Ρεβέκκα Κρέσσον ταξίδεψε ὡς τὰ περσικὰ σύνορα, μὲ τὴν ταχυδρομικὴ αὐτοκινητάμαξα. Στὸ ἄρθρο αὐτὸ περιγράφει τὸ ἐνδιαφέρον ταξίδι τους, ἀνάμεσα ἀπὸ μιὰ χώρα περάξενη, μὲ ἤθη καὶ ἔθιμα, ποὺ «ξαφνιάζουν» τοὺς ἀνθρώπους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ χαρακτηριστικὲς φωτογραφίες ποὺ συνοδεύουν τὴν ἀφήγησι, ἔχουν τραβηχτῆ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἀπ' τὴν ἴδια τὴ Ρεβέκκα.

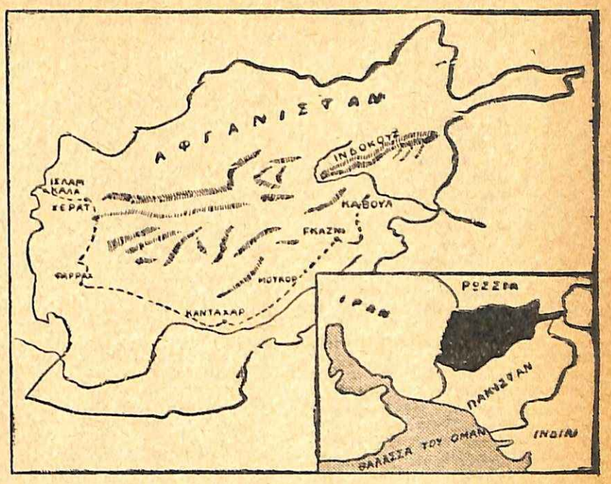

■ Ἡ διακεκομμένη γραμμὴ σημειώνει τὸ ταξίδι τῶν Κρέσσον. Κάτω δεξιὰ (μαῦρο) τὸ Ἀφγανιστὰν καὶ οἱ γειτονικές του χῶρες.

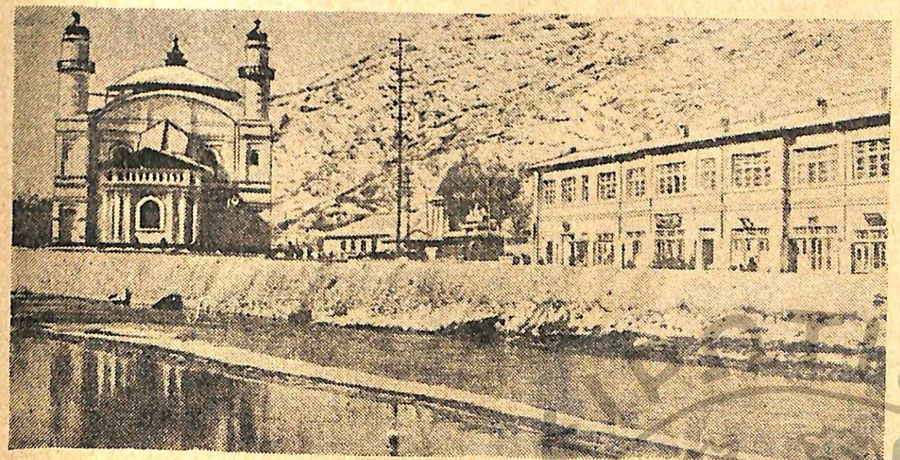

■ Ὁ ποταμὸς Καβοὺλ διαρρέει καὶ στολίζει ὑπέροχα τὴν ὁμώνυμη πρωτεύουσα τοῦ Ἀφγανιστάν.

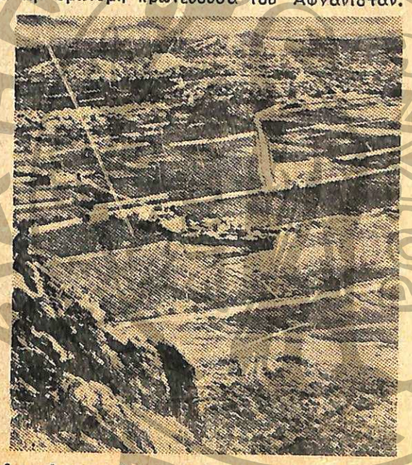

■ Ἀριστερά: Ἡ Ρεβέκκα Κρέσσον, ἡ κόρη της κι' ὁ γυιός της μὲ ἀφγανικὲς ἐνδυμασίες. Δεξιά: Ἀπὸ ἕνα ὕψωμα ἔξω ἀπ' τὸ Καβούλ, φαίνεται αὐτὴ ἡ ἀπέραντη θεα, ποὺ τὴν κλείνουν στὸ βάθος τὰ βουνὰ Ἰνδοκούς. Αὐτὰ ἀποτελοῦν συνέχεια τῆς ὑψηλοτέρας ὀροσειρᾶς, τῶν Ἰμαλαΐων.

Σύμφωνα μ' ὅσα εἴχαμε ἀκούσει νὰ λένε, τὰ ταξίδια μὲ ἀφγανικὴ αὐτοκινητάμαξα ἦταν κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ κοπιαστικό. Ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις κομφὸρ δὲν ἦταν κάτι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς συγκρατήση! Ἡ Οὐέδεριλ, ἡ ἐννιάχρονη κόρη μας, κι' ὁ Ὄς, ὁ ὀχτάχρωνος γυιός μας ἦταν ἐνθουσιώδεις ταξιδιῶτες.

● **Ἀτέλειωτες διατυπώσεις**

Βλέποντας τὸν σκεπτικισμὸ καὶ τὶς ἐπικρίσεις τῶν φίλων μας τοῦ Καβούλ, χρησιμοποιήσαμε ὡς ἐπιχείρημα, γιὰ νὰ δικαιολογήσουμε τὸ ταξίδι μας στὴν Περσία, τὴν ἀνεπάρκεια τῶν ἀποθεμάτων μας σὲ κάρβουνο. Θάταν προτιμότερο γιὰ μᾶς— εἴπαμε— νὰ λείψωμε ἀπ' τὴν πρωτεύουσα τοῦ Ἀφγανιστὰν ἐπὶ ἕνα—δυὸ μῆνες, τὴν ἐποχὴ τοῦ μεγάλου κρύου. Κι' ἔπειτα, στὴν Περσία ζοῦσε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ναμπί, τοῦ μαγείρου μας, ποὺ δὲν τὸν εἶχε δῆ ἐδῶ κι' ἐννιὰ χρόνια. Δὲν ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ τὸν πάμε γιὰ νὰ ἰδῆ αὐτὸν τὸ πολυαγαπημένο ἀδερφό; Τέλος— καὶ προπάντων— ἡ Περσία, καθὼς καὶ τὸ Νότιο καὶ Δυτικὸ Ἀφγανιστάν, μᾶς ἦταν σχεδὸν ἄγνωστα, κι' αὐτὸς ὁ λόγος ἦταν ὑπεραρκετὸς γιὰ τὰ τέσσερα μέλη τῆς οἰκογενείας Κρέσσον—κι' ἂς μουρμούριζαν οἱ φίλοι ὅσο ἤθελαν!

Ἀλλὰ χρειάστηκε νὰ τὰ ἐξηγήσωμε ὅλ' αὐτὰ στὶς ἀρχές. Ὁ ἄντρας μου, ὁ Ὄσμπορν Κρέσσον, πῆρε μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ ἀφγανικοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ποὺ ἔλεγε πὼς ἦταν καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν στὸ κολλέγιο Χαμπίμπια τοῦ Καβούλ, πὼς εἶχε τρίμηνη χειμερινὴ ἄδεια, καὶ πὼς ἔπρεπε νὰ βρίσκεται στὴ θέσι του στὰ μέσα τοῦ μηνὸς «Χούτ».

Μ' αὐτὴ τὴν ἐπιστολή, μπόρεσε νὰ πάρη τὴν ἄδεια τῆς ἀστυνομίας ποὺ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ βγῆ ἀπ' τὴ χώρα, καὶ προ-

ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ →

ΔΙΑΣΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν προηγούμενη σελίδα).

σπάθησε νὰ προμηθευτῆ τὸ «πασσαπόρτι» τοῦ Ναμπί.

Πήγαμε τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, στὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν. Οἱ βεβαιώσεις κ' οἱ ὑπογραφὲς συσσωρεύονταν στὸ περιθώριο καὶ στὸ πίσω μέρος τοῦ γράμματος.

Τέλος, δὲν ἔμεναν πιὰ παρὰ μερικὲς ἀκόμη ὑπογραφές, καὶ χρειαζόταν κ' ἕνας «ἐγγυητὴς» γιὰ τὸν Ναμπί. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ὑποσχεθῆ πὼς θὰ πλήρωνε ἕνα μεγάλο πρόστιμο ἂν ὁ Ναμπὶ δὲν ξαναγύριζε στὸ Ἀφγανιστάν.

Ἐπὶ τέλους, ὁ Ναμπὶ βρῆκε ἕνα συγχωριανὸ τῆς μητέρας του γιὰ «ἐγγυητή». Ἀφοῦ ὅμως τελείωσαν ὅλες οἱ διατυπώσεις, κάποιος ἀποφάσισε ὅτι ὁ «ἐγγυητὴς» ἔπρεπε νἀναι δημότης τοῦ Καβούλ. Ὅλα χρειάστηκε νὰ ξαναρχίσουν ἀπ' τὴν ἀρχή. Κατὰ τὰ μέσα Δεκεμβρίου, οἱ διατυπώσεις τελείωσαν, καὶ νομίζαμε πὼς τίποτα δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἐμποδίση τὴν ἀναχώρησί μας. Αὐτὸ ἴσχυσε ἐπὶ τρεῖς μέρες. Ἔπειτα, ὁ «ἐγγυητὴς» μᾶς ἔκανε τὸ χειρότερο κακὸ ποὺ μποροῦσε νὰ μᾶς κάνη: Πέθανε!

Εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωση πὼς ὅλα θἄπρεπε νὰ ξαναρχίσουν ἀπ' ἀρχῆς. Ὁ Ὀσμπορν, ἀπελπισμένος, ἔγραψε μιὰ ἐπιστολὴ στὴ διεύθυνσι τῆς Ἀστυνομίας, ἐξηγώντας πὼς εἴχαμε κρατήσει θέσεις στὴν αὐτοκινητάμαξα ποὺ θἄφευγε μετὰ τρεῖς μέρες, καὶ δὲν εἴχαμε καιρὸ νὰ ξαναρχίσωμε τὴ διαδικασία τῶν διαβατηρίων. Εὐτυχῶς, αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα στάθηκε ἀρκετό. —κ' ὁ Ναμπὶ δὲν χρειάστηκε παοὰ καμμιὰ δωδεκαριὰ ἀκόμα ὑπογραφές...

● Ἀπαραίτητα ἐφόδια

Ὅταν φεύγη κανεὶς γιὰ ἕνα ταξίδι στὴ Μέση Ἀνατολή, πρέπει νὰ παίρνη μερικὲς προφυλάξεις καὶ νὰ μὴν ξεχνάη μερικὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια. Λόγου χάρι, πρέπει νὰ πάρη κανεὶς μαζί του, σ' ἕνα σάκκο ἢ ἕνα μαντήλι, αὐτὸ τὸ πλατὺ μαῦρο ψωμὶ ποὺ λέγεται «νάν», καθὼς καὶ σταφίδες, καρύδια καὶ βραστὰ αὐγά. Πρέπει νἄχη μαζί του ἄφθονες κουβέρτες, χοντρὰ παλτά, καὶ γενικὰ νὰ εἶναι πολὺ καλὰ ντυμένος. Εἶχα πάρει γιὰ τὰ παιδιὰ μακρυὰ παντελόνια καὶ εἰδικὰ πέτσινα σακκάκια μὲ γ ίνινες ἐπενδύσεις. Γιὰ τὸν ἑαυτό μου, πῆρα μιὰ γούνινη κάπα, κ' ὁ ἄντρας μου ἀγόρασε ἕνα ἄσπρο «κοζάε» ἀπὸ τρίχα γκαμήλας μεγάλο σὰν ἀντίσκηνο, ποὺ τοῦ ἔπεφτε ἕως τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ποὺ εἶχε ἐξαιρετικὰ μακρυὰ μανίκια.

Μιὰ παλιὰ ἀφγανικὴ παροιμία λέει πὼς τὴν πρώτη χρονιὰ δανείζει κανεὶς τὸ «κοζάε» του σ' ἕναν ἐχθρό, τὴ δεύτερη σ' ἕνα φίλο, καὶ μόνο τὴν τρίτη τὰ φοράει ὁ ἴδιος, γιατὶ τότε μόνο ἀρχίζει νὰ «φορμάρεται». Ναί, ἀλλὰ κ' ἔχει πιὰ χάσει κάθε λευκότητα...

● Ἐγκατάστασις στὴν αὐτοκινητάμαξα

Ἔκανε κρύο κ' ὁ οὐρανὸς ἦταν γκρίζος ὅταν μπήκαμε στὸ σταθμὸ μὲ τὶς κουβέρτες καὶ τὶς βαλίτσες μας. Ὁ Ναμπὶ βρισκόταν κιόλας ἐκεῖ, μὲ τὸ μακρὺ παλτό του ἀπὸ κεν τημένη προβιά, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ μοιάζη μὲ Μογγόλο ἄρχοντα. Ὑπῆρχαν ἐκεῖ τρεῖς αὐτοκινητάμαξες, μερικοὶ ἐπιστάτες κ' ἕνας μηχανικός, ἀλλὰ ὁ ὀδηνὸς δὲν φαινόταν πουθενά, παρ' ὅλο ποὺ ἡ ὥρα ἦταν περασμένη.

Διαλέξαμε ἕνα ἀμάξι ποὺ εἶχε δερμάτινα καθίσματα, κάπως ἀναπαυτικά. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἦταν ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ταξιδεύαμε. Μᾶς ἔτυχε τὸ παλιὸ ὄχημα—ἕνα μὲ στενὰ ξύλινα καθίσματα...

Ἡ «πρώτη θέσι» βρισκόταν μπροστά, μὲ καθίσματα γιὰ 11 ἄτομα, κ' ἐγκατασταθήμε ἐκεῖ, χρησιμοποιώντας γιὰ μαξιλάρια τὶς κουβέρτες μας καὶ τὰ συμπληρωματικά μας ρούχα.

Κάθε βράδυ, ὅταν ὁ ἥλιος ἔδυε, ἀρχίζαμε νά... χαιμηλώνουμε, γιατὶ σιγά—σιγά, ὅσο δυνάμωνε τὸ κρύο, παίρναμε τὶς κουβέρτες πάνω στὶς ὁποῖες καθόμαστε καὶ τὶς ρίχναμε στὸ κορμί μας γιὰ νὰ ζεσταθοῦμε..

● Ἡ πολυγαμία

Ἕνας ὡραῖος λεπτός, ἄνδρας, μὲ ριγὲ παντελόνι καὶ μὲ τὸ πανωφόρι καὶ καπέλο ποὺ φοροῦν οἱ ντόπιοι, εἶχε ἀπλώσει μιὰ κουβέρτα πάνω σὲ τρία μικρὰ καθίσματα.

— Οἱ γυναῖκες του θ' ἀνεβοῦν τὴ στάσι τοῦ ταχυδρομείου, μᾶς ἐξήγησαν.

— Πόσες γυναῖκες; ρώτησε ἡ κόρη μου.

— Δύο.

Λίγοι Ἀφγανοὶ τῶν πόλεων ἔχουν σήμερα περισσότερες ἀπὸ μιὰ γυναίκα, ἂν καὶ ὁ μουσουλμανικὸς νόμος ἐπιτρέπει τέσσερις. Ἡ μεγάλη οἰκογένεια στοιχίζει πολὺ ἀκριβά. Ἐπὶ πλέον ὁ σύζυγος πρέπει νὰ πληρώση στὸν πατέρα τῆς νύφης ἕνα «ἀντιπροίκι», ποὺ ποικίλλει ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία, τὴν κοινωνικὴ θέσι καὶ τὴν ὀμορφιὰ τῆς γυναίκας. Ἔπειτα, ἂν οἱ «ἀδελφὲς γυναῖκες», ὅπως τὶς λένε, τσακώνωνται πολύ, πρέπει νὰ ὑπάρχουν δυὸ σπίτια. Μερικὲς πάντως ἀγαπιοῦνται πολὺ καὶ ζοῦν εἰρηνικὰ μαζί, συμμεριζόμενες τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες ποὺ τοὺς δίνουν τὰ παιδιὰ τῆς καθεμιᾶς.

Ἡ κόρη μου περίμενε μὲ ἀνυπομονησία νὰ γνωρίση τὶς πρώτες «ἀδελφὲς γυναῖκες» ποὺ θἄβλεπε.

Ἕνας ἔμπορος τοῦ Χερσὼν ἦταν καθισμένος πλάϊ στὸν ἄνδρα μου. Ἦταν πολὺ χοντρός, πρᾶγμα μᾶλλον σπάνιο στὸ Ἀφγανιστάν, ἀλλὰ πρὸς μεγάλη μας ἱκανοποίησι, ὁ ἄλλο ἐπιβάτης, ἕνας δειλὸς νέος μὲ τουρμπάνι ἀπ' τὸ Κανταχάρ, δὲν ἦταν καθόλου εὔσωμος.

Ἤμαστε δέκα σ' ἕνα χῶρο προωρισμένο γιὰ ἕντεκα, κ' αὐτὸ μᾶς φαινόταν ἱκανοποιητικό. Ἡ πεῖρα δμως θὰ μᾶς ἔκανε ν' ἀλλάξουμε γνώμη! Καθόμαστε γύρω—γύρω στοὺς ξύλινους πάγκους, κ' ἀκουμπούσαμε τὰ πόδια μας στὸ ἀνταλλακτικὸ λάστιχο, ποὺ ἔπιανε ὅλο τὸν ἐλεύθερο χῶρο στὴ ·ἔση τοῦ πατώματος. Τὸ σακκούλι μας μὲ τὸ ψωμὶ κ' ἕνα μακρὺ μπαοῦλο ἦταν χωμένα κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας. Οἱ ὑπόλοιπες ἀποσκευές μας ἦταν δεμένες στὴ στέγη τῆς αὐτοκινητάμαξας, καὶ θἄμεναν ἐκεῖ ὡς τὸ Κανταχάρ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ πείση κανεὶς τὸν σωφὲρ νὰ τὶς λύση πρὶν ἀπ' τὸ σταθμό.

Ἡ «δεύτερη θέσι» τῆς αὐτοκινητάμαξας γέμισε γρήγορα, γιατὶ μόνο μιὰ ἀπ' τὶς οἰκογένειες ποὺ μπῆκαν, μέσα εἶχε πέντε παιδιά.

Μιάμισι ὥρα μετὰ τὴν κανονικὴ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως, ξεκινήσαμε γιὰ το ταχυδρομεῖο, ὅπου θὰ φορτώναμε τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους καὶ τὶς δυὸ γυναῖκες τοῦ Ραζὶν Χάν. Ἡ πρώτη ἀπ' τὶς δυὸ ἦταν ψηλὴ καὶ πολὺ παχεία. Φοροῦσε ἀπ' τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια ἕνα μεταξωτὸ κεντημένο «σόντρι» (πέπλο). Τῆς δεύτερης τὸ «σόντρι» ἦταν μπαμπακερό. Κάτω ἀπ' τὰ «σόντρι» τους κρατοῦσαν πολλὰ πράγματα. Παρατηρήσαμε ἕνα σακκούλι τοῦ ψωμιοῦ, μιὰ κατσαρόλα μὲ φαγητό, ἕνα ·αρχιλὲ τυλιγμένο σὲ μιὰ πετσέτα, καὶ μιὰ καπνοθήκη, μιὰ βαλίτσα, δυὸ κουβέρτες ἀπὸ γκρίζο πλεχτὸ μαλλί, καὶ μιὰ ἄσπρη κουβέρτα ὑφασμένη μὲ τὸ χέρι. Ὅλ' αὐτὰ νώθηκαν κάπω ἀπ' τὸ κάθισμα, πίσω ἀπ' τὶς δυὸ γυναῖκες καὶ στὶς γωνιές, κ' ἔτσι ἔμεινε καὶ λίγη θέσι γιὰ τὸ σύζυγο, τὸν Ραζὶν Χάν.

Τέλος, ξεκινήσαμε. Ὄχι ὅμως χὶ πολλὴν ὥρα. Σὲ λίγο σταματήσαμε, γιὰ νὰ ἐφοδιαστοῦμε μὲ βενζίνη. Ἀλλὰ ἀκόμα κ' ὅταν ἡ αὐτοκινητάμαξα εἶχε βενζίνη, οἱ μισοὶ ἐπιβάτες τῆς κατέβαιναν σὲ κάθε πρατήριο, γιὰ νὰ συνομιλήσουν μὲ διάφορους γνωστοὺς τους ἢ νά... λιαστοῦν.

Στὸ πατάρι, ὁ ὀδηγὸς ἔσκυψε ἀπ' τὸ παράθυρό του καὶ ζήτησε ἕνα πακέτο τσιγάρα. Ἡ «πρώτη γυναίκα» εἶπε κάτι στὸν Ραζὶν Χάν, κ' ἐκεῖνος ἔτρεξε νὰ τῆς φέση μιὰ διπλὴ

■ Ἡ αὐτοκινητάμαξα περνάει τὰ σύνορα Ἀφγανιστὰν – Περσίας.

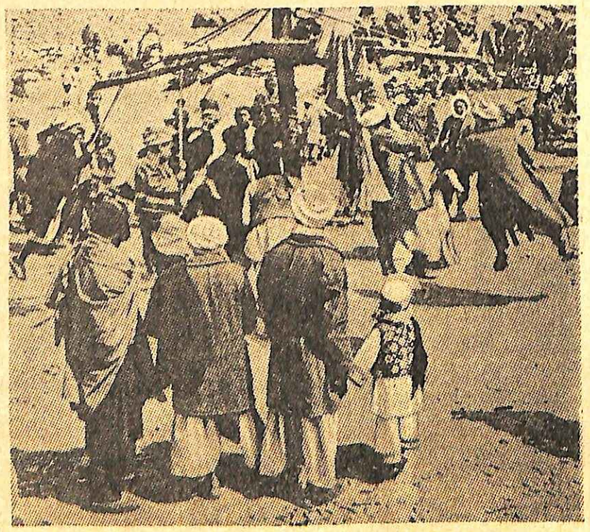

■ Στὴ γιορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς οἱ ἄντρες ἀνεβαίνουν στὰ ξύλινα... ἀλογάκια περισσότερο ἀπὸ τὰ παιδιά. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα προσπαθοῦν ὅλοι μὲ κάθε θυσία νὰ βάλουν καινούργια ρούχα!

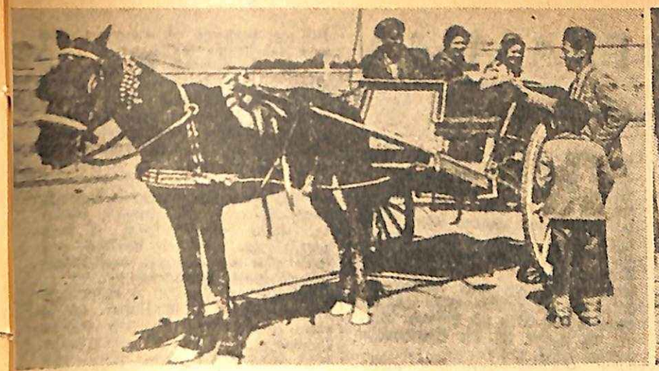

■ Αὐτὸ εἶναι τὸ «ταξὶ» τοῦ Καβούλ. Ἕνα δίτροχο μὲ ἄλογο.

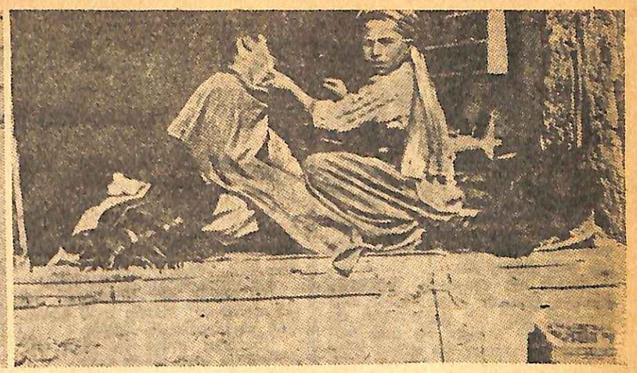

■ Ἔτσι γίνεται τὸ ξύρισμα στὰ κουρεῖα τοῦ Ἀφγανιστάν

μερίδα ἀράπικα φυστίκια. Καὶ τότε πιά, ξεκινήσαμε στ' ἀλήθεια...

● Γυναῖκες τοῦ Ραζὶν Χὰν

Σὲ λίγο τὰ παζάρια καὶ τὰ σπίτια τοῦ Καβοὺλ ἔμειναν πίσω μας. Ψηλὰ βουνὰ ὑψώνονταν ἀπὸ κάθε μεριὰ τῆς στενῆς κοιλάδος ἀπ' ὅπου περνούσαμε, καὶ δὲν διασχίσαμε καμμιὰ πόλι ὡς τ' ἀπόγευμα, ποὺ φτάσαμε στὸ Σιρκαμπάντ.

Βγήκαμε νὰ κάνωμε μιὰ βόλτα. Γυρίζοντας κάπως ἀπρόοπτα στὴν αὐτοκινητάμαξα, ἔπιασα τὸ Ραζὶν Χὰν καὶ τὶς γυναικες του τὴν ὥρα ποὺ κολάτσιζαν. Τὰ ξεσκέπαστα πρόσωπα τῶν γυναικῶν μὲ ἐξάφνιασαν: Φαινόντουσαν πολὺ πιὸ μεγάλες στὴν ἡλικία ἀπὸ τὸν ἄνδρα τους. Ἡ πρώτη εἶχε ἕνα φαρδὺ ἀνέκφραστο πρόσωπο, μὲ θαυμάσια μύτη καὶ λεπτό, σφιχτὸ στόμα. Ἦταν φανερὸ πὼς τραβοῦσε τὸν ἄντρα της ἀπ' τὴ μύτη. Ἡ δεύτερη εἶχε ἕνα πρόσωπο μὲ τραβηγμένα χαρακτηριστικά, καὶ μάτια θολὰ ἀπ' τὸν καταρράκτη, ἀλλὰ ἦταν ἐγκάρδια καὶ φλύαρη, καὶ μπορέσαμε νὰ μιλήσωμε μαζί, παρ' ὅλα τὰ ἄσχημα περσικά μου.

Ὅταν ὁ Ραζὶν Χὰν ἄναψε τὸ ναρχιλὲ γιὰ νὰ καπνίσουν οἱ γυναίκες του, ἡ δεύτερη τράβηξε μιὰ ρουφηξιὰ κ' ἔπειτα, τοῦ ἑτοίμασε τὸ τσάϊ του. Τὸν περιποιόταν ὅσο μποροῦσε πιὸ διακριτικά.

● Σταθμὸς γιὰ προσευχὴ

Τὸ ἀπόγευμα, ἀφοῦ περάσαμε ἀπ' τὸ Γκαζνί, ποὺ βρίσκεται σὲ ὕψος 2.600 μέτρων, προχωρήσαμε μέσ' ἀπὸ ἕνα ἔρημο τοπίο, μὲ βουνὰ δεξιὰ κ' ἀριστερά, ποὺ σιγὰ—σιγὰ παραχώρησαν τὴ θέσι τους σὲ κάτι γυμνοὺς καὶ βραχώδεις λόφους.

Τὸ δειλινό, τὴν ὥρα ποὺ ἕνα ρόδινο φῶς ἔλουζε τὴν ἐρημιὰ γύρω μας, ὁ ὀδηγὸς σταμάτησε, καὶ πολλοὶ ἐπιβάτες κατέβηκαν ἀπ' τὴν αὐτοκινητάμαξα γιὰ νὰ προσευχηθοῦν. Ἔβγαλαν τὰ παπούτσια τους καὶ, γυρίζοντας πρὸς τὰ νοτιοδυτικά, πρὸς τὴ Μέκκα, σύμφωνα, μὲ τοὺς ἱεροὺς κανόνες, ἄρχισαν νὰ σκύβουν, νὰ γονατίζουν καὶ νὰ προσκυνοῦν, μουρμουρίζοντας διάφορες προσευχές. Ἀπ' τοὺς ἐπιβάτες τῆς πρώτης θέσεως, μόνο ὁ νεαρὸς ἀπ' τὸ Κανταχὰρ πῆγε νὰ προσευχηθῆ. «Ἄραγε οἱ ἄνθρωποι χάνουν τὴ συνήθεια νὰ προσεύχωνται ὅταν ἀποκτοῦν τὴ συνήθεια νὰ φοροῦν εὐρωπαϊκὰ ροῦχα, ἢ μήπως συμβαίνει τὸ ἀντίθετο—δηλαδὴ φοροῦν εὐρωπαϊκὰ ροῦχα ὅταν ἔχουν ξεσυνηθίσει τὴν προσευχή»; Ρώτησα τὸν ἄνδρα μου. Ἀλλὰ δὲν ἤξερε κι' ἐκεῖνος νὰ μοῦ ἀπαντήση..

Βγάλαμε τὸ ψωμὶ ἀπ' τὸ σακκούλι μας καὶ δώσαμε μερικὰ κομμάτια στοὺς ἄλλους ταξιδιῶτες, ποὺ μοίρασαν κι αὐτοὶ μαζί μας τὰ γλυκά τους καὶ τὶς σταφίδες τους. Ἄρχισε νὰ νυχτώνη γρήγορα στὴν ἔρημο, κ' ἦταν ἕντεκα ἡ ὥρα ὅταν φτάσαμε στὸ Μονκὸρ γιὰ νὰ ξεκουραστοῦμε. «Ὡς τὶς τρεῖς τὸ πρωΐ», μᾶς εἶπε ὁ ὀδηγός.

Στὸ Ἀφγανιστὰν εἶναι σπάνια τὰ κτίρια ποὺ ξεπερνοῦν τὸ ἕνα πάτωμα, ἀλλὰ στὸ Μονκὸρ τὸ ξενοδοχεῖο ἔχει τρία πατώματα ἀπὸ πέτρα καὶ τσιμέντο. Ὅμως ἡ πόλι, δὲν ἔχει ἠλεκτρισμό, κ' ἔτσι ἀναγκαστήκαμε ν' ἀκολουθήσωμε ἕναν ὑπηρέτη ποὺ κρατοῦσε ἕνα κερὶ γιὰ ν' ἀνεβοῦμε στὸ τρίτο πάτωμα. Ἔκανε φοβερὴ παγωνιά, καὶ ζεσταθήκαμε κοντὰ σὲ μιὰ μικρὴ σόμπα πρὶν πέσουμε στὰ κρεβάτια μας, χωρὶς νὰ ἀγγίξουμε τὸ πιλάφι ποὺ ἔτρωγαν οἱ ἄλλοι ταξιδιῶτες. Ἤμαστε τόσο κουρασμένοι, ὥστε τὸ ρύζι καὶ τὸ κρέας, ποὺ ἔπλεαν μέσα στὸ λάδι, δὲ μπόρεσαν νὰ μᾶς δελεάσουν.

Μὴ ἔχοντας ἀκόμη προσαρμοσθῆ στὰ μεταφορικὰ μέσα τοῦ Ἀφγανιστάν, νομίζαμε πὼς θὰ φεύγαμε ἀπ' τὸ Μονκὸρ στὶς τρεῖς, ὅπως εἶχε συμφωνηθῆ.

Κάποια ὥρα, ἀκούσαμε μιὰ σάλπιγγα ποὺ ἠχοῦσε σὲ μιὰ γειτονικὴ στρατιωτικὴ σχολή, καὶ νομίσαμε στὴν ἀρχὴ πὼς ἦταν τὸ σύνθημα ἀναχωρήσεω τῶν ἐπιβατῶν τῆς αὐτοκινητάμαξας. Ἀφουγκραστήκαμε πιστεύοντας πὼς θ' ἀκούγαμε σημεῖα ἀναχωρήσεως μὰ ὅλος ὁ κόσμος κοιμόταν.

Στὶς πέντε τὸ πρωΐ, ὁ ἄνδρας μου ἀποφάσισε πὼς εἴχαμε ἀκούσει ἀρκετὲς σάλπιγγες... Ξύπνησε τὸν Ναμπί, κ' αὐτὸς διαπίστωσε πὼς ὁ ὀδηγὸς δὲν ἦταν ἕτοιμος: Ἐπειδὴ ἡ μηχανὴ εἶχε παγώσει, εἶχε ἀνάψει ἀπὸ κάτω μιὰ μικρὴ φωτιά, γιὰ νὰ τὴ ζεστάνη...

Τέλος, ξεκινήσαμε, ἀφοῦ εἶπαμε ἄφθονα «σαλαὰμ ἀλέϊκουμ» (καλημέρα) μὲ τοὺς ἄλλους ἐπιβάτες πού, κουκουλωμένοι μέσα σὲ κουβέρτες, ἀνέβαιναν, σκουντουφλώντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ, στὸ λεωφορεῖο.

Κατὰ τὸ μεσημέρι, μέσα σὲ ἀφόρητο καύσωνα, εἴδαμε ἀπὸ μακρυὰ τὰ δέντρα καὶ τὰ σπίτια τοῦ Κανταχάρ. Ἡ αὐτοκινητάμαξα σταμάτησε. Ἕνας ἄνθρωπος μὲ γκρίζα γενειάδα στεκόταν πλάϊ σὲ μιὰ παλιὰ σεβρολέτ. Ἡ οἰκογένεια μὲ τὰ πέντε παιδιὰ κατέβηκε, κ' ὁ πατέρας ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ γέρου. Ἀνέβηκαν ὅλοι τους στὴ σεβρολέτ, μᾶς ἀποχαιρέτησαν μὲ τὰ χέρια καὶ προσπάθησαν νὰ μᾶς «ξε περάσουν» καὶ νὰ φτάσουν πρῶτοι στὸ Κανταχάρ. Τὸ κατώρθωσαν, ἂν καὶ ὁ σωφέρ μας ἔβαζε ὅλη του τὴ δύναμι γιὰ νὰ τοὺς προφτάση. Δὲν εἴδαμε καθόλου τὰ περίχωρα τοῦ Κανταχάρ, γιατὶ ἤμαστε ἀπορροφημένοι ἀπ' τὴν προσπάθεια νὰ κρατηθοῦμε στὶς θέσεις μας σὲ κάθε τράνταγμα τῆς αὐτοκινητάμαξας, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ προσπεράση τὴ σεβρολέτ.

● Παράδοξα τοῦ Κανταχὰρ

Ὁ Ναμπὶ ἔλεγε τὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Κανταχὰρ «ξενοδοχεῖο τῶν πέντε λεπτῶν», γιατὶ τοῦ ἀπαντοῦσαν πάντα: «Σὲ πέντε λεπτά» ὅταν ζητοῦσε τὸ φαγητὸ ἢ τὸ τσάϊ του. Μᾶς ἔδωσαν μὲ μεγάλη δυσκολία ἕνα δωμάτιο καὶ γιὰ τοὺς πέντε. Κάναμε ἕνα πρόχειρο παραβὰν γιὰ τὸν Ναμπί.

Στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὸ γνωριστήκαμε μὲ κάποιον Ἀχάντ, ποὺ ἤθελε νὰ τελειοποίηση τὰ ἀγγλικά του, καὶ μᾶς ἔδειξε τὴν πόλι. Τὸ Κανταχὰρ δὲν ἔχει ψ λοὺς τοίχους γύρω ἀπ' τοὺς κήπους τῶν σπιτιῶν, ὅπως τὸ Καβούλ, γιὰ νὰ κρύβωνται οἱ γυναῖκες. Οἱ κῆποι ἔχουν χαμηλοὺς φράχτες, ποὺ ἀφίνουν νὰ φαίνονται τὰ δέντρα καὶ τὰ λουλούδια τους. Τὰ διαμερίσματα τῶν γυναικῶν βρίσκονται στὸ πίσω μέρος, καὶ βλέπουν σὲ πολὺ μεγαλύτερα περιβόλια.

● Δεξίωσις στὸ γαρέμι

— Ἡ πεθερά μου θέλει ν' ἔρθετε στὸ σπίτι καὶ νὰ φάτε μαζί μας, μᾶς εἶπε μιὰ μέρα ὁ Ἀχάντ.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, λοιπόν, ἐνῶ ὁ Ὀσμπορν μιλοῦσε στὸ σαλόνι μὲ τὸν Ἀχάντ, ἡ Οὐέδερλι κι' ἐγὼ καθόμαστε σὲ μικρὰ χαλιὰ στὸ ἰδιαίτερο διαμέρισμα τῶν γυναικῶν, χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ τοὺς μιλήσωμε, γιατὶ δὲν ξέραμε τὸ «ποῦκτο», τὴν παλιὰ διάλεκτο τοῦ Κανταχάρ, κ' οἱ γυναῖκες τοῦ χαρεμιοῦ δὲν ἤξεραν, φυσικά, ἀγγλικά. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἔβλεπαν Ἀμερικανίδα, κ' εἶχαν μεγάλη περιέργεια νὰ μᾶς γνωρίσουν. Συνεννοούμαστε μὲ χαμόγελα καὶ νοήματα. Μερικὲς—ὅπως ἡ μικρότερη ἀδερφὴ τοῦ Ἀχάντ—καὶ δυὸ φίλες της—ἦταν πολὺ ὄμορφες καὶ ὡραῖα ντυμένες. Ἄλλες ἦταν ἄσχημες καὶ κακοκοντυμένες.

Μόλις ὁ Ἀχάντ μπῆκε στὸ δωμάτιο, οἱ δυὸ φίλες τῆς ἀδελφῆς του σκέπασαν ἀμέσως τὰ κεφάλια τους κι' ἔκρυψαν τὰ πρόσωπά τους μὲ κάτι πρασινα σάλια. Κάθε μιὰ τους σήκωνε μιὰ ἄκρη τοῦ σαλιοῦ της καὶ μᾶς κυττοῦσε ἀπὸ κεῖ γελαστά, προστατεύοντας συγχρόνως τὸν ἑαυτό της ἀπ' τὸ βλέμμα τοῦ Ἀχάντ. Ἐκεῖνος τοὺς ἔρριχνε πότε—πότε κρυφὲς ματιές, ἂν καὶ ὅταν πρωτομπῆκε στὸ δωμάτιο, ἔκανε πὼς τὶς ἀγνοοῦσε.

— Αὐτὰ τὰ κορίτσια πρέπει νὰ παντρευτοῦν, παρατήρησε τελικὰ ὁ Ἀχάντ.

Μὴ ξέροντας ἂν ἐννοοῦσε ὅτι ἔπρεπε νὰ παντρευτοῦν αὐτόν, τοῦ ἀπάντησα ἁπλῶς ὅτι θὰ γίνονταν χαριτωμένες γυναῖκες.

Στὸ ἀναμεταξύ, οἱ γυναῖκες σχολίαζαν, χωρὶς καμμιὰ ντροπή, στὴ διάλεκτό τους, τὸ ντύσιμό μας καὶ γενικὰ τὴν ἐμφάνισί μας, δείχνοντάς μας καὶ σκάζοντας κάθε τόσο στὰ γέλια. Μᾶς σερβίρισαν τσάϊ, ποὺ ἔπρεπε νὰ τὸ ρουφήξωμε δυνατά, κ' ἔπειτα ἔφεραν μιὰ λεκάνη γιὰ νὰ πλύνουμε τὰ χέρια μας. Ὑπῆρχαν σ' ἐκεῖνο τὸ δωμάτιο οἱ δυὸ πεθερὲς τοῦ Ἀχάντ, τὰ παιδιὰ τους, ἡ ἀδερφὴ τῆς μιᾶς πεθερᾶς, ὁ μικρὸς γιὸς κι' ἡ κόρη της, τρεῖς ἀδερφὲς τοῦ Ἀχάντ, οἱ δυὸ φίλες τῆς μικρότερης ἀδερφῆς, μιὰ μ·κρὴ ἀνηψιά, ἕνα φασκιωμένο μωρό, καὶ δυὸ ἡλικιωμένες θεῖες τοῦ Ἀχάντ.

Μᾶς σερβίρισαν ἔπειτα τὸ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ →

φαγητό. Τὸ κρέας τσπτιαναν μὲ διπλωμένες φέτες ψωμιοῦ, ἀλλὰ τὸ ρύζι τστρωγαν μὲ τὰ τρία δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ. Ὅλες βουτοῦσαν τὰ χέρια τους στὸ δίσκο, γιατὶ καμμιὰ ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς δὲν εἶχε δικό της πιάτο.

Ἡ περιέργειά μας ποὺ τὶς βλέπαμε νὰ τρῶνε ἔτσι μὲ τὰ χέρια δὲν ἦταν τίποτε μπροστὰ στὴ δική τους κατάπληξη γιὰ τὸν δικό μας ἀστεῖο τρόπο τοῦ φαγητοῦ.

Μετὰ τὸ φαγητό, ξανακαθήσαμε ὅλοι σ' ἕναν κύκλο, καὶ ζήτησα ἀπ' τὴ μικρότερη ἀδερφὴ τοῦ Ἀχὰντ νὰ μοῦ δώση νὰ κρατήσω τὸ μωρό Μιὰ ἔκφρασι φρίκης ζωγραφίστηκε τότε στὸ πρόσωπό της. "Ἴσως ἦταν ἱεροσυλία νὰ βαστάη μιὰ «ἄπιστη» στὴν ἀγκαλιά της ἕναν ὡραῖο καὶ παχὺ μικρὸ Μουσουλμᾶνο...

Ξαναήπιαμε τσάϊ, κι' ἔπειτα ὁ Ἀχὰντ ἦρθε νὰ μοῦ πῆ πὼς ὁ ἄνδρας μου κι' ὁ γυιός μου ἦταν ἕτοιμοι νὰ φύγουν. Σφίξαμε τὸ χέρι ὅλων αὐτῶν τῶν γυναικῶν καὶ προσπαθήσαμε νὰ τοὺς δείξαμε μὲ νοήματα ..ὡς αἰσθανόμαστε συγκινημένες γιὰ τὶς περιποιήσεις τους.

● **Τὸ φιλόξενο Χεράτ**

Τὴν ἄλλη μέρα ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Χεράτ, κι' ὅταν φτάσαμε, ἡ αὐτοκινητάμαξα μᾶς ὡδήγησε στὸ ξενοδοχεῖο, ποὺ θεωρεῖται τὸ καλύτερο ὁλόκληρου τοῦ Ἀφγανιστάν. Βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, ἔχει πολὺ ὡραία θέα κι' ἕνα θαυμάσιο κῆπο μὲ πεῦκα. Ἔχει καλὴ ἐπίπλωσι, καὶ τὸ πιλάφι του εἶναι πολὺ καλό.

Τὸ Χεράτ εἶναι διαφορετικὸ ἀπ' τὶς ἄλλες πόλεις τοῦ Ἀφγανιστάν. Πάνω ἀπ' τὰ παράθυρα καὶ τὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν βλέπει κανεὶς ὡραῖες διακοσμήσεις ἀπὸ κεραμίδια, οἱ κῆποι εἶναι καταφυτοι, οἱ δρόμοι φαρδεῖς, κι' οἱ ἄνθρωποι—τουρκομανικῆς φυλῆς οἱ περισσότεροι— καλύτεροι ἀπὸ ἐκεῖνους ποὺ συναντοῦσαμε στὴ συντηρητικὴ πόλι Καντα-χάρ.

Τὸ μεγάλο «κακούργιο» τζαμὶ (350 ἐτῶν) ἔλαμπε μὲ τὰ μωσαϊκά του ἀπὸ πολύχρωμα κεραμίδια, κι' εἴδαμε πολλοὺς νὰ κατεθύνωνται πρὸς τὰ ἐκεῖ. Γενικά, τὸ Χεράτ εἶναι μιὰ πόλι εὐχάριστη, χαρούμενη καὶ φιλόξενη.

● **Στὰ περσικὰ σύνορα**

Βγαίνοντας τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας ἐκείνης ἡμέρας ἀπ' τὴν πόλι διασχίσαμε μιὰ κοιλάδα τριγυρισμένη ἀπὸ ψηλὰ βουνὰ μὲ χιονισμένες κορυφές, καὶ τὸ βράδυ φτάσαμε σὲ μιὰ περιοχὴ ὅπου τὸ ἔδαφος ἦταν ἀμμῶδες καὶ βρεγμένο, καὶ γλυστροῦσε φοβερά. Χρειάστηκε ὅλη ἡ ἐπιδεξιότης τοῦ ὁδηγοῦ μας γιὰ νὰ καταφέρουμε νὰ περάσουμε ἀπὸ ἐκεῖ χωρὶς ντελαπάρισμα.

Ἦταν πιὰ σκοτάδι ὅταν φτάσαμε στὸ 'Ισλὰμ Καλά, στὸ παραμεθόριο χωριὸ ἀπ' ὅπου ἔμπαινε κανεὶς στὴν Περσία. Κοιμηθήκαμε ἀρκετὰ κασία. Κοιμηθήκαμε ἀρκετὰ κα-λὰ σ' ἕνα μικρὸ ξενοδοχεῖο, καὶ τ' ἄλλο πρωὶ περάσαμε σὲ περσικὸ ἔδαφος. Ἀλλὰ οἱ ἐντυπώσεις μας ἀπ' τὴν Περσία εἶναι, ὅπως θέλευε ὁ Κίπλινγκ, «ἄλλη ἱστορία»...

ΤΟ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ

Πρωτότυπο ἰταλικὸ διήγημα

ΘΕΛΕΙΣ ΑΚΟΜΗ λίγη σαμπάνια; ρώτησε ὁ ἄντρας.

Ἡ γυναίκα ποὺ καθόταν ἀπέναντί του στὸ τραπέζι τοῦ ρεστωρὰν σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ τοῦ χαμογέλασε.

— Ναί, λίγη. Εὐχαριστῶ.

Τὸ ποτὸ τῆς κοκκίνισε τὰ μάγουλα κι' ἔδωσε στὰ μάτια της περισσότερη λάμψι.

Ἐκεῖνος πῆρε τὸ χέρι της ἀνάμεσα στὰ δικά του.

— Σ' ἀγαπῶ ὅπως δὲν ἀγάπησα ποτὲ καμμιὰ γυναίκα, τῆς εἶπε. Σοῦ ὑπόσχομαι νὰ σὲ κάνω εὐτυχισμένη, Λύντια. Σὲ δεκαπέντε μέρες θὰ εἶσαι γυναίκα μου.

Σταμάτησε ξαφνικὰ καὶ τὴν κύτταξε ἀπορώντας μὲ τὸν ἑαυτό του. Δὲν ἦταν ὄμορφη, ἦταν πολὺ ἀδύνατη γιὰ τὸ γοῦστο του καὶ ὄχι πιὰ πολὺ νέα. Κι' ὅμως τὴν ἀγαποῦσε. Αὐτὸς ὁ γνωστὸς γυναικοκατακτητὴς ποὺ εἶχε γνωρίσει τόσες καλλονές, ποὺ εἶχε κάνει τόσες ὑπάρξεις νὰ ὑποφέρουν γιὰ χάρι του, τώρα ἀγαποῦσε ἀληθινὰ — γιὰ πρώτη φορὰ αὐτὴ τὴ γυναίκα τὴ μάλλον ἄσχημη, ποὺ εἶχε μπῆ στὴ ζωή του μ' ἕναν τρόπο παράξενο, κάποιο μακρυνὸ πρωΐ.

Ἡ γυνακα εἶχε σκύψει τὸ κεφάλι, καὶ κύτταζε τὸ ἀφηρημένη τὸ ἄδειο ποτήρι τῆς σαμπάνιας. Ὅπως ὁ ἄντρας, ἔτσι κι' αὐτὴ σκεπτόταν τὴν ἀρχὴ τῆς γνωριμας τους, ποὺ εἶχε γίνει ἕξη μηνες πρίν.

*

ΗΤΑΝ ἕνα σκοτεινὸ πρωΐ, κι' ἐκείνη περπατοῦσε μέσα στὴν ὁμίχλη, σφιγμένη στὴ φτηνὴ ἀνοιχτόχρωμη γούνα της Μπῆκε στὸ καφενεῖο τοῦ Σταθμοῦ καὶ παράγγειλε ἕνα καυτὸ γάλα, γιὰ νὰ ζεσταθῆ.

Ἀπὸ τὸ διπλανὸ τραπέζι ἀκούστηκε μιὰ ἀνδρικὴ φωνή.

— Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ μένα, παρακαλῶ.

Ἐκείνη τοῦ χαμογέλασε. Ἔτσι γνωρίστηκαν. Χωρὶς περιττὰ λόγια, χωρὶς τυπικὲς φράσεις.

Λίγη ὥρα ἀργότερα, ὁ Φούλβιο τὴ συνώδευε ὡς τὴν ἔξοδο τοῦ Σταθμοῦ. Ἐκεῖ σταμάτησαν καὶ κύτταξαν σιωπηλοὶ τὶς πρῶτες ἡλιαχτίδες ποὺ ρόδιζαν τὶς προσόψεις τῶν σπιτιῶν.

«Πῶς μπορῶ νὰ διηγηθῶ τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς ου σ' ἕναν ἄγνωστο;» ἀναρωτήθηκε ἐκείνη Κι' ὅμως τῆς φάνηκε κάτι τὸ τελείως φυσικό. Γύρισε καὶ τὸν κύτταξε. Εἶχε τὴν ἐντύπωσι, πὼς τὸν γνώριζε ἀπὸ χρόνια καὶ χωρὶς δισταγμὸ συνέχισε τὴ συζήτησι ποὺ μόλις εἶχαν διακόψει:

— "Ετσι, ἔφυγε πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια. Πολὺ μακρὺ διάστημα γιὰ μιὰ γυναίκα ποὺ περιμένει. Μὰ ἐγὼ τὸν λάτρευα.

— Δὲ σᾶς ἔγραψε ποτέ;

— Ἐλάχιστες φορές. Ἀλλὰ τὰ γράμματά του ἦταν πάντα λιγόλογα. Κι' ὅμως ξέρω πὼς μ' ἀγαποῦσε. Μ' ἀγαποῦσε πολύ.

— Δὲν καταλαβαίνω. Γιατὶ ἔφυγε; ρώτησε πάλι ὁ ἄντρας.

— Γιὰ νὰ κερδίση μερικὰ χρήματα. Ἐδῶ εἶχε φοβερὴ κατουχία στὶς δουλειές του. Οὔτε ἔξω ὅμως κατάφερε τίποτα. Ἴσως γι' αὐτὸ ἀπέφευγε νὰ μοῦ γράφη, καὶ νὰ μοῦ μιλᾶ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Πρὶν ἀπὸ τρεῖς μῆνες ὅμως, ἔλαβα τὸ τελευταῖο του γράμμα, ποὺ ἔλεγε: «Λύντια, θὰ γυρίσω τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Φεβρουαρίου μὲ τὸ τραῖνο ποὺ φθάνει στὶς πέντε ἀπὸ τὴ Βιέννη. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲ θὰ ξαναχωρίσουμε ποτὲ πιά».

— Καὶ ἔρχεστε ἐδῶ κάθε πρωΐ, νὰ περιμένετε τὸ τραῖνο τῶν πέντε:

— Ναί. Ἔχω ἀλλάξει σπίτι. Μάλωσα μὲ τὴ νοικοκυρὰ καὶ ἔφυγα. Ἔτσι, ἂν πάη καὶ μὲ ζητήση ἐκεῖ, ἢ ἂν μοῦ γράψη, δὲν θὰ τὸ μάθω ποτέ. Ὁ μόνος τρόπος ἦταν νὰ ἔρχομαι ἐδῶ κάθε μέρα.

Ὁ ἄντρας χαμογέλασε.

— Θὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅμως, ὅτι εἴμαστε στὰ μέσα Μαρτίου, τῆς εἶπε.

— Τὸ ξέρω, ἀπάντησε μελαγχολικὰ ἡ Λύντια. Σήμερα εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἔρχομαι. Ἡ ἀγωνία τόσων ἡμερῶν, μ' ἔχει κάνει ράκος. Δὲν μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τί εἶναι γιὰ μένα νὰ βλέπω κάθε μέρα τὸ τραῖνο νὰ ἔρχεται καὶ νὰ μένω πάντα μόνη ἀνάμεσα στὸ πλῆθος. Ὄχι. Φτάνει πιά.

ΑΠΟ ΚΕΙΝΟ τὸ πρωΐ, ποὺ ἡ Λύντια γνώρισε στὸ σταθμὸ τὸν Φούλβιο, ἔνοιωσε ν' ἀνακτᾶ λίγο - λίγο τὸ ἠθικό της. Συχνὰ ἔκλαιγε ἀκουμπισμένη στὸν ὦμο του, ὥσπου μιὰ μέρα, ὕστερα ἀπὸ μῆνες, μέσα στὴν αἴθουσα ἑνὸς κινηματογράφου, ἐκεῖνος πέρασε τὸ μπράτσο του γύρω ἀπ' τοὺς ὤμους της καὶ σκύβοντας στ' αὐτί της τὴ ρώτησε:

— Δὲ σκέπτεσαι πιὰ τὸ τραῖνο τῆς Βιέννης. Δὲν εἶναι ἔτσι, Λύντια;

Ἐν μέρει αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Ἡ Λύντια δὲν ὑπέφερε πιά. Ἡ ἀγάπη της γιὰ τὸν ἄλλον ἔμοιαζε μὲ μιὰ θράκα σκεπασμένη μὲ στάχτη.

Πλάϊ στὸ Φούλβιο ἔνοιωθε ἥσυχη, γαλήνια. Καταλάβαινε πὼς ἡ ζωὴ μποροῦσε ἀκόμη νὰ τῆς προσφέρη κάτι καλό. Μόνο ὅταν ἄκουγε τὸ σφύριγμα ἑνὸς τραίνου, ὁ νοῦς της γύριζε σ' ἐκεῖνον. Ἀκόμη καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Φούλβιο τῆς πῆρε τὸ χέρι ἀνάμεσα στὰ δικά του, νάμισε πὼς ἄκουσε κάποιο τραῖνο νὰ περνᾶ καὶ ἡ σκέψη της πῆγε στὸν ἄλλο.

— Μοῦ δίνεις τὸν ἀναπτήρα σου; εἶπε στὸ Φούλβιο, προτείνοντας τὸ τσιγάρο της.

— Εἶναι στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ μου. Κρέμεται δίπλα σου, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.

— Μοῦ φαίνεται πὼς κλέβω! εἶπε ἐκείνη γελώντας, ἐνῶ μὲ τὸ ἀριστερό της χέρι ἔψαχνε στὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ ποὺ κρεμόταν πλάϊ της. Ἀλλὰ ἀντὶ γιὰ ἀναπτήρα ἔβγαλε ἀπὸ μέσα ἕνα μικρὸ πορτοφόλι μὲ χρυσὸ μονόγραμμα.

— Μά, Λύντια, τί κάνεις ἐκεῖ ἔψαξες σὲ μιὰ ξένη τσέπη.

Ἐκείνη κοκκίνισε καὶ μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε ξανάβαλε τὸ πορτοφόλι στὴ θέσι του. Κάπνισαν σιωπηλοί. Ξαφνικὰ ἡ Λύντια ἔσβησε τὸ τσιγάρο της καὶ σηκώθηκε ἀπότομα.

— Θὰ γυρίσω ἀμέσως τοῦ εἶπε.

Ἀπομακρύνθηκε μὲ μικρὰ βήματα. Πέρασε στὸ διπλανὸ σαλόνι. Ἕνα γκαρσόνι, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσε ἔκλεισε πίσω της τὴν πόρτα.

*

Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ἕνας ἄντρας ψηλόσωμος ἀνοιξε πάλι τὴν πόρτα μ' ἕνα σπρώξιμο, πῆρε τὸ παλτό του ἀπὸ τὴν κρεμάστρα καὶ ἀπομακρύνθηκε διαστικά.

«Γιατὶ δὲ γυρίζει ἡ Λύντια;» ἀναρωτήθηκε ὁ Φούλβιο «Μήπως αἰσθάνθηκε καμμιὰ κακοδιαθεσία;» Εἶδε τὸ γκαρσόνι ποὺ εἶχε βγῆ πίσω ἀπὸ τὴν κοπέλλα, καὶ τὸ ρώτησε:

— Μήπως εἴδατε τὴν κυρία ποὺ ἦταν μαζί μου;

— Ναί, βγῆκε πρὸ ὀλίγου μ' ἕναν ἄνδρα ψηλό, λεπτό.

— Δὲν εἶναι δυνατό... μουρμούρισε ὁ Φούλβιο. Ξαφνικὰ ὅμως θυμήθηκε.

«Τὸ πορτοφόλι μὲ τὸ χρυσὸ μονόγραμμα θὰ ἦταν «ἐκείνου» τοῦ ἀγαπημένου της. Καὶ ἡ Λύντια τὸ ἀναγνώρισε. Καμμιὰ φορὰ ἡ τύχη παίζει ἄσχημα παιχνίδια.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀντελήφθηκε ὅτι τὸ γκαρσόνι τοῦ μιλοῦσε ἀκόμη:

— Ἐκεῖνον τὸν ἄντρα τὸν συνάντησε ἡ κυρία στὴ διπλανὴ αἴθουσα. Κύτταξε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον σὰ νὰ ἔβλεπαν κάποιο θαῦμα.

— Σὰ νὰ ἔβλεπαν κάποιο θαῦμα..., ἐπανέλαβε ὁ Φούλβιο σὰν ἠχώ. Καταλάβαινε τώρα πὼς κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ κερδίση τὴ Λύντια θὰ πήγαινε χαμένη. Πέρασαν ἀπὸ τὸ νοῦ του ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ τὸν ἀγάπησαν, ποὺ εἶχαν πονέσει γι' αὐτόν. «Πάντοτε πληρώνει κανείς», ψιθύρισε. Τώρα εἶχε ἔρθει ἡ δική του ἡ σειρὰ νὰ εἶναι μόνος καὶ νὰ ὑποφέρη.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΙ

Η ΑΠΛΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΡΑΧΗΛ

Ἡ Ραχὴλ, ποὺ ἦταν ὀνομαστὴ γιὰ τὴν πλεονεξία της, ἔβρισκε πάντα περίεργους τρόπους γιὰ νὰ ζητᾶ ἀπὸ τὸν καθένα νὰ τῆς δωρίση κάτι ποὺ χτυποῦσε στὸ μάτι της.

Κάποτε ποὺ βρέθηκε σ' ἕνα ἀτελιὲ παρατήρησε μιὰ κιθάρα κρεμασμένη στὸν τοῖχο καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀδυναμία της αὐτὴ ἀρχισε ἀμέσως νὰ παρακαλῆ τὸν κάτοχό της γιὰ νὰ τῆς τὴ δώση. Ἐπειδὴ ἦταν ἕνα παλιὸ καὶ ἀσήμαντο ὄργανο, ὁ ζωγράφος ποὺ τὴ φιλοξενοῦσε δὲ δίστασε νὰ τῆς τὴ δωρίση εὐχαρίστως. Τὸ περίεργο ὅμως ἦταν ὅτι ἀργότερα ἔγινε γνωστὸ ὅτι, ἡ κατασταραμμένη κι' ἄχρηστη ἐκείνη κιθάρα εἶχε ἀγοραστῆ ἀπὸ ἕναν πολὺ γνωστὸ κύριο, ἀντὶ χιλίων φράγκων.

Ἡ ἐξήγησι δὲν ἄργησε νὰ ἐπακολουθήση: Ἡ Ραχὴλ εἶχε δηλώσει ὅτι αὐτὴ ἦταν ἡ κιθάρα ποὺ ὅταν ἦταν κοριτσάκι ἀκόμη καὶ γύριζε στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, τὴ μεταχειριζόταν γιὰ νὰ κερδίζη τὸ ψωμί της, τραγουδώντας

ΣΕ ΜΙΑ ΕΣΠΕΡΙΔΑ, ποὺ δινόταν πρὸ καιροῦ στὸ Λονδίνο, γιὰ μιὰ στιγμὴ ποὺ εἶχε ἐπικρατήσει σιωπή, ἀκούστηκε μιὰ κυρία νὰ λέη:

— Οἱ ἔξυπνοι ἄνδρες δὲν πολυδίνουν σημασία στὴν ἐξωτερική τους ἐμφάνισι. Ὁ πιὸ κομψὸς ἄντρας στὴν ἀποψινὴ δεξίωσι δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβη ὅτι ὁ κόμπος τῆς γραβάτας του εἶναι ἄσχημα δεμένος.

Ἀμέσως κι' οἱ δεκαεφτὰ ἄνδρες ποὺ παρευρίσκονταν ἐκεῖ ἔφεραν τὸ χέρι τους στὴ γραβάτα τους γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἂν ἦταν ἔτσι τὸ πράγμα.

Τὸ «τέστ τῆς γραβάτας» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πειράματα ποὺ χρησιμοποιοῦν δυὸ διάσημοι Ἀμερικανοὶ ψυχολόγοι, οἱ δεσ Τζ. Μίλλερ καὶ Ε. Α. Ἔντουαρντς γιὰ ν' ἀνακαλύψουν ποιοί εἶναι πιὸ ματαιόδοξοι, οἱ ἄντρες ἢ οἱ γυναῖκες

● **Περνώντας μπροστὰ σ' ἕναν καθρέφτη**

Ἐπὶ τρία χρόνια οἱ ψυχολόγοι κι' οἱ βοηθοί τους ἐπανέλαβαν πάνω ἀπὸ τριακόσιες φορὲς τὸ πείραμα αὐτὸ καὶ πάντοτε μὲ τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα: οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἄρρενες ἀκροατὲς ἔφερναν τὸ χέρι στὴ γραβάτα τους, γιατὶ καθένας πίστευε ὅτι, ἡ παρατήρησι ἀφοροῦσε αὐτόν. Ὅταν σὲ μιὰ μεγάλη συγκέντρωσι μιὰ στᾶρ τοῦ σινεμᾶ, ποὺ ἦταν καλεσμένη καὶ μιλοῦσε στὸ μικρόφωνο, ἔκανε τὴν παρατήρησι αὐτὴ εἶδε τὸ ἀξιοσημείωτο θέαμα, ἑκατοντάδες χεριὰν νὰ ἔρχωνται μὲ τρόπο σὲ ἴσο ἀριθμὸ κόμπων γραβάτας!

Οἱ ψυχολόγοι ἐπενόησαν ἕναν ἀριθμὸ πρωτοτύπων καὶ ἀσυνήθιστων πειραμάτων γιὰ νὰ διαπιστώσουν ἂν οἱ ἄντρες δίνουν πράγματι λιγώτερη σημασία στὴν ἐμφάνισι καὶ τὸ ντύσιμό τους ἀπὸ τὶς γυναῖκες.

Τοποθέτησαν ἕναν πελώριο καθρέφτη στὴ μέση μιᾶς βιτρίνας ἑνὸς καταστήματος τῆς Πέμπτης Λεωφόρου στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ ἄρχισαν νὰ παρακαλοῦθοῦν τὶς ἀντιδράσεις τῶν διαβατῶν. Οἱ ἄντρες καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ σταματοῦσαν μπροστὰ στὸν καθρέφτη δὲν ὑποπτευόντουσαν κοβόλλου ὅτι οἱ ἀντιδράσεις τους ἐκινηματογραφοῦντο ἢ ἐγράφονταν ἀπὸ ἕναν κρυμμένο παρατηρητὴ ἐφωδιασμένο μ' ἕνα χρονόμετρο.

Παρὰ τὶς λίγες ἀτομικὲς ἐξαιρέσεις, οἱ ψυχολόγοι δὲν ἄργησαν νὰ διαπιστώσουν ὅτι ἄντρες καὶ γυναῖκες συμπεριφέρονταν λείως διαφορετικό.

Οἱ γυναῖκες πλησίαζαν ἐλεύθερα μπροστὰ στὸν καθρέφτη, ἐνὸ οἱ ἄντρες κρυφά, μὲ τρόπο, κι' ἀφοῦ βεβαιώνονταν πρῶτα ὅτι δὲν τοὺς βλέπουν οἱ ἄλλοι διαβάτες.

Οἱ γυναῖκες ἐξέταζαν τὸ πρόσωπό τους, τὸ μακιγιάζ τους, τὸ σύνολο τῆς τουαλέτας τους. Κατὰ κανόνα σχεδὸν τραδιόντουσαν πίσω ἕνα - δυὸ βήματα γιὰ νὰ κυτταχτοῦν καλύτερα. Ἡ ἔφρασί τους ἦταν σοβαρή, γεμάτη προσοχή.

Οἱ ἄντρες ἦταν εὐχαριστημένοι κυττάζοντας στὸν καθρέφτη. Ἀνώρθωναν τὸ σῶμα τους πλησιάζοντας στὴ βιτρίνα καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπαν φαινόταν νὰ τοὺς ἀρέση, γιατὶ στὰ χείλη τῶν περισσοτέρων διακρινόταν ἕνα ἐπιδοκιμαστικὸ χαμόγελο.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κατὰ μέσο ὅρο ἡ γυναίκα ἔκανε πενταπλάσιο χρόνο μπροστὰ στὸν καθρέφτη ἀπ' ὅσο ὁ ἄντρας. Ἀντίθετα, ὅμως, πολλοὶ ἄντρες «μπιζάριζαν». Ὕστερα ἀπὸ ἕνα γρήγορο βλέμμα στὸν καθρέφτη, ἀπομακρύνονταν ἀργά... γιὰ νὰ ξαναπεράσουν ἀκόμα μιὰ φορὰ μὲ μιὰ προσποιητὴ ἀβιαφορία καὶ νὰ ξαναικυτταχτοῦν καὶ πάλι.

Μιὰ ὁμάδα βοηθῶν τῶν δύο ψυχολόγων (σπουδαστὲς καὶ τῶν δυὸ φύλων) ἐστησείωναν τὴν κατὰ προσέγγισι ἡλικία τῶν... πειραματοζώων. Παρατήρησαν, λοιπόν, ὅτι οἱ ἄντρες μιᾶς κάπως προχωρημένης ἡλικίας δὲν εἶχαν καὶ τόση «πρεμούρα» νὰ κυτταχτοῦν στὸν καθρέφτη, ἐνὸ οἱ γυναῖκες τῆς ἴδιας ἡλικίας στέκονταν νὰ ρίξουν μιὰ ματιὰ στὸ σύνολό τους.

Ἦταν ἀρκετὰ δύσκολο νὰ καθορίσουν τὸ ποσοστὸ τῶν «ἀπεχόντων», γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ποῦν πάντοτε μὲ ἀκρίβεια ἂν ἕνας περαστικὸς εἶχε δῆ τὸν καθρέφτη, ἀλλὰ δὲν εἶχε δώσει σημασία, ἢ ἁπλῶς δὲν τὸ εἶχε καθόλου ἀντιληφθῆ. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ παρατηρήσεις πολλῶν χιλιάδων ἀτόμων, οἱ δυὸ σοφοὶ σχημάτισαν τὴν πεποίθησι ὅτι τὸ ποσοστὸ τῶν «ἀπεχόντων» ἦταν ἐλαφρὰ πιὸ ὑψωμένο ἀνάμεσα στοὺς ἄντρες.

● **Γιὰ ποιά θέματα μιλοῦν ἄνδρες καὶ γυναῖκες;**

Γιὰ νὰ συγκρίνουν τὰ θέματα συνομιλίας τῶν ἀντρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, οἱ Ἀμερικανοὶ ψυχολόγοι κατέγραψαν μὲ μαγνητόφωνο τὶς συνδιαλέξεις σὲ λέσχες καὶ ἱδρύματα χωριστὰ γιὰ τοὺς ἄντρες καὶ χωριστὰ γιὰ τὶς γυναῖκες.

Τὰ κυριώτερα θέματα συζητήσεως τῶν γυναικῶν ἦταν: οἱ ἄλλες γυναῖκες (φίλες ποὺ ἀπουσιάζαν), τὰ φορέματα, τὰ χρήματα, τὸ μακιγιάζ, τὰ παιδιά, οἱ ἄντρες, τὰ οἰκογενειακὰ προβλήματα, ὁ κινηματογράφος, οἱ ἀρρώστειες καὶ τὰ ταξίδια. Ἡ πολιτικὴ ἐρχόταν δεκάτη ὄγδοη στὶς συζητήσεις καὶ ὁ ἀθλητισμὸς τελευταῖος, εἰκοστός.

Οἱ ἄντρες μιλοῦσαν γιὰ πολιτική, γιὰ τὰ σπόρ, γιὰ τὶς γυναῖκες, γιὰ τοὺς ἀπόντες ἄρρενες φίλους τους καὶ γιὰ «ὑποθέσεις». Τὸ ντύσιμο ἐρχόταν δέκατο ἕκτο στὴ σειρά, τὰ παιδιὰ δέκατο ὄγδοο καὶ τὰ προβλήματα τοῦ σπιτιοῦ τελευταῖα.

Ὅταν τοὺς ρωτοῦσαν γιὰ τὶς συνομιλίες ποὺ εἶχαν οἱ ἄντρες δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχτοῦν ὅτι εἶχαν μιλήσει «γιὰ δουλειές», ἐνὸ οἱ γυναῖκες ἀναγνώριζαν πρόθυμα ὅτι εἶχαν ἀνοίξει κουβεντολόϊ γιὰ νὰ περάσουν τὴν ὥρα.

Ὅταν φλυαροῦν συναμεταξύ τους οἱ ἄντρες ἀγαποῦν νὰ λένε ἱστορίες «σόκιν». Οἱ γυναῖκες σπάνια διηγοῦνται τέτοιες ἱστορίες.

«Οἱ γυναῖκες κουτσομπολεύουν περισσότερο καὶ τὸ κουτσομπολιό τους εἶναι γενικὰ πιὸ ἐπικίνδυνο. Προσπαθοῦν νὰ φανοῦν ἀντικειμενικὲς καὶ ἀσχολοῦνται μόνο μὲ τὸ θῦμα τους. Οἱ ἄντρες παλαι, εἶναι οἱ ἥρωες τῶν ἱστοριῶν ποὺ διηγοῦνται καὶ δὲν δείχνουν τὴν ἴδια σκληρότητα πρὸς τὰ θύματά τους», γνωματεύουν οἱ δυὸ εἰδικοί.

Ἀλλὰ ἂν οἱ γυναῖκες μιλοῦν περισσότερο, ἀκοῦνε καὶ καλύτερα. Οἱ ἄντρες ἔχουν τάσι νὰ διακόπτουν τὸ συνομιλητή τους πρὶν αὐτὸς τελειώση, ἐνὼ οἱ γυναῖκες περιμένουν ὑπομονητικὰ τὴ σειρά τους γιὰ νὰ κάνουν τὶς παρατηρήσεις τους.

Οἱ δυὸ ψυχολόγοι φύλαγαν τὶς ταινίες τοῦ μαγνητοφώνου σ' ἕνα χρηματοκιβώτιο στὸ διάστημα τῶν ἐρευνῶν τους καὶ τὶς κατεστρεψαν μόλις ἡ ἐργασία τους τελείωσε.

«Αὐτὲς οἱ ταινίες» εἶπαν, «περιεῖχαν ὑλικὸ γιὰ μερικὲς χιλιάδες μηνύσεις ἐπὶ δυσφημήσει... Ἦταν ἀληθινοὶ δυναμίτες!»

● **Ἄλλα πειράματα**

Ἀπὸ ἄλλα ὅμως πειράματα ἐπείσθηκαν ὅτι οἱ ἄντρες δίνουν ἐξ ἴσου μεγάλη σημασία στὴν ἐξωτερική τους ἐμφάνισι, ὅσο καὶ οἱ γυναῖκες.

«Μόνο ἐδῶ καὶ καμμιὰ ἑκατὸν πενηντάριὰ χρόνια καὶ μονάχα στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ οἱ ἄντρες ἄρχισαν νὰ κρύβουν τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν ἐμφάνισί τους. Στοὺς περισσότερους λαοὺς οἱ ἄντρες εἶναι ἐξ ἴσου ματαιόδοξοι κι' ἐνδιαφέρονται τὸ ἴδιο γιὰ τὴν κομψότητά τους ὅπως καὶ οἱ γυναῖκες. Καὶ μάλιστα ἀφιερώνουν συχνὰ περισσότερο χρόνο καὶ πιὸ πολλὰ χρήματα γιὰ τὴν τουαλέτα τους», λένε οἱ εἰδικοί.

Γιατὶ οἱ ἄντρες δὲν ἀφήνουν ποτὲ μιὰ γυναίκα νὰ τοὺς βοηθήση νὰ διαλέξουν ἕνα καπέλο, ἐνὼ οἱ γυναῖκες κουβαλᾶν μαζί τους συχνὰ τὸν ἄντρα νὰ τοὺς δώση τὴ γνώμη τους; Κατὰ τοὺς δυὸ ψυχολόγους, ἡ αἰτία πρέπει ν' ἀναζητηθῆ στὴν ἀντρικὴ ματαιοδοξία.

Ἡ ματαιοδοξία εἶναι ἐπίσης ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο οἱ περισσότεροι ἄντρες (ἑφτὰ στοὺς δέκα) λένε ψέματα ὅταν μιλοῦν γιὰ τὸ ρόλο τους στὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. Πολλοὶ ἄντρες ποὺ βοηθοῦν τὴ γυναίκα τους στὸ σπίτι, ὄχι μόνο σὲ μικροδουλειές, ἀλλὰ καὶ στὸ μαγείρεμα ἢ στὸ στρώσιμο τοῦ κρεβατιοῦ, τὸ ἀρνοῦνται κατηγορηματικὰ ὅταν συζητοῦν μὲ φίλους τους.

Ἡ ματαιοδοξία τοῦ ἰσχυροτέρου φύλου, κάνει τὸν ἄντρα νὰ κρύβεται ὅταν κάνη μιὰ δουλεία ποὺ κατὰ τὴν κοινὴ λογικὴ εἶναι δουλειὰ ποὺ ταιριάζει μόνο στὴ γυναίκα.

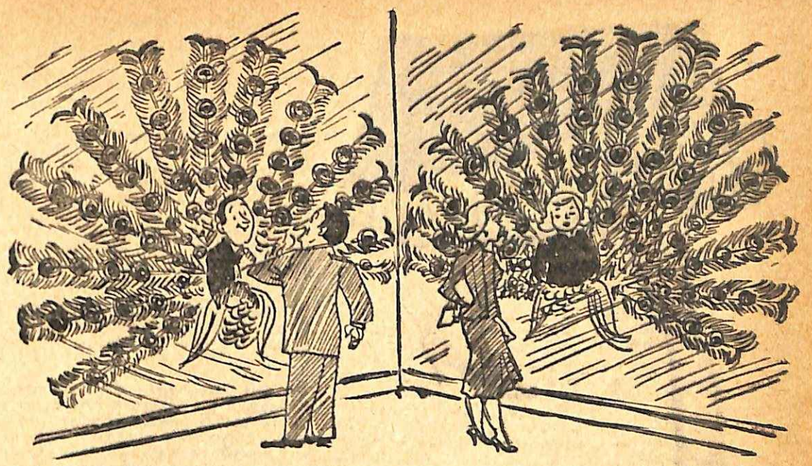

■ Ὑπάρχουν ἄντρες καὶ γυναῖκες ποὺ φουσκώνουν, ἀπὸ ματαιοδοξία, σὰν...παγώνια.

ΠΟΙΟΣ, ΑΠ' ΤΟΥΣ ΔΥΟ, ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΟΣ;

ἡ γυναίκα ἢ ὁ ἄντρας;

ΔΥΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ!

■ "Αν ἔχετε λίγη φαντασία, κι' ἂν ξέρετε λίγο ράψιμο, μπορεῖ νάσθε περίφημα ντυμένη μὲ λίγα ἔξοδα. Ἐδῶ σᾶς δείχνουμε πῶς μὲ λίγο τούλι, ζωρζέτα ἢ λίγη μουσελίνα κάνετε αὐτὲς τὶς θαυμάσιες γαρνιτοῦρες ποὺ ἀλλάζουν ἕνα περυσινό σας φόρεμα. Δὲν εἶναι ἀνάγκη δὲ νάσθε πολὺ ἐπιτήδεια γιὰ νὰ τὸ κατορθώσετε. Λίγη προσοχὴ ἀρκεῖ.

1 "Ενα βολὰν διπλὸ μπουγιονὲ ἀπὸ ἄσπρη μουσελίνα ἢ τούλι μὲ πουά, φρεσκάρει τὴ φούστα μαύρου φορέματος.

1α Θὰ χρειαστῆτε δυόμισι περίπου πῆχες ἂν τὸ θέλετε διπλὸ ἢ τὸ μισὸ ἂν τὸ θέλετε μονό. Θὰ κόψετε τὸ ὕφασμα σὲ τέσσερις λωρίδες. Ἐνώστε τις καὶ σουρώστε τις στὴ μέση. Ὅταν θέλετε ράβετε καὶ μιὰ βελούδινη κορδέλα.

1β Κόβετε τὸ τελευταῖο βολὰν τῆς φούστας. Ἑνώνετε τὸ βολὰν ράβοντάς το στὴν ἄκρη ἀπὸ τὴν ἀνάποδη καὶ τὸ γυρίζετε μετὰ πρὸς τὰ κάτω. Τὸ βολὰν πρέπει νἄχη πλάτος ὡς εἴκοσι πόντους.

2 Τὸ ντεκολτὲ τῆς ἴδιας ἢ μιᾶς ἄλλης τουαλέτας κλείνει ἀλλὰ καὶ φρεσκάρει μὲ τὴ γαρνιτούρα αὐτή: Παίρνετε τρία ὄγδοα τούλι πουαντιγιέ, ζωρζέτα ἢ μουσελίνα. Τὸ διπλώνετε στὰ δυὸ καὶ ἑνώνετε τὶς δυὸ ἄκρες κατὰ πλάτος. Κατόπιν ράβετε τὴ ραμμένη αὐτὴ καὶ σουρωμένη πιὰ ἄκρη πάνω σ' ἕνα σουτιέν-γκορζ ἀπ' τὴν ἀνάποδη. Κατόπιν τὸ γυρίζετε καὶ τὸ στερεώνετε στὸ ντεκολτέ. Ἡ ἀριστερὴ εἰκόνα δείχνει τὸ ράψιμο τῆς πρώτης ἄκρης. Ἡ μεσαία εἰκόνα τὴν ἀνάποδη τοῦ σουτιὲν - γκὸρζ καὶ ἡ τρίτη ἕτοιμο τὸ πλαστρὸν γαρνιρισμένο μὲ μαῦρο βελούδινο φιόγκο.

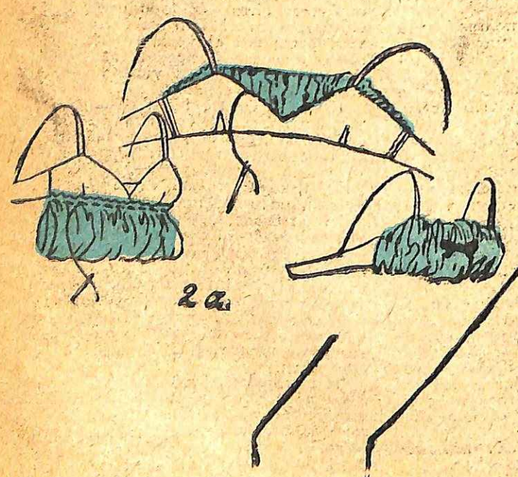

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΡΑΙΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ὁ Μερρὶ Ντσουλά, Γάλλος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, ποὺ πῆρε μέρος στὸν πόλεμο τῆς Ἰνδοκίνας, βρίσκεται στὴ Λισσαβώνα μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια. Στὸ ἐστιατόριο ποὺ πηγαίνει νὰ φάη, γνωρίζει μιὰ Πορτογαλίδα ποὺ τὸν ἀναστατώνει γιατὶ μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ μιὰ ἄλλη γυναίκα, ποὺ ὁ Μερρὶ εἶχε ἀγαπήσει πολύ, χωρὶς ποτὲ νὰ τῆς ἐξομολογηθῆ τὸν ἔρωτά του, γιατὶ ἡ γυναίκα αὐτὴ ἦταν ἡ μνηστὴ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὅταν ἐκείνη παντρεύτηκε ὁ Μερρὶ ζήτησε νὰ πάη στὴν Ἰνδοκίνα γιὰ νὰ πνίξη τὸν πόνο του. Ἐκεῖ ἔμαθε ἔπειτ' ἀπὸ λίγο ὅτι ὁ ἀδελφός του καὶ ἡ γυναίκα του σκοτώθηκαν σ' ἕνα δυστύχημα Βλέποντας, λοιπόν, τώρα τὴν Πορτογαλίδα Γκιομάρ, ὁ Μερρὶ νομίζει πὼς ἔχει ἀναστηθῆ ἡ ἀγαπημένη του νεκρή, ἡ Γκαέλ. Ἡ Γκιομὰρ βρίσκεται στὸ ἐστιατόριο μὲ τὸν ἄντρα της τὸν Ντουάρτε Ντίας, ποὺ κάνει ἀμέσως κακὴ ἐντύπωσι στὸν Μερρί. Παρουσιάζεται σὰν ἀριστοκράτης, ἀλλὰ ἔχει ἀγροίκους τρόπους κι' ἕνα σκοτεινὸ βλέμμα λάμπει στὰ μάτια του. "Ενα μυστήριο καλύπτει, ἐξ ἄλλου, τὴ Γκιομάρ. Ἐνῶ χορεύει μὲ τὸν Μερρί, μετὰ τὸ φαγητό, τοῦ ἐξομολογεῖται ὅτι ἔχει χάσει τὴ μνήμη της καὶ δὲ θυμᾶται τίποτα ἀπὸ τὸ παρελθόν της. Ὁ ἄντρας της τῆς ἔχει διηγηθῆ — ἡ Γκιομὰρ δὲν τὸν πιστεύει καθόλου καὶ θεωρεῖ ὅτι ὅσα τῆς λέει εἶναι ψέματα — ὅτι ἔχει γεννηθῆ στὴ Βραζιλία. "Οταν ἦταν δεκαπέντε ἐτῶν οἱ γονεῖς της χάθηκαν σ' ἕνα ἀεροπορικὸ δυστύχημα. Αὐτὴ σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος. Πέρασε δύο μῆνες μὲ μιὰ φυλὴ Ἰνδιάνων. Τὴ μάζεψαν κατόπι κάτι μοναχές. Εἶχε σαλέψει ἤδη ἡ μνήμη της. Ὁ Ντουάρτε τὴ συνάντησε στὸ Ρίο καὶ τὴ παντρεύτηκε. "Οταν ἦρθαν στὴν Ἱσπανία ἡ Γκιομὰρ ἔπεσε θύμα ἑνὸς αὐτοκινητιστικοῦ ἀτυχήματος κι' ἔχασε ἐντελῶς τὴ μνήμη της. Σὲ συνέχεια διηγεῖται στὸ Μερρὶ ὅτι ὑποψιάζεται τὸν ἄντρα της ὅτι σκότωσε τὴν πρώτη του γυναίκα, γιατὶ ὁ Ντουάρτε ἦταν ξαναπαντρεμένος καὶ ὅτι καὶ ἡ δική της ζωὴ ἀπειλεῖται. Τὸ μόνο ποὺ θυμᾶται ἡ Γκιομὰρ εἶναι δυὸ λέξεις: Νεὰν 8. Ὁ Ντουάρτε θέλει νὰ φύγη μὲ τὴν Γκιομὰρ γιὰ τὴ Μοζαμβίκη, ὅπου ὁ πατέρας της εἶχε βρῆ ἕνα ἀδαμαντωρυχεῖο, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ νέα, ποὺ εἶχε ταξιδέψει ἐκεῖ μικρὴ μαζί του, θὰ θυμόταν τὴν τοποθεσία. Μὰ ἡ Γκιομὰρ φοβᾶται πὼς ὁ Ντουάρτε θὰ τὴν σκοτώση στὴ Μοζαμβίκη, ὅταν μάθη τὴν τοποθεσία τοῦ ὀρυχείου. "Επειτα ἀπὸ μιὰ κρυφὴ συνάντησι τοῦ Μερρὶ μὲ τὴν Γκιομὰρ σὲ μιὰ πλάζ, ὁ Μερρὶ πηγαίνει σπίτι της, μὲ πρόσκλησι τοῦ Ντουάρτε, ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν πείση, πὼς ἡ Γκιομὰρ εἶναι τρελλή.

5ον

— Αὐτὸ τὸ δωμάτιο εἶναι χαριτωμένο.

— Μικρό, πολὺ μικρό... Ἐδῶ νοιώθω σπίτι μου. Ἀγαπῶ αὐτὴ τὴν ἐπένδυσι ἀπὸ ρὸζ καὶ πράσινο μωσαϊκό, αὐτὸ τὸ δουλεμένο ταϊβάνι, αὐτὰ τὰ χαλιά. Καθῆστε σ' αὐτὸ τὸ ντιβάνι. Θὰ εἶστε καλύτερα ἐκεῖ. Κρατῶ ἀπ' τοὺς μαυριτανοὺς προγόνους μου μιὰ ἔντονη ἀγάπη γιὰ τὰ χαλιὰ καὶ μοῦ ἀρέσουν τὰ ταβάνια ποὺ τὸ σχέδιό τους προσφέρει τροφὴ γιὰ ὄνειρα..., Τέτοια εἶναι ἡ ἀνατολίτικη αἰσθητική, δὲν εἶν' ἀλήθεια; "Οταν εἶμαι ἀναπαυτικὰ ξαπλωμένος μὲ τὸ θλέμμα καρφωμένο στὰ γεωμετρικὰ σχέδια ἑνὸς χαλιοῦ Μπουχάρας ἢ στὰ χρυσὰ σκαλίσματα ἑνὸς ταβανιοῦ, νοιώθω ξεκούρασι κι' εὐτυχία...

— Χωρὶς βιβλία; εἶπε ὁ Μερρί, ρίχνοντας ἕνα θλέμμα γύρω του.

— Τί τὰ χρειάζουμαι τὸ βιβλία;... Εἶμαι προικισμένος μὲ μιὰ φαντασία ποὺ ἔχει διαφορετικὲς ἀπαιτήσεις... "Ολα τὰ μυθιστορήματα, ὅλες τὶς περιπέτειες, ὅλα τὰ ταξίδια, τὰ ἔχω ἐδῶ, ἀγαπητέ μου... Ναί, ἐδῶ!

Καὶ χτύπησε μὲ τὴν παλάμη τὸ μέτωπό του, μ' ἕνα χαμόγελο ἱκανοποιημένο.

Ὁ Γάλλος δὲν ἀποκρίθηκε. Τὸ στενὸ παράθυρο ἦταν μισάνοιχτο. Στὸν κῆπο, ἕνα βισσιτικὸ θῆμα, ἕνα θῆμα γυναικεῖο, ἔκανε τὰ χαλίκια νὰ τρίξουν.

— Εἶστε ἀφηρημένις, κύριε Ντσουλά.

Ὁ Μερρὶ χαμογέλασε γρήγορα.

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμη.

— Μὴ ζητᾶτε συγγνώμη. Δὲν εἶναι παράξενο, ὅμως, ποὺ οἱ ἄνθρωποι ποὺ μὲ περιτριγυρίζουν ἐγκαταλείπονται σὲ συχνὲς ἀφηρημάδες; "Οταν πρόκειται γιὰ τὴ γυναίκα μου, ἀποδίδω τὶς ἀφηρημάδες αὐτὲς στὴν ἀρρώστεια της. Μήπως εἶστε ἄρρωστος, κύριε Ντσουλά;

Ὁ Μερρὶ ἔβαλε τὰ γέλια.

— Ποτὲ δὲν ἤμουν τόσο καλά!

Τὸ βλέμμα τοῦ Ντουάρτε Ντίας ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι φιλύποπτο.

— Θὰ νόμιζε κανεὶς πὼς ἔχετε μεγάλες ἔγνοιες.

— "Οχι, ἀπ' ὅ,τι ξέρω.

Δὲν ἤθελε νὰ προδοθῆ. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἤξερε πολλὰ περισσότερα ἀπ' ὅσα ἔδειχνε. "Αν ἤθελε νὰ προστατέψη τὴ Γκιομὰρ καὶ νὰ φωτίση τὸ παρελθόν της, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὸς κι' ἕτοιμος ν' ἀμυνθῆ, τόσο γιὰ κείνην ὅσο καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του. Στὴ πλὰζ Ντὸ Γκουϊντσο, τὴν προηγουμένη, δὲν εἶχε μιλήσει γιὰ τὸ θάνατο τῆς Γκαὲλ καὶ τοῦ Ζερόμ. Ἀκόμα καὶ μ' ἕνα ψέμα, ἔπρεπε νὰ κρατήση τὸ μυστικό του.

— Μήπως ἔχετε χάσει ἀνθρώπους ποὺ σᾶς ἦταν προσφιλεῖς;

— Ἔχουμε ὅλοι χάσει ἀνθρώπους ποὺ μᾶς ἦταν προσφιλεῖς, ντὸν Ντουάρτε...

Ὁ ἄλλος ἄπλωσε τὴ χρυσὴ σιγαροθήκη του.

— Βέβαια, ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς κουβαλάει μέσα του τὸ πένθος κάποιου. Ἀλλὰ σεῖς φαίνεστε νὰ κρατᾶτε μέσα σας ἕνα ὄραμα φρίκης. Τὰ μάτια σας καταδιώκονται ἀπὸ αὐτό. Πῶς καταλαβαίνω τὴ σιωπή σας, ἂν εἶναι ἔτσι, κ. Ντσουλά!

Ὁ Μερρὶ ἄναψε ἕνα σπίρτο. Τὸ χέρι του δὲν ἔτρεμε.

— Δὲν ξέρω τί θέλετε νὰ πῆτε.

— Μὲ παραξενεύετε... Δὲν ἔχω ἴσως τὸ χάρισμα τῆς διαισθήσεως γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ φτωχή μου γυναίκα περηφανεύεται, ἀλλὰ ἔχω ζήσει πολὺ κι' ἔχω συναντήσει πάρα πολλοὺς ἄντρες καὶ γυναῖκες στὰ σαράντα χρόνια τῆς περιπετειώδους ζωῆς μου γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωρίζω τὸ δράμα καὶ νὰ μὴ μυρίζωμαι τὴν τραγῳδία...

— Τὸ δράμα;... Τὴν τραγῳδία... Χρησιμοποιεῖτε μεγάλα λόγια...

Ὁ Μερρὶ εἶχε μιλήσει μὲ κούραση. Ὁ Ντουάρτε Ντίας τὸν παρατηροῦσε τὸν ἐπιθεωροῦσε ἀπὸ πολὺ κοντά. Δὲν ἦταν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ θ' ἄφινε τόσο εὔκολα νὰ περάση ἀπαρατήρητος ὁ τόνος τῆς φωνῆς ἢ μιὰ φευγαλέα ἔκφρασι. Μ' ἕνα ἀφηρημένο δαχτυλο, ἔξυνε τὸν κρόταφό του. Ὁ Μερρὶ παρατήρησε μὲ ἀηδία τὸ μαῦρο τριχωμα ποὺ σκέπαζε τ' αὐτιά του.

— Χτὲς ἀκόμα, ἡ Γκιομάρ, ποὺ νοιώθει μεγάλη ἔλξι γιὰ σᾶς... "Οχι, ὄχι, μὴ διαμαρτύρεστε... Αὐτὸ ποὺ λέω εἶναι πρὸς τιμήν σας. Ἡ Γκιομὰρ ἔχει νοοτροπία σκυλιοῦ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου: Δὲν μπορεῖ νὰ δῆ μιὰ δυστυχισμένη ὕπαρξι χωρὶς νὰ τρέξη νὰ τὴ βοηθήση! Φανταστῆτε πόσο δύσκολο εἶναι ν' ἀναθρέψης παιδιὰ μ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἢ νὰ πετύχης κάποιο ζῆλο ἀπ' τοὺς ὑπηρέτες!...

Γέλασε. Φαινόταν νὰ περιμένη ἀπ' τὸν φιλοξενούμενό του μιὰ ἐνθάρρυνσι, ἕνα: «Λέγατε, λοιπόν: Ἡ Ντόνα Γκιομάρ, χτὲς ἀκόμα...», ἀλλὰ ὁ Μερρὶ ἔμεινε σιωπηλός. Δὲν ἔδωνε στὶς φλυαρίες τοῦ οἰκοδεσπότου του παρὰ τὴ φαινομενικὴ προσοχὴ ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ εὐγένεια.

— Χτὲς λοιπόν, ἡ Γκιομὰρ μοῦ ἔλεγε πόσο βασανισμένο ὕφος ἔχετε. Δὲν εἶστε παντρεμένος, κύριε Ντσουλά, καὶ λυποῦμαι γιὰ σᾶς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρετε πὼς ὑπάρχει ἀνάμεσα στοὺς συζύγους μιὰ παράξενη τηλεπάθεια. Ἔχουμε τὶς ἴδιες σκέψεις, καὶ νοιώθουμε τὰ ἴδια συναισθήματα. Παρὰ τὶς ἀφηρημάδες της καὶ τὴν ἀμνησία της, ἡ Γκιομὰρ εἶναι γυναῖκα μου. Παρατήρησε τὴν ταραχή σας. Μοῦ εἶπε, κι' αὐτὴ ἐπίσης, πὼς διατηρεῖτε μέσα σας τὴν ἀνάμνησι μιᾶς τραγῳδίας, πὼς οἱ νύχτες σας καὶ οἱ μέρες σας καταδιώκονται ἀπ' αὐτήν...

Ὁ Μερρὶ εἶπε μὲ ἤρεμη φωνή:

— "Ερχομαι ἀπ' τὴν Ἰνδοκίνα, κύριε. Γιὰ μιὰ στιγμή, ὁ Ντουάρτε Ντίας φάνηκε ν' ἀποστομώθηκε. "Αφησε τὰ χέρια του νὰ πέσουν, κι' εἶπε, χάνοντας λιγάκι τὴν ἐκπληκτική του αὐτοπεποίθησι:

— Ξεχνῶ τὰ καθήκοντά μου τοῦ οἰκοδεσπότου. Τί θὰ πάρετε; "Ενα οὐΐσκυ; "Ενα ἀπεριτίφ;

— "Ενα ποτήρι πορτὸ θὰ μ' εὐχαριστοῦσε πολύ.

— Πίνουμε πορτὸ ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας καὶ — θάλεγα — τῆς νύχτας. Λένε πὼς οἱ πλούσιοι κάτοικοι αὐτῆς τῆς καλῆς πόλεως τοῦ Πορτὸ δὲν διστάζουν νὰ κουβαλήσουν μιὰ μπουκάλα πηγαίνοντας νὰ πέσουν στὸ κρεβάτι. Ἐμεῖς τὸ πίνουμε μᾶλλον σύμφωνα μὲ τὸν ἀγγλικὸ τρόπο.

■ Μὲ τὸ χέρι πιασμένο στὸ παραπετασμα τοὺς κύτταζε.. (Εἰκον. Α. Κοντόπουλου)

μεταξύ άντρών. στὸ τέλος τοῦ φαγητοῦ.

— Ἀφοῦ ὑπάρχουν τόσα εἴδη αὐτοῦ τοῦ θαυμάσιου κρασιοῦ, προτιμῶ νὰ τὸ πάρω ὡς ἀπεριτίφ.

— Θαυμάσια Ἰδέα, κύριε Ντσουλά!

Ὁ Πορτογάλος σηκώθηκε καὶ πλησίασε ἕνα μπαράκι μὲ ποτά, ποὺ ἦταν σ' ἓν ἄκρη ἑνὸς ντιβανιοῦ.

— Ἔχω ἐδῶ ἕνα πολὺ καλὸ κρασί. Ἐπιτρέψτε μου ὅμως, νὰ μὴ μιμηθῶ τὸ παράδειγμά σας. Ἕνα οὐίσκυ μὲ σόδα μοῦ ἀρέσει περισσότερο.

Κρυφά, ὁ Μερρὶ κύτταξε τὸ ρολόϊ του. Ἔβρεξε τὰ χείλη του στὸ χρυσαφὶ κρασί. Ὁ Ντουάρτε Ντίας, μὲ τὸ οὐίσκυ στὸ χέρι, ξαναπῆρε τὴ θέσι του.

— Μιλήστε μου γιὰ τὴν Ἰνδοκίνα, κ. Ντσουλά. Ἡ πεῖρα σας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὀδυνηρή...

Ὁ Γάλλος χαμογέλασε ἐλαφρά.

— Τὸ μόνο ποὺ σᾶς ζητῶ γιὰ χάρι εἶναι νὰ μὴ μιλήσω γιὰ τὴν Ἰνδοκίνα.

— Ἀλήθεια, εἶπε ὁ οἰκοδεσπότης, πόσα θέματα εἶναι ἀπηγορευμένα! Μοῦ φαίνεστε χωρὶς διάθεσι γιὰ συζήτησι.

— Μιλήστε μου γιὰ τὸ σπίτι σας. Μιλήστε μου γιὰ τὰ δέντρα τοῦ κήπου σας, γιὰ τὶς γιγαντιαῖες φτέρες, γιὰ τὶς φούξιες, γιὰ τὶς ἀζάλιες, γιὰ τὶς καμέλιες τῆς Σέρρας... Μιλήστε μου γιὰ τὶς ὀμορφιὲς αὐτῆς τῆς τόσο πλούσιας φύσεως ὅπου τὰ φυτὰ ἀνθίζουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο. Νὰ τί μ' ἐνδιαφέρει — κι' ἂν σᾶς ἀρέσει νὰ μοῦ μιλήσετε γιὰ τὸν ἑαυτό σας ντὸν Ντουάρτε, θὰ σᾶς ἀκούσω μὲ προσοχή.

Ὁ Ντουάρτε Ντίας πῆρε ἄσχημα τὴν εἰρωνεία.

— Γιατί θ' ἀνοιγα τὸν ἑαυτό μου σὲ σᾶς, ὅταν σεῖς δείχνετε τόσο λίγη διάθεσι νὰ ἐμπιστευθῆτε σὲ μένα, κύριε Ντσουλά;

Ὁ Μερρὶ ἤπιε μιὰ γουλιὰ πορτὸ καὶ δὲν ἀποκρίθηκε. Τοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσε τὸ θόρυβο βημάτων ποὺ πλησίαζαν.

— Κύριε Ντσουλά, εἶπε ὁ Πορτογάλος. Ντσουλά...

Καί, ξαφνικά, χτύπησε τὸ μέτωπό του:

— Ντσουλά!... Ξέρω τώρα ποῦ ἄκουσα αὐτὸ τ' ὄνομα. Δὲν ἔχετε συγγενεῖς στὴ Μοζαμβίκη;

Ἡ ἐρώτησι δὲν ἐξέπληξε τὸν Μερρί. Ἀκούμπησε τὸ ποτήρι του.

— Συγγενεῖς στὴ Μοζαμβίκη;... Ὄχι, ἀπ' ὅ,τι ξέρω. Εἶναι τρία χρόνια ποὺ ἔχω ἀφήσει τὴ Γαλλία. Θὰ μοῦ τὸ εἶχαν πῆ ὅμως. Ὁ πατέρας μου ἔχει πεθάνει. Ἡ μητέρα μου εἶναι πάντα πληροφορημένη γιὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας.

Εἶχε μιλήσει μὲ νωχέλεια. Γιὰ νὰ μὴν τὰ χάσῃ, αὐτὸς ποὺ ἀπεχθανόταν τὸ ψέμα καὶ ποὺ τοῦ ἦταν πάντα δύσκολο νὰ καταφύγῃ σ' αὐτό, ἔσβησε τὸ τσιγάρο του κι' ἄναψε ἕνα ἄλλο.

— Παράξενο, κύριε Ντσουλά! Ἤξερα πολὺ καλὰ πὼς τ' ὄνομά σας ἐμπνεύσε μέσα μου κάποιες ἀναμνήσεις. Ἔπιανα τὸν ἑαυτό μου νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνῃ πολλὲς φορές, ὅπως χτυπᾶ κανεὶς μιὰ πέτρα γιὰ νὰ βγάλῃ σπίθα.

— Τί κάνουν «οἱ συγγενεῖς μου» στὴ Μοζαμβίκη; ρώτησε ὁ Μερρί.

Χαμογελοῦσε, καὶ τὰ μάτια του ἦταν σοβαρά. Ἀγωνιζόταν γιὰ νὰ μὴν προδοθῆ. Μιὰ μόνη λέξι θὰ τὸν παράδινε στὴν κακὴ ἐξουσία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

— Αὐτοὶ οἱ Ντσουλὰ δὲν εἶναι πιὰ συγγενεῖς σας, ἀγαπητέ μου. Δὲν εἶναι πιὰ τίποτα σὲ κανέναν!

— Νεκροί;

Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἄδειασε τὸ μισὸ ποτήρι του. Τὸ βλέμμα τῶν κατάμαυρων ματιῶν του δὲν ἄφινε τὸ πρόσωπο τοῦ νέου.

— Ναί...

— Δυστυχισμένοι ἄνθρωποι!... Πόσοι ἦταν;

— Δυό. Ἄντρας καὶ γυναίκα. Νεόνυμφοι.

Ὁ Μερρὶ κούνησε τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ πῆ τίποτα. Ἡ προσοχή τοῦ Ντουάρτε Ντίας δὲν τὸν στενοχωροῦσε. Κανεὶς δὲν εἶχε σκεφτῆ ποτὲ νὰ τὸν συγκρίνῃ μὲ τὸν ἀδελφό του Ζερόμ. Ποτὲ δυὸ ἄνθρωποι γεννημένοι ἀπ' τὴν ἴδια γυναίκα δὲν ἔμοιαζαν τόσο λίγο.

—Μπορῶ νὰ σᾶς ζητήσω ἀκόμα λιγάκι ἀπ' αὐτὸ τὸ θαυμάσιο πορτό σας;

— Τὸ ποτήρι σας εἶναι ἄδειο; Πῶς δὲν τὸ πρόσεξα; Ἐκτελῶ ἄσχημα τὰ καθήκοντα τοῦ οἰκοδεσπότου!

Ὁ Μερρὶ ἔγνεψε σηκωθῆ κι' ἐκεῖνος Πλησίασε στὸ μπάρ μὲ τὰ ποτά.

— Ἂς ξαναγυρίσουμε ὅμως σ' αὐτὴ τὴν τραγωδία, Ντσουλά δὲν εἶναι πολὺ διαδεδομένο ὄνομα, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Θυμᾶμαι, μοῦ φαίνεται, πὼς μοῦ ξανακάνατε αὐτὴ τὴν ἐρώτησι, σενιόρ' Ντσουλὰ εἶναι ἕνα ὄνομα τῆς Βρετάνης, καὶ διαδεδομένο παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν Βρετάνοι στὸν κόσμο.

Ὁ Ντουάρτε Ντίας δὲν ἀποκρίθηκε. Ἄνοιξε τὴν μπουκάλα, τὴ σήκωσε γιὰ νὰ δῆ μήπως ἦταν ἄδεια καὶ γέμισε τὸ ποτήρι τοῦ καλεσμένου του.

— Γιατί αὐτὴ ἡ ἐρώτησι; Βλέπω πὼς τ' ὄνομά μου σᾶς βασανίζει. Μήπως εἶναι ἡ ὀρθογραφία του, κανένα παράδοξο στὴ μετάφρασι, καμμιὰ δυσκολία στὴ ληξιαρχικὴ πράξι, μήπως κανένα κακοδιατυπωμένο πιστοποιητικὸ ἐθνικότητος, ποὺ εἶχε καθυστερήσει τὶς διατυπώσεις γιὰ τὶς ἄδειες ἐντυφιασμοῦ;

Ἡ φωνὴ τοῦ Μερρὶ ἦταν ἐλαφριά, κι' ὁ τόνος του κοροϊδευτικός. Ἔπαιζε ἕνα δύσκολο παιχνίδι. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶχε ἀσφαλῶς τὸ κλειδὶ τοῦ αἰνίγματος, κι' ἤξερε πὼς ἡ Γκαὲλ κι' ὁ Ζερὸμ εἶχαν πεθάνει. Τί ἤθελε νὰ μάθῃ ἀπ' αὐτόν, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ πῆ: «Εἶμαι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ζερὸμ καὶ γαμπρὸς τῆς Γκαὲλ Ντσουλὰ» χωρὶς νὰ βάλῃ ἀμέσως σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ τῆς Γκιομάρ;

— Συμβαίνει, ναί, νὰ συναντήσῃ κανεὶς δυσκολίες γιὰ τὴν ἄδεια ταφῆς στὴ Μοζαμβίκη. Σὲ περίπτωσι μυστηριωδους θανάτου, λόγου χάρι, ἢ ἂν πρόκειται γιὰ καμμιὰ δολοφονία. Τὸ ζήτημα δὲν εἶχε ἔτσι μ' αὐτοὺς τοὺς νεαροὺς Γάλλους. Κανεὶς δὲν συνόδευε τοὺς νεκροὺς τους στὸ κοιμητήριο. Κανένας τάφος δὲν ἔχει τὰ ὀνόματά τους γιὰ τελευταία φορὰ ἑνωμένα... Θὰ γυρέψετε ἄδεια τ' ὄνομα τοῦ Ντσουλὰ σ' ἕνα κοιμητήριο ἐκεῖ - κάτω, κύριε.

— Καὶ λέτε πὼς πέθαναν;

Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἔκλεισε τὴ σιγαροθήκη του καὶ τὴν ἔχωσε στὴν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του.

— Οἱ ἀκτὲς τῆς Μοζαμβίκης εἶναι γεμάτες ἀπὸ καρχαρίες.

Ἀκούστηκε μιὰ πνιγμένη φωνή. Οἱ δυὸ ἄντρες γύρισαν τὸ κεφάλι Μὲ τὸ χέρι πιασμένο στὸ παραπέτασμα, ἡ Γκιομὰρ τοὺς κύτταζε. Τὸ πρόσωπό της εἶχε τὴν ἀκινησία μιᾶς μάσκας. Τὰ μάτια ἦταν δυὸ μεγάλες σκοτεινὲς τρύπες. Τὰ χείλη δὲν ἔτρεμαν. Νόμισαν πὼς θάπεφτε κάτω. Ὁ Μερρὶ ἔτρεξε γιὰ νὰ τὴ συγκρατήσῃ.

— Ἀφῆστε την, κύριε Ντσουλά. Ἡ γυναίκα μου εἶναι σὲ γελοῖο βαθμὸ εὐαίσθητη! Ὑποφέρει ἀπὸ ὡρισμένους παιδικοὺς φόβους ποὺ δὲν κατορθώνω νὰ διώξω... Δὲ μπορεῖ νὰ διακρίνῃ στ' ἀνοιχτὰ τὸ εὐτυχισμένο πρόσημα μιᾶς φώκιας χωρὶς νὰ νομίσῃ πὼς εἶδε καρχαρία! Ἕνας Βραζιλιανὸς θὰ ἔπρεπε νὰ φοβᾶται μᾶλλον τὰ φίδια. Ἀλλά, παράξενο πρᾶγμα, ἡ Γκιομὰρ δὲν τὰ φοβᾶται! Ἡ φωτογραφία ὅμως ἑνὸς καρχαρία μέσα σ' ἕνα κατάστημα ἀρκεῖ γιὰ νὰ τὴ φέρῃ σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι!

Ὁ Μερρὶ δὲν τὸν ἄκουγε. Προσφέροντας τὴ βοήθειά του στὴ νέα γυναίκα, τὴν εἶχε ὁδηγήσει πρὸς τὸ ντιβάνι.

— Θέλετε λιγάκι νερό, ἢ κανένα ποτό;

Τὸ πρόσωπό της δὲν εἶχε πιὰ χρῶμα.

— Εἶναι ἄρρωστη, ἀγαπητέ μου. Σᾶς εἶχα προειδοποιήσει: Ἡ γυναίκα μου εἶναι πολὺ ἄρρωστη! Ὅπως ὅλοι, δὲν τὸ πιστεύατε.

Τὴν πλησίασε καὶ τῆς πῆρε τὸ χέρι. Ἐκείνη τραβήξε τὸ μπράτσο της, μὲ μιὰ φοβισμένη χειρονομία.

— Ἠρέμησε Γκιομάρ. Θάπρεπε νὰ ξαπλώσῃς. Ἡ καρδιά σου χτυπᾶ πολὺ γρήγορα. Αὐτὸ θὰ σοῦ γίνῃ μάθημα. Σοῦ εἶπα χίλιες φορὲς νὰ μὴν ἀκοῦς στὶς πόρτες.

Ἐκείνη δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ διαμαρτυρηθῆ. Ὁ Μερρὶ τὴς ἔβαλε ἀνάμεσα στὰ δάχτυλα ἕνα ποτήρι μὲ οὐίσκυ. Ἤπιε μιὰ γουλιά.

— Ξαναέρχεται λιγάκι τὸ χρῶμα στὰ μάγουλά σας. Δυστυχισμένη Ντόνα Γκιομάρ! Μᾶς τρομάξατε...

Ὁ νέος εἶχε ἀνοίξει τὰ δυὸ φύλλα τοῦ παραθύρου. Πίσω ἀπ' τὴν ἤρεμη δεξαμενή, πίσω ἀπ' τὶς πελοῦζες, τὰ φυλλώματα τῆς Σέρρας ἐκλείναν τὸν ὁρίζοντα. Ἡ ζέστη τοῦ ἀπογεύματος ἦταν γεμάτη ἀρώματα καὶ πιὸ δροσερὰ ρεύματα. Καθισμένη στὴν ἄκρη τοῦ ντιβανιοῦ, ὁλόϊσια μέσα στὸ ἁπλὸ γκρίζο μπαμπακερὸ φόρεμά της μὲ τὸ γοητευτικὸ ντοκολτέ, ἡ Γκιομὰρ εἶχε γυρίσει τὸ βλέμμα της πρὸς τὸν κήπο.

— Ὅταν θὰ νοιώθῃς καλύτερα, ἴσως μπορέσουμε νὰ φύγουμε, ἀγαπητή μου. Πέρασες τὸ πρωϊνό σου κλαίγοντας, μὴν περάσῃς τώρα τ' ἀπόγευμά σου λιποθυμώντας.

Ἐκείνη δὲν ἀποκρίθηκε. Ὁ ὑπηρέτης σήκωσε τὴν κουρτίνα κι' εἶπε πρὸς τὴν κυρία του:

— Τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμο.

Ἡ Γκιομὰρ εἶπε:

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμη ποὺ ἔγινα θέαμα.

Γιὰ νὰ σηκωθῆ, στηρίχτηκε στὸ μπράτσο τοῦ Μερρί.

— Θὰ κάναμε καλύτερα νὰ περιμένουμε.

— Ὄχι, ὄχι. Αὐτὴ ἡ ἀδιαθεσία θὰ περάσῃ. Ὁ ἄντρας μου ἔχει δίκιο νὰ μὲ βρίσκῃ γελοία.

Κοντά της, ὁ Ντουάρτε Ντίας ἔδειχνε ἀνυπομονησία.

— Εἶναι ἀγαύ. Δὲν παίρνεις ποτὲ πρωϊνό. Εἶναι φανερὸ πὼς πεινᾶς, Γκιομάρ!

— Ἴσως.

Οἱ δυὸ ἄντρες παραμέρισαν. Μὲ ἀλύγιστο κι' ἀσυναίσθητο ὑβῆμα, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο ἴσια μπροστά της, ἡ Γκιομὰρ διέσχισε τὸ διπλανὸ δωμάτιο καὶ προχώρησε πρὸς τὴν τραπεζαρία.

Ἦταν ἕνα παράξενο γεύμα. Ὁ Ντουάρτε Ντίας κρατοῦσε μόνος του τὴ συζήτησι. Ἦταν ἕνας ἀπαιτητικὸς οἰκοδεσπότης. Πολὺ λίγο ἱκανοποιημένος μὲ τὰ φαγητά, καὶ τὰ ἔβαζε, χωρὶς νὰ λογαριάζῃ τὸν καλεσμένο του, πότε μὲ τοὺς ὑπηρέτες, καὶ πιὸ συχνὰ μὲ τὴ γυναίκα του.

— Δὲν τρῶς, Γκιομάρ. Τίποτε πιὸ δυσάρεστο γιὰ τὸν καλεσμένο σου καὶ γιὰ τὸν ἄντρα σου.

— Πῶς μπορῶ νὰ φάω ὅταν σὲ κυττάζω; Δὲ συμφωνεῖς μαζί μου, Ντσουλά;

Ἐκείνος ἀποκρίθηκε μ' ἕνα χαμόγελο:

— Εἶναι σπάνια γιορτὴ νἄχω μιὰ γυναίκα στὸ τραπέζι μου, καὶ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ χαλάσω τὴν εὐχαρίστησί μου.

— Θέλει ν' ἀδυνατίσῃ, φυσικά! Ὅλες οἱ γυναῖκες αὐτὸ κάνουν.

— Τρώγω ὅσο πεινῶ, εἶπε ἡ Γκιομάρ.

Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἦταν καταθυμωμένος, κι' ἤπιε μὲ μιᾶς τὸ ποτήρι μὲ τὸ κρασί του.

— Δὲν ἔχω ἀκούσει ποτὲ κάτι τόσο γελοῖο!

Δὲν εἶχε ὅμως ἐπίδρασι πάνω στὴ Γκιομάρ.

Ἐκείνη ἔνοιωθε ἄνετα στὴ μοναξιά της, ὅπως ὁ ἄνεμος ἢ τὸ κῦμα. Τὰ μάτια της ἦσαν ἀφηρημένα καὶ λιγάκι ταραγμένα. Καμμιὰ εἰκόνα δὲν φαινόταν ν' ἀντανακλᾶται σ' αὐτά. Μόνη, χωρισμένη ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο ἄντρες κι' ἀπὸ τὴ ζωὴ ὁλόκληρη, εἶχε ἀνληθῆ μιὰ φορὰ γιὰ πάντα νὰ διατηρήσῃ τὴν παραμικρὴ σχέσι, ἔστω καὶ τὴν πιὸ ἐπιπόλαιη, μ' ἕναν ἐχθρικὸ κόσμο.

Αὐτὴ ἡ ἔκφρασι, αὐτὸ τὸ πέτρινο πρόσωπο, ἀνῆκε ἄραγε, στὴν Γκοὲλ ντὲ Τερενέζ, ποὺ εἶχε ἐξαφανιστῆ στὸν Ἰνδικὸ Ὠκεανό, σὲ μιὰ παραλία γεμάτη καρχαρίες;

Οἱ τοίχοι τῆς τραπεζαρίας τῆς Κουΐντας ντὸ Κόντε ἦταν ντυμένοι μὲ τετράγωνα κεραμεικῆς ποὺ ὀνομάζονται «ἀζουλέλος». Ὁ Μερρὶ δοκίμασε νὰ κάνῃ τὸν οἰκοδεσπότη νὰ ξεχάσῃ τοὺς θυμούς του.

— Ἀγαπῶ τὸ χρῶμα αὐτῶν τῶν ἀζουλέλος. Ἡ κουΐντα σας ἔχει πολὺ γοητεία. Μοῦ φαίνεται πὼς θάθελα νὰ ζήσω καὶ νὰ πεθάνω σ' ἕνα σπίτι σὰν κι' αὐτό.

— Ἔχετε καλὸ γοῦστο, εἶπε ὁ Ντουάρτε Ντίας μὲ περιφρονητικὸ γέλιο. Ὅταν ἤμουν παιδί, ἡ πιὸ μεγάλη μου φιλοδοξία ἦταν ν' ἀποκτήσω μιὰ κουΐντα.

— Εἶστε ἰδιοκτήτης αὐτῆς τῆς θαυμάσιας ἐπαύλεως;

— Βέβαια. Δὲν θὰ ὑπέφερα τὴ σκέψι νὰ μὴν ἦταν δική μου

— Ἡ ἰδιοκτησία στοιχίζει ἀκριβὰ στὴν Πορτογαλία;

— Πολὺ ἀκριβά.

Ὁ Μερρὶ ἔρριξε νύρω του ἕνα βλέμμα θαυμασμοῦ.

— Θὰ πρέπει νὰ εἶναι εὐχάριστο νὰ ζῆ κανεὶς ἐδῶ. Προτιμῶ τὴ χάρι μιᾶς κουΐντας ἀπ' τὸ ρὸζ μάρμαρο ἑνὸς Τριανόν.

— Μὲ κολακεύετε.

Ἐπαφρωμένος καὶ σχεδὸν εἰλικρινής, δὲν εἶχε πιὰ ἐπιφυλακτικὸ ὕφος

— Ἐπισκεφθήκατε τὸ ἀνάκτορο τῆς Σίντρας;

— Ὄχι ἀκόμα.

— Ἔ, λοιπόν, τί περιμένουμε; Δὲν πρέπει νὰ φύγετε ἀπ' τὴν Πορτογαλία χωρὶς νἄχετε ἐπισκεφτῆ αὐτὸ τὸ παλάτι. Εἶναι ἕνα παράξενο ἀρχιτεκτονικὸ σύνολο. Τὸ θράσος κι' ἡ τρέλλα τῶν βασιλιάδων δὲν ἔχουν οἰκοδομήσει πιὸ γοητευτικὸ κτίριο. Θὰ σᾶς ἀρέσῃ ἡ Σίντρα, ὅμως, ὅπως ἀρέσει σ' ὅλους. Δὲν εἶν' ἔτσι, Γκιομάρ;

Ἐκείνη ἔκανε μιὰ ἀφηρημένη χειρονομία.

— Πές, σὲ παρακαλῶ, νὰ μᾶς σερβίρουν τὸν καφὲ στὸν κῆπο, καὶ χωρὶς καθυστέρησι! Ἀξίζει περισσότερο νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴ Σίντρα ἀπ' τὴν Κουΐντα ντὲ Κόντε.

Γι' αὐτὴ τὴν ἐκδρομή, ἀποφάσισαν νὰ πάρουν τ' αὐτοκίνητο τοῦ Ντουάρτε Ντίας. Ὡδηγοῦσε ἐκεῖνος κι' ὁ Μερρὶ μποροῦσε νὰ θαυμάζῃ τὴν ὀμορφιὰ τοῦ τοπίου. Ἀπ' τὸ δρόμο, δὲν μπόρεσε νἄχῃ μιὰ συνολικὴ θέα. Τὰ δέντρα τοῦ ἔκρυβαν τὴ βίλλα, ποὺ ἦταν σκαρφαλωμένη στὴ βραχώδη κορυφὴ τῆς Σέρρα καὶ περιτριγυρισμένη μὲ τὰ μακρυὰ τείχη τοῦ πύργου τῶν Μαυριτανῶν. Πέρασαν ἀπὸ δρόμους ποὺ ἦταν πνιγμένοι στὸ πράσινο, ἕνα πράσινο παραμυθένιο. Τὸ νερὸ ἐεπετιόταν κάτω ἀπ' τὴ χλόη καὶ γλυστροῦσε στὶς πηγές.

— Θὰ φτάσουμε στὴ Σίντρα πρὶν μπορέσετε ν' ἀνακαλύψετε στὸ Πάσο ντὰ Βίλλα. Στὴν ἐπιστροφὴ θὰ πάρουμε ἕναν ἄλλο δρόμο. Ἡ θέα τῆς πόλεως ἀπὸ τὸ παλάτι κι' ἀπ' τὸ βουνὸ εἶναι πολὺ ὡραία, κι' ἀξίζει νὰ τὴ δῆ κανείς.

Ἦταν ἕνα παράξενο ἀνάκτορο, ἀλήθεια. Ἐπὶ τέσσερις αἰῶνες, οἱ βασιλιάδες τῆς Πορτογαλίας προσθέταν, μὲ καινούργια κατασκευάσματα, τὸ σῆμα τῆς βασιλείας τους στὸ κτίριο τῶν προγενεστέρων τους Ὅλοι οἱ ρυθμοὶ ἦταν ἀνακατεμένοι. Στὸ πρῶτο βλέμμα ἐκεῖνο ποὺ τραβᾶ τὴν προσοχὴ εἶναι οἱ δυὸ τεράστιες κωνικὲς καπνοδόχες τῶν κουζινῶν ποὺ εἶχε βάλει νὰ κατασκευάσουν ὁ βασιλιὰς Χοάο. Τὸ μελαγχολικὸ παλάτι ἦταν ὅλο ἁρμονία, ποίησι καὶ γοητεία. Μὲ τὸ κεφάλι σηκωμένο, τὰ μάτια ἤρεμα, ἡ Γκιομὰρ ἀνέβαινε τὰ σκαλιά, χωρὶς νὰ στηρίζεται στὰ πέτρινα κάγκελα τῆς σκάλας. Εἶχε ξεχάσει τοὺς συντρόφους της. Ὁ Μερρὶ γυρνώντας πίσω, σκέφθηκε πὼς ἡ Γκιομὰρ δὲ βρισκόταν στὴ θέσι της μέσα σ' αὐτὸ τὸ ρομαντικὸ ἀνάκτορο. Τὸ πλαίσιο τῆς ὀμορφιᾶς της ἦταν μιὰ ἀψίδα ἀπὸ γρανίτη, ἦταν ἡ γκρίζα πέτρα καὶ ὁ γιγαντιαῖος τοῖχος μιᾶς ταπετσαρίας ἴσως κι' ἕνα δρύϊνο ἔπιπλο, τίποτα τὸ ἐξωτικό, οὔτε τὸ ἰδιότροπο.

Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἦταν στὰ κέφια του. Γνώριζε καλὰ τὸ παλάτι. Εἶχε διώξει τὸν ὁδηγό, μ' ἕνα φιλοδώρημα γενναιόδωρο καὶ περιφρονητικό.

Ὡδήγησε τοὺς συντρόφους του μέσα ἀπ' τὶς μεγάλες κουζίνες στὴν ἀραδικὴ τραπεζαρία ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι στὴν αἴθουσα μὲ τὶς κίσσες.

— Πρὶν ἀπὸ λίγο, κύριε Ντσουλά, σᾶς μιλοῦσα γιὰ τὸ πόσο μ' ἀρέσουν τὰ στολισμένα ταβάνια. Κυττάξτε αὐτὸ ἐδῶ, ἔχει ζωγραφισμένες ἑκατὸ τριαντάφυλλα κίσσες, ποὺ ἡ κάθε μιά της κρατᾶ στὸ ράμφος της τὸ ἔμβλημα τοῦ μονάρχη ποὺ ἔβαλε νὰ τὶς ζωγραφίσουν, τοῦ Χοάο Α' : «Πόρ Μπὲμ» (Γιὰ τὸ καλό). Τὸ πόδι τους πατοῦσε ἕνα τριαντάφυλλο. Ὁ μῦθος λέει πὼς ὁ βασιλιὰς πιάστηκε τὴ στιγμὴ ποὺ φιλοῦσε μιὰ κυρία τῆς ἀκολουθίας τῆς γυναίκας του. Ἡ βασίλισσα Φελίπα εἰδοποιήθηκε ἀμέσως. Ὁ Χοάο κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὴ βασίλισσα γιὰ τὴν ἀθωότητα τοῦ φιλιοῦ καί, γιὰ νὰ τιμωρήσῃ τὶς φλύαρες τοῦ παλατιοῦ, ἔβαλε νὰ ζωγραφίσουν στὸ ταβάνι αὐτοῦ τοῦ σαλονιοῦ τόσες κίσσες, ὅσες ἦταν οἱ κυρίες τῆς τιμῆς!

Πολύφωτα ἀπὸ βενετσιάνικο

Ἀστραπιαίως...
καθαρίζει - γυαλίζει μαγειρικὰ καὶ ἄλλα μετάλλινα σκεύη, μάρμαρα, γυαλιά, ξύλα, χρώματα
Χρῆσις ἀβλαβής

ΣΙΡΜΕΞ

Ἀτσαλόμαλλον εἰς Νάϋλον 6 τεμαχίων καὶ Σαπωνοῦχον Ἀτσαλόμαλλον εἰς κυτία 12 τεμαχ.
Πωλεῖται παντοῦ (ΕΒΑΤ ΤΗΛ. 593-644)

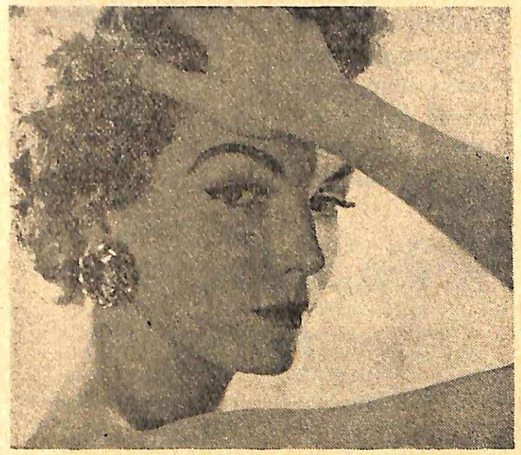

Μέσα σὲ μιὰ νύχτα
μπορεῖτε νὰ ξαναγίνετε
ἄλλος ἄνθρωπος

ΧΑΡΙΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΚΟΥΡΑ ΠΟΥ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ

Τὰ στεγνὰ ἢ λεπτὰ δέρματα γερνοῦν πολὺ πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὰ ἄλλα ἀν δὲν τοὺς δώσετε τακτικὰ τὰ συστατικὰ ποὺ τοὺς χρειάζονται. Τουναντίον ἂν τὰ περιποιήσδε κανονικὰ ὡμορφαίνουν περισσότερο ἀπὸ τὰ ἄλλα δέρματα. Νὰ ἕνας τρόπος εὔκολος μὲ καταπληκτικὰ πραγματικῶς ἀποτελέσματα. Δέν χρειάζεται πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα. Μεταχειρισθῆτε τὸ βράδυ τὴν Κρέμα Τοκαλὸν Ρὸζ, καὶ τὸ πρωὶ θὰ δῆτε ἀμέσως τὴν διαφορά. Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ χάρις στὸ Μπισσὲλ * ποὺ περιέχει ἡ Κρέμα Τοκαλὸν Ρὸζ, τὸ δέρμα σας ξανανειώνει καὶ σφίγγουν οἱ χαλαροὶ πόροι. Τὸ πρωὶ ὅλα τὰ μικροελαττώματα τοῦ δέρματος ἔχουν ἐξαφανισθῆ καὶ ἡ ἐπιδερμίδα σας εἶναι πάλι δροσερὴ καὶ θελουδένια. Ζητήσατε ἀμέσως ἕνα σωληνάριο Κρέμα Τοκαλὸν Ρὸζ καὶ δοκιμάσετέ τὴν ἀμέσως. Τὸ πρωὶ θὰ ἔχετε μεταμορφωθῆ.

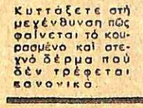

Κυττάξετε στὴ μεγένθυνση πὼς φαίνεται τὸ κοῦρασμένο καὶ στεγνὸ δέρμα ποὺ δὲν τρέφεται κανονικὰ.

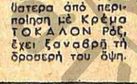

Τὸ ἴδιο δέρμα ὕστερα ἀπὸ περιποίηση μὲ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ Ρὸζ, ἔχει ξαναβρῆ τὴ δροσερή του ὄψη.

* Τὸ Μπισσὲλ εἶναι ἕνα πολύτιμο ἐκχύλισμα ἀπὸ κύτταρα νεαρῶν ζώων, ποὺ ἐπαλύχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἀπαλύνῃ καὶ ξανανιώνει τὸ δέρμα.

γυαλί καὶ τζάκια ἀπὸ Ἰταλικὸ μάρμαρο πρόσθεταν τὴ λάμψη τους στὶς ἐπενδύσεις ἀπὸ πλακάκια καὶ στ' αὐστηρὰ ἔπιπλα τῶν σαλονιῶν.

Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Ντουάρτε Ντίας, ἀκολούθησαν ἕνα δαίδαλο ἀπὸ διαδρόμους, σκαλοπάτια, αὐλές, κι' ἔφτασαν στὴν πλούσια αἴθουσα τῶν κύκνων, στὸ μαγευτικὸ κῆπο τῆς Νεγκρέσσας.

Ὁ Μερρὶ παρατήρησε μάταια τὴν εὐκαιρία νὰ στραφῆ πρὸς τὴ Γκιομὰρ καὶ νὰ τῆς πῆ: «Τί ἔχετε; Γιατὶ κλάψατε; Τί μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς;» Ἐκείνη ἀπόφευγε τὸ βλέμμα του. Ὁ Μερρὶ δὲ μποροῦσε χωρὶς κίνδυνο, νὰ τραβήξη τὴν προσοχή της καὶ νὰ τῆς μιλήση. Ὁ Ντουάρτε Ντίας ἀπόφευγε ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ κοντά τους. Ὁ νέος φοβόταν, πῶς θ' ἄφινε τὴ Σίντρα χωρὶς νὰ ξέρη πότε θὰ μποροῦσε νὰ ξαναδῆ τὴ Γκιομὰρ καὶ μὲ ποιό τρόπο θὰ μποροῦσε νὰ τὴ βοηθήση.

— Ἐλᾶτε, Μερρὶ Ντουλά. Ἐλᾶτε νὰ θαυμάσετε τὸ Πάτσιο ντὰ Ὀντιένσα. Ἀπὸ δῶ, ἀνακαλύπτει κανεὶς μιὰ θαυμάσια θέα.

Μ' ἐνθουσιασμό, ὁ Ντουάρτε Ντίας πλησίασε στὴν ταράτσα κι' ἔσκυψε ἀπὸ πάνω ἀπὸ ἕναν κῆπο μὲ μανόλιες γιὰ νὰ δῆ τὸ τοπίο, γιὰ νὰ δῆ τὶς φυτεμένες μ' ἀμπέλια ἀκτὲς ὧς τὸν ἀπέραντο γαλάζιο Ἀτλαντικό, μέσα στὴ χλιαρὴ ἠρεμία τῆς ἡμέρας.

Ὁ Μερρὶ ἔνοιωσε ἕνα χέρι ν' ἀγγίζη τὸ δικό του. Γύρισε τὸ κεφάλι. Κοντά του, ἡ Γκιομὰρ κρατοῦσε τὸ βλέμμα της καρφωμένο ἴσια μπροστά της. Τὸ γυμνό της χέρι ἄνοιξε τὸ χέρι τοῦ νέου κι' ἔβαλε μέσα ἕνα χαρτί.

— Κύριε Ντουλά.... Γκιομὰρ... Γιατὶ ἀργεῖτε τόσο;

Μὲ φιλύποπτο ὕφος, ὁ Ντουάρτε Ντίας εἶχε γυρίσει.

— Εἶμαι κουρασμένη, εἶπε ἡ Γκιομάρ. Ἔχω θαυμάσει πάρα πολλὲς φορὲς τὴν ὀμορφιὰ αὐτοῦ τοῦ πανοράματος.

Καί, μὲ ἐξαντλημένο ὕφος, κάθησε πάνω σ' ἕναν πάγκο ἀπὸ πλακάκια.

✻

Ὁ Γάλλος γύρισε τὸ κεφάλι. Ἡ Γκιομὰρ βρισκόταν μέσα στὴν ἐκκλησία. Τὸν κυττοῦσε χωρὶς νὰ χαμογελάση, μὲ μιὰ ἔκφρασι στὸ βάθος τοῦ βλέμματός της. Προχώρησε πρὸς τὸ μέρος της.

— Εὐχαριστῶ ποὺ ἤρθατε, Μερρί. Ὡς τὴν τελευταία στιγμή, φοβόμουν πὼς δὲν θὰ κατάφερνα νὰ τὸ σκάσω.

— Τὸ μήνυμά σας μὲ ἀναστάτωσε.

Τὸ χαρτὶ ποὺ τοῦ εἶχε δώσει μὲ τρόπο δὲν εἶχε παρὰ τὶς ἀκόλουθες λέξεις: «Νὰ βρίσκεστε στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἱερώνυμου αὔριο στὶς ἕντεκα».

— Μόλις εἶχα προφτάσει νὰ τὸ γράψω. Φεύγαμε γιὰ τὴ Σίντρα. Ἤξερα πὼς ὁ Ντουάρτε δὲν θὰ μᾶς ἄφινε οὔτε στιγμὴ μόνους, καὶ δὲν εἶχα παρὰ ἐλάχιστες εὐκαιρίες νὰ σᾶς μιλήσω.

Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω της, ἀκολουθώντας μὲ τὰ μάτια τὶς κιονοστοιχίες.

— Δὲν εἶναι θαυμάσια; Μ'ἀρέσει αὐτὴ ἡ τεχνοτροπία, Μερρί... Ἀγαπῶ τὴν Πορτογαλία.

Μιλοῦσε γιὰ τὴ χώρα αὐτὴ σὰ νὰ μὴν ἦταν δική της.

— Ἐλᾶτε στὸ περιστύλιο. Θὰ εἴμαστε καλύτερα ἐκεῖ.

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴ διάφανη ἀτμόσφαιρα τῆς ἐκκλησίας, σταμάτησαν μιὰ στιγμὴ στὸ κατώφλι τοῦ μοναστηριοῦ. Τὰ σχέδια καὶ οἱ διακοσμήσεις τῶν ἀψίδων ἔδειχναν μιὰ ἀφάνταστα πλούσια ἔμπνευσι. Εἶχαν τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔμπαιναν σὲ μιὰ σπηλιά, καὶ πὼς ἡ θάλασσα, ὅταν ἀποσύρθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴ σπηλιὰ τὴν ἄφησε γεμάτη κοχύλια, φύκια καὶ ἀστερίες.

Προχώρησαν μὲ ἀργὰ βήματα.

— Εἶναι ἡ πρώτη σας ἐπίσκεψι σ' αὐτὸ τὸ μοναστήρι, Μερρί;

— Ἡ τρίτη. Ἤθελα νὰ πάω στὸ Τομάρ. Ὅπως ἐσεῖς, ἀγαπῶ κι' ἐγὼ πολὺ αὐτὴ τὴν τεχνοτροπία.

Τὸν κύτταξε μ' ἕνα βλέμμα γεμᾶτο εὐτυχία.

— Τί χαρὰ ποὺ νοιώθω ἀνακαλύπτοντας πὼς ἔχουμε κοινὰ γούστα! Θ' ἄφινα εὐχαρίστως τὴν κουΐντα τῆς Σίντρα στὸν Ντουάρτε, γι' αὐτὰ τὰ μισοτελειωμένα παρεκκλήσια.... Αἰσθάνομαι τόσο ἄσχημα ἐκεῖ...

— Κι' ὅμως, φοβᾶστε τὴ θάλασσα, εἶπε ὁ Μερρί. Ἡ κίνησι τῶν κυμάτων σᾶς τρομάζει, καὶ τούτη ἡ τέχνη εἶναι ὅλη ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ κύματα κι' ἀπὸ τὸν ὠκεανό...

Εἶχε μιλήσει μὲ ὀνειροπόλο ὕφος. Ἡ Γκιομὰρ κάθησε στὴ γωνιὰ τοῦ περιστυλίου, κοντὰ σὲ μιὰ πηγή.

— Ἴσως, εἶπε, ν' ἀγάπησα κάποτε τὴ θάλασσα, πρὶν γεννηθῆ αὐτὸς ὁ φόβος μέσα μου...

Καί, σὰ νἀθελε ν' ἀπολογηθῆ, πρόσθεσε:

— Ἤμουν ἄρρωστη, Μερρί. Σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὁ Ντουάρτε δὲ λέει ψέματα. Ἤμουν πραγματικὰ πολὺ ἄρρωστη...

— Ναί, Γκιομάρ, ἔκανε ὁ Μερρὶ χαμηλόφωνα. Τὸ ξέρω...

Δίσταζε νὰ τῆς δώση αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἂν ἐγκαταλειπόταν στὸ ἔνστικτό του, στὴν ἐπιθυμία του, δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ὀνομάση παρὰ Γκαέλ. Εἶχε τὸ πρόσωπο καὶ τὴν ψυχὴ τῆς Γκαέλ ντὲ Τερενέζ, τῆς Γκαὲλ Ντουλά, τῆς γυναίκας τοῦ ἀδελφοῦ του, ποὺ εἶχε σωθῆ ὡς ἐκ θαύματος, καὶ ὁ Ντουάρτε Ντίας σφετεριζόταν τὰ δικαιώματά του. Πῶς νὰ τὸ ἀποδείξη; Πῶς νὰ βεβαιωθῆ; Ἕνας σύζυγος καὶ δυὸ παιδιὰ ἐπιβεβαίωναν τὴν ταυτότητα τῆς Γκιομὰρ Ντίας ντὲ Μονσάντο. Γιὰ ν' ἀνέβη πάλι στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ συνειδητοποιήση ποιά ἦταν δὲν τῆς ἔμενε παρὰ ἕνα λεπτὸ νῆμα τῆς Ἀριάδνης, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν δύο ἀκατανόητες λέξεις: «Νεὰν 8».

Ἡ Γκιομὰρ εἶχε τὴ δύναμι νὰ παρακολουθῆ τὶς σκέψεις του. Μὲ ὀνειροπόλο φωνή. μὲ τὸ χέρι ἀκουμπισμένο στὸν μαρμάρινο πάγκο καὶ τὰ μάτια στὴν πηγή, μίλησε:

— «Νεὰν» θὰ πῆ γαλλικὰ μηδέν. Ἄραγε ἡ θάλασσα εἶναι αὐτὸ τὸ μηδέν, ἀπὸ ὅπου βγήκα μὲ τόσο κόπο; Μὲ τράβηξαν ἀπὸ τὸ θάνατο καὶ τὴν τρέλλα. Ἡ θάλασσα, γιὰ μένα, εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ θανάτου καὶ τοῦ μηδενός. Αὐτὴ τὴ σκέψι δὲν εἶχαν ὅταν ἐκεῖνο τὸ δυστύχημα μὲ στέρησε ἀπὸ τὴ μνήμη μου; Ἀπ' τὸ δρόμο ποὺ πάει ἀπ' τὸ Ἐστορὶλ στὸ Κολαρές, στὸ μέρος ὅπου συνέβη τὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, φαίνεται ὁ Ἀτλαντικός.

—Ἀπὸ πολὺ μακρυά, Γκιομάρ... Κι' ἂν ὑποθέσουμε πὼς συνδέετε στὸ μυαλό σας τὸν ὠκεανὸ μὲ τὸ θάνατο, τί θέλει ὁ ἀριθμὸς 8; Γιατὶ «Νεὰν 8»;

— Δὲν ξέρω.

Μόλις θὰ γύριζε στὴ Γαλλία, ὁ Μερρὶ εἶχε σκοπὸ νὰ ἐξετάση αὐτὸ τὸ πρόβλημα: Γιατὶ μιὰ Πορτογαλίδα ποὺ εἶχε πάθει ἀμνησία, νὰ ξυπνήση ἀπὸ τὸ μακρὺ διάστημα τῆς ἀναισθησίας της μὲ δυὸ γαλλικὲς λέξεις στὰ χείλη; Ἡ παιδικὴ ἡλικία καὶ τὸ παρελθὸν τῆς Γκαὲλ ντὲ Τερενὲζ ἔδιναν ἴσως τὴν ἀπάντησι...

Γιὰ μιὰ στιγμή, ἔμειναν σιωπηλοί. Τὸ μήνυμα ποὺ τοῦ εἶχε δώσει τὴν παραμονὴ τόνιζε τὴν ἀνάγκη τῆς συναντήσεώς τους. Ἑνωμένοι τώρα καὶ κατευνασμένοι, δὲν καταλάβαιναν πιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ πάρουν γρήγορες ἀποφάσεις. Δὲν ἔβλεπαν τὸ λόγο νὰ ἐκμυστηρευθοῦν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο. Ἐμοιαζαν σὰ δυὸ καράβια ποὺ ἔχουν φτάσει στὸ λιμάνι καὶ ξεκουράζονται, λησμονώντας τοὺς ἀγῶνες τῆς ἀνοικτῆς θάλασσας.

— Εἶμαι εὐτυχισμένη, Μερρί. Δὲν ἔχω κανένα λόγο νὰ εἶμαι, κι' ὅμως... Ὅταν ἔφτασα κοντά σας, ἤμουν βασανισμένη, γεμάτη ἀγωνία καὶ νευρικότητα... Ἡ παρουσία σας μὲ κάνει καλό. Ἀπὸ τότε ποὺ γιατρεύτηκα, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ νοιώθω ἠρεμία καὶ εὐτυχία. Εἴστε κοντά μου. Δὲ μπορεῖ πιὰ νὰ μᾶς συμβῆ κακό.

Χάϊδεψε τὸ χέρι τῆς νέας.

— Κλάψατε χτές. Σᾶς ἄκουσα.

Ἡ Γκιομὰρ ἔγνεψε καταφατικά.

— Ποιὰ αἰτία εἶχαν αὐτὰ τὰ δάκρυα;

Ἐκείνη ἔσκυψε τὸ κεφάλι. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἠρεμία ποὺ τὴν πλημμύριζαν λίγο πιὸ πρὶν, εἶχαν ἐξαφανισθῆ.

— Ὁ Ντουάρτε μοῦ εἶπε πὼς κράτησε καμπίνες σ' ἕνα πλοῖο τοῦ «Λόϋδ Τριεστίνο», τὸ «Ἀφρική». Θάμαστε στὴ Βενετία στὶς 28 Σεπτεμβρίου.

— Στὶς 28;...Μὰ εἶναι σὲ ὀχτὼ μέρες!

— Φεύγουμε μεθαύριο.

Ὁ Μερρὶ ἦταν ἀποσβολωμένος.

— Μὰ εἶναι ἀδύνατο...Εἶναι ἀδύνατο...

Δὲν ἤξερε τί νὰ τῆς πῆ. Ἡ βεβαιότητα πὼς ἡ Γκιομὰρ περίμενε ἀπ' αὐτὸν τὴ σωτηρία της τοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἔπαιζε ἕνα ἀκαθόριστο, σκοτεινὸ ρόλο στὴν τραγωδία. Αὐτὴ ἡ γυναίκα ποὺ τὸν εἶχε φωνάξει κοντά της, μὲ μιὰ διαίσθησι ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ παρελθόντος της, τὸν εἶχε διαλέξει γιὰ σωτήρα της.

— Τὰ πλοῖα εἶναι πάντα γεμᾶτα, εἶπε, γιὰ νὰ πῆ κάτι. Πῶς ὁ ἄντρας σας μπόρεσε τόσο εὔκολα νὰ κρατήση δυὸ θέσεις;

— Ὁ Ντουάρτε τὶς εἶχε κρατήσει ἀπὸ καιρό. Μὲ ἔθεσε προ τετελεσμένου γεγονότος, ἀφίνοντάς μου πολὺ σύντομη προθεσμία γιὰ νὰ μπορέσω ν' ἀντιδράσω καὶ ν' ἀμυνθῶ.

— Θὰ σᾶς βοηθήσω ἐγώ, εἶπε ὁ Μερρί.

Μιλοῦσε χωρὶς πεποίθησι. Αὐτὰ τὰ τρία χρόνια τοῦ πολέμου τὸν εἶχαν ἐξαντλήσει. Ἡ περιπέτεια αὐτὴ δὲν τοῦ εἶχε ἀφήσει μιὰ κατάστασι ὑγείας ἀρκετὰ καλή, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ ἀντιμετωπίση μὲ σφρῖγος καὶ καθαρὸ μυαλὸ τοὺς ἀγῶνες ποὺ προμηνύονταν.

— Τί θὰ κάνετε, Μερρί;

Τὸν κύτταξε μὲ κάποιο φόβο. Δὲν τοῦ ζητοῦσε πιὰ νὰ τὴν καθησυχάση. Ἀφοῦ ἀναλάμβανε νὰ τὴ βοηθήση, ἀνησυχοῦσε τώρα γιὰ κεῖνον.

— Γκαέλ!

Ὁ Μερρὶ εἶχε ἁπλώσει τὰ δυό του μπράτσα. Παρὰ τὴ θέλησί του, τ' ὄνομα αὐτὸ τοῦ εἶχε ἔρθει στὰ χείλη. Ποτὲ ἄλλοτε ἡ Γκιομάρ δὲν τοῦ εἶχε θυμίσει τυσο πιστὰ τὴν ἄλλη. Ἔνοιωθε τώρα τὸ κουράγιο ν' ἀντιμετωπίση ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Δὲν χρειαζόταν παρὰ λίγη πονηριὰ καὶ ὑπομονὴ γιὰ νὰ νικήση τὸν Ντουάρτε. Ὅμως, ἂν δὲν κατάφερνε νὰ ξαναδώση σ' αὐτὴ τὴ γυναίκα τὴ μνήμη της καὶ νὰ τὴν κάνη νὰ συνειδητοποιήση τὴν ταυτότητά της, ἡ νίκη του θὰ ἦταν θλιβερὴ καὶ ψυχή. Ξαναπερπάτησαν πάλι μέσα στὸ περιστύλιο. Ἄκουσαν νὰ χτυπᾶν μεσημέρι. Ἡ Γκιομὰρ δὲν ἔδειχνε καμμιὰ ἀνησυχία, λὲς κι' ὁ χρόνος κι' ὁ φόβος εἶχαν πάψει νὰ ὑπάρχουν.

— Τί σκέπτεστε νὰ κάνετε, Μερρί;

— Θὰ φύγω γιὰ τὴ Μοζαμβίκη!

Ἡ Γκιομὰρ ἔπνιξε ἕναν ἀναστεναγμό.

— Δὲν εἶναι ἄραγε προτιμότερο νὰ μείνω ἐδῶ; Ν' ἀρνηθῶ ν' ἀκολουθήσω τὸν Ντουάρτε, καὶ νὰ ζητήσω καταφύγιο κοντά σας μεθαύριο, τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεώς μας;

Πραγματικά, θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ μὴν τὴν ἄφινε νὰ ἐκθέση τὸν ἑαυτό της στοὺς κινδύνους τοῦ ταξιδιοῦ.

— Θέλετε νὰ ξαναβρῆτε τὴ μνήμη σας, Γκιομάρ;

Μὲ τὸ κεφάλι ξεσκέπαστο, ξανθὴ καὶ πολὺ ὡραία, μὲ μελαγχολικὰ ἀλλὰ κι' ὁλοζώντανα μάτια, ἡ Γκιομὰρ εἶχε σταματήσει κάτω ἀπὸ μιὰ ἀψίδα.

— Ναί, ἔκανε. Θὰ τῶθελα περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο!

Καί, μὲ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο μῖσος, ποὺ τὴν κατεῖχε τὸ βράδυ ποὺ εἶχαν χορέψει μαζί, πρόσθεσε:

— Ἀπὸ τότε ποὺ σᾶς γνωρίζω, εἶμαι πιὰ σίγουρη πὼς δὲν ἀγάπησα ποτὲ τὸν Ντουάρτε!

Ὁ Μερρὶ χλώμιασε. Ἔκανε προσπάθεια γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξη τὰ μπράτσα του γιὰ νὰ μὴν τὴν τραβήξη στὴν ἀγκαλιά του. Δὲν ἀναγνώριζε στὸν ἑαυτό του τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀγαπήση ἐρωτικά. Φοβόταν μήπως ἐξεβίαζε ἔτσι αὐτὴ τὴν καρδιά... Ἀργότερα, ὅταν θὰ εἶχε γιατρευτῆ καὶ θὰ ἦταν ἐλεύθερη νὰ πάρη ἀποφάσεις, ἡ Γκιομὰρ θὰ μποροῦσε νὰ κρίνη μόνη της.

— Φοβᾶμαι νὰ σκέπτωμαι, πὼς ἴσως νὰ εἶχε ἀγαπήσει αὐτὸν ἄνθρωπο... Μιὰ τέτοια ἀγάπη πρέπει νὰ ἀπόδειξι ταπεινοῦ χαρακτήρα... Μιὰ ἔντιμη καὶ σωστὴ γυναίκα δὲ μπορεῖ νὰ ἀφοσιωθῆ στὸν Ντουάρτε Ντίας.

Ὁ Μερρὶ δὲν ἀπάντησε.. Ἡ Γκιομὰρ τοῦ ἔσφιξε τὸν ἀγκώνα καὶ ἀκούμπησε ἐλαφρὰ ἐπάνω του, παρασύροντάς τον σ' ἕνα ἀργὸ περπάτημα γύρω ἀπὸ τὸ περιστύλιο.

—Ἂν μποροῦσα νὰ γιατρευτῶ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀμνησία, θὰ ἤξερα ἐπὶ τέλους ποιά εἶμαι. Ἴσως κατάφερνα, τότε, νὰ ἐλευθερωθῶ γιὰ πάντα ἀπ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο. Θὰ ἦταν τὸ ὡραιότερο πρᾶγμα γιὰ μένα ἂν μάθαινα πὼς δὲν εἶμαι γυναίκα του, πὼς δὲν εἶναι ἄντρας μου...

Ἕνα εἶδος χαρούμενης ἐξάψεως διακρινόταν στὴ φωνή της.

— Ἂν εἶν' ἔτσι, Γκιομάρ, πρέπει νὰ δεχθῆτε νὰ συνοδέψετε τὸν ἄντρα σας.

Ἐκείνη ἄφησε νὰ τῆς πέση τὸ χέρι της.

— Στὴ Μοζαμβίκη!... Δὲν ἔχω πάει ποτὲ στὴ Μοζαμβίκη, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ὁ Ντουάρτε. Γιατὶ λοιπὸν νὰ ξεκινήσω γι' αὐτὴ τὴ χώρα; Καὶ μόνο ἡ ἰδέα μὲ τρομάζει καὶ μὲ καταπιέζει...

— Ἴσως ὑπάρχη λόγος γι' αὐτὸ τὸ σίσθημα ποὺ νοιώθετε, Γκιομάρ.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε;

Ὁ Μερρὶ ἔκανε σιωπηλὸς μερικὰ βήματα. Πέντε φορὲς κιόλας, στὸ τυφλό τους πόρτα τοῦ ἱεροφυλακίου, χωρὶς νὰ σκεφτοῦν νὰ μποῦν μέσα.

— Ὁ Ντουάρτε Ντίας εἶναι πονηρὸς. κι' ἔξυπνος. Γιὰ νὰ σᾶς παίρνη στὴν Ἀφρικὴ παρὰ τὴ θέλησί σας, θὰ πῆ πὼς ἐλπίζει ἔτσι νὰ σᾶς ἀποδώση τὴ μνήμη σας. Θὰ ἦταν ἀνόητο νὰ πάρη μιὰ Βραζιλιανὴ στὴ Μοζαμβίκη χωρὶς ἄλλο σκοπό.

— Θέλετε νὰ πῆτε λοιπὸν πὼς δὲν εἶμαι Βραζιλιανή, πὼς αὐτὴ ἡ ταυτότης, ποὺ ἐπικαλεῖται γιὰ μένα ὁ Ντουάρτε δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ψέμα;

— Πιθανώτατα

Ἡ Γκιομὰρ ἔτριψε τὰ μάτια της μὲ μιὰ κουρασμένη κίνησι. Ὁ Μερρὶ φοβήθηκε, πὼς τῆς εἶχε ἐπιβάλει μιὰ πολὺ σκληρὴ δοκιμασία. Ἡ γυναῖκα, ποὺ τὴ μνήμη της προσπαθοῦσε νὰ ξαναζωντανέψη, ἦταν ἄρρωστη. Δὲν εἶχε παρὰ τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι τῆς ὑγείας. Ἂν παραβίαζε τὰ ἀμυντικά της ἐρείσματα, θὰ μποροῦσε νὰ τὴ συντρίψη, νὰ τὴ μεταβάλη σὲ σκόνη, ὅπως ἐκεῖνες τὶς ἀρχαῖες αἰγυπτιακὲς μούμιες γιὰ τὶς ὁποῖες ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀέρα εἶναι μοιραία.

— Μὰ μπορεῖ ἕνα διαβατήριο νὰ λέη ψέματα; Ἔχω βραζιλιανὸ διαβατήριο. Λέει μέσα πὼς γεννήθηκα στὶς 15 Ἰουλίου 1924 στὴν Πετρούπολι, πὼς εἶμαι ξανθὴ μὲ μπλὲ μάτια καὶ καθολική. Στὸ διαβατήριό μου ὑπάρχουν τὰ ὀνόματα τοῦ ἀντρός μου, τοῦ Ντουάρτε Ντίας ντὲ Μονσάντο καὶ τῶν δυὸ παιδιῶν μου.

Ταραγμένος ὁ Μερρὶ δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Σὲ λίγο ὅμως ρώτησε:

— Γιατί, ἂν εἶν' ἔτσι, ὁ Ντουάρτε ἐλπίζει νὰ ξαναβρῆτε τὴ μνήμη σας στὴ Μοζαμβίκη, ὅπου σᾶς πηγαίνει;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

Κολώνιες λοσιόν
Ὑγεία Ὀμορφιά
παραγωγῆς τῶν ἐργαστηρίων μας ἀπὸ γνήσια εὐρωπαϊκὰ ἐσάνς ἀνθέων σὲ πάντα σταθερὴ ποιότητα
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

γκρέκα
ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
Φορέματα
• Μοντέρνα σχέδια.
• Ἐξαιρετικὴ ποιότης
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΛΥ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΠΕΛΑΚΙΑ

1 Τυρμπὰν ζέρσεϋ ποὺ κλείνει ὅλα τὰ μαλλιὰ καὶ στηρίζεται στὴν κορυφὴ μ' ἕνα κλίπς.

2 Καπελάκι σὲ στύλ τυρμπὰν - μπερὲ ἀπὸ βελοὺρ ἢ ζέρσεϋ, ποὺ σχηματίζει πολλὰ ντραπέ.

3 Κομψὸ καπέλο ἀπὸ πράσινο φὲτρ ντουμπλασμένο μὲ ἄσπρο μεταξωτὸ κρυσταλλιζὲ τούλι.

4 Τὸκ ἀπὸ καστὸρ καὶ σατέν, γαρνιρισμένη μ' ἕνα πυκνὸ βέλο, ποὺ κλείνει τὸ πρόσωπο.

ΤΙ ΧΡΩΜΑ ΜΑΤΙΑ

ΘΑ ΕΧΗ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΘΑ ΓΕΝΝΗΘΗ;

Δέκα ἐνδιαφέρουσες περιπτώσεις κληρονομικότητος

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ δὲν ἐνδιαφέρεται συνήθως πολὺ γιὰ τὰ ἐλαττώματά του, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζει νὰ φοβᾶται μήπως τὰ κληρονομήσουν τὰ παιδιά του. Τότε ξαφνικά, οἱ ὑποψήφιοι πατέρες ἢ μητέρες ἀρχίζουν νὰ στενοχωριοῦνται γιὰ τὴ μυωπία τους ἢ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἀριστερόχειρες. Γιὰ νὰ καθησυχάσουμε αὐτοὺς τοὺς γονεῖς, δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικὲς διαφωτιστικὲς ἀπαντήσεις σὲ 10 ἐρωτήματα ποὺ ἀφοροῦν τέτοια κληρονομικὰ προβλήματα.

1. Κληρονομιέται τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν μας καὶ μὲ ποιό τρόπο γίνεται αὐτό ;

Γενικά, τὸ καστανὸ ἢ μαῦρο χρῶμα κληρονομιέται εὐκολώτερα ἀπὸ τὸ γαλανό. Ἀκόμα κι' ὅταν οἱ δυὸ γονεῖς ἔχουν γαλανὰ μάτια, τὸ παιδὶ μπορεὶ νὰ ἔχῃ καστανὰ μάτια, εἴτε ἐπειδὴ ἑνώνονται σ' αὐτὸ τὰ σκοτεινὰ στοιχεῖα τοῦ χρώματος τῶν ματιῶν καὶ τῶν δύο γονέων, εἴτε ἐπειδὴ παιρνει τὰ κληρονομικὰ χαροκτηριστικὰ τοῦ παπποῦ ἢ τῆς γιαγιάς του.

2. Κληρονομιέται τὸ καλλιτεχνικὸ ταλέντο, καὶ πῶς;

Συμβαίνει συχνὰ μερικὲς ἱκανότητες τοῦ πατέρα, τῆς μητέρας ἢ καὶ πιὸ μακρυνῶν προγόνων νὰ κληρονομοῦνται σὲ ἐκπληκτικὸ βαθμὸ ἀπ' τὰ παιδιὰ ἢ ἐγγονια. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, δὲν εἶναι σπάνιο τὸ φαινόμενο, παιδιὰ μεγαλοφυῶν γονέων νὰ εἶναι ἀσήμαντα, καὶ μερικὲς φορὲς κατωτερα κι' ἀπ' τὸν μέσο ὅρο. Συνήθως κληρονομεῖται ἡ μέτρια κλίσις πρὸς τὴ ζωγραφική, τὴ μουσικὴ ἢ τὰ μαθηματικά.

3. Πρέπει νὰ παντρεύωνται οἱ στενοὶ συγγενεῖς ;

Οἱ γάμοι μεταξὺ στενῶν συγγενῶν πρέπει ν' ἀποφεύγωνται, γιατὶ τὰ ἐνδεχόμενα μειονεκτικὰ κληρονομικὰ στοιχεῖα τῆς οἰκογενείας δὲν μποροῦν νὰ ἐξουδετερωθοῦν παρὰ μὲ τὴν ἀνάμιξι ξένου αἵματος, ἐνῶ ὅταν παντρεύωνται δυὸ συγγενεῖς, τὰ μειονεκτήματα ἀθροίζονται καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ γέννησι ἀσθενικῶν ἢ ἀδύνατων ἢ καθυστερημένων παιδιῶν. Ἐννοεῖται ὅμως πώς, ὅταν οἱ δυὸ γονεῖς εἶναι ἀπολύτως ὑγιεῖς, καὶ συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν οἰκογένειά τους, τότε τὸ ἀποτέλεσμα — γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ποὺ ἀναφέρουμε — μπορεῖ νὰ εἶναι ἰδιαίτερα εὐνοϊκο.

4. Ὅταν ἕνα ζευγάρι ἔχει δίδυμα, πρέπει καὶ οἱ ἀπόγονοί του νὰ περιμένουν νὰ κάνουν κι' αὐτοὶ δίδυμα ;

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν ὑπάρχει σίγουρη ἀπάντησι. Φαίνεται πὼς ἡ ἰδιότης ποὺ προκαλεῖ τὴ γέννησι διδύμων ὑπάρχει στὴ γυναίκα καὶ κληρονομεῖται ἀπ' αὐτήν. Ὁ ἄντρας δὲν ἔχει καμμιὰ ἐπίδρασι ἐδῶ. Ὅταν τὰ δίδυμα προέρχωνται ἀπὸ δυὸ διαφορετικὰ ὠάρια, τότε δὲν διαφέρουν καθόλου ἀπ' τὰ συνηθισμένα ἀδέρφια, καὶ ἡ ταυτόχρονη γέννησί τους δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἕνα τυχαῖο γεγονός. Ὅταν ὅμως προέρχωνται ἀπὸ τὸ ἴδιο ὠάριο (καὶ τότε μόνο ὑπάρχει ἡ μεγάλη ὁμοιότης ἀναμεταξύ τους), μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ πὼς ἡ μητέρα τους ἔχει τὴν τάσι νὰ γεννάη δίδυμα. Γι' αὐτὸ καὶ βλέπει κανεὶς οἰκογένειες ποὺ δὲν ἔχουν παρὰ μόνο δίδυμα ἢ τρίδυμα. Στὶς περιπτώσεις αὐτές, ὁ πατέρας κι' ἡ μητέρα πρέπει νὰ ἔχουν πάντα ὑπ' ὄψι τους πὼς μπορεί ν' ἀποκτήσουν πολλὰ παιδιὰ μαζί, καὶ νὰ εἶναι προετοιμασμένοι γι' αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο.

5. Πῶς κληρονομιέται ἡ μυωπία στοὺς ἀπογόνους ;

Φαίνεται πὼς ἡ μυωπία εἶναι κληρονομικὴ σὲ πολλὲς οἰκογένειες, μολονότι ὑπάρχουν καὶ μύωπες σὲ οἰκογένειες, ποὺ τὰ ὑπόλοιπα μέλη ἔχουν κανονικὴ ὅρασι. Ἡ ὑπερβολικὴ ἔντασι τῶν ματιῶν στὴν ἐποχὴ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ παίζει μεγάλο ρόλο στὴν ἀπόκτησι αὐτοῦ τοῦ ἐλαττώματος. Ἂν παντρευτοῦν δυὸ μύωπες, ἡ πιθανότης νὰ γίνῃ τὸ παιδὶ μυωπικὸ εἶναι δεκαπλάσιες παρὰ στὴν ἕνωσι δυὸ ἀνθρώπων μὲ ὁμαλὴ ὅρασι.

6. Κληρονομιέται ἡ ἰδιότης τοῦ ζερβοχέρη στὰ παιδιά;

Ἔχει παρατηρηθῆ πὼς ὅταν ἔστω καὶ ἕνας ἀπ' τοὺς γονεῖς εἶναι ζερβοχέρης, τὰ παιδιὰ γίνονται μερικὲς φορὲς κι' αὐτὰ ἀριστερόχειρες. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν αὐτὸ ἐφείλεται σὲ συνήθεια, ποὺ προέρχεται ἀπ' τὴ μίμησι, ἢ σὲ πραγματικὴ κληρονομικὴ τάσι. Μερικοὶ ἐρευνηταὶ πιστεύουν πὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται «ἀμφοτερόχειρες», δηλαδὴ μὲ τὴν ἱκανότητα νὰ χρησιμοποιοῦν ἐξ ἴσου καὶ τὰ δυό τους χέρια, καὶ πὼς μόνο ἀργότερα ἀναπτύσσουν τὴν δεξιότητα τοῦ ἑνὸς μόνο χεριοῦ.

7. Τὸ παιδὶ κληρονομεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν γονέων του;

Ὄχι πάντοτε, γιατὶ τὸ παιδὶ μπορεῖ νὰ πάρῃ τὸ ὕψος ἄλλων συγγενῶν. Πάντως, ὅταν καὶ οἱ δυὸ γονεῖς εἶναι ψηλοὶ ἢ κοντοί, ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες νὰ γίνῃ καὶ τὸ παιδὶ ἀνάλογο.

8. Μπορεῖ τὸ παιδὶ νὰ ὑποφέρῃ στὴ ζωή του ὅταν ἡ μητέρα στὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης δὲν τὸθελε ;

Ἂν αὐτὴ ἡ ἀρνητικὴ στάσι της ἀπέναντι στὸ παιδὶ περιορισθῆ στὴν ἐποχὴ τῆς ἐγκυμοσύνης, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Φυσικά, ὅμως, ἡ κατάστασις ἀλλάζει ἂν ἡ μητέρα τοῦ δείξῃ καὶ μετὰ τὴ γέννησί του, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, ἐλλειψι ἀγάπης καὶ στοργῆς καὶ τὸ ἀφήσῃ νὰ καταλάβῃ πὼς εἶναι ἀνεπιθύμητο.

9. Ποιές εἶναι οἱ συνηθέστερες ἀρρώστειες, ποὺ κληρονομοῦν τὰ παιδιά ;

Κληρομικὸς εἶναι ὁ διαβήτης, ἡ ἐπιληψία, οἱ ἀρρώστειες τοῦ αἵματος (ὄχι ὅλες), ἡ ἀμβλύνοια, ἡ παραμόρφωσι τῶν δακτύλων, τῶν χεριῶν ἢ τῶν ποδιῶν κ.λ.π. Ἂν οἱ γονεῖς πάσχουν κι' οἱ δυὸ ἀπὸ τὴν ἴδια ἀσθένεια ἢ τὸ ἴδιο ἐλάττωμα, οἱ πιθανότητες νὰ κληρονομηθῆ ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ ἀπ' τὸ παιδὶ εἶναι πολὺ μεγαλύτερες. Ἐννοεῖται πάντως, ὅτι παραμορφώσεις ποὺ ὀφείλονται σὲ τυχαῖα κι' ὄχι ὀργανικὰ αἴτια δὲν κληρονομοῦνται μὲ κανένα τρόπο. Τὸ πολὺ ποὺ μπορεῖ νὰ κληρονομηθῆ εἶναι ἡ τάσι τοῦ παιδιοῦ νὰ βρεθῆ κάτω ἀπ' τὶς ἴδιες συνθήκες, ποὺ προκάλεσαν στοὺς γονεῖς τὸ ἀτύχημα.

10. Κληρονομιέται ἡ μακροζωΐα στοὺς ἀπογόνους;

Δὲν εἶναι σπάνιο, παιδιὰ ἀτόμων ποὺ πέθαναν πολὺ νέοι νὰ φτάνουν σὲ ἡλικία ὀγδόντα ἢ ἐννενήντα ἐτῶν. Γενικὰ ὅμως ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς ἑνὸς ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται πολὺ ἀπ' τὴν ἡλικία ποὺ ἐφτασαν τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας του. Ἐννοεῖται, πὼς κι' ἐδῶ πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψι οἱ ὀργανικὲς κι' ὄχι οἱ τυχαῖες αἰτίες θανάτου. Ἔρευνες, ποὺ ἔγιναν τελευταία ἀνάμεσα σὲ 365 ἄτομα ποὺ ἔχουν περάσει τὸ 90ὸ ἔτος τῆς ἡλικίας ἐδείξαν, πὼς τὰ 85% τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶχαν συγγενεῖς — τουλάχιστον ἕνα — ποὺ ἦταν κι' ἐκεῖνος μακρόβιος. Καὶ εἶναι γνωστὸ πὼς, σὲ μερικὲς περιοχὲς τοῦ Καυκάσου, ὑπάρχουν ὁλόκληρα χωριὰ αἰωνοβίων.

Ο ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

Κατὰ τὸ 12ο αἰώνα, στὴν ἀκμὴ τοῦ ἱπποτισμοῦ, τότε ποὺ οἱ ἐρωτευμένοι ἱππότες περιέτρεχαν ὅλον τὸν κόσμο μὲ τὸ ὄνομα τῆς δεσποινάς τους στὴν καρδιά, ἴσχυε ὁ παρακάτω ἐρωτικὸς κώδικας:

1) Ὅποιος δὲν γνωρίζει νὰ ὑποχωρῆ, δὲν ξέρει καὶ νὰ ἀγαπᾶ.
2) Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀφιερωθῆ σὲ δυὸ ἔρωτες.
3) Δὲν ἔχει καμμιὰ ἀξία ὅ,τι παίρνει ὁ ἐραστὴς μὲ τὴ βία ἀπὸ τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶ.
4) Στὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου προσώπου, ἐπιβάλλεται στὸν ἐραστὴ δυὸ ἐτῶν χηρεία.
5) Δὲν εἶναι ἀξιοπρεπὲς ν' ἀγαπᾶ κανεὶς μιὰ γυναίκα ποὺ θὰ ντρεπόταν νὰ τὴν παντρευτῆ.
6) Ὁ ἀληθινὸς ἔρωτας δὲν αἰσθάνεται ἄλλη ἡδονὴ ἀπὸ ἐκείνη ποὺ προέρχεται ἀπ' τὴν ἀγαπώμενη γυναίκα.
7) Ὁ ἔρωτας ὅταν γίνεται γνωστός, βαστάει λίγο.
8) Ἡ εὔκολη ἐπιτυχία ἀφαιρεῖ κάθε θέλγητρο ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Τὰ ἐμπόδια τοῦ δίνουν τὴν ἀξία.
9) Ἐκεῖνος ποὺ πραγματικὰ ἀγαπᾶ, τρέμει καὶ κιτρινίζει μπροστὰ στὴν ἀγαπημένη του.
10) Ἡ ὑπόνοια καὶ ἡ μικρὴ ζηλοτυπία αὐξάνουν τὸ πάθος τοῦ ἔρωτα.

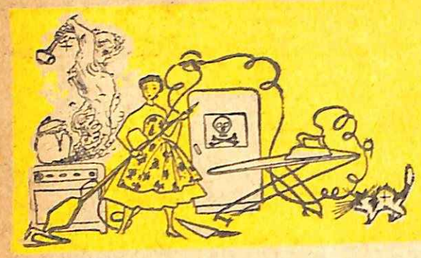

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

πού ἀπειλοῦν τὴ νοικοκυρά

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

Η ΠΡΟΣΟΧΗ, Η ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΣ

ΝΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ἄραγε καμμιὰ νοικοκυρὰ πόσους κίνδυνους τὴν περιβάλλουν στὶς καθημερινὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ; Κίνδυνοι τόσο πιὸ μεγάλοι, ὅσο πιὸ ἀπαρατήρητοι περνοῦν. Γιατὶ μπορεῖ νὰ προκύψουν σ' ἕνα κλάσμα τοῦ δευτερολέπτου, σὲ μιὰν ὥρα, ὕστερα ἀπὸ μῆνες ἀκόμη καὶ καμμιὰ φορὰ μὲ συνέπειες καταστρεπτικές. Ἡ ἀναλογία τοῦ «κινδύνου ἀτυχήματος» γιὰ τὴ νοικοκυρὰ εἶναι 25% παραπάνω ἀπὸ τὴν ἀναλογία ὁποιουδήποτε ἄλλου ἐπαγγέλματος. Ταχτικά, ἄλλωστε, διαβάζουμε τέτοια δυστυχήματα στὶς ἐφημερίδες: ἠλεκτροπληξία ἀπὸ σίδερο σιδερώματος, πέσιμο ἀπὸ σκάλα, δηλητηρίασι ἀπὸ γκάζι, ἐγκαύματα ἀπὸ γκαζιέρες κλπ.

ΤΟ ΓΚΑΖΙ

Ἂς ἀρχίσουμε μὲ ἕναν κίνδυνον, ποὺ συνήθως εἶναι θανατηφόρος: τὸ γκάζι. Ὑπάρχουν πάρα πολλὰ σπίτια ποὺ χρησιμοποιοῦν τὸ καύσιμο αὐτὸ ἀέριο, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ ὕπουλο: Ἀνάβετε π.χ. τὸ γκάζι, βάζετε τὴν κατσαρόλα, μαχηλώνετε τὴ φλόγα κι' ἀφίνοντάς το ἀσχολεῖσθε ἥσυχη πιὰ μὲ τὶς ἄλλες δουλειές. Πόσες ἀπὸ σᾶς φαντάζονται ἐκεῖνη τὴ στιγμή, ὅτι ἀπὸ μιὰ ἀπρόοπτη πτῶσι τῆς πιέσεως τοῦ δικτύου μπορεῖ νὰ σβύση ἡ μικρὴ αὐτὴ φλογίτσα; Ἡ νοικοκυρὰ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆ συνεχίζει τὶς δουλειές της στὰ ἄλλα δωμάτια. Στὸ μεταξὺ τὸ γκάζι ἐξακολουθεῖ νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ μπέκ, γιατὶ ἔσβησε μὲν ἡ φλόγα, ἀλλὰ τὸ ρουμπινέτο εἶναι ἀνοιχτό. Ἡ πίεσι τοῦ ἀερίου στὸ δωμάτιο αὐξάνει ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ κι' ὁ κίνδυνος ἐκρήξεως εἶναι φυσικὰ τρομακτικός.

Ἄλλη περίπτωσι, πιὸ κοινὴ αὐτή, εἶναι τὸ ὅτι μπορεῖ νὰ χυθῆ τὸ γάλα ἢ ἕνα ἄλλο ὑγρὸ ἐπάνω στὴ φλόγα καὶ νὰ σβύση, ἢ τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ κάνη ἕνα ρεῦμα ἀέρος, ἐνῶ τὸ ἀέριο θὰ ἐξακολουθήση νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ μπέκ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κίνδυνο ἐκρήξεως καὶ πυρκαϊᾶς ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος τῆς εἰσπνοῆς του καὶ ὡς γνωστὸ τὸ γκάζι εἶναι δηλητηριῶδες.

Καὶ κάτι ποὺ φαίνεται ἀπίθανο. Νοιώθετε τὴ μυρουδιὰ τοῦ γκαζιοῦ σ' ἕνα δωμάτιο μόνο ἂν μπαίνετε ἀπὸ ἔξω ἐκείνη τὴ στιγμή, ποτὲ ὅμως δίπλα στὴ συσκευὴ ὅταν αὐτὴ ἀρχίζη νὰ «χάνη». Στὴν περίπτωσι αὐτὴ δοκιμάζετε μονάχα - ἑκατοντάδες νοικοκυρὲς σ' ὅλο τὸν κόσμο ποὺ γλύτωσαν ὡς ἐκ θαύματος τὸ βεβαιώνουν — ἕνα βάρος στὸ κεφάλι, ὅλο καὶ πιὸ δυνατό, ποὺ ὅμως καμμιὰ «ὀσφραντικὴ» ἔνδειξις δὲν σᾶς δίνει ν' ἀντιληφθῆτε ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ γκάζι ποὺ πλημμυρίζει σὲ δηλητηριῶδη ἀναλογία τὸ δωμάτιο. Ὅταν καμμιὰ φορὰ ἀπὸ διαίσθησι μαντέψετε περὶ τίνος πρόκειται εἶναι ἀργά. Γιατὶ τὸ ἀέριο, σὰν ἐλαφρότερο, ἀνεβαίνει πρῶτα πρὸς τὸ ταβάνι κι' ὕστερα πέφτει κατὰ στρώματα πρὸς τὸ πάτωμα. Ἂν εἶναι δυνατὸ ἀνοίγετε μιὰ πόρτα ἢ ἕνα παράθυρο ἔστω καὶ πετῶντας ἕνα βαρὺ ἀντικείμενο γιὰ νὰ σπάσετε τὰ τζάμια. Σὲ καμμιὰ περίπτωσι μὴν ἀνάβετε φῶτα γιατὶ ὁ σπινθήρας τοῦ διακόπτη ἀρκεῖ γιὰ νὰ μεταδώση ἀστραπιαία τὴ φωτιὰ στὸ ἀέριο.

Συμπέρασμα: Προσοχὴ στὸ ἀναμμα καὶ στὸ σβύσιμο τοῦ γκαζιοῦ, συνεχὴς ἐπαγρύπνησις, ἀπόλυτη καθαριότης καὶ ἔλεγχος κάθε τόσο ἀπὸ ἕναν τεχνικό, ἔστω κι' ἂν δὲν φαίνεται ἀναγκαῖο! Μὴν ἀσχολήσαστε ποτὲ μὲ τὸ γκάζι ἀναμμένο.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

Τὰ τελευταῖα χρόνια μπαίνει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ στὰ σπίτια μας ὁ ἠλεκτρισμός. Μὰ κι' αὐτὸς μπορεῖ νὰ προκαλέση τόσους κινδύνους, ὅσα καὶ πλεονεκτήματα μᾶς παρέχει. Πολλὰ παιδάκια—δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ ἕνα παιδάκι 5 χρονῶν ἔμεινε στὸν τόπο παίζοντας μὲ τὴν πρίζα σὲ μιὰ ταβέρνα—θὰ εἶχαν γλυτώσει ἂν στὰ σπίτια τους οἱ πρίζες ἦταν ἀπ' αὐτὲς τοῦ νεωτάτου τύπου—πρίζες ἀσφαλείας—ὥστε τὰ μικρὰ δαχτυλάκια τους νὰ μὴν μποροῦν νὰ ἐγγίζουν τοὺς ἀγωγοὺς τοῦ ρεύματος. Κάθε ἠλεκτρικὴ συσκευὴ τοῦ σπιτιοῦ, ἀπὸ τὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο ὡς τὸ πλυντήριο, πρέπει νὰ ἔ τὸ καλώδιό της ἐν τάξει, χωρὶς τὴν παραμικρὴ φθορά. Ἡ πρίζα πρέπει νὰ εἶναι καλὰ χωνευτὴ στὸν τοῖχο, ὥστε νὰ μὴ διατρέχη κίνδυνο ν' ἀποσπασθῆ.

Ἕνα τίναγμα τοῦ ρεύματος δὲν θὰ ἦταν τόσο τρομερό, ἀλλὰ δυστυχῶς τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς οἱ συσκευὲς εἶναι θανατηφόρες. Γι' αὐτὸ μὴ διπλώνετε ποτὲ τὸ καλώδιο γύρω ἀπὸ τὸ σίδερο, ὅταν αὐτὸ εἶναι ἀκόμη ζεστὸ καὶ συνεπῶς μπορεῖ νὰ κάψη τὴ μόνωσι, οὔτε νὰ χειρίζεσθε ἠλεκτρικὰ ἀντικείμενα μὲ τὰ χέρια βρεγμένα. Στὴν παραμικρὴ βλάβη μὴν ἀμπιστευόσαστε στὶς ἱκανότητές σας—ὑπάρχουν πολλὲς καὶ πολλοὶ ποὺ ἀνακατεύονται δυστυχῶς σ' ὅλα—ἀλλὰ καλέστε ἕναν τεχνικό. Ὅταν ἀγοράζετε μιὰ κάπως δύσκολη στὸ χειρισμὸ ἠλεκτρικὴ συσκευή, ἐπιμένετε, μέχρι φορτικότητος ἐν ἀνάγκη, νὰ σᾶς δείξη τὸ χειρισμό της ὁ τεχνικὸς ὥστε νὰ τὸν χωνέψετε καλά.

ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ, ΤΟ ΤΡΙΝΑΛ ΚΛΠ.

Στοὺς κινδύνους αὐτούς, ποὺ ἐκδηλώνονται σὲ βραχὺ σχετικὰ χρονικὸ διάστημα, προστίθενται κι' ἄλλοι μακρότερης διάρκειας, ὅπως π.χ. στὴν περίπτωσι τῶν σαπουνιῶν καὶ τῶν ἀπορρυπαντικῶν «τρινὰλ κλπ.). Τὰ εἴδη αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα στὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς νοικοκυρᾶς, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ δίνη ἀρκετὴ προσοχὴ καὶ σ' αὐτά.

Καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ σαπούνια ποὺ χρησιμοποιοῦμε κάθε μέρα μπορεῖ νὰ βλάψουν τὸ δέρμα. Εἶναι ἄξιο προσοχῆς νὰ σημειώσουμε πόσο πιὸ σοφοὶ ἀπὸ μᾶς στὸ ζήτημα αὐτὸ ἦταν οἱ ἀρχαῖοι, ποὺ φρόντιζαν μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ νὰ ξαναδώσουν τὸ δέρμα μὲ λουτρὰ καὶ τρίψιμο μὲ λάδι τὰ λίπη ποὺ ἡ ἀλκαλικὴ ἀντίδρασι τῶν κυριωτέρων τότε ἀπορρυπαντικῶν τους εἶχε ἀφαιρέσει. Ἡ κατάστασι, ἀπὸ χημικὴ ἄποψι, δὲν ἄλλαξε πολὺ ἀπὸ τότε: πρόκειται πάντοτε γιὰ ἀλκαλικὲς οὐσίες ποὺ ἐνεργοῦν μὲ τόσο περισσότερη ταχύτητα, ὅσο μικρότερο εἶναι τὸ κόστος τους καὶ ποιοῦν μὲ μεγαλύτερη βλάβη γιὰ τὸ δέρμα. Κι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα τῆς προσωπικῆς καθαριότητος εὐκολα θὰ λυθῆ μὲ τὴν ἐκλογὴ καλῶν σαπουνιῶν καὶ μὲ μεγαλύτερη φροντίδα γιὰ τὸ δέρμα μὲ τὴ χρησιμοποίησι κρέμας. Ἡ κατάστασι εἶναι σοβαρώτερη ὅταν πρόκειται γιὰ τὰ ἀπορρυπαντικά, ποὺ μὲ διάφορες ὀνομασίες κυκλοφοροῦν στὸ ἐμπόριο.

Αὐτὰ συνίστανται γενικὰ ἀπὸ διαλείμματα μὲ βάσι θειούχους ἀλκαλικὲς οὐσίες. Ἡ ἀπορρυπαντική τους δύναμι, γιὰ τὴν ὁποία τὰ προτιμάει ἡ νοικοκυρά, δὲν κάνει διάκρισι ἀντικειμένων: ἡ διαβρωτικὴ δράσι τους προσβάλλει τὴν κατσαρόλα, ἀλλὰ προσβάλλει ταυτόχρονα καὶ τὰ χέρια τῆς νοικοκυρᾶς ποὺ τὰ χρησιμοποιεῖ. Τὸ δέρμα δέχεται ἔτσι χημικὴ ἐπίθεσι ὑπολογίσιμου τοῦ πρώτους ἀσπονῦ τοὺς πρώτους ἀμυντικοὺς φραγμοὺς τῆς ἐπιδερμίδας προσβάλλουν τὰ πρῶτα στρώματα τοῦ ἐπιθηλίου, καταστρέφουν τοὺς φυσικοὺς προστατευτικοὺς παράγοντες καὶ ἔτσι ἡ ἐπιδερμίδα χάνει ὅλη σχεδὸν τὴν ἱκανότητα ἀμύνης της. Τὴν κατάστασι ἐπιδεινώνουν καὶ ἄλλα γεγονότα: ἡ συνήθεια νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ ἀπορρυπαντικὰ δυὸ καὶ τρεῖς ἀκόμη φορὲς τὴν ἡμέρα ἐπὶ χρόνια καὶ ἡ τοποθέτησι τῶν χεριῶν ἐναλλὰξ σὲ καυτὸ καὶ σὲ κρύο νερό, πρᾶγμα ποὺ τὰ ἐκθέτει—γιατὶ ἔχουν ὑποστῆ ἤδη τὴν ὑπονόμευσι τῶν ἀπορρυπαντικῶν—ὄχι μόνο σὲ χημική, ἀλλὰ σὲ διπλῆ χημειοφυσικὴ πιά, ἐπίδρασι.

Ἕνα ἁπλὸ μέσο θεραπείας τῆς καταστάσεως, μιὰ καὶ τὰ ἀπορρυπαντικὰ ἔγιναν ἀναπόσπαστα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς νοικοκυρᾶς, εἶναι ἡ χρησιμοποίησις γαντιῶν ἀπὸ λάστιχο. Στὴν Εὐρώπη ἡ κατανάλωσι τῶν γαντιῶν αὐτῶν αὐξήθηκε πολὺ τελευταῖα. Πολλὲς θὰ παρατηρήσουν ὅτι εἶναι ἕνα βάσανο τὸ βάλε—βγάλε τῶν γαντιῶν αὐτῶν, τὸ καθάρισμά τους. Σ' αὐτὲς ὅμως μπορεῖ νὰ δοθῆ ἡ ἀπάντησι ὅτι εἶναι καλύτερα λίγος κόπος, ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ δέρματος.

Ἡ παρατήρησι ποὺ μπορεῖ νὰ «σταθῆ» εἶναι ὅτι τὰ γάντια αὐτὰ καταστρέφονται γρήγορα. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο οἱ μεγαλύτεροι οἶκοι κατασκευῆς τους στὴν Εὐρώπη ἄρχισαν νὰ περιορίζουν τὴν κατασκευὴ γαντιῶν ἀπὸ λάστιχο καὶ τ' ἀντικαθιστοῦν μὲ γάντια ἀπὸ «νεοπρὲν», μιὰ πλαστικὴ οὐσία ποὺ εἶναι ἀπόλυτα ἀπροσβλητη ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῶν λιπῶν καὶ ταυτοχρόνως λεπτότατη καὶ εὐκολύνει τὶς κινήσεις πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰ λαστιχένια γάντια.

Μαζὶ μὲ τὰ ἀπορρυπαντικὰ πρέπει νὰ βάζουμε καὶ τὰ ἀποχρωματιστικὰ (βαρεκίνες, ἄλλα προϊόντα χλωρίου κλπ.) καὶ τὰ δραστικώτερα καθαριστικὰ (ὑδροχλωρικό, θεϊκὸ ὀξὺ κλπ). Πρέπει νὰ προσέχετε αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως νὰ μὴν ἔρχωνται ποτὲ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ δέρμα σας κι' ὅταν τὰ χρησιμοποιῆτε νὰ τὰ χρησιμοποιῆτε σὲ τόπους ποὺ ὁ ἀέρας κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα γιὰ ν' ἀποφεύγετε τὴ δηλητηριώδη κι' ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνη εἰσπνοὴ τῶν ἀερίων τους. Καὶ τὸ σπουδαιότερο: φυλάγετέ τα καλὰ βουλωμένα μακρυὰ ἀπὸ μέρη ποὺ μποροῦν νὰ φτάσουν τὰ παιδιὰ καὶ προπαντὸς μακρυὰ ἀπὸ μέρη στὰ ὁποῖα φυλᾶτε τρόφιμα.

Ὅλα ὅσα εἴπαμε παραπάνω εἶναι μόνο τὰ πιὸ συνηθισμένα. Ἡ νοικοκυρὰ τοῦ σπιτιοῦ πρέπει νὰ συνηθίση νὰ προσέχη τοὺς κινδύνους ποὺ τὴν περιβάλλουν καὶ νὰ ἐνεργῆ μὲ φρόνησι, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι τρομοκρατημένη.

Τὸ βάζετε στὴν πρίζα, ὅπως εἶναι...

■ Κλείνετε τὰ ρουμπινέτα τοῦ γκαζιοῦ...

■ Ἀρχίζετε τὴ δουλειὰ κοντὰ στὴ φωτιά...

■ Κλείνετε ἀστραπιαῖα τὸ δοχεῖο μὲ τὸ γάλα.

Ἀπαντῆστε εἰλικρινὰ σ' αὐτὸ τὸ «τέστ»:

■ **Ἀνάψατε τὸ γκάζι σὲ χαμηλὴ φλόγα γιὰ νὰ βράση μὲ ἡσυχία τὸ φαγητό. Στὴν περίπτωσι αὐτή, ποὺ γίνεται ἐπὶ χρόνια, χωρὶς νὰ συμβῆ κανένα ἀτύχημα :**

1. Βγαίνετε ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ μιὰ στιγμή, ἥσυχη ὅτι δὲν θὰ συμβῆ τίποτα.
2. Μένετε στὸ σπίτι, ἀλλὰ ἀσχολεῖσθε μ' ἄλλες δουλειὲς μιὰ καὶ τὸ φαγητὸ ἀργεῖ ἀκόμα νὰ γίνη.
3. Κάνετε ἄλλες δουλειές, ἀλλὰ κάθε τόσο βλέπετε καὶ τὴ φωτιὰ κάτω ἀπ' τὴν κατσαρόλα.

■ **Παρακολουθεῖτε προσεκτικὰ μήπως χυθῆ τὸ γάλα σας, ἀλλὰ γιὰ μιὰ στιγμή, τὸ γάλα φούσκωσε καὶ χύθηκε.**

1. Τρέχετε γρήγορα καὶ μ' ἕνα πανὶ σκουπίζετε τὰ γάλατα πρὶν ξεραθοῦν.
2. Σκεπάζετε ἀστραπιαῖα τὴν κατσαρόλα, τὴ βάζετε στὸ τραπέζι, ρίχνετε τὸ γάλα στὰ φλυτζάνια κι' ὕστερα φρουτίζετε νὰ καθαρίσετε τὸ χυμένο γάλα.
3. Κάνετε τὰ ἴδια μὲ τὸ παραπάνω, ἀλλὰ μόνο ἀφοῦ προηγουμένως σβύσετε τὸ γκάζι.

■ **Τελειώσατε τὶς δουλειὲς τῆς ἡμέρας κι' εἴσαστε ἕτοιμη νὰ πάτε γιὰ ὕπνο. Ἡ πρόκειται νὰ φύγετε γιὰ κάπου καὶ ἀφίνετε τὸ σπίτι γιὰ μερικὲς ἡμέρες. Στὴν περίπτωσι αὐτή :**

1. Ξεχνᾶτε ὅτι ὑπάρχει γκάζι στὸ σπίτι σας καὶ τ' ἀφίνετε ὅλα ὅπως εἶναι.
2. Κλείνετε τὰ ρουμπινέτα καὶ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας.
3. Κλείνετε ρουμπινέτα, πόρτες καὶ τὸ γενικὸ διακόπτη τοῦ μετρητή.

■ **Χρησιμοποιώντας τὸ ἠλεκτρικὸ σίδερο βλέπετε ὅτι τὸ καλώδιο εἶναι φαγωμένο κι' ὅτι ἡ πρίζα «παίζει» στὸν τοῖχο. Στὴν περίπτωσι αὐτή :**

1. Ἐπειδὴ εἶναι ἀργὰ νὰ τὸ φτιάσετε τὸ βάζετε ὅπως εἶναι.
2. Προσπαθεῖτε νὰ τὸ βάλετε σ' ἄλλη πρίζα ἢ δανείζεστε ἀπὸ τὴ γειτόνισσα τὸ σίδερό της.
3. Δὲν σιδερώνετε, ἀλλὰ φωνάζετε ἕνα τεχνίτη νὰ τὸ ἐπισκευάση.

■ **Ἔχοντας ἕνα σωρὸ ἅπλυτα πιάτα, φλυτζάνια, μπρίκια κλπ. :**

1. Τὰ ρίχνετε ὅλα στὴν πιὸ μεγάλη κατσαρόλα, μὲ νερὸ καὶ πολὺ ἀπορρυπαντικὸ (τρινὰλ κλπ.) καὶ τὰ βράζετε. Τὰ πλένετε ὕστερα μὲ νερὸ τῆς βρύσης καὶ μὲ γυμνὰ χέρια.
2. Κάνετε τὰ ἴδια ὅπως καὶ παραπάνω, ἀλλὰ πιάνετε τὰ σκεύη μὲ ἕνα πρᾶγμα ποὺ παθαίνει ζημιὰ ὅταν ἔρθη σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ καυτὸ μέταλλο τῆς κατσαρόλας.
3. Χρησιμοποιεῖτε νερὸ ποὺ νὰ μὴ βράζη, λίγο ἀπορρυπαντικὸ καὶ μεγάλη ἐπιμονὴ στὸ καθάρισμα, φορώντας γάντια ἀπὸ καουτσοὺκ ἢ πλαστικὴ ὕλη.

■ **Σημειῶστε τὸν ἀριθμὸ ποὺ ὑπάρχει μπροστὰ σὲ κάθε ἐρώτησι, στὴν ὁποία ἀπαντήσατε «ναὶ» καὶ ὕστερα ἀθροίστε τοὺς πέντε ἀριθμοὺς ποὺ θὰ ἔχετε σημειώσει. Ἂν τὸ ἄθροισμα εἶναι μεταξὺ 5 καὶ 8 ἐξετάστε καλὰ τὸν ἑαυτό σας, γιατὶ εἴσθε ἐπιπόλαιη καὶ θὰ ἐκτεθῆτε σὲ κίνδυνο.**

Ἂν τὸ ἄθροισμα εἶναι 9—13, προσπαθῆστε νὰ βελτιωθῆτε. Ἂν φτάσατε τὸ 14, τὸ 15 ἢ καὶ τὸ 16, μπορεῖτε νὰ εἴσαστε βέβαιη ὅτι εἴστε μιὰ ἄψογη νοικοκυρά.

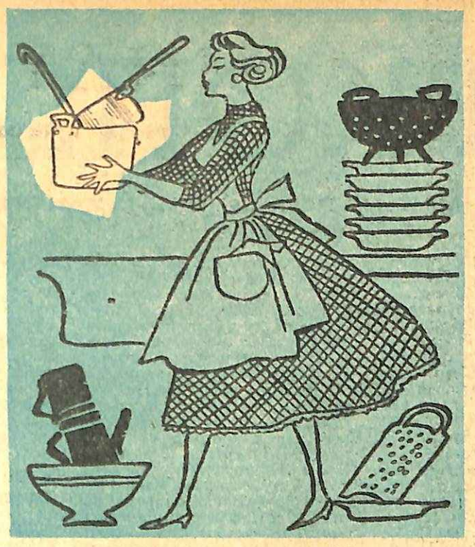

■ Τὰ ρίχνετε ὅλα στὴν πιὸ μεγάλη κατσαρόλα.

■ Βγαίνετε ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι σας γιὰ δουλειά...

Τὸ κακάο

ΜΑΘΕΤΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΞΕΡΑΤΕ

ΤΟ ΚΑΚΑΟ βγαίνει ἀπὸ τοὺς σπόρους ἑνὸς δέντρου, ποὺ λέγεται κακαόδεντρο. Πατρίδα τοῦ κακαόδεντρου εἶναι ἡ Ν. Ἀμερική, καὶ εἰδικὰ τὸ Μεξικὸ καὶ τὸ Περού.

Εἶναι ἕνα ὡραιότατο δέντρο μὲ μεγάλα βαθυπράσινα φύλλα καὶ — πρᾶγμα παράξενο — οἱ ἄνθοφόροι ὅλα στοῦ φυτρώνουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν κορμὸ τοῦ δέντρου, ὅταν δὲ ὡριμάσουν οἱ καρποί του, μοιάζουν μὲ κόκκινα ἀγγουράκια.

Ἂς δοῦμε τώρα ἕνα τέτοιο παράξενο κοκκινωπὸ ἀγγουράκι καὶ ἀπὸ ποῦ μπορεῖ νὰ βγαίνη τὸ κακάο. Ἐὰν σπάσωμε αὐτὸν τὸν καρπὸ στὸ χέρι μας, θὰ βροῦμε μέσα τριάντα ὡς σαράντα σπόρους. Οἱ σπόροι αὐτοὶ ἔχουν τὴν οὐσία, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ βγῆ τὸ κακάο. Πλένονται, ξεραίνονται, καὶ ἀφοῦ περάσουν ἀπὸ διάφορες κατεργασίες ἀκόμη γίνεται τὸ γνωστὸ σὲ ὅλους μας κακάο. Ἀπὸ τὸ κακάο, ὅπως ξέρουμε ὅλοι μας, μὲ εἰδικὴ κατεργασία, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας προστίθεται καὶ ζάχαρη, γίνεται ἡ σοκολάτα.

Τὸ κακάο ἔγινε γνωστὸ στὴν Εὐρώπη κατὰ τὸν 16ον αἰώνα, ὅταν οἱ Ἱσπανοὶ κατέκτησαν τὸ Μεξικό. Κι' ἐνθουσιάστηκαν τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ θρεπτικὸ αὐτὸ ρόφημα, ποὺ εἶδαν νὰ κατασκευάζουν ἐκεῖ οἱ ἰθαγενεῖς, ὥστε τὸ χρησιμοποίησαν ἀμέσως κι' οἱ ἴδιοι, στέλνοντας μεγάλες ποσότητες κακάο καὶ στὴ πατρίδα τους. Ἀπ' τὴν Ἱσπανία τὸ κακάο προσεφέρθη ὡς δῶρον στὸν βασιλιὰ τῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πάλι σὲ ὅλα τὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια τῆς αὐστριακῆς κοινωνίας. Μὰ ἦταν πολὺ ἀκριβὸ ἐκεῖνα τὰ χρόνια καὶ μόνο πλούσιοι ἀριστοκράτες μποροῦσαν νὰ τὸ ἀγοράζουν. Ἀργότερα, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ τὸ κακάο ἀπέκτησε μεγάλη φήμη σὲ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, γιατὶ καθὼς ξέρουμε, εἶναι ἕνα ρόφημα πολὺ - πολὺ θρεπτικὸ καὶ πονωτικὸ γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ γιὰ τοὺς μεγάλους. Ἔτσι, ἡ σοκολάτα ταξιδεύει τώρα πάνω σ' ὅλη τὴ γῆ, γλυκειὰ καὶ εὐχάριστη σ' ὅλους καὶ προσιτὴ στὸν κόσμο.

Η ΥΠΕΡΚΟΠΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ ΔΡ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κύριος Χ... δὲν εἶναι φίλος μου. Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες οὔτε ποὺ τὸν γνώριζα κάν. Κι' ὅμως, ὁ μέχρι λίγο πρὶν ἄγνωστός μου αὐτὸς κύριος, ἔγινε ἀφορμὴ γιὰ νὰ γράψω ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ ἄρθρο ποὺ ἀπὸ καιρὸ στριφογύριζε στὸ μυαλό μου. Κι' αὐτὸ γιατὶ ὁ κύριος Χ... τοῦ ὁποίου μιὰ συνάντησι καὶ μιὰ συζήτησί μας θὰ σᾶς περιγράψω σὲ λίγο, εἶναι ἕνας «τύπος ἀνθρώπου» ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι γεμάτη σήμερα ἡ ἐποχή μας. Ἕνας τύπος ἀρρώστου θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς πῶ ἂν ἤμουνα λιγώτερο ἀκριβολόγος. Ἕνας τύπος ποὺ τὸν συναντᾶμε παντοῦ, καὶ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν (καὶ ὑπάρχουν φυσικὰ χιλιάδες καὶ χιλιάδες ὅμοιοί του), ἀντὶ διευθυντὴς μιᾶς ἐπιχειρήσεως, διευθυντὴς μιᾶς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἀρχισυντάκτης ἢ ἁπλῶς συντάκτης, ἕνας μικροεπαγγελματίας ἢ ἕνας ἐπιστήμονας, ἕνας γιατρός, ἕνας μηχανικὸς ἢ κάτι τέτοιο ἢ τέλος πάντων ἕνας ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ποὺ ἔχει μιὰ δραστηριότητα καὶ μερικὲς ἀγνὲς καὶ τίμιες φιλοδοξίες..... ποὺ ἔχει ἕνα μικρὸ σπιτάκι δικό του καὶ θέλει φυσικὰ νὰ τὸ ἐπιπλώσῃ ἢ νὰ πάρῃ μεγαλύτερο ἢ νὰ σπουδάσῃ τὰ παιδιά του, ἢ ἔχει ἕνα σπίτι μὲ νοίκι καὶ θέλει (φυσικὰ) νὰ πάρῃ δικό του, ἢ εἶναι συντάκτης καὶ πάει νὰ γίνῃ (φυσικὰ) ἀρχισυντάκτης ἢ νὰ ὀργανώσῃ κάποτε δική του ἐφημερίδα ἢ εἶναι ἐπιμελητὴς σὲ νοσοκομεῖο καὶ θέλει (ἐπίσης φυσικὰ) νὰ γίνῃ διευθυντής, ἢ δὲν ἔχει ψυγεῖο καὶ θέλει (τί δικαιότερο;) νὰ πάρῃ κ.λ.π. κ.λ.π. Εἶναι δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος ποὺ θέλει καὶ ἐπιδιώκει μὲ τὴ δουλειά του καὶ τοὺς κόπους του νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασί του, ἢ γιὰ νὰ σπουδάσῃ τὰ παιδιά του, ἢ γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα δωμάτιο δικό του ἢ γιὰ νὰ πάρῃ καὶ δεύτερο κότερο κοντὰ στὸ πρῶτο ποὺ ἔχει, ἢ γιὰ... κανένα σκοπὸ τέλος πάντων, ἔτσι γιατὶ ἔχει μπλεχτῆ κι' αὐτὸς στὸ ρυθμὸ τῆς σύγχρονης ζωῆς μὲ τὶς τρομακτικὲς ἀνάγκες της στὶς ὁποῖες ὁ ἄνθρωπος εἶναι δυστυχῶς δοῦλος...

● Τί αἰσθάνεται ὁ κ. Χ... Πῶς αἰσθάνεται, πῶς τρώει καὶ πόσες ὧρες κοιμᾶται...

Εἶχε ἔλθει στὸ ἰατρεῖο μου ἕνα ἀπόγευμα ὁ κ. Χ... πολὺ θορυβημένος. Τὸν εἶδα στὴν ἀρχὴ ἐκεῖ ποὺ καθόταν στὸν προθάλαμο κάπως ἀνήσυχος, κάπως νευρικός, κάπως στεναχωρημένος, κάπως μελαγχολικός. Κύτταζε συχνὰ τὸ ρολόγι του καὶ ἀδημονοῦσε γιατὶ βιαζόταν, γιατὶ εἶχε δουλειά. Τὰ μάτια του ἦσαν ἐλαφρῶς βαθουλωμένα καὶ κουνοῦσε πότε πότε τὸ κεφάλι του σὲ ἕνα νευρικὸ ἀδιόρατο τίκ. Δὲν ἦταν παχὺς ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀδύνατος. Καὶ φαινόταν ὁπωσδήποτε ἕνας ἄνθρωπος μὲ κάποια καλλιέργεια...

— «Θέλω νὰ μὲ ἀκούσετε μὲ προσοχὴ γιατρέ, μοῦ εἶπε, γιατὶ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί ἔχω... Εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔχω σκληρὰ δουλέψει σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ καὶ ποὺ σχεδὸν ποτὲ δὲν ἔχω ἀρρωστήσει. Γι' αὐτὸ καὶ μοῦ κάνει τόσο κόπο τώρα ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου δὲν αἰσθάνομαι καλά...

— Μὴ στενοχωριέστε, δὲν φαντάζομαι νὰ εἶναι τίποτα, τοῦ ἀπάντησα. Γιὰ πέστε μου τί αἰσθάνεσθε συγκεκριμένα...

— Τί αἰσθάνομαι; Νά, συγκεκριμένα τίποτα σχεδόν... Ὅμως δὲν εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ ἤμουνα... Πρῶτα - πρῶτα νοιώθω μιὰ ἀκαθόριστη γενικὴ κούρασι. Κούρασι σωματικὴ ἀλλὰ καὶ ψυχική. Πρῶτα ἔπιανα μὲ κέφι καὶ βροῦ τὴ δουλειά μου. Τώρα, ὄχι. Δουλεύω φυσικὰ ὅπως καὶ πρῶτα, ἴσως καὶ πιὸ πολύ, ὅμως ἔχω τώρα συχνὰ ζαλάδες, πονοκεφάλους, ἰδιοτροπίες στὴ δουλειά μου. Ἐκνευρίζομαι εὔκολα, κοιμᾶμαι δύσκολα, ἁρπάζομαι μὲ τὸ παραμικρό, βλέπω ὄνειρα καὶ σηκώνομαι κουρασμένος, σχεδὸν σὰ νὰ μὴν κοιμήθηκα καθόλου. Ἀκόμη ἔχω μιὰ ἔλλειψι σιγουριᾶς, κομμὰ φορὰ μαῦρες ἰδέες, ἔχασα τὴν αἰσιοδοξία μου ἴσως ἔγινα καὶ ἀπαισιόδοξος σχετικὰ καὶ κάτι ἀκόμη, αἰσθάνομαι νὰ μοῦ ἐλαττώνεται ἡ ἀνδρ[illegible] μου ἱκανότητα ἐνῶ ἡ ἀκεφιά μου γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι προπ[illegible]νής... Νά, αὐτὰ εἶναι, γιατρέ μου... Τί νὰ μοῦ συμβαίνῃ; Μ' [illegible]ως ἔχω οὐρία, μήπως τίποτε ἄλλο χειρότερο ;...

— Πόσες ὧρες ἐργάζεσθε, τὸν ρώτησα, πότε τρῶτε, πότε καὶ πόσο κοιμᾶστε;

— Ἐργάζομαι; Μὰ ξέρετε ἴσως 8, ἴσως 10, ἴσως 12 ἢ 16 ὧρες τὸ 24ωρο... Δὲν μὲ κουράζει ὅμως ἡ δουλειά. Ἡ δουλειά μου εἶναι ἡ ζωή μου. Ἄλλωστε ἀνάγκες καὶ δημιουργημένες ὑποχρεώσεις δὲν ἐπιτρέπουν, γιατρέ, καὶ πολὺ ξεκούρασι. Ἔτσι εἶναι ἡ ζωή. Ὅσο πάρα πάνω πᾶς, τόσο περισσότερες ἀνάγκες καὶ ὑποχρεώσεις δημιουργεῖς, τόσο περισσότερο πρέπει νὰ φροντίζῃς τὶς δουλειές σου. Τρώγω; Μὰ δὲν ἔχω ὡρισμένη ὥρα. Κάτι τσιμπάω, ἄλλωστε, στὴ δουλειά μου ἕνα σάντουϊτς, λίγο τυρί, λίγο κρέας, ἕνα καφέ. Στὸ σπίτι μου τρώγω πότε 3, πότε 4 ἡ ὥρα, πότε καὶ καθόλου ἢ τὸ βράδυ... ἀνάλογα μὲ τὴ δουλειά, βλέπετε· ὅσο γιὰ ὕπνο, μὴ ρωτᾶτε. Ἐδῶ εἶναι ποὺ δὲν ἔχω καμμιὰ τάξι καὶ ἴσως πραγματικὰ νὰ μοῦ λείψῃ ὁ ὕπνος.... Τὸ μεσημέρι, πάντως, τὶς περισσότερες φορὲς δὲν κοιμᾶμαι. Πότε - πότε λίγα λεπτὰ σὲ καμμιὰ πολυθρόνα. Ὅσο γιὰ τὸ βράδυ, κι' ἐδῶ ἀκατασταστασία. Ὀπωσδήποτε ὕστερα ἀπὸ τὶς 12, πότε 1, πότε 2, πότε 3 καμμιὰ φορά. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δουλειὰ εἶναι καὶ οἱ ταβέρνες, βλέπεις, τὰ χαρτιά, τὰ συμβούλια, ἡ κυρία, ποὺ θέλει κι' αὐτὴ τὴ διασκέδασί της κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα... Μὰ μπορεῖ νὰ ἔχουν σχέσι ὅλα αὐτὰ μὲ τὰ συμπτώματα ποὺ ἔχω; Αὐτὴ τὴ ζωὴ τὴν κάνω χρόνια τώρα, κι' ὅμως δὲν εἶχα τίποτα, τώρα θὰ μὲ πείραξε;...

■ Ἡ φυματίωσις καραδοκεῖ τὰ παιδιὰ ποὺ παθαίνουν ὑπερκόπωσι. Προσέξτε τα λοιπόν !

● Ἡ ὑπερκόπωσις, ἡ ἀρρώστεια τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ὁ κυριώτερος ἀπ' ὅλους ἐχθρὸς τῆς ὑγείας.

Φυσικά, ὁ κύριος Χ δὲν ἔπασχε ἀπὸ τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ ὑπερκόπωσι. Τίποτα ἄλλο; Ὄχι ἀκριβῶς ἔτσι γιατὶ ἡ ὑπερκόπωσις δὲν εἶναι μιὰ τιποτένια καὶ ἀμελητέα ἀρρώστεια. Μὰ εἶναι στ' ἀλήθεια ἀρρώστεια ἢ ἔτσι ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα τὴ χαρακτηρίζουμε ἐμεῖς οἱ γιατροί; Καὶ βέβαια, ἡ ὑπερκόπωσις εἶναι ἀρρώστεια. Μιὰ ἀρρώστεια καθόλου ἀμελητέα, ποὺ μπορεῖ νὰ φθείρῃ σχεδὸν ἀνεπανόρθωτα τὴν ὑγεία ἑνὸς ἀνθρώπου, ἂν ἔγκαιρα δὲν προσεχθῆ καὶ δὲν θεραπευθῆ. Καὶ ἀρρώστεια ὄχι σπάνια. Τὴν ἀπαντᾶμε πολὺ συχνὰ καὶ μάλιστα κρυμμένη κάτω ἀπὸ περιπτώσεις ποὺ οὔτε τὴν ὑποπτεύεται κάν ὁ ἄρρωστος.

Τὴν ἀπαντᾶμε δὲ πολὺ συχνὰ γιατὶ ἡ ἐποχή μας μὲ τὴν ἀφάνταστη ἀνάπτυξι τῆς τεχνικῆς τοῦ μεγάλου ἐμπορίου, τῆς μεγάλης βιομηχανίας, τῶν ζηλευτῶν τεχνικῶν τελειοποιήσεων καὶ ἀνέσεων ποὺ δὲν εἶναι εὔκολα προσιτὲς, μὲ τὴν ἔξαρσι τοῦ ἀρριβισμοῦ καὶ τὶς ἀσυλλόγιστες ἄμιλλες ἀνάμεσα στὰ ἄτομα, τὶς ὁμάδες καὶ τὰ ἔθνη, ἀναγκάζει, ὑποχρεώνει τὸ ἄτομο σὲ μιὰ ὑπερδραστηριότητα καὶ συνεπῶς σὲ ὑπερκόπωσι ἂν θέλῃ νὰ διατηρήσῃ μιὰ θέσι κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο. Δυστυχῶς ἔτσι εἶναι. Ὁ πολιτισμὸς ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀγαθά του ἔχει καὶ τὶς κακές του συνέπειες. Καὶ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ὁ ἔντονος ρυθμὸς τῆς ζωῆς καὶ ἡ ὑπερκόπωσις στὴν ὁποία ἔχει ὑποχρεώσει τοὺς ἀνθρώπους, ἄσχετο ἂν ἄλλους γιὰ νὰ κερδίσουν μόνο τὸ ψωμί τους καὶ ἄλλους γιὰ νὰ ἀποκτήσουν πλούτη.

■ Ὠφελοῦν οἱ ἐκδρομὲς καὶ οἱ περίπατοι, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ποτὲ πολὺ κουραστικοί.

● Οἱ ἄνθρωποι τῆς δράσεως παθαίνουν ὑπερκόπωσι.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φυσικά, δὲν παθαίνουν ὑπερκόπωσι. Ἐγὼ πιστεύω πὼς οἱ ἄνθρωποι χωρίζονται σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς προσφορᾶς τους στὴ ζωή. Στοὺς ἀνθρώπους τῆς δράσεως καὶ στοὺς ἄλλους. Οἱ πρῶτοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία κι' ἀγωγὴ ξεπερνᾶνε τὸ κοινὸ μέσο μέτρο καὶ ζοῦν μιὰ ζωὴ ὑπερδραστήρια. Σ' ὅποια δουλειὰ ἢ ὑπηρεσία καὶ ἂν τοὺς ἀναζητήσῃς ὑπάρνουν. Δουλεύουν περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, κινοῦνται περισσότερο, ἀναζητοῦν περισσότερο, κάνουν καὶ ἄλλες δουλειὲς ἔξω ἀπὸ τὴ δουλειά τους ἂν τοὺς περισσεύῃ ὥρα, ξενυχτοῦν ἐπάνω στὸ βιβλίο ἂν εἶναι μαθητές, ἐπιστήμονες ἢ διανοούμενοι τὴν ὥρα ποὺ ἄλλοι ὅμοιοί τους κοιμοῦνται ἢ διασκεδάζουν, ἀναστατώνουν τὸ σπίτι τους καὶ τὸ ἔχουν καὶ λοιμοκοπάει ἂν εἶναι νοικοκυρὲς τὴν ὥρα ποὺ ἄλλες κάνουν καὶ στραβὰ μάτια γιὰ τὸ σιδέρωμα τοῦ παντελονιοῦ τοῦ συζύγου τους ἢ τῶν παιδιῶν τους τὴν ἄψογη ἐμφάνισι ἢ τὰν τζαμιὰν τὴ θαμπάδα καὶ τοῦ παρκὲ τὴν ἀφροντισιά, κάνουν ὑπερωρίες καὶ δουλεύουν καὶ σ'ἄλλες δουλειὲς ἂν εἶναι δημόσιοι ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ξενυχτοῦν καὶ ξημερώνονται μὲ προσωπικὴ συμμετοχὴ στὴ δουλειά τους ἂν εἶναι ἐμποροι ἢ ἐπαγγελματίες ἄλλοι ἢ ἐπιχειρηματίες κ.ο.κ. καὶ γενικὰ ἀνικανοποίητοι γιὰ τὸ σήμερα, ἀγωνίζονται γιὰ τὸ δημιουργικώτερο αὔριο, μὲ θυσία τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς τεμπελιᾶς, τῆς μακαριότητας, τοῦ ὕπνου, τῆς ξεγνοιασιᾶς. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς δράσεως καὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κινδυνεύουν ἀπὸ ὑπερκόπωσι...

Οἱ ἄλλοι, οἱ ἄνθρωποι τοῦ μέσου μέτρου κινδυνεύουν ὀλιγώτερο καὶ οἱ πάρα - πέρα ἀκόμη, οἱ ὑποτονικοὶ ποὺ ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία δὲν τὰ μποροῦν ὅλα αὐτά, αὐτοὶ σπάνια κινδυνεύουν ἀπὸ τέτοια ἀρρώστεια... Καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς δράσεως μπορεῖς νὰ τοὺς βρῆς παντοῦ ὅπως εἴπαμε. Σ' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ σ' ὅλες τὶς ἡλικίες. Τὸ πιὸ συχνὸ ὅμως ἀπὸ αἰτία τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς καὶ τῆς ἀπασχολήσεώς τους, θὰ τοὺς βρῆς στὶς ἑξῆς κατηγορίες : Ἐπιχειρηματίες (κάθε μορφῆς καὶ εἴδους, ἀπὸ τὸν μικρέμπορο τοῦ πεζοδρομίου ποὺ ἀοχίζει τὴν ἀνοδική του πορεία ὡς τὸν διευθυντὴ ἐργοστασίων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν, ἐπιχειρήσεων κ.λ.π.) πολιτικοί, ἐπιστήμονες καὶ διανοούμενοι, μαθητὲς καὶ σπουδαστὲς (εἰδικώτερα ὅταν ἐργάζονται γιὰ νὰ σπουδάσουν) καὶ οἱ οἰκοκυρὲς —, νοικοκυρὲς ἀς τὶς ποῦμε στὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου — (ἰδιαίτερα ὅσες ἐργάζονται καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους) οἱ ἐργάτες στὶς βαρειὲς βιομηχανίες ποὺ δουλεύουν μάλιστα κάτω ἀπὸ δυσμενεῖς συνθῆκες ὑγιεινῆς.

Καὶ ἡ νοικοκυρὰ κινδυνεύει ἀπὸ ὑπερκόπωσι πολλὲς φορές. [illegible] ἀποδίδῃ λοιπὸν σὲ ἄλλες αἰτίες τοὺς πονοκεφάλους της.

● Ἡ σωματικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ὑπερκόπωσις. — Τὰ ἀρχικά τους συμπτώματα.

Ἡ συμπτωματολογία μὲ τὴν ὁποία ἐκδηλώνεται ἡ ὑπερκόπωσις δὲν εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς γενικῆς κοπώσεως ποὺ εἶναι σχεδὸν κοινὸ σὲ ὅλες τὶς μορφές, ἀλλοῦ κυριαρχοῦν τὰ φαινόμενα ἀπὸ τὸ νευρικὸ σύστημα καὶ ἀλλοῦ ἡ ἐξάντλησις καὶ τὸ ἀδυνάτισμα.

● Ἡ σωματικὴ ὑπερκόπωσις, αὐτὴ δηλαδὴ ποὺ ὀφείλεται σὲ ὑπερβολικὰ κουραστικὴ καὶ συνεχὼς ἐξαντλητικὴ σωματικὴ ἐργασία εἶναι πιὸ σπάνια σήμερα καὶ ἐκδηλώνεται ὅταν ἡ διατροφὴ τοῦ ἐργαζομένου κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες εἶναι ἐλλιπὴς ἢ ὅταν ἡ ἐργασία ξεπερνᾶῃ κάθε μέτρο. Ἡ ὑπερκόπωσις τότε ἐκδηλώνεται μὲ συνεχὲς ἀδυνάτισμα (πτῶσις τοῦ βάρους συνεχής), μὲ αἴσθημα ὑπερβολικῆς μυϊκῆς κοπώσεως, μὲ πρόσωπο σχεδὸν ἀποσκελετωμένο καὶ κοκκαλιάρικη ἐμφάνισι καὶ μὲ δέκατα. Οἱ ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ νευρικὸ σύστημα εἶναι λίγες.

● Ἡ πνευματικὴ ὑπερκόπωσις ἀκολουθεῖται ἀπὸ μιὰ γενικὴ νευρικὴ ἐξάντλησι καὶ ἐκδηλώσεις κυρίως ἀπὸ τὸ νευρικὸ σύστημα. Εἶναι ἡ μορφὴ ποὺ ἀπαντιέται πιὸ συχνὰ στὴν ἐποχή μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπερκόπωσις ἀπὸ τὴν ὁποία πάσχει ὁ κ. Χ., ποὺ εἴδαμε καὶ γενικὰ οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων, ποὺ ἡ δουλειά τους ἔχει σχέσι μὲ τὸ μυαλό. Καὶ εἶναι ἡ πιὸ ὕπουλη, ἡ πιὸ ἐπίμονη, ἐκείνη ποὺ ἔχει τὶς πιὸ περίεργες καὶ ποικίλες ἐκδηλώσεις, καὶ χρειάζεται ἴσως τὴν περισσότερη προσοχή, καὶ γιατὶ μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ σοβαρώτερες καταστάσεις, ἀλλὰ καὶ γιατὶ δύσκολα πολλὲς φορὲς ἀποκαλύπτεται.

● Αἴσθημα γενικῆς κοπώσεως ἀκαθόριστο, ἀνορεξία γιὰ δουλειὰ καὶ γιὰ διασκέδασι, πτῶσι γενικὴ καὶ ἀκαθόριστη τῆς ζωτικότητος, μελαγχολικὲς ἰδέες καὶ μιὰ τάσι πρὸς ἀπαισιοδοξία, ἀνεξήγητη ἐλλειψι τοῦ αἰσθήματος τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ πηγαίου γέλιου, πονοκέφαλοι ἀνεξήγητοι, ζάλες ἢ ἐκείνη ἡ ἀκαθόριστη κατάστασι ποὺ δὲ μοιάζει οὔτε μὲ πονοκέφαλο, οὔτε μὲ ζάλη, χαρακτηρίζεται δὲ ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους σὰν βάρος καὶ σὰν «ὄχι καθαρὸ κεφάλι», ὀχοότητα, μάτια βαθουλωμένα καὶ πρόσωπο «τραβηγμένο», μὲ κουρασμένη ἔκφρασι ἀνορεξίες ἢ περέργες ὀρέξεις, ἀνησυχίες ἀκαθόριστες, νευρικότητα ἀνεξήγητη καὶ εὐέξαπτος χαρακτήρας, ἐλάττωσι ἢ καὶ σχεδὸν ἀπάλεια τῆς μνήμης, ἀδυναμία συγκεντρώσεως καὶ πολύωρης μελέτης ὅπως πρῶτα, ὑπερσυγκινησία, δυσφορία, ἀνεξήγητη στενοχώρια, πόνοι διάφοροι ἀδικαιολόγητοι, φοβίες, κατάθλιψι, ἄγχος πολλὲς φορές, ἐλάττωσι ἀνησυχητικὴ τῆς σεξουαλικῆς ἱκανότητος, ἀϋπνίες, ὄνειρα ἐφιαλτικά, ὄχι ξεκούραστος ὕπνος....

Νά, μιὰ σειρὰ ἀπὸ συμπτώματα ποὺ προκαλεῖ ἡ ὑπερκόπωσις στὴν ἀρχή της, ὅλα μαζὶ ἢ καὶ μερικὰ ἀπὸ αὐτά, σὲ τρόπο ποὺ γίνεται δύσκολη ἡ ἀποκάλυψι τῆς ἀληθινῆς τους αἰτίας.

● Πόσες φορὲς κάτω ἀπὸ μιὰ ἀνεξήγητη νευρικότητα, γιὰ τὴν ὁποία μᾶς παραπονεῖται ἕνας ἄρρωστος ἢ κάτω ἀπὸ μιὰ ἀκαθόριστη φοβία ἢ ἀστάθεια δὲν κρύβεται μιὰ ὑπερκόπωσις.

● Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλες ἀρρώστειες ἀκολουθοῦν συνήθως τὴν ὑπερκόπωσι.

Δὲν εἶναι μόνον αὐτά, ποὺ προκαλεῖ μιὰ ὑπερκόπωσις. Αὐτὰ εἶναι τὰ συμπτώματα μὲ τὰ ὁποῖα γίνεται ἀντιληπτὴ Ἀπὸ ἐκεῖ κι' ὕστερα καὶ ὅταν κανεὶς δὲν πάρῃ τὰ μέτρα του, ὁ δρόμος εἶναι ἀνοιχτὸς γιὰ μιὰ δαρύτερη ἐξέλιξι.

● Ἡ ἀναιμία, ἡ ἀδενοπάθεια, ἡ φυματίωσις, οἱ διαταραχὲς τῆς ἐμμηνορρυσίας, οἱ ἡμικρανίες, οἱ κιρσοί, ἡ ἀνικανότης, ἡ ψυχοάτης, τὰ ἔλκη τοῦ στομάχου ἢ τοῦ δωδεκαδακτύλου, ἡ ὑπέρτασις, ἡ στηθάγχη, τὰ ἐμφράγματα τοῦ μυοκαρδίου, οἱ ταχυπαλμίες, εἶναι κυρίως οἱ ἀρρώστειες ποὺ ἀκολουθοῦν μιὰ παρατεινόμενη χωρὶς μέτρο ὑπερκόπωσι.

● Πολλὴ δουλειὰ καὶ κυρίως κακὴ ὀργάνωσις τῆς δουλειᾶς, εἶναι ἡ βασικὴ αἰτία τῆς ὑπερκοπώσεως.

Θὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ κάτι: Ἡ ὥρα ποὺ γράφω αὐτὴ τὴ σελίδα εἶναι μία περίπου μετὰ τὸ μεσονύκτιο καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἡμέρα συνεχοῦς ἐργασίας. Λέω κι' ἐγὼ ἀπὸ αὔριο νὰ βάλω πιὰ ὁριστικὰ ἕνα πρόγραμμα δουλειᾶς καὶ ὡρῶν ἀναπαύσεως γιατὶ τὸ παράκανα αὐτὸν τὸν καιρὸ μὲ τὴν πολλὴ δουλειὰ καὶ κυρίως μὲ τὴν... ἀκατασταστία. Θὰ μποροῦσα σίγουρα νὰ ἔχω τελειώσει ἀπὸ τὶς 11 καὶ τώρα νὰ ἤμουνα στὸ ὡραῖο μου κρεβατάκι, ἂν εἶχα καλύτερα ὀργανώσει τὴ δουλειά μου σήμερα. Ἂν τὸ εἶχα κάνει αὐτὸ καὶ δὲν εἶχα ἀφήσει νὰ μὲ παρασύρουν τὰ γεγονότα, θὰ εἶχα φάγει καὶ στὶς 2 ἀντὶ τὶς 4 ποὺ ἔφαγα καὶ μάλιστα στὸ πόδι. Ἔτσι θὰ εἶχα προλάβει νὰ ξεκουραστῶ μισὴ ὥρα καὶ δὲν θὰ εἶχα τὸ βαρὺ αὐτὸ κεφάλι ποὺ ἔχω τώρα καὶ τὴν τόση κούρασι.

Τὸ ἴδιο περίπου ἔλεγα τὶς προάλλες καὶ σὲ ἕνα φίλο μου διευθυντὴ περιοδικοῦ καὶ σὲ κάποιον πελάτη μου ποὺ μοῦ παρεπονοῦντο τὰ ἴδια.

Σκέφτομαι δὲ ἂν καὶ σεῖς, ποὺ θὰ διαβάσετε αὐτὸ μου τὸ ἄρθρο καὶ θὰ δῆτε ὅτι πραγματικὰ κουραζεστε πολὺ καὶ ἀκατάστατα, ἂν, θὰ διορθώσετε πραγματικὰ τὰ πράγματα γιὰ νὰ προστατέψετε τὴν ὑγεία σας. Ἂν θὰ καταλάβετε μᾶλλον πόσο ἐπείγον εἶναι νὰ τὸ κάμετε.

Πρέπει ὅμως νὰ τὸ καταλάβετε καὶ σεῖς ὅπως καὶ ὁ φίλος μου, ὅπως καὶ ὁ κύριος Χ. ὅπως κι' ἐγώ.

● Ἡ ὑπερέντασις στὴ δουλειὰ καὶ κυρίως ἡ κακὴ ὀργάνωσις τῆς δουλειᾶς σας εἶναι ἡ κύρια αἰτία τῆς ὑπερκοπώσεως.

● Καὶ κοντὰ σ' αὐτὴν ἡ κακὴ χρησιμοποίησις τῶν ὡρῶν ποὺ σᾶς μένουν. Ἡ χρησιμοποίησι τους μᾶλλον γιὰ κούρασι πάλι καὶ ὄχι γιὰ ἀνάπαυσι.

● Ἀλλάξτε λοιπὸν ὅλα αὐτὰ ἀντρέψετε τὸ ρυθμὸ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ζωῆς σας στὸ κανονικώτερο. Εἶναι τὸ πρῶτο καὶ οὐσιῶδες μέτρο, γιὰ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὰ ἐνοχλήματα ποὺ ἔχετε καὶ νὰ μὴ κινδυνέψετε τὰ χειρότερα...

● Μὴν κάνετε ὅ,τι ὁ κύριος Χ... Τρώγετε σὲ κανονικὲς πάντοτε ὧρες καὶ νὰ κοιμόσαστε ἀρκετά.

Ἀκοῦστε, μὴ γελιέστε. Ὅ,τι κερδίζετε σήμερα μὲ τὴν ὑπερβολικὴ κούρασι, τὸ χάνετε αὔριο σὲ ὑγεία ,αἰ σὲ χρόνια. Πρὸς Θεοῦ, μὴν κάνετε ὅ,τι κάνει ὁ κύριος Χ...

1. Ὀργανῶστε τὴ ζωή σας σὲ τρεῖς τακτικὲς ὧρες ἐργασίας, φαγητοῦ καὶ ὕπνου.

2. Κοιμᾶστε ἀρκετά, τὸ κυριώτερο. Οἱ ἔφηβοι 10 ὧρες τὸ 24ωρο, οἱ ἐνήλικες 8. Ὅσα καὶ νὰ λέγω πάντοτε ὅσες φορὲς τὸ φέρνει ἡ εὐκαιρία, ποτὲ δὲν θὰ πῶ ἀρκετὰ γιὰ τὸν ὕπνο. Ὁ ὕπνος ξεκουράζει, ἀνανεώνει, ἀποτοξινώνει. Φυσικά, δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῶν ὑπναράδων. Ὅμως ὁ κανονικὸς ὕπνος εἶναι στοιχεῖο ὑγείας, νεότητος, ζωῆς.

3. Τρώγετε τὸ μεσημέρι κατὰ τὶς 2 καὶ τὸ βράδυ κατὰ τὶς 10. Πάντα στὸ τραπέζι, καὶ πάντοτε ἀργά. Ὄχι ἀκατασταστία στὸ φαγητό. Ἡ πεπτικὴ ἀκατασταστία κουράζει τὸ ὀργανισμὸ καὶ ἐπιτείνει τὴν ὑπερκόπωσι.

4. Κόβετε τὴν ἡμέρα σὰν στὰ δύο μὲ μιὰ ἀπαραίτητη μεσημβρινὴ ἀνάπαυσι ½—2 ὡρῶν, στὸ κρεβάτι καὶ μὲ ὕπνο. Δὲν εἶναι ξεκούρασι τὸ νὰ παίξετε τάβλι αὐτὲς τὶς ὧρες ἢ νὰ πάτε σὲ μιὰ φιλενάδα σας νὰ κουβεντιάσετε. Εἶναι ἴσα-ἴσα περισσότερη κούρασι.

5. Ὀργανῶστε τὶς διασκεδάσεις σας ὥστε νὰ μὴ γίνωνται σὲ βάρος τῆς ὑγείας σας. Τὰ καθημερινὰ ξενύχτια στὰ χαρτιά, στὶς ταβέρνες καὶ στὰ ἄλλα ποικιλώνυμα κέντρα διασκεδάσεως, μὲ... ντιζὲ ἢ καὶ χωρὶς ντιζὲ, ὄχι μόνο δὲν ξεκουράζουν ἀλλὰ ἀντίθετα σκοτώνουν κυριολεκτικὰ ὅταν γίνωνται σὲ βάρος τῶν ὡρῶν τοῦ ὕπνου.

6. Ὀργανῶστε τὴ δουλειά σας ἔτσι ὥστε νὰ μὴν τὰ κάνετε ἴδια αὐτοπροσώπως ὅλα, ἂν ἔχετε προσωπικό. Γελιέστε ἂν νομίζετε πὼς εἶστε ἀναντικατάστατη.

7. Κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε μιὰ ἄδεια 10—20 ἡμερῶν τὸ χρόνο γιὰ νὰ ξεκουραστῆτε στὴν ἐξοχή, μακρὰ ἀπὸ τὶς φροντίδες καὶ τὶς κοινωνικὲς ὑποχρεώσεις. Εἶναι ἀδύνατο νὰ φαντασθῆτε πόσην ἀξία ἔχει αὐτὸ καὶ πόσο μὲ κάθε θυσία πρέπει νὰ τὸ καταφέρνουν, ἄντρες καὶ γυναῖκες.

8. Ἐπιβλέπετε μὲ φροντίδα τὰ παιδιά σας. Μὴν τὰ σπρώχνετε ἀπερίσκεπτα σὲ ὑπερκόπωσι, γιὰ νὰ γίνουν «πρῶτοι» ἢ γιὰ νὰ μάθουν ὅλες τὶς γλῶσσες μαζί. Γιὰ κανένα λόγο μὴ τὰ στερῆτε τὸν 10ωρο ὕπνο.

9. Φροντίστε ὥστε ὁ τόπος τῆς δουλειᾶς σας νὰ μὴν σᾶς κουράζῃ. Τὸ φῶς, τὰ χρώματα τῶν τοίχων, ὁ θόρυβος, ἡ θερμοκασία, εἶναι παράγοντες, ποὺ ξεκουράζουν ἢ κουράζουν ἀνάλογα μὲ τὸ πῶς εἶναι.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Οἱ ἀνθισμένες γιρλάντες

ΤΩΡΑ ποὺ πλησιάζουν τὰ Χριστούγεννα ἡ κάθε νοικοκυρὰ θὰ δεχτῆ στὸ σπίτι της τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους νὰ γιορτάσουν μαζὶ τὶς χαρούμενες αὐτὲς ἡμέρες. Ἀσφαλῶς ὅλες σας θὰ θέλετε νὰ δημιουργήσετε ἕνα εὐχάριστο καὶ πρωτότυπο ἑορταστικὸ περιβάλλον. Σ' αὐτὸ θὰ σᾶς βοηθήση πολὺ ἂν κεντήσετε τὸ ὄμορφο καὶ τόσο εὔκολο σχέδιο ποὺ σᾶς δίνουμε. Τὸ σχέδιο εἶναι γιὰ καρὲ ἀλλὰ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ μεγαλώσετε ἐπαναλαμβάνοντας τὸ ἴδιο μοτὶφ καὶ νὰ φτιάξετε ἕνα τραπεζομάντηλο.

Ἕνα τραπεζομάντηλο γιὰ νὰ στολίζη ὄμορφα τὸ τραπέζι σας ὅλες τὶς ὧρες καὶ μὲ τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση πολὺ νὰ προσφέρετε ἕνα τσάϊ ἢ νὰ τὸ τοποθετήσετε στὸ μπουφὲ τῆς χριστουγεννιάτικης ρεβεγιόν.

Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ὁ,τιδήποτε ὕφασμα θέλετε: λινό, ἡμίλινο κ.τ.λ. κατὰ προτίμησι σὲ ἄσπρο χρῶμα. Θὰ τὸ κεντήσετε μὲ κλωστὲς D.M.C. (ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ) κόκκινο Νο 666, πράσινο Νο 320 καὶ Νο 368.

Τὰ κλαδάκια θὰ κεντηθοῦν πισωβελονιὰ καὶ τὰ μικρὰ φύλλα ριχτὴ βελονιὰ μὲ τὸ πράσινο Νο 320 στὸ κέντρο τοῦ μοτὶφ καὶ μὲ τὸ πράσινο Νο 368 στὶς δυὸ ἄκρες. Τὰ πουὰ θὰ γίνουν κομπάκια μὲ τὸ κόκκινο μουλινέ.

Ἂν θέλετε ν' ἀποκτήσετε καὶ τ' ἀσορτὶ πετσετάκια, τότε θὰ κεντήσετε στὴ μιὰ γωνιὰ κάθε πετσετούλας δυὸ κλαδάκια ποὺ θὰ σχηματίζουν γωνία.

Ἐκτὸς ἀπὸ καρὲ καὶ τραπεζομάντηλο, τὸ σχέδιο αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ὡραιότατο σεμὲν ἂν προσθέσετε κατὰ μῆκος τοῦ κεντήματος μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀνθισμένα τετράγωνα.

Τὸ τελείωμα τῶν κεντημάτων σας θὰ γίνη ἀζοὺρ ἢ πλεκτὸ μὲ τὸ βελονάκι. Ἐπίσης ἕνα ἁπλὸ καὶ ὡραῖο τελείωμα εἶναι καὶ μιὰ γραμμὴ πλακὲ στὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος.

Ἐκεῖνες, ἐξ ἄλλου, ποὺ, εἴτε ἀπὸ ὑποχρέωσι, εἴτε ἀπὸ φιλικὴ διάθεσι, θέλουν νὰ κάνουν ἕνα πρωτοχρονιάτικο δῶρο σὲ μιὰ γνωστή τους οἰκογένεια, μποροῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν ἰδέα αὐτοῦ τοῦ κεντήματος. Ἕνα καρὲ κεντημένο μὲ τέτοιες γιρλάντες δὲν θὰ στοιχίση πολὺ καὶ θὰ εἶναι πάντα ἕνα δῶρο εὐπρόσδεκτο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ βγαίνει μιὰ γυναίκα «ἀσπροπρόσωπο» στὴν ὑποχρέωσι ποὺ ἔχει, χωρὶς καὶ νὰ ἐπιβαρύνη ὑπερβολικὰ τὸ βαλάντιο τοῦ συζύγου, ποὺ ἀρκετὲς ἀφαιμάξεις ὑφίστανται αὐτὲς τὶς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν.

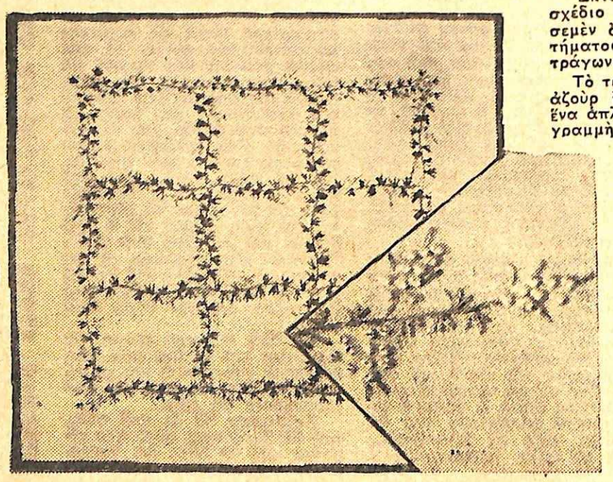

Τὰ δόντια τῶν παιδιῶν σας

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΗΤΕΡΑ

Τί μπορεῖτε νὰ κάνετε σεῖς — Τί μπορεῖ νὰ κάνη ὁ γιατρός

ΔΟΝΤΙΑ γερὰ καὶ ὡραῖα, νά ἕνα καλὸ δῶρο ποὺ μπορεῖτε νὰ προσφέρετε στὰ παιδιά σας. Μὴ παραμελῆτε νὰ τὸ βάζετε στὶς ἀποσκευές τους στὸ ξεκίνημα τῆς ζωῆς τους. Δὲν χρειάζεται παρὰ ἐλάχιστη φροντίδα καὶ προσοχὴ γιὰ νὰ τοὺς τὸ ἐξασφαλίσετε.

Στὴν πραγματικότητα ὀφείλετε νὰ τὸ σκεφθῆτε αὐτὸ προτοῦ γεννηθοῦν τὰ παιδιά σας. Πράγματι, τὸ περιόστεον σχηματίζεται μέσα στὰ οὖλα στὴν ἐμβρυϊκὴ ἡλικία. Ἑπομένως κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἐγκυμοσύνης σας πρέπει νὰ τρῶτε φαγητὰ πλούσια σὲ ἀσβέστιο καὶ φώσφορο (γάλα καὶ τυριά) σὲ βιταμίνη Δ (μουρουνέλαιο, ψάρια) σὲ βιταμίνη Γ (πορτοκάλια, φρούτα, ντομάτες, μαϊντανό) καὶ κατὰ δεύτερο λόγο σὲ βιταμῖνες Α καὶ Β: ὅλες τὶς οὐσίες ποὺ θὰ τοὺς ἑτοιμάσουν γερὰ δόντια.

Σκεφθῆτε ὕστερα τὴν ὀδοντοφυΐα. Μόλις τὸ μωρὸ ἀρχίζη νὰ βγάζη δόντια, πολλὲς μητέρες σπεύδουν καὶ τρίβουν τὰ οὖλα του μ' ἕνα κουταλάκι ἢ μ' ἕνα μολύβι, νὰ τοῦ βάζουν τὸ δάχτυλο μέσα στὸ στόμα, νὰ τοῦ δίνουν νὰ πιπιλάη ἢ νὰ δαγκώνη διάφορα ἀντικείμενα: παιχνίδια ἀπὸ καουτσούκ, ἀπὸ ξύλο ἢ μέταλλο, λαστιχένιες ρόγες, ζαχαρωτά, κόρες ψωμιῶν. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὀλέθριες συνήθειες καὶ κυρίως ἡ κόρα τοῦ ψωμιοῦ πού, κατὰ τὴ γνώμη τοῦ διασήμου Γάλλου καθηγητοῦ Ρισέ, προκαλεῖ πολλὲς ἀνωμαλίες καὶ καθυστέρησι στὴν ὀδοντοφυΐα.

Μόλις τὸ μωρὸ βγάλη μερικὰ δόντια, καθαρίζετε τὸ στόμα του μ' ἕνα μπαμπάκι βουτηγμένο σὲ διάλυσι σόδας. Ἀπὸ τὰ δυό του χρόνια τὸ παιδὶ μπορεῖ ν' ἀρχίση νὰ βουρτίζη τὰ δόντια του μόνο του. Εἶναι ἡ ἡλικία ποὺ τὰ παιδιὰ μιμοῦνται τοὺς μεγάλους. Ἂν προσφέρετε στὸ νηπιό σας μιὰ μικρὴ βούρτσα τῶν δοντιῶν, ἕνα χρωματιστὸ ποτήρι καὶ μιὰ εἰδικὴ ὀδοντόπαστα, ἂν τοῦ δείξετε πῶς πλένετε σεῖς τὰ δόντια σας καὶ τοῦ ζητήσετε νὰ σᾶς μιμηθῆ, εἶναι πιθανὸ ἡ περιποίησι αὐτὴ τῶν δοντιῶν νὰ τοῦ φανῆ σὰ διασκέδασι καὶ ὄχι σὰν ἀγγαρεία.

Τὰ δόντια τοῦ γάλακτος, δηλαδὴ τὰ δόντια ποὺ πέφτουν γιὰ νὰ βγοῦν τὰ μόνιμα, παρουσιάζουν καμμιὰ φορὰ τεριδόνα καὶ ὡρισμένοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ περιποίησί τους ἀφοῦ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ πέσουν. Μὴν τὸ πιστεύετε αὐτό. Ἡ τεριδόνα μπορεῖ νὰ κάνη τὸ παιδὶ νὰ ὑποφέρη καὶ νὰ προκαλέση μόλυνσι στὸ σαγόνι του. Ἂν τὴν ἀφήσετε νὰ χειροτερέψη καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν δοντιῶν γίνη ἀναγκαία, τὸ κενὸ ποὺ δημιουργεῖται θὰ κάνη τὰ γειτονικὰ δόντια νὰ πάρουν στραβὴ θέσι, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐπιφέρη ἀνωμαλία στὴ μεταγενέστερη ὀδοντοφυΐα, τὴ μόνιμη.

Προσέχετε ἐπίσης νὰ μὴ τοῦ δίνετε γιατρὸ καὶ στὴν ἐλάχιστη ἐνόχλησι ποὺ θὰ αἰσθανθῆ. Καλύτερα ἀκόμη νὰ τὸ πηγαίνετε κάθε ἕξη μῆνες γιὰ ἐξέτασι, ἀπὸ τὰ τρία του χρόνια καὶ ὕστερα. Θ' ἀποκτήση ἔτσι τὴ συνήθεια νὰ πηγαίνη χωρὶς φόβο ἀφοῦ ὁ γιατρὸς θὰ περιορίζεται στὴν ἐξέτασι καὶ σ' ἕνα καθαρισμὸ τῶν δοντιῶν.

Προσέχεται ἐπίσης νὰ μὴ τοῦ δίνετε τροφὲς πού, μὲ μόνη τὴν ἐπαφὴ κάνουν τὰ δόντια εὐπρόσβλητα στὴν τεριδόνα. Ἡ δράσι τῶν μικροβίων ἀναπτύσσεται στὴ ζάχαρη - ἄχνη, στὰ μπισκότα ἢ ἀμυλώδη ποὺ παρεμβάλλονται μεταξὺ τῶν δοντιῶν. Ὅλοι οἱ ὀδοντογιατροὶ γνωρίζουν τὴν τεριδόνα ποὺ παρουσιάζεται στὰ παιδιὰ ποὺ εἶναι συνηθισμένα νὰ πιπιλίζουν τὸ βράδυ στὸ κοεβάτι τους ἕνα ζαχαρωτό. Δίνετέ τους καλύτερα νὰ δαγκώνουν ἕνα μῆλο.

Ἡ ἐπίδρασι ποὺ ἀσκεῖ ἡ διατροφὴ πάνω στὰ δόντια, εἶναι λιγότερο ἄμεση καὶ πολὺ περισσότερο μεγάλη. Ξένοι ἐπιστήμονες ἔκαναν τὸ ἀκόλουθο πείραμα, ποὺ τὰ ἀποτελέσματά του εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικά. Χώρισαν ὡρισμένο ἀριθμὸ παιδιῶν σὲ δυὸ ὁμάδες. Ἡ πρώτη ὁμάδα «ἔτρωγε ἀπ' ὅλα», ἡ δεύτερη εἶχε ὑποβληθῆ στὴν ἀκόλουθη δίαιτα: Ψωμὶ καὶ δημητριακά, φρέσκα φρούτα, χόρτα μαγειρεμένα καὶ ὠμὰ (κυρίως χόρτα νὲ φύλλα, κάρδαμο), γάλα ,τυριά καὶ πολλὰ αὐγά, καρύδια. Κρέας λίγο, καθόλου ζάχαρη - ἄχνη γλυκὰ καὶ δυναμωτικὰ σιρόπια. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρονικὸ διάστημα ἀνακάλυψαν κατὰ μέσον ὅρο δέκα δόντια χαλασμένα σὲ κάθε παιδὶ τῆς πρώτης ὁμάδος καὶ ἕνα δόντι στὰ δυὸ παιδιὰ τῆς δεύτερης ὁμάδος.

Τὸ φθόριο παίζει κάποιο προφυλακτικὸ ρόλο ἐναντίον τῆς τεριδόνας. Παρατηρήσεις ποὺ ἔγιναν σὲ μεγάλη κλίμακα καὶ σὲ διάφορες περιοχὲς τῆς ὑφηλίου ἐπέτρεψαν νὰ βγῆ τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχει ἀναμφισβήτητη σχέσι μεταξὺ τοῦ νεροῦ, ποὺ περιέχει λίγο ἢ πολὺ φθόριο καὶ τῆς καταστάσεως τῶν δοντιῶν. Ἡ ἐνέργεια τοῦ φθορίου δὲν εἶναι αἰσθητὴ παρὰ ἕως τὰ 12 ἢ 13 χρόνια. Ἂν εἶναι πολὺ ἀργὰ γιὰ σᾶς, φροντίσετε νὰ ἐπωφεληθοῦν τὰ παιδιά σας. Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖτες 35 ἑκατομμύρια κάτοικοι χρησιμοποιοῦν μόλο νερὸ φθοριοῦχο. Ἀναλόγα μέτρα θὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ στὸ Βέλγιο.

Ἂν ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα προετοιμάζουν στὰ παιδιά σας δόντια γερά, δὲν ἐμποδίζουν ὡστόσο τὴν ἐλαττωματικὴ ὀδοντοφυΐα. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ δὲν μπορεῖτε νὰ κάνετε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ πᾶτε ἐγκαίρως τὸ παιδὶ στὸν ὀδοντογιατρό.

Εἶναι ἀνώφελο νὰ περιμένετε νὰ βγοῦν τὰ μόνιμα δόντια γιὰ νὰ πᾶτε τὰ παιδιά σας στὸ γιατρό. Ὅσο ἐνωρίτερα ἐνεργήσετε τόσο τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ταχύτερο καὶ ἱκανοποιητικώτερο.

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΛΩ

ΤΟΤΕ ποὺ ὁ Τσάρλυ Τσάπλιν μεσουρανοῦσε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μὲ τὶς βουβὲς ταινίες του, ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἑκατομμυριοῦχο Χήρστ μιὰ πρόσκλησι σ' ἕνα οὐΐκ-ἔντ ποὺ εἶχε ὀργανώσει στὴν ἐξοχική του βίλα.

Ἐκεῖ εἶχαν συγκεντρωθῆ πολλοὶ καλεσμένοι τοῦ Χήρστ κι' ὁ οἰκοδεσπότης βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς παρουσιάση τὸν Τσάπλιν καὶ συγχρόνως νὰ παρακαλέση τὸ διάσημο κωμικὸ νὰ τοὺς διασκεδάση ὅλους μὲ μερικὲς παντομίμες του...

Ὁ Τσάπλιν δὲν τοῦ χάλασε τὸ χατήρι καὶ σὲ ὅλο τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του εἶχε γίνει τὸ κέντρο τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Σὲ λίγες μέρες ὅμως ὁ Χήρστ ἔλαβε ἀπὸ τὸν Τσάπλιν ἕνα λογαριασμὸ δέκα χιλιάδων δολλαρίων γιὰ «προσφερθεῖσας ὑπηρεσίας» ὡς καλλιτέχνου.

Ὁ Χήρστ θύμωσε μὲ τὴν ἀπρεπῆ αὐτὴ συμπεριφορὰ τοῦ Τσάπλιν. Τὸν πῆρε ἀμέσως στὸ τηλέφωνο καὶ διαμαρτυρήθηκε:

— Δὲ σᾶς προσέλαβα γιὰ τὸ οὐΐκ - ἔντ στὴν ἐξοχική ἐπαυλί μου ὡς «νουμερίστα». Ἤσασταν καλεσμένος μου καὶ σᾶς φιλοξένησα.

Ὁ Τσάπλιν τότε δὲν συγκρατήθηκε καὶ τοῦ ἀπάντησε :

— Ὅταν οἱ ἄνθρωποι μὲ καλοῦν ὡς ἐπισκέπτη, προσκαλοῦν καὶ τὴν κυρία Τσάπλιν. Ὅταν ὅμως μοῦ ζητοῦν νὰ παρεύρεθῶ σὲ κοσμικὴ συγκέντρωσι μόνος, πηγαίνω ἐκεῖ ὡς ἐπαγγελματίας καλλιτέχνης.

"Ηντιθ Χάμιλτον

Η ΘΕΡΜΗ ΘΑΥΜΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

«...μέσα σέ 2.000 χρόνια δέν ξεπεράστηκε ή Ἑλλάδα στή δημιουργία τῆς ὁμορφιᾶς καί ἐλευθερίας!»

ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ Αὔγουστο, ἀνάμεσα σέ τόσους διάσημους ἐπισκέπτες ποὺ εἴχαμε, μέ τήν εὐκαιρία τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν μιά ξεχωριστή μορφή ἄφησε ἕνα πέρασμα ἀξέχαστο ἀπό τόν τόπο τούτο. Ἡ Ἀμερικανίδα "Ηντιθ Χάμιλτον, ἡ ὁποία ξεκίνησε σέ ἡλικία 90 ἐτῶν γιά νάρθη στήν Ἀθήνα καί νά βρεθή στήν παράστασι τοῦ Προμηθέα Δεσμώτη, ποὺ ἡ ἴδια μετέφρασε στή γλῶσσα της, ἀπό τά ἀρχαῖα ἑλληνικά.

Γιά τήν "Ηντιθ Χάμιλτον τό ταξίδι αὐτό ἦταν ἕνα προσκύνημα. "Ενα προσκύνημα στόν τόπο τῆς ὁμορφιᾶς, ποὺ λάτρεψε καί ἀγάπησε ἀφιερώνοντας τή ζωή της στή μελέτη τῆς μυθολογίας καί τοῦ πολιτισμοῦ του.

Δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά ποὺ ἦρθε στήν Ἑλλάδα. Εἶχε ξαναρθει πρίν τριάντα χρόνια, τότε ποὺ εἶχε ἀρχίσει νά γράφη γιά τό ἀρχαῖο μεγαλεῖο της Μά τούτη ἡ ἐπίσκεψι εἶχε ἔννοια ξεχωριστή. Δέν ἐρχόταν σάν ἕνας ἁπλός τουρίστας, ἀλλά σά μιά ἱέρεια, γιά νά παρακολουθήση τή λειτουργία μιᾶς θρησκείας στόν τόπο ποὺ γεννήθηκε. Ἀλλά ἄς παραθέσω τά ἴδια της τά λόγια πάνω σ' αὐτό :

— Εἶμαι πολύ εὐτυχής ποὺ εἶμαι σέ θέσι νά ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου γιά τό ὑψηλό προνόμιο ποὺ μοῦ παρέσχε ἡ κυβέρνησί μου καί ἀκόμα περισσότερο ἡ ἑλληνική κυβέρνησι προσκαλώντας με στήν Ἀθήνα γιά τήν παράστασι τοῦ «Προμηθέα Δεσμώτη» τοῦ Αἰσχύλου. Μοῦ ἔδωσαν τή δυνατότητα νά δῶ ζωντανεμένο αὐτό τό ἀριστούργημα, μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες τραγῳδίες ποὺ ἔχουν γραφή καί πού, περιέργως, ἐκφράζει τίς συνθήκες ποὺ ἀντιμετωπίζουμε σήμερα σέ ὅλες τίς χῶρες. Ὁ Προμηθεύς ἀντιπροσωπεύει πάντα τόν ἐπαναστάτη ἐναντίον τῆς τυραννίας. Ἀπηχεῖ στίς ψυχές ἐκείνων ποὺ ἔχουν τό θάρρος ν' ἀντισταθοῦν στήν ἀδικία. Ὁ Προμηθεύς εἶναι ἀλήθεια ὁ ἀντιπρόσωπος ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοί πρῶτοι ἔδειξαν αὐτό τό θάρρος. "Εφεραν στόν κόσμο τήν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας. ποὺ κανεὶς ὥς τότε δέν εἶχε συλλάβει. Ὁλόκληρος ὁ Δυτικός πολιτισμός μας ἔχει βαθειά τίς ρίζες του σέ ὅ,τι ἔπραξαν καί σκέφθηκαν οἱ "Ελληνες πρίν ἀπό 2.500 χρόνια. Ἐλευθέρωσε τό νοῦ καί τό σῶμα καί ὁπουδήποτε ἡ σκέψι καί ἡ τέχνη τους διαδοθῆ. οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται μιάν ἀπολυτρωτική ἐπίδρασι. Σ' αὐτά, τά περισσότερα ἀπό 2.000 χρόνια, δέν ξεπεράστηκε ἡ Ἑλλάδα στήν ἔρευνα τῆς ἀλήθειας, στή δημιουργία τῆς ὁμορφιᾶς καί τῆς ἐλευθερίας».

Ἡ "Ηντιθ Χάμιλτον ἔφυγε ἀπό δῶ γεμάτη ἀγάπη γιά ὅ, τι λάτρεψε. ψυχική ἱκανοποίησι γιά ὅ,τι μόχθησε. Τίς ἐντυπώσεις της αὐτές θά τίς δώση τώρα σέ μιά σειρά ἐμφανίσεων στήν ἀμερικανική τηλεόρασι. Οἱ ἐμφανίσεις αὐτές θά μεταδοθοῦν ἀπό τό Ἐθνικό Ἀμερικανικό Δίκτυο Τηλεοράσεως. Θά μιλήση γιά τίς ἐντυπώσεις της ἀπό τήν πρόσφατη ἐπίσκεψί της στήν Ἑλλάδα, γιά τήν ἀρχαία μυθολογία μας, γιά τόν σημερινό παλμό τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς Στίς ἐμφανίσεις της αὐτές θά λάβη μέρος καί μιά ἄλλη μεγάλη Ἑλληνίδα καλλιτέχνις μιά ἄλλη πρέσβειρα τῆς πατρίδος στό ἐξωτερικό. Ἡ κ. Κατίνα Παξινοῦ.

Ἡ «Γυναίκα» δέν ἦταν δυνατόν ν' ἀφήση νά περάση ἀπαρατήρητο ἕνα τέτοιο γεγονός. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θέλει νά παρουσιάση τήν "Ηντιθ Χάμιλτον σέ ὅλες τίς Ἑλληνίδες, ζητώντας τήν εὐγνωμοσύνη, τήν ἀγάπη καί τό σεβασμό τους σέ μιά γυναίκα ποὺ ἔκανε τόσο καλό στήν πατρίδα μας καί τιμᾶ τόσο τό γυναικεῖο φύλο.

Ὁ κριτικός τῶν «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης», ἀναφερόμενος στήν ἐργασία τῆς "Ηντιθ Χάμιλτον, ἔγραψε:

«Σέ ὁποιαδήποτε ἐποχή ἡ "Ηντιθ Χάμιλτον θά ἦταν μιά ἐξαιρετική γυναίκα. Στή δική μας εἶναι μοναδική».

Πραγματικά, κατέχει σήμερα μιά ἀξιοσημείωτη θέσι στόν πνευματικό κόσμο τῆς χώρας της, γιά τά βιβλία καί τήν ἐργασία της πάνω στόν ἀρχαῖο πολιτισμό πολλῶν χωρῶν. Ἀπό μικρή καταγνώσταν στή μελέτη τῶν λατινικῶν καί ἀρχαίων ἑλληνικῶν. Ἀπεφοίτησε ἀπό τό Παρθεναγωγεῖο τῆς Βαλτιμόρης τό 1894. Ἦταν ἡ πρώτη γυναίκα ποὺ εἰσήχθη στό Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Ὅταν ἐπέστρεψε στήν πατρίδα της ἐπί 24 χρόνια ἦταν διευθύντρια τοῦ ἰδίου καλλεγίου, ποὺ εἶχε φοιτήσει.

Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικός πολιτισμός ἦταν ἡ μεγάλη ἀγάπη της πάντα. Μά τά καθήκοντά της δέν τήν ἄφιναν ν' ἀσχοληθῆ μ' αὐτόν ὅσο ἤθελε. Μόνο ὅταν ἀπεσύρθη ἀπ' τό κολλέγιο σέ ἡλικία 60 ἐτῶν ἄρχισε νά γράφη γιά τήν ἀρχαία Ἑλλάδα. Τό πρώτο της βιβλίο «Ὁ Ἑλληνικός τρόπος» σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία. Οἱ ἀναγνώστες καθώς καί οἱ γνώστες τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ μεγαλείου πλήθυναν μέ τά ἑπόμενα «Τρία ἑλληνικά ἔργα», «Μυθολογία», «Ἠχώ τῆς Ἑλλάδος». Ἑκτός ἀπ' αὐτά ἔγραψε καί γιά τήν ἀρχαία Ρώμη καί τό ἑβραϊκό ἔθνος.

Οἱ «Τάϊμς» ἔγραψαν πάλι γι' αὐτήν: ...«Οἱ "Ελληνες εἶναι ἀκόμη σί διδάσκαλοί μας καί ἡ Μίς Χάμιλτον ὁ πιό χαριτωμένος μας δάσκαλος γιά τούς "Ελληνες».

Τιμήθηκε μέ πολλά βραβεῖα, διωρίσθηκε διδάκτωρ τῶν πανεπιστημίων Ρότσεστερ καί Πενσυλβάνιας, εἶναι μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Γραμμάτων καί Τεχνῶν τῆς χώρας της. Καί ὅταν ἔφυγε ἀπό δῶ, δήλωσε πώς θ' ἀ... ἕνα καινούργιο βιβλίο κι' ἐλπίζει πώς δέν θάναι τό... τελευταῖο!

Πολλοί φοβήθηκαν αὐτό τό ταξίδι στήν ἡλικία της. Ἀλλά ἐκείνη ἦταν θαυμάσια. Ἀνέβηκε χωρίς βοήθεια στό βράχο τῆς Ἀκροπόλεως καί ἐπέστρεψε ἀεροπορικῶς στήν Ἀμερική. "Εχει ἐμφανισι ...τοκαισωμένης γυναίκας ἀλλά εἶναι γεμάτη ζωτικότητα καί μεγάλη ἀποφασιστικότητα. Δέν παντρεύτηκε ποτέ καί ζῆ μιά ζωή ἁπλή, γεμάτη δράσι καί ἐνεργητικότητα. Μένει σ' ἕνα θαυμάσιο σπίτι στήν Οὐάσιγκτων καί τό γραφεῖο της εἶναι γεμάτο λουλούδια καί φυτά. Τῆς ἀρέσει ἡ καλή ζωή ὑπό τή σωστή ἔννοιά της. Ξεκουράζεται ἀρκετά καί δέν στενο... ρεῖται εὔκολα. Πιστεύει πώς αὐτή εἶναι ἡ καλ... ερη ζωή γιά τή μακροζωΐα.

Διαβάζει πολύ καί ὅλα τά σύγχρονα προβλήματα τήν ἐνδιαφέρουν. Εἶναι σέ θέσι ν' ἀπαντᾶ καί στήν πιό ἀπίθανη ἐρώτησι, ὅπως αὐτή ποὺ τῆς ἔκανε κάποιος μέσα στό ὑπερωκεάνειο «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

— "Εχει καμμιά συνέσι ὁ Βάγκνερ μέ τό ρό... ἔντ ρόλ;

— Πῶς μπορεῖτε νά συγκρίνετε μιά μυσταγωγία μέ μιά ὀχλοβοή;

Διατηρεῖται θαυμάσια παρ' ὅλη τήν ἡλικία της. Μόνο ἡ ἀκοή της ἀδυνάτισε ἀρκετά, ἀλλά καί τό μειονέκτημα αὐτό κατώρθωσε νά τό ὑπερνικήση καί νά τό βάλη στήν ὑπηρεσία της. Φορεῖ ἀκουστικά καί μέ τή βοήθειά τους ἀκούει θαυμάσια. "Οταν ἡ ὁμιλία εἶναι ἀνιαρή... γυρίζει τόν διακόπτη τῶν ἀκουστικῶν καί ἡσυχάζει!

Μέ τόν Ἕλληνο-Ἀμερικανό σκηνοθέτη Τζαΐημς "Ἐλλιοτ, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τόν Προμηθέα Δεσμώτη στήν Ἑλλάδα, συνεργάζεται συχνά. Γεμάτοι καί οἱ δυό ἀπό τήν ἴδια ἀγάπη γιά τήν Ἑλλάδα, παρουσιάζουν στήν ἀμερικανική τηλεόρασι ἀρχαῖα ἑλληνικά δράματα ἤ ἀποσπάσματα ἀπό τραγῳδίες, διαδίδοντας τό ἑλληνικό πνεῦμα στή χώρα τους, ὅπου ὑπάρχουν καί ἄνθρωποι, ποὺ δέν ἔχουν κἀν ἀκούσει τή λέξι Ἑλλάς.

Οἱ τιμές ποὺ τῆς ἔκανε ἡ ἑλληνική Κυβέρνησι καί ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἦταν ἕνα παράδειγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς χώρας αὐτῆς σέ μιά μεγάλη φίλη τῆς Ἑλλάδος. Καί τό σημείωμα αὐτό εἶναι ἕνας φόρος τιμῆς ὅλων τῶν Ἑλληνίδων σέ μιάν ἠπέροχη γυναίκα, ποὺ εἶναι ἡ "Ηντι Χάμιλτον.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

■ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Φωτογραφίζεται μέ τόν συνεργάτη της Ἑλληνοαμερικανό "Ἐλλιοτ.

✪

ΣΤΗ ΣΚΩΤΙΑ

— Κυρία Μάκ, σᾶς ἐπιστρέφω τό αὐγό ποὺ μοῦ δανείσατε χτές.

— Τό αὐγό; Μά ἐγώ σᾶς ἔδωσα δυό!

— Δυό; Δέν ἀποκλείεται. Μπορεῖ νά εἶκ... λάθος στό μέτρημα!

✱

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς: "Αν σ' ἄρπαζα ξαφνικά στήν ἀγκαλιά μου καί σέ φιλοῦσα στό στόμα θά φώναζες βοήθεια!

Ἐ κ ε ί ν η: Ἐξαρτᾶται. "Αν τά καταφέρης μόνος σου γιατί νά φωνάξω νά σέ βοηθήσουν

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ...

(ἤτοι, πῶς ἕνας ἄνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τή γυναίκα καθώς καί ἄλλα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλ ο υ ς).

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ, ἐπί τῇ εἰκοστῇ ἐπετείῳ ἀπό τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου, ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπί τοῦ τάφου του. Αἱ νεώτεραι ἀναγνώστριαι δέν γνωρίζουν τί προσέφερεν ὁ πολιτικός ἐκεῖνος ἡγέτης εἰς τήν ὑπόθεσιν τῆς διεκδικήσεως τῶν γυναικείων δικαιωμάτων. "Ητο ἐκ τῶν πρώτων Ἑλλήνων πολιτικῶν ποὺ τά διεξεδίκησαν καί ἠγωνίσθησαν ὑπέρ αὐτῶν. Ἰδού ἓν ἀπόσπασμα ἀγορεύσεώς του εἰς τήν Δ' Συντακτικήν Συνέλευσιν :

«Θά ἦτο ἐντελῶς ἄδικον ἀπό ἀπόψεως ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων νά διαμφισβητηθῆ ἀπολύτως εἰς τό ἡμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τό δικαίωμα τοῦ νά ἐκφέρη γνώμην ἐπί τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, καθ' ἣν στιγμήν προσφέρει καί αὐτό μεγάλας ὑπηρεσίας καί ὑφίσταται μεγάλα βάρη καί ἐν καιρῷ εἰρήνης καί ἐν καιρῷ πολέμου. Καί ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀκριβῶς λόγω τῆς ἰδιοσυστασίας τῶν γυναικῶν, ἡ ἀνάμιξις αὐτῶν ἤθελε πολύ συντελέρει εἰς τήν διαφώτισιν ὡς πρός τάς ἀντιλήψεις τῆς ζωῆς εἰς πολλά ζητήματα, ἰδίως εἰς μερικά μέτρα, ἀφορώντα τήν οἰκογένειαν, τήν μόρφωσιν, τήν περίθαλψιν τῶν παιδίων καί εἰς μερικά ἄλλα.»

Αὐτά, σήμερον ἀκουόμενα, εἶναι δυνατόν νά φαίνωνται κοινοτοπίαι πλέον, ἀλλά τήν 20ήν Φεβρουαρίου 1925, ἐξένιζον... τό ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καί ἀκόμη ὀλίγον ἀπό τό ἄλλο, τό γυναικεῖον ἥμισυ.

ΕΙΣ ΕΝΑ κινηματογράφον ποὺ εἶχα εὑρεθῆ πρό ἡμερῶν, μοῦ ἐδόθη ἀφορμή νά σκεφθῶ πόσον φανερώτερη εἶναι ἡ κακή ἀνατροφή εἰς μίαν γυναῖκα παρά εἰς ἕναν ἄνδρα. Δύο δεσποινίδες ἐσηκώνοντο, ἐκάθηντο, ἐχαχάνιζαν, συνωμιλοῦσαν μέ δύο φίλας των δύο σειράς καθισμάτων παραπάνω, μέ λίγα λόγια ἠνώχλουν τόν κόσμον. Καί ἦτο ἀποκορυστικώτερον τό θέαμα ἀκριβῶς διότι ἦσαν κορίτσια. Τά ἀγόρια ἔχουν, πῶς νά τό πῶ, μεγαλύτερα περιθώρια κακῆς ἀνατροφῆς· ὄχι βέβαια ὅσα λένει τό γνωστόν λαϊκόν τραγούδι:

Εἶμαι ἄνδρας
καί τό κέφι μου θά κάνω.

Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ γυναίκα εἶναι περισσότερον συνεσταλμένη καί σοβαρά. Μία νέα εἴκοσι ἐτῶν ἔχει πολύ περισσότερο μυαλό ἀπό ἕνα νέον συνομήλικόν της. Ἐκεῖθεν καί τό ὅτι κάμνει ἐντύπωσιν ἂν τύχη νά ἴδῃ κακήν ἀγωγήν.

ΠΑΡΑ πολλοί ἀπό τούς Ἀθηναίους ποὺ τρώγουν κατά τά τελευταῖα ἔτη τόν βιομηχανοποιημένον τραχανά καί τίς χυλοπήτες, δέν ὑποπτεύονται κἀν ὅτι εἰς τήν χθεσινήν μόλις ἐποχήν τῶν γιαγιάδων των αὐτά ἦσαν οἰκιακά παρασκευάσματα τά ὁποῖα ἡ χωρική οἰκογένεια συνήθιζε νά παρασκευάζῃ περί τά τέλη τοῦ θέρους διά τόν ἐπερχόμενον χειμῶνα, μαζί μέ τίς μουσταλευριές, τά σουτζούκια, τά παστοκύδωνα καί τά ἄλλα εἴδη μέ τά ὁποῖα ἐπληροῦτο τό κελλάρι τῆς παλαιοτέρας ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Σήμερα ὅλη αὐτή ἡ καθαρῶς γυναικεία διοτεχνία ἐλησμονήθη. Οἱ ἐπιχειρηματίαι ἀντικατέστησαν τήν νοικοκυράν. Κανεὶς δέν ἠμπορεῖ νά πῇ ἂν ἦτο καλύτερα τότε ἢ τώρα...

ΕΔΙΑΒΑΣΑ πρό ὀλίγου καιροῦ ὅτι ἕνας Ἱσπανός ἀρχιεπίσκοπος συνέστησεν εἰς τούς κομμωτάς τῆς πατρίδος του, κατά τήν ὥραν ποὺ περιποιοῦνται τά μαλλιά τῶν κυριῶν νά τούς κάμουν καί ὀλίγον...θεῖον κήρυγμα. Φαντάζομαι ὅτι παρεξηγήθησαν οἱ λόγοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Διότι αἱ κυρίαι, ὅσον καί ἂν εἶναι εὐσεβεῖς, θά εἶναι ἀδύνατον νά συνδυάσουν εἰς τόν νοῦν των τήν ὀντυλασιόν μέ τήν θείαν διδασκαλίαν. "Οχι βέβαια διότι ὁ καλλωπισμός ἀντίκειται εἰς τά θεῖα διδάγματα. Κάθε ἄλλο. Ἀλλά διότι κάθε τι γίνεται καλά μόνον εἰς τήν θέσιν του.

ΠΟΙΟΣ εἶναι ὁ χαρακτὴρ τῆς "Εντας Γκάμπλερ, τῆς ἡρωΐδος τοῦ ὁμωνύμου ἰψενικοῦ ἔργου, τό ὁποῖον ἀνεβιβάσθη εἰς τό Ἐθνικόν Θέατρον; Ἄλλοι τήν χαρακτηρίζουν ὡς ἕνα ὑστερικόν τύπον ὡραιοπαθοῦς γυναικός, ἄλλοι τήν θεωροῦν ἀποκρουστικόν ὑποκείμενον ποὺ ἀγαπᾶ τούς θεατρινισμούς καί ἄλλοι ὡς τραγικόν πρόσωπον, μέ σπαρασσομένην ψυχήν. Ἰσως ἡ "Εντα Γκάμπλερ εἶναι ὅλα αὐτά. Εἶναι ὅ,τι ἡ ἰδιοσυγκρασία τοῦ θεατοῦ τήν θεωρεῖ. Τά φαινόμενα τοῦ κόσμου τούτου σπανίως κρίνονται ἀντικειμενικά. Ὁ κόσμος εἶναι ὄχι αὐτός ποὺ εἶναι, ἀλλ' αὐτός ποὺ τόν βλέπει καθένας.

ΚΑΘΕ ΤΟΣΟ, ὅταν αἱ σχέσεις μεταξύ ἑνός ἀνδρός καί μιᾶς γυναικός κυμαίνωνται μεταξύ φιλίας καί ἔρωτος, γίνεται λόγος δι' αὐτό τό τετριμμένον λόγω τῆς ἡλικίας του θέμα. Διότι τό ἂν ἠμπορῇ νά ὑπάρξῃ φιλία χωρίς ἔρωτα μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός συζητεῖται ἀσφαλῶς ἀπό τότε ποὺ ὑπάρχουν... ἄνδρες καί γυναῖκες εἰς τόν κόσμον. Μοιραίως δέ ἔοχεται ἐν τοιαύτῃ πορῇ νά ὑπάρξῃ καί ἔρως χωρίς φιλίαν. Πρίν δοθῇ ἐν τούτοις ἀπάντησις εἰς τά δύο αὐτά μεγάλα ἐρωτήματα, θά ἔπρεπε νά δοθῇ εἰς δύο ἄλλα: τί εἶναι φιλία καί τί ἔρως;

ΑΝ ἐξετάσωμεν μέ ἁπλοῦν φακόν καί ὄχι μέ μικροσκόπιον τά πράγματα, φαίνεται ὅτι φιλία μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός χωρίς ἔρωτα ἠμπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἀμφοτέρωθεν μόνον μεταξύ ἑνός νέου καί μιᾶς γρηᾶς. Ἀντιθέτως εἶναι κάπως δύσκολον νά ὑπάρξῃ μεταξύ ἑνός γέροντος καί μιᾶς νέας. Καθημερινά παραδείγματα μᾶς πείθουν περί τούτου. Βλέπομεν πολλά εἰδύλλια γερόντων μέ κοριτσάκια καί ἐλάχιστα ἐφήβων μέ γερόντισσες. Καί τοῦτο διότι ὁ ἄνδρας διατηρεῖ ἐπί μακρότερον χρόνον τόν ἐρωτισμόν του, ἀπό τήν γυναῖκα. Ἡμπορεῖ ἐπίσης νά ὑπάρξῃ φιλία γυναικός, ποὺ ἔχουν περάσει σβεσθῆ μέσα των ἡ ἐρωτική ὁρμή. Καί εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν παρέλκει ὁ ἔρως.

Τό γράμμα τῆς Μαντάμ Ἀραζί

Ἀγαπητές μου φίλες,

Πρῶτα - πρῶτα εὐχαριστῶ ὅλες ἐσᾶς ποὺ μοῦ γράψατε, δίνοντάς μου τήν ἱκανοποίησι νά νοιώθω ὅτι φάνηκα χρήσιμη σέ συνανθρώπους μου. "Αν κάποια δέν ἔλαβε ἀπάντησι, νά εἶναι βέβαιη ὅτι ἡ ἐπιστολή της δέν ἐλήφθη. Γι' αὐτό καί τήν παρακαλῶ νά μοῦ ξαναγράψη.

Σήμερα θά σᾶς μιλήσω γιά κάποιο ἄλλο ζήτημα ποὺ ἀπασχολεῖ ἐμᾶς τίς γυναῖκες σέ ὅλη μας τή ζωή :

ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ: Μά... αὐτή κυρίως κρίνεται ἀπό τό πρόσωπο καί ὅπως λένε οἱ "Αγγλοι «Ἡ ὁμορφιά ἔχει τόσο βάθος, ὅσο καί τό δέρμα». Γι' αὐτό κι' ἐγώ θά ἀσχοληθῶ μέ τόν σπουδαιότερο παράγοντά της ;

ΤΟ ΔΕΡΜΑ: Αὐτό συνίσταται ἀπό τρεῖς στοιβάδες: α) τήν ἐπιδερμίδα, β) τό χόριον, γ) τή ὑποδερμίδα. "Ολα ἀνεξαιρέτως τά δέρματα ἔχουν διαιρεθῆ σέ λιπαρά, ξηρά καί ὁμαλά. Θά ἀκολουθήσω τήν ἴδια διαίρεσι καί θά μιλήσω πρῶτα γιά:

ΛΙΠΑΡΑ ΔΕΡΜΑΤΑ. Παρατηροῦνται ἰδίως σέ νεαρές γυναῖκες (κάτω τῶν 20 χρόνων) καί προέρχονται ἀπό ἀκανόνιστη λειτουργία τοῦ σηκοτιοῦ, τῶν νεφρῶν, τῶν ἐντέρων, τῆς καρδιᾶς κλπ.

Μιά πρόχειρη ἐξέτασι τοῦ λιπαροῦ δέρματος εἶναι ἡ ἑξῆς: Μ' ἕνα κομμάτι τσιγαρόχαρτο πιέζετε τά πτερύγια τῆς μύτης, τό μέτωπο καί τό πηγούνι σας. "Αν παρατηρήσετε στό χαρτί ἴχνη λίπους, (βεβαιωθῆτε ὅτι δέν εἶναι ἰδρώτας) τό δέρμα σας εἶναι λιπαρό. Καί τά μ α ῦ ρ α σ τ ί γ μ α τ α εἶναι δεῖγμα λιπαροῦ δέρματος. Πρίν ὅμως κάνετε ὁποιαδήποτε περιποίησι συμβουλευθῆτε τό γιατρό σας γιά ἐσωτερικές ἀνωμαλίες.

Ἀπαραίτητος παράγων γιά τήν περιποίησι τοῦ λιπαροῦ δέρματος εἶναι ἡ καθαριότητά του. Μ' αὐτό ἐννοῶ τό καθάρισμα τοῦ δέρματος τοῦ λαιμοῦ καί τοῦ προσώπου ὄχι μόνον ἐπιφανειακά ἀλλά σέ βάθος.

Ἰδού ἕνας εὔκολος τρόπος:

ΑΤΜΟΛΟΥΤΡΑ. Σκύβετε πάνω ἀπό ἕνα δοχεῖο μέ βραστό νερό, σκεπάζοντας τό κεφάλι σας καί τό δοχεῖο μέ μιά πετσέτα σάν εἶδος τέντας, φροντίζοντας νά ἔχετε μπόλικο ἀτμό, ρίχνοντας συνέχεια βραστό νερό. "Οταν ἱδρώσετε καί νοιώσετε τούς πόρους σας νά «ἀνοίγουν» σταματήστε τό ἀτμόλουτρο. Τρίψετε τό πρόσωπο καί τό λαιμό σας μέ ἄφθονη σαπουνάδα ἀπό ἕνα ἀγνό σαπούνι, χρησιμοποιώντας ἕνα μαλακό χνουδωτό γάντι τουαλέτας. Τό μασάζ αὐτό θά γίνη μέ ἐλαφρές κυκλικές κινήσεις ἀπό κάτω προς τά πάνω. Ξεβγάζετε τή σαπουνάδα μέ τρία ζεστά νερά καί τρία δροσερά.

"Αν τό δέρμα σας ἀνέχεται τό κρύο νερό, προτιμῆστε το. Γιά τό στέγνωμα μή τρίψετε τό δέρμα σας, ἀλλά μετοχειρισθῆτε τήν πετσέτα σας μέ ἐλαφρά κτυπήματα. "Αν τό νερό σας εἶναι σκληρό, μέ πολλά ἄλατα, μπορεῖτε νά τό μαλακώσετε, βράζοντάς το γιά πέντε - δέκα λεπτά. Τό ἀτμόλουτρο αὐτό πρέπει ἀπαραιτήτως νά τό ἐπαναλαμβάνετε δυό φορές καί τρεῖς τήν ἴδια μέρα. Ἀλλά ὄχι κατάχρησι. Μιά μέρα τήν ἑβδομάδα εἶναι ὑπεραρκετό. "Ετσι θά ἀπαλλάξετε τό δέρμα σας ἀπό τό συσσωρευμένο λίπος, τίς ἀκαθαρσίες, τά νεκρά κύτταρα καί τά μαῦρα στίγματα. Ἀφοῦ θά ἔχετε καθαρίσει τό δέρμα σας κατά βάθος, θά συνεχίσετε μέ τίς:

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΙΣ: Γι' αὐτό ὁ ἁπλούστερος τρόπος εἶναι μιά πλύσι μέ χλιαρό (ἤ ζεστό) νερό κάθε πρωΐ, μ' ἕνα ἀγνό ἐλαφρά ὀξύ σαπούνι. "Αν ἔχετε ἐξανθήματα, καλό εἶναι τό σαπούνι σας νά εἶναι θειοῦχο ἤ κατραμιοῦχο. Κατόπιν θά τό ξεβγάλετε ὅπως σᾶς εἶπα παραπάνω. Τώρα θά εἶσθε ἕτοιμη γιά τό:

ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ ΣΑΣ. Μή βάλετε «φόν τέν». Ἡ κρέμα σας δέν πρέπει νά εἶναι παχειά καί προτιμῆστε τίς κρέμες μέ βάσι τό στεατικό ἀλάτι σόδας ἤ ἀμμωνίας. Γιά πούδρα μεταχειρισθῆτε τίς καλύτερες καί ἂν εἶναι δυνατόν τίς θειοῦχες. Κάθε βράδυ θά φροντίζετε γιά τό:

ΞΕΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ: Αὐτό σημαίνει ὅτι θά ἀπαλλάξετε τό δέρμα σας ἀπό κάθε ἴχνος κρέμας, πούδρας κλπ.

"Ετσι θά τό ἀφήσετε νά ἀναπνέη ἐλεύθερα ὅλη τή νύχτα. Μεταχειρισθῆτε μιά ἐλαφρή κρέμα ἤ καλύτερα μιά λοσιόν. Θά ἀρχίσετε ἀπό τή βάσι τοῦ λαιμοῦ μέ τίς ἴδιες κυκλικές κινήσεις ποὺ περιέγραψα παραπάνω. Προσέξτε οἱ κινήσεις σας νά εἶναι πολύ ἀπαλές, γιατί ἀλλοιῶς θλάπτουν τούς μικρούς μῦς τοῦ δέρματος.

Ἔχω πάρα πολλά νά πῶ γιά τά λιπαρά δέρματα, δυστυχῶς ὅμως οἱ στῆλες μου στή «ΓΥΝΑΙΚΑ» δέν εἶναι ἀρκετές. Γι' αὐτό ἔχω θησιεύσει ἕνα πολυγραφημένο τεύχος ποὺ διανέμεται δωρεάν ἀπό τό ἀτελιέ ΣΤΑΡΡ, Στοᾶ Ἀρσακείου 12, Ἀθῆναι. "Οσες ἀπό σᾶς μένετε στήν Ἀθήνα, περάστε νά τό πάρετε. Γιά τίς φίλες μου τῶν ἐπαρχιῶν θά τίς παρακαλέσω νά συνοδεύουν τή ζήτησι τοῦ τεύχους μ' ἕνα γραμματόσημο μιᾶς δραχμῆς γιά τά ἔξοδα ἀποστολῆς.

Ἐλπίζοντας ὅτι καί ἡ σημερινή μου ἐπιστολή θά σᾶς ἐνδιαφέρη, σᾶς εὔχομαι καλές γιορτές καί διατελῶ

Φιλικώτατα

Μαντάμ Ἀραζί

ΑΤΕΛΙΕ ΣΤΑΡΡ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 12 - ΤΗΛ. 23-221

Γιορτές!... γιορτές!... γιορτ;ς!...

■ Εἴτε θὰ πᾶτε σὲ ρεβεγιὸν ἢ πάρτυ, εἴτε θὰ δεχτῆτε σπίτι σας, πρέπει ν' ἀστράφτετε ἀπὸ κομψότητα κι' ὀμορφιά. Διαλέξτε τὴ γιορτινή σας τουαλέτα γιὰ τὶς μέρες αὐτές

1 Δὲν μπορεῖτε νὰ ράψετε καινοῦργια τουαλέτα; Κάνετε μιὰ φούστα ἀπὸ ζωηρόχρωμο σατὲν ἢ ταφτὰ κοντὴ κι' ἀνοιχτὴ ἐμπρὸς καὶ φορέστε την πάνω ἀπὸ ἕνα ἴσιο μαῦρο περυσινό σας φόρεμα. Ἑνῶστε τὴ μέση μὲ φανταχτερὴ ἀγκράφα.
2 Φόρεμα ντραπὲ ἀπὸ φάϊγ, σουρὸ ἢ ταφτά. Εἶναι μοντέλο τοῦ Ζὰκ Γκρίφ. Γαρνίρεται πολὺ χαριτωμένα, μὲ ἕνα φιόγκο ἀπὸ βελοῦδο.
3 Τουαλέτα κοκτέηλ ἀπὸ μουσελὶν ντραπέ. Τὸ κορσὰζ ντραπέ, φούστα διπλῆ μὲ σοῦρες.
4 Θέλετε νὰ συνδυάσετε τὴν κομψότητα τοῦ στενοῦ φορέματος καὶ τὴ χάρι τῆς πεταχτῆς σιλουέτας; Μὲ δυὸ πανὸ ριχτὰ ποὺ ἀρχίζουν ἀπ' τοὺς ὤμους, συγκρατοῦνται στὴ μέση ἀπὸ μιὰ ντραπὲ ζώνη καὶ πέφτουν ἐλεύθερα, φτιάχνετε τὴν τουαλέτα αὐτή.
5 Γιὰ μιὰ κοπελλίτσα εἶναι θαυμάσια ἡ τουαλέτα αὐτή. Ἔχει ὠμίτη ζαπονὲ ποὺ σχηματίζει μανίκια. Τὸ κορσὰζ ἑνώνεται μὲ σουρίτσα κι' ἡ μέση ἔχει ζώνη περαστὴ ποὺ βγαίνει στὸ πλάϊ καὶ δένεται.
6 Ντὲ-πιὲς μὲ μεγάλη ἐτὸλ ντουμπλαρισμένη μὲ βελοῦδο. Ἡ καζάκα ἔχει μιὰ ντεκοὺπ ἐμπρὸς καὶ κρουαζάρει λίγο μ' ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο κουμπί.
7 Φόρεμα ἀπὸ ζέρσεϋ μὲ κορσὰζ μπλουζὰν καὶ μανίκια ρεγκλάν. Ἀπ' τὸ ντεκολτὲ βγαίνει μιὰ ἐσάρπα ποὺ σχηματίζει καπυσόν. Ἀπ' τὴ ζώνη κρέμεται μιὸ γαρνιτούρα ὁμοιόχρωμη ἀκριβῶς μὲ τὴν ἐσάρπα.
8 Φόρεμα ἁπλὸ ἀπὸ ζέρσεϋ σὲ δυὸ τόνους. Ἡ φούστα γαρνίρεται μ' ἕνα μονόγραμμα. Τὸ κορσὰζ εἶναι μπλουζόν, ζαπονέ, μὲ τριγωνικὸ ντεκολτέ.
9 Ὁ Ζὰκ Χὲμ σᾶς δείχνει ἄλλον ἕνα τρόπο νὰ μετατρέψετε ἕνα ἴσιο φόρεμα. Νὰ προσθέσετε μιὰ μακρυὰ ἐσάρπα ντραπὲ γύρω στὸ ντεκολτὲ ποὺ νὰ δένη καὶ νὰ πέφτη ἐμπρὸς ἀπὸ μουσελίνα ζωηρόχρωμη.
10 Ἀπὸ μουσελὶν ζωηρόχρωμη κάνετε μιὰ τουαλέτα-ποδιὰ ἀνοιχτὴ στὸ πλάϊ μὲ σούρα στὴ μέση ποὺ φορέεται μ' ἕνα φουρὸ στὸ ἴδιο χρῶμα.
11 Ἀπὸ ταφτὰ ἐμπριμὲ κάνετε μιὰ τουαλέτα στενὴ μὲ μιὰ διπλὴ φούστα μὲ σοῦρες καὶ ἀνοικτὴ ἐμπρός.
12 Καὶ ἡ τουαλέτα αὐτὴ εἶναι ἀπὸ μουσελίν. Ἔχει ὠμίτη καὶ σοῦρες στὸ κορσὰζ καὶ στὴ μέση. Ἀνοίγει ἐμπρος σ' ἕνα ὅμοιο φουρό.
13 Τουαλέτα ἔξωμη ἀπὸ μουσελὶν ντραπέ. Ἡ φούστα εἶναι κι' ἐδῶ ἀνοιχτὴ στὸ πλάϊ καὶ μὲ πολλὰ φύλλα πάνω ἀπὸ ἕνα φουρὸ ποὺ ἔχει κι' αὐτὸ ἐπίσης σοῦρες.
14 Τὸ κορσὰζ ἐμπρὸς εἶναι ἴσιο στὴν τουαλέτα αὐτὴ ἀπὸ μουσελίνα. Ἡ πλάτη ὅμως εἶναι ντραπέ, κρουαζὲ κι' ἔχει χαμηλὸ ντεκολτέ. Στὴ μέση πίσω περνᾶ ζώνη περαστὴ καὶ δένει κόμπο.

"Όταν ἔχετε ἀνάγκην διαιτέρας περιποιήσεως εἰδικῆς ἀδυσωπήτου....

Ἐνῶ πλησιάζουν αἱ ἡμέραι πού προκύπτει τὸ λεπτὸ πρόβλημα, τί πρέπει νὰ διαλέξετε γιὰ νὰ σᾶς ἐξασφαλίση:

Ἄνεσι, Καθαριότητα, Ἀσφάλεια ἡ "ΚΑΜΕΛΙΑ,, εἶναι ἐκείνη ἀκριβῶς πού ζητεῖτε. Εἶναι δὲ ἀκόμη πρακτική καὶ οἰκονομική.

Μὲ τὴν χρῆσι τῆς "ΚΑΜΕΛΙΑ,, μπορεῖτε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ διασκεδάσετε, νὰ ἔχετε τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοπεποιθήσεως.

"Ἡ σταθερὰ ὑγείας "CAMELIA,, εἶναι ἀπολαβὴ καὶ ὅτν ἀνοχλοῦν Διαλύονται ἀπὸ νερὸ καὶ σᾶς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τὸ δυσάρεστο πλύσιμο

Camelia ἡ πρακτικὴ ὑγιεινὴ τῶν δυσκόλων ἡμερῶν

Ζητήσατε τὴν μόνο μὲ μιὰ λέξι "CAMELIA,, ἀπὸ τὸ πρῶτο Φαρμακεῖο ἢ Κατάστημα γυναικείων εἰδῶν καὶ θὰ ἔχετε διακριτικὸ τὸ πραγματικὸ μπλὲ κουτὶ τῆς "Καμέλια,,

ΑΠΟΚΛ. ΑΝ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ ἀποκτήση τὰ ὡραιότερα λαμπερὰ μάτια

★ Ἡ Κρέμα βλεφαρίδων "Sandrina" μεγαλώνει καὶ δυναμώνει τὶς ἀδύνατες κοντὲς καὶ σπασμένες βλεφαρίδες

★ Τὸ Ρίμμελς "Sandrina" διατηρεῖ τὶς βλεφαρίδες γυρισμένες πρὸς τὰ ἐπάνω καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας

★ Τὸ μολύβι φρυδιῶν "Sandrina" συμπληρώνει τὴν γοητεία τῆς γυναικείας ὁμορφιᾶς σας.

★ Μάτια λαμπερὰ σὰν ἀστέρια μὲ

Sabrina

ΟΙ ΡΥΤΙΔΕΣ

Διάφορες μέδοδοι γιὰ τὴν ἐξαφάνισί τους

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ τεύχος μιλήσαμε γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μποροῦμε νὰ καθυστερήσουμε τὴν ἐμφάνισι τῶν ρυτίδων, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ τήρησι τῶν ὅρων γιὰ μιὰ ὑγιεινὴ ζωή. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ρυτίδες, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἐμφανισθοῦν κάποτε καὶ τότε χειάζεται σκληρὸς ἀγώνας γιὰ νὰ τὶς ἐμποδίσουμε νὰ κυριαρχήσουν στὸ πρόσωπό μας. Κάθε γυναίκα στὸν τόπο μας πανικοβά"-ται μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς πρώτης ρυτίδας καὶ ἐπὶ ἕνα διάστημα ἀκολουθεῖ ὅποια σωστὴ ἢ λανθασμένη συμβουλὴ τῆς δώσουν, ἔπειτα ὅμως συνηθίζει μὲ τὴν κατάστασι, ἀφίνει τὸν ἑαυτό της ἀπροστάτευτο. Ἡ μιὰ ρυτίδα διαδέχεται τὴν ἄλλη καὶ κάποια μέρα κυττάζοντας στὸν καθρέφτη ἀναρωτιέται πῶς ἔφτασε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη. Ἂς δοῦμε λοιπὸν τί μποροῦμε νὰ κάνουμε ὅταν οἱ πρόωρες ρυτίδες ἀρχίσουν νὰ ἐμφανίζωνται στὴν ἀρχὴ μιὰ μονοχὴ ἢ πολλὲς μαζί.

*

Ἡ μιὰ καὶ πρόωρη ρυτίδα προέρχεται συνήθως ἢ ἀπὸ ἕνα νευρικὸ τὶκ ἢ ἀπὸ μιὰ συνηθισμένη καὶ ἐπίμονη γκριμάτσα. Συνηθίζουμε, παραδείγματος χάριν, ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ νὰ γελοῦμε παράξενα μὲ τὴ μιὰ γωνία τοῦ στόματος. Ἔτσι, σιγὰ - σιγὰ ὁ «σύστοιχος γελαστήριος μῦς» ὑπερτρέφεται καὶ δημιουργεῖ μιὰ μόνιμη ρυτίδα στὴν «ὁμόλογο ρινοχειλικὴ περιοχή».

Συνηθίζουμε πολλὲς φορὲς νὰ κάνουμε γκριμάτσες ὅταν θέλουμε νὰ ἀποφύγουμε τὴν ἀνταύγεια τοῦ ἥλιου στὰ μάτια ἢ «τσακίζουμε» συχνὰ τὸ δεξὶ μάτι. Ἀποτέλεσμα : ὁ μετωπιαῖος μῦς ὑπερτρέφεται καὶ προξενεῖ μιὰ τονισμένη ρυτίδα στὸν «σύστοιχο, μετωπιαῖο χῶρο». Οἱ σκέψεις, οἱ φροντίδες, οἱ λύπες προκαλοῦν κι' αὐτὲς μεμονωμένες ρυτίδες.

Οἱ πολλὲς καὶ πρόωρες ρυτίδες ὀφείλονται συχνὰ στὸ ἀτύχημα νὰ μᾶς ἔχη προικίσει ἡ φύσις μὲ ξηρὸ δέρμα. Κι' ὅπως εἶναι γνωστό, τὸ ξηρὸ δέρμα εὔκολα καὶ γρήγορα τσακίζεται καὶ αὐλακώνεται ἐνωρὶς ἀπὸ πολλὲς καὶ ἀνεξίτηλες ρυτίδες. Τὰ αἴτια ποὺ προκαλοῦν τὴν ξηρότητα τοῦ δέρματος εἶναι πολλά. Θ' ἀναφέρουμε ὅμως τὴν ἔλλειψι ὑγιεινῶν φροντίδων, τὸν καυτερὸ ἥλιο, τὴ σκόνη, τὸν ἀέρα, τὰ βαρειὰ ἐξαυθηματικὰ νοσήματα κι' τὶς διαταραχὲς τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΩΡΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ

Ἡ Αἰσθητικὴ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους καὶ ἀρχαιοτέρους κλάδους τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης. Καὶ φυσικά, μαζί μὲ τὶς τεράστιες προόδους τῆς ἰατρικῆς κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἐπετέλεσε στὸν τομέα τὸν δικό της ἀληθινὰ θεραπευτικὰ θαύματα.

Ἐδῶ θὰ παραθέσουμε σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ σύγχρονα θεραπευτικὰ μέσα γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ κάνετε τὴν ἐκλογή σας ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσί σας. Καὶ πρὶν περιγράψουμε τὴ θεραπεία τῶν ρυτίδων, εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσουμε πῶς πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε ὡρισμένους κανόνες ὑγιεινῆς γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε καλύτερα ἀποτελέσματα. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα χρειάζεται νὰ προσέχουμὲ τὴν τροφή μας. Πρέπει ν' ἀποφεύγουμε τὰ ἁλμυρά, τὰ τηγανητά, τὶς σάλτσες μὲ μπαχαρικά, τὰ ἀλλαντικά, τὶς κονσέρβες καὶ τὰ τοιαῦτα ποὺ δηλητηριάζουν τὸν ὀργανισμὸ καὶ τὸ δέρμα μας. Τὰ ξενύχτια καὶ ἡ ἄσκοπη ὑπερκόπωσις πρέπει νὰ ἀποφεύγονται ἐπίσης ὅπως καὶ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Τοπικῶς στὶς ρυτίδες ἐπιδρουμε:

Α) ΜΕ ΚΡΕΜΕΣ

Οἱ κρέμες ποὺ θὰ διαλέξουμε πρέπει νὰ εἶναι «βιολογικές» δηλαδὴ πλούσιες σὲ στοιχεῖα ποὺ νὰ μποροῦν νὰ "τρέφουν τὸ δέρμα μας καὶ νὰ περνοῦν εὔκολα τὴν ἐπιδερμικὴ στοιβάδα. Οἱ κρέμες μὲ βάσι τὰ φρούτα ἢ τὸ χυμὸ φρούτων δίνουν ἐξαίσιο ἀποτέλεσμα. Ἐπίσης οἱ κρέμες μὲ βάσι τὰ ἐκχειλίσματα τοῦ πλακοῦντος ἢ τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ εἶναι θαυμάσιοι συντελεσταὶ τῆς θεραπείας. Ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως οἱ κρέμες αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι πρόσφατες.

Τὴν κρέμα τὴν ἀλείφουμε στὸ πρόσωπό μας καὶ σὲ λεπτότατο στρῶμα, πρὸ τοῦ ὕπνου. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν λερώνονται τὰ σεντόνια καὶ τὰ μαξιλάρια γιατὶ ἀπορροφᾶται ταχύτατα. Γιὰ τὴν ἡμέρα μπορεῖτε νὰ προτιμᾶτε τὰ αὐτὰ εἴδη τῆς κρέμας.

Β) ΜΕ ΜΑΣΑΖ

Τὸ μασὰζ κάτω ἀπὸ τὰ δάχτυλα πεπειραμένης αἰσθητικοῦ μᾶς δίνει καλὰ ἀποτελέσματα. Τὸ ἔγκαιρο, τὸ μελετημένο καὶ κανονικὸ μασὰζ διατηρεῖ τὴ νεότητα καὶ τὴ φρεσκάδα τοῦ προσώπου μας. Τὸ μασὰζ τονώνει καὶ αὐξάνει τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος στὸ δέρμα. Ὑπογραμμίζουμε πῶς ὅσο ἐγκαιρότερα κάνουμε τὸ μασὰζ—πρὶν οἱ ρυτίδες αὐλακώσουν τὸ δέρμα μας—τόσο ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι πλὴ ρέστερη.

Γ) ΜΕ ΜΑΣΚΑ

Ὅλες οἱ μάσκες εἶναι καλές, γιατὶ προορισμὸ ἔχουν νὰ τεντώσουν καὶ ἀκινητοποιήσουν τὸ δέρμα γιὰ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα. Ὅμως προτιμοῦμε τὶς πλαστικὲς μάσκες ποὺ ξηραίνονται ἀμέσως καὶ ἀφαιροῦνται εὐκολώτατα. Εἶναι ἀρκετὸ νὰ τὶς ἐφαρμόζουμε μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα καὶ εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ὀρροθεραπεία, ποὺ γίνεται κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ μασάζ, γιατὶ διευκολύνουν τὴν ἀπορρόφησι καὶ συνεπῶς τὴν ἐπίδρασι τῶν ὀρρῶν.

Κρατεῖτε τὴ μάσκα 30'—40' λεπτὰ τῆς ὥρας, ξαπλωμένες ἀναπαυτικὰ σὲ σκοτεινὸ δωμάτιο καὶ φροντίστε νὰ μὴν σᾶς ἐνοχλοῦν θόρυβοι.

Δ) ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ

Δὲν μπορεῖ παρὰ μιὰ γυναίκα μὲ ρυτιδωμένο πρόσωπο νὰ καταφύγη στὴ θεραπεία μὲ ἠλεκτρισμό. Ἡ θεραπεία αὐτὴ ποὺ εἶναι ἡ μεγάλη συμπάθεια τῶν Αἰσθητικῶν εἶναι ἡ περισσότερον ἀποτελεσματικὴ καὶ τελείως ἀκίνδυνη. Χρησιμοποιοῦμε τὸ γαλβανο—φαραδικὸ ρεῦμα χαμηλῆς ἢ μεσαίας συχνότητος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκαθιστοῦμε τὴν πλαστικὴ κατάστασι τοῦ προσώπου. Πρέπει νὰ γίνωνται 6—12 ἐπεμβάσεις ἀνάλογα μὲ τὸ βάθος τῶν ρυτίδων. Ὅμως, μπορεῖτε νὰ ζητήσετε ἀπ' τὴν Αἰσθητικό σας νὰ σᾶς κάνη γαλβανο— παρακεντήσεις στὴν ἴδια ρυτίδα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σβύση αὐτὴ γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες.

Μὲ λεπτότατη βελόνα διοχετεύεται γαλβανικὸ ρεῦμα στὴ ρυτίδα καὶ ἀπὸ τὴν πῆξι τοῦ λευκώματος τὸ βάθος της ἀνεβαίνει στὸ ἴδιο ἐπίπεδο τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ θεραπεία αὐτὴ ἐφαρμόζεται ὅταν οἱ ρυτίδες δὲν ἔχουν πληθυνθῆ καὶ «σκάψει» τὸ δέρμα.

Γιὰ τὴν ἴδια περίπτωσι, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολὺ σοβαρώτερες, ἐφαρμόζεται τὸ «Ρούμπιγκ» θεραπεία τοῦ Γάλλου καθηγητῆ Μορὲν γιὰ τὴν ὁποία «Ἴχαμε γράψει στὸ 204 τεῦχος τῆς «Γυναίκας».

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
Αἰσθητικὸς

✪

ΧΙΟΥΜΟΡ

Σ' ἕνα κοινωνικὸ σχολεῖο τοῦ Παρισιοῦ ὁ δάσκαλος ρωτᾶ ἕναν μαθητή, ποῦ ἐξετελέσθη ἡ Ζὰν ντ' Ἄρκ.

— Στὸ Χόλλυγουντ, κύριε, ἀπαντᾶ ὁ μικρός.

ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τὸ νοσοπλαστικὸ θερνικὶ ὀνοῦχων MIRACLE ποὺ δὲν σπάζει τὰ νύχια, δὲν πνίγει τὴν ἀναπνοή τους καὶ τοῦ ὁποίου ἡ στιλπνότης καὶ ἡ ἀντοχή εἶναι καταπληκτική, ἐκ κυκλοφόρησε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀγορὰν διὰ πρώτην φοράν.

Laboratoires
MIRACLE S.S

Ὅλα τὰ μοντέρνα καλλυντικά, Εἰδικὰ προσαρμοσμένα στὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, Δείγματα δωρεάν.

ΜΕ ΔΥΟ ΔΡΑΧΜΕΣ τὴν ἡμέρα ἢ μὲ 60 δραχ. τὸν μῆνα, ἀποκτᾶτε ἕνα θαυμάσιο Εὐρωπαϊκὸ ραδιόφωνο «ΟΡΙΟΝ». «ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ», Πλατεῖα Κλαυθμώνος. Ἀποφασίστε πρὶν ἐξαντληθοῦν πάλι.

«Ἡ Γυναίκα» σᾶς συμβουλεύει:

Καὶ τὰ χόρτα λερώνουν

Οἱ λεκέδες ἀπὸ χόρτα καὶ λινὰ ὑφάσματα βγαίνουν ὡς ἑξῆς: Σκεπάζετε τὸ λεκὲ μ' ἕνα λινὸ πανί βουτηγμένο σὲ ἀμμωνία. Βάζετε ὕστερα ἐπάνω ἕνα κομμάτι χοντρὸ ὑπόχαρτο καὶ τὸ πατᾶτε μὲ κρύο σίδερο. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ πατήσετε πολὺ ὥστε νὰ μπορέση ἡ ἀμμωνία νὰ βγάλη τὸ λεκέ.

Τὰ εἴδη ἀπὸ χειρόνιμα

60 γραμμάρια γλυκερίνη καὶ 30 γραμμάρια ἀλκοόλ οἰνόπνευμα 90ο, θὰ ἀποτελέσουν ἕνα μίγμα.

Τὸ καθαρίζει ὡραιότατα τὸ γάντια καὶ ὅ,τι ἄλλο ὑφάσμα ὑπάρχει σπίτι σας, ἀπὸ χοιρινὸ δέρμα.

Πῶς θὰ βάψετε τὰ μαλλιά σας

Σκουπίσετε πρῶτα κατὰ τὸ στόμα σας, γιατὶ τὸ κοκκινάδι δὲν στρώνει πάνω στὰ βρεμένα χείλη καὶ μπορεῖ νὰ ξεφύγη πρὸς τὰ πλάγια. Ἐπειδὴ τὸ πασαλειμμένο στόμα σας εἶναι καθόλου ἑλκυστικό, πρέπει νὰ φτιάξετε μὲ προσοχὴ πρῶτα τὸ περίγραμμα τῶν χειλιῶν σας. Μεταχειρισθῆτε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἕνα πινέλο. Τρίψετέ το πάνω στὸ φραγκόνι γιὰ νὰ πάρη ποσὸ χρῶμα, μετὰ ἀκουμπῆστε τὸν ἀγκῶνα σας πάνω στὴν τουλέτα σας, κρατῆστε τὸ πινέλο μὲ τὸ δεξὶ χέρι καὶ στερεώστε τὸ χέρι σας πιέζοντας τὸ μικρὸ σας δάχτυλο πάνω στὸ πηγούνι. Ἀρχίστε ἀπὸ τὸ ἐπάνω χεῖλος, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ μέσον. Ὅταν τελειώσετε τὸ περίγραμμα πιέστε τὸ ἐπάνω χεῖλος πάνω στὸ κάτω γιὰ νὰ ἀφήση ἕνα ἐλιαφρὸ καὶ σταθερὸ ἀποτύπωμα. Αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ περίγραμμα τοῦ κάτω χείλους. Τώρα ἁπλώστε τὸ ὑπόλοιπο κοκκινάδι μὲ τὸ κραγιόν σας, ἀνοίγοντας τὰ στόμα πρὸς τὰ πλάγια γιὰ νὰ πάη κραγιὸν μέσα στὶς γωνίες. Ὕστερα μαζέψτε τὸ στόμα σας μπροστὰ μὲ ἀνοιχτὰ χείλη γιὰ νὰ μπῆ στὸ ἐσωτερικὸ τῶν χειλιῶν

● Λεπτὴ μέση

Μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε λεπτὴ μέση μὲ δυὸ πολὺ εὔκολες ἀσκήσεις. Σταθῆτε ὀρθιὰ μὲ τὰ χέρια κρεμαστὰ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τεντώστε τὸ ἕνα σας χέρι ὅσο πιὸ ψηλὰ μπορεῖτε. Μετὰ ὅταν νομίζετε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ τεντώσετε ἄλλο πιά, τεντώσετε το ἀκόμα λίγο. Κάντε τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὸ ἄλλο χέρι. Ὕστερα μὲ τὰ δυὸ χέρια μαζὶ ὡς ποὺ νὰ νοιώσετε τὴ μέση σας νὰ τραβιέται δυνατά. Ἂν τὸ κάνετε αὐτὸ γδυτὴ μπροστὰ στὸν καθρέφτη θὰ δῆτε πόσο μικρότερη φαίνεται ἡ μέση σας σ' αὐτὴ τὴ στάσι. Ἄλλος τρόπος: Ξαπλώστε στὸ πάτωμα στὸ ἕνα πλευρὸ μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπησμένο στὸ ἀπλωμένο χέρι σας, ποὺ ἔχετε τεντωμένο, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Τώρα τεντωθῆτε ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν σας ὡς τὰ δάχτυλα τῶν χεριῶν σας, κρατηθῆτε σ'αὐτὴ τὴ στάσι, τεντωθῆτε καὶ ἐναλλάβετε. Γυρίστε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ καὶ κάνετε τὸ ἴδιο ὡς ποὺ νὰ νοιώστε τοὺς μῦς σας νὰ μακραίνουν. Ἂν μπορῆτε κάνετε αὐτὴ τὴν ἄσκησι πρωὶ καὶ βράδυ. Ἂν ὄχι, τουλάχιστο μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα.

● Σακκάκι ἀπὸ κοτλὲ

Πῶς μπορεῖτε νὰ ξανακάνετε καινούργιο ἕνα σακκάκι ἀπὸ βελοῦδο κοτλὲ καὶ νὰ βγάλετε τοὺς λεκέδες ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνες; Νὰ ἕνας ἀποτελεσματικὸς τρόπος: Τρίβετε τὸ ὕφασμα μὲ τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ πασπαλίσετε μὲ πολὺ ψιλὴ ἄμμο (εἰδικὴ γιὰ τὰ γουναρικά) ἢ πίτουρο ποὺ ἔχετε προηγουμένως στεγνώσει στὴ φωτιά. Ἀλλάζετε ὕστερα τὴν ἄμμο ἢ τὸ πίτουρο. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ καθαρίσετε τὸ ἀπὸ μέσα μόνο τοῦ σακκακιοῦ, χρησιμοποιώντας χλιαρὸ νερὸ στὸ ὁποῖο ἔχετε ρίξει καθαρὸ οἰνόπνευμα ἢ ἀμμωνία. Προκειμένου νὰ τὸ σιδερώστε δὲν θὰ τὸ στρώσετε χάμω, ἀλλὰ στὸν ἀέρα καὶ θὰ τοῦ βγάλετε τὴ γυαλάδα, τοποθετώντας το ἐπάνω σὲ ἀτμὸ νεροῦ.

● Ζεστὰ πιάτα

Πόσο ὡραῖα τρώγεται τὸ φαγητὸ ὅταν τὸ σερβίρουν σὲ ζεσταμένα πιάτα, ἰδίως τὸ χειμώνα. Δὲν θὰ βάλετε ὅμως τὰ πιάτα σας ἐπάνω σὲ φωτιά, γιατὶ καὶ ἂν δὲν σπάσουν θὰ σκάσουν σιγὰ - σιγά. Μπορεῖτε ὅμως σὲ χαμηλὴ φωτιὰ νὰ βάλετε ἕνα ἢ δύο μετάλλινα πλέγματα ἢ κομμάτια ντενεκὲ τρυπημένα καὶ μετὰ τὰ πιάτα. Ἢ νὰ τὰ βάλετε στὸ φοῦρνο, ὅταν πιὰ τὸν ἔχετε σβύσει. Ἢ ἀκόμα καλύτερα στὸ θερμοθάλαμο τῆς ἠλεκτρικῆς κουζίνας. Ἢ σὲ ἕνα μικρὸ ταψὶ ποὺ θὰ μπῆ σὲ μπαῖν μαρί.

● Λαδιὲς στὸ πάτωμα

Δὲν εἶναι καθόλου ὄμορφο νὰ βλέπετε ἕνα παρκὲ νεμάτο λαδιές. Δυστυχῶς ὅμως εἶναι πολὺ δύσκολο ν' ἀποφύγετε αὐτοὺς τοὺς ἀντιαισθητικοὺς λεκέδες ἀπὸ τὸ πάτωμα τῆς τραπεζαρίας σας. Μεταφέροντας τὴ σαλάτα κάποιο φυλλαράκι γεμάτο λάδι θὰ πέση καὶ ἀμέσως θὰ σχηματισθῆ ἀντιαισθητικὸς λεκέδες. Γιὰ νὰ τὸν ἐξαλείψετε, ρίξτε ἀμέσως τάλκ ἢ στάχτη ἀπὸ ξύλα, βάλετε ἐπάνω ἕνα μεταξωτὸ χαρτὶ καὶ σιδερώστε αὐτὸ τὸ χαρτὶ μὲ ζεστὸ σίδερο. Ἡ ζέστη θὰ κάνη τὸ τάλκ ἢ τὴ στάχτη ν' ἀπορροφήση τὴ λαδιὰ καὶ βὲν σᾶς ὑπολείπεται παρὰ νὰ τρίψετε καλὰ τὸ μέρος αὐτὸ μὲ ἕνα μάλλινο παρκετόπανο.

● Τὰ ἠλεκτρικὰ σκεύη

Διατηρῆστε τὰ ἠλεκτρικά σας σκεύη καὶ μηχανήματα σὲ καλὴ κατάστασι. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσετε ἀποφεύγετε νὰ τὰ τοποθετῆτε κοντὰ σὲ ὑγρασία (ἕνα ἠλεκτρικὸ σίδερο π.χ. πρέπει νὰ τοποθετῆται σ' ἕνα στεγνὸ ντουλάπι). Προφυλάξτε ἀπὸ τὰ δυνατὰ χτυπήματα: ἀνεμιστῆρες, λάμπες, σίδερα, καταστρέφονται ἀμέσως μόλις πέσουν. Μὴν προσπαθῆτε ποτὲ νὰ βγάλετε ἕνα ἠλεκτρικὸ μηχάνημα ἀπὸ τὴν πρίζα τραβώντας τὸ κορδόνι. Πρέπει πάντοτε νὰ πιάνετε τὴν πρίζα μὲ τὰ δυό σας δάχτυλα προσεχτικὰ κι' ἔπειτα νὰ τὴ βγάζετε. Ὅταν ἕνα κορδόνι εἶναι κατεστραμμένο, ἀντικαταστῆστε το χωρὶς ἀναβολή. Μὴν ξεχνᾶτε ποτὲ ἕνα ἠλεκτρικὸ μηχάνημα στὴν πρίζα: τὸ σίδερο μπορεῖ νὰ προκαλέση πυρκαϊά, ἡ ἄδεια κατσαρόλα καίγεται καὶ καταστρέφεται, ἡ ἠλεκτρικὴ θερμοφόρα μπορεῖ νὰ δάβη φωτιὰ στὸ κοεβάτι κ.τ.λ.

● Ἂν τὸ παντελόνι ἔκανε γόνατα

Ἂν τὸ παντελόνι τοῦ κυρίου ἔκανε γόνατα, γυρίστε το ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, σιδερώστε το μὲ βρεμένο πανί, νὰ σβύσουν τὰ φουσκώματα. Μετὰ γυρίσετέ το ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ σιδερώστε το στὴν τσάκισι, πάλι μὲ βρεμένο πανί.

● Τὰ παλιὰ πόαγματα

Μὴν πετᾶτε ποτὲ τὰ παλιά σας βουρτσάκια τῶν δοντιῶν. Μεταχειρισθῆτε τα γιὰ νὰ καθαρίζετε τὶς κασοφίτσες σας, τὰ δαχτυλίδια σας καὶ ἄλλα κοσμήματα μὲ κολώνια. Ἐπίσης μὴν πετᾶτε ποτὲ τὰ παλιὰ πάνινα γάντια ἀλλὰ φορέστε τα ὅταν κάνετε δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. Τὰ παλιὰ πέτσινα γάντια νὰ τὰ φορᾶτε ὅταν ἀσχολῆτε μὲ τὸν κῆπο σας

● Οἱ κατσαρόλες

Γιὰ νὰ μὴ μαυρίζουν στὸ ἐσωτερικό τους οἱ κατσαρόλες σας ἀπὸ ἀλουμίνιο, πρωτοῦ τὶς μεταχειρισθῆτε βράστε μέσα γάλα

● Τὰ ἄσπρα κεριὰ

Τρίψτε μὲ καθαρὸ οἰνόπνευμα 90ο τὰ ἄσπρα κεριὰ ποὺ ἔχουν κιτρινίσει. Θὰ ξαναβροῦν εὔκολα τὴ λευκότητά τους.

● Προκτικὸ φουρὸ

Ἐὰν δὲ θέλετε ν' ἀγοράσετε φουρὸ γιὰ νὰ τὸ φορέσετε μ'ἕνα φαρδὺ σας φόρεμα, ράψτε γύρω γύρω στὸ στρίφωμα τοῦ κομπινεζὸν σας ἕνα κομμάτι σανκουλὶ 18 πόντους φάρδος καὶ αὐτὸ θὰ στέκεται πολὺ ὄμορφα.

● Ἀσπράδι καὶ μουσαμᾶς

Ἂν δὲν θέλετε νὰ κολλᾶ ὁ καινούργιος μουσαμᾶς σας, ἀλείψτε τον μὲ ἀσπράδι αὐγοῦ. Ἀφῆστε τον νὰ στεγνώση χωρὶς νὰ τὸν σκουπίσετε.

● Λεκέδες ἀπὸ μπογιὰ

Ἐὰν σὲ ἕνα ὕφασμα ὑπάρχουν σημάδια ἀπὸ μπογιές, ποὺ δὲν ἔχετε δοκιμάσει νὰ βγάλετε μὲ κανένα ἄλλο μέσον, σκεπάστε τὰ σημάδια μὲ παχὺ στρῶμα σαπουνάδας καὶ ἀφῆστε το ὅλη τὴ νύχτα νὰ ξεραθῆ. Τὸ πρωὶ τὸ ξύνετε καλὰ καὶ θὰ φύγουν σχεδὸν ἐντελῶς τὰ σημάδια. Φυσικὰ τὸ ὕφασμα πρέπει νὰ εἶναι γερό.

● Ἡ σκάρα

Ἡ σκάρα καὶ ἡ ψήστρα πρέπει νὰ καθαρίζωνται ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ κάθε χρῆσι. Ἀφαιρέστε τὸ λίπος ἐνῶ εἶναι ἀκόμα ζεστὸ τὸ σκεῦος. Σκουπίστε το καλὰ μὲ ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ βρέξτε το μὲ κάποιο ὑγρὸ καθαρισμοῦ. Ἀφῆστε το ἔτσι ὅση ὥρα θὰ τρώτε. Μετὰ πλύντε το μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ τρίφτε το μὲ ψιλὸ τρίχινο σύρμα γιὰ νὰ φύγουν τὰ λίπη.

● Λεμόνια καὶ ξύδι

Ἂν θέλετε νὰ φυλάξετε κομμένα λεμόνια, ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴν ξεραθοῦν καὶ νὰ μὴ μουχλιάσουν ἐρχόμενα σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀέρα, εἶναι νὰ τὰ τοποθετήσετε μὲ τὸ κομμένο μέρος πρὸς τὰ κάτω, σ' ἕνα πιατάκι στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε βάλει λίγο ξύδι.

Ο ΓΙΑΚΑΣ ΤΟΥ ΠΑΛΤΟΥ ΣΑΣ

Οἱ γιακάδες τοῦ παλτοῦ ἢ τοῦ σακκακιοῦ παίρνουν συχνὰ μιὰ γυαλάδα ποὺ δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστη στὴ θέα. Ἂν δὲν θέλετε νὰ πηγαίνετε διαρκῶς τὰ ρούχα σας στὸ καθαριστήριο, καθαρίζετέ τα συχνὰ μὲ πανὶ βουτηγμένο στὸ οἰνόπνευμα.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
Sarko

Παρασκευασμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιτεύξεων τῆς βιοχημείας.

Ἐφάμιλλα τῶν καλυτέρων Εὐρωπαϊκῶν.

— Ἑρμοῦ 21 - Τηλ. 20.887 —

ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟ

Τὸ οἰκοτροφεῖο του καὶ ὁ Σύνδεσμος ἀποφοίτων φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας (ΣΑΦΕ)

ΠΡΙΝ 111 ἀκριβῶς χρόνια, τὸ 1846, ἔγινε ἡ θεμελίωσις τοῦ πρώτου διδακτηρίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας—τῆς ὀργανώσεως ποὺ εἶχαν ἱδρύσει 10 χρόνια προηγουμένως, λίγο καιρὸ μετὰ τὴν Ἐπανάστασι—οἱ πιὸ ξακουστοὶ Ἀγωνισταὶ τοῦ 21: πολιτικοὶ (ὅπως ὁ Μαυροκορδάτος, ὁ Μεταξᾶς, ὁ Κουντουριώτης, ὁ Κωλέττης, ὁ Ζαΐμης, ὁ Τρικούπης), πολέμαρχοι, (ὅπως ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Νικηταρᾶς κ.ἄ.), οἱ πρῶτοι καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου (Ἰ. Ἰωάννου, Γεννάδιος, Ἀσώπιος, Βάμβας, Δούκας, Φαρμακίδης) καὶ ἐθνικοὶ εὐεργέτες (Σίνας, Τοσίτσας, Καπλάνης, Ζωσιμᾶς, Καρατζᾶς, Στούρτζας κ.ἄ.).

Τὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν ὑπῆρχαν ἑλληνικὰ σχολεῖα «θηλέων» γιὰ μέση ἐκ παιδευσι, οὔτε δημόσια, οὔτε ἰδιωτικά. Ἡ προσοχὴ τοῦ Κράτους, ποὺ μόλις πρὸς ὀλίγου εἶχε συγκροτηθῆ στρεφόταν ἀποκλειστικὰ στὸν ἄνδρα, τὸ ἀγόρι, ποὺ ἦταν ἀπαραίτητη ἀνάγκη κάτι νὰ μάθη. Ἡ νεοδημιούργητη Ἑλλὰς ἦταν πολὺ πτωχὴ ἀκόμη καὶ ὑπῆρχαν τόσες ἀνοιχτὲς πληγές, ποὺ ἦταν ἀνάγκη νὰ ἐπουλώνη τὸ Κράτος, ὥστε δὲν ὑπῆρχε εὐχέρεια νὰ ἱδρυθοῦν σχολεῖα καὶ γιὰ τὰ κορίτσια...

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ σκοπὸ ἱδρύθηκε ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία. Ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῆ ἡ μόρφωσις καὶ στὴν ἐγκαταλειμμένη Ἑλληνίδα. Ἔτσι μὲ ψυχὴ παλλόμενη ἀπὸ συγκίνησι γιὰ τὸ μεγάλο ἱδανικό, οἱ ἄξιοι ἱδρυτὲς τῆς Ἑταιρίας προχώρησαν στὴ θεμελίωσι, κατὰ τὸ 1846, τοῦ πρώτου τους διδακτηρίου στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου. Ἔπρεπε νὰ γίνη «ὡραῖον καὶ ἐπαρκές, προκαλοῦν τὴν ἐλπίδα τοῦ ὁμογενοῦς καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ ξένου». Ἐκεῖ θὰ μορφώνονταν οἱ νέες γιὰ νὰ γίνουν δασκάλισσες. ἄξιες «νὰ φέρουν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἔαρ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ διαπλάσουν χρηστὰς συζύγους καὶ μητέρας, δι' ὧν μόνον ἦτο δυνατὸν νὰ διαμορφωθῆ ἡ νέα γενεά». Χάρις εἰς τὸ ἵδρυμα αὐτὸ καὶ χάρις εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον ποὺ θὰ ὑπῆρχε στὸ πρῶτο μεγάλο σχολεῖο τῆς Ἑταιρίας θὰ ἐδημιουργῆτο «ἡ ἄμπελος ἡ καλή, ἥτις διὰ τῆς ἐπιμεμελημένης καλλιεργείας της θὰ ἀπόδιδε καλόν, ὥριμον καὶ ἄφθονον καρπὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν».

Καὶ ὅμως, οἱ ἐργασίες τοῦ κτιρίου γρήγορα διεκόπησαν καὶ τὸ ἔργο ἔμεινε πολὺν καιρὸ σταματημένο. Καὶ ἴσως νὰ μὴν τελείωνε ποτὲ ἂν δὲν βρισκόταν στὸ Βουκουρέστι ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης ὁ ὁποῖος παρωθούμενος ἀπὸ τὴ γυναίκα του Ἀναστασία δὲν ἔστελνε τεράστια κονδύλια, (3 φορές), ὁλόκληρες περιουσίες, γιὰ τὸ πρῶτο μεγάλο σχολεῖο θηλέων τῆς Ἀθήνας. Ἔτσι χάρις στὴ γενναιοδωρία τοῦ Ἀρσάκη καὶ στὴν ἀνάλωσι ὅλων τῶν ψυχικῶν καὶ τῶν σωματικῶν δυνάμεων τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ἑταιρίας τὸ μεγάλο ἰδανικὸ ἐπραγματοποιήθη πρὶν ἕνα περίπου αἰώνα.

Συνεχιστὲς τῶν παραδόσεων τῶν ἱδρυτῶν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας μπορεῖ νὰ λεχθῆ ὅτι εἶναι οἱ κυρίες ποὺ ἵδρυσαν τὸ 1933 τὸ «Σύνδεσμο τῶν Ἀποφοίτων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας» (Σ.Α.Φ.Ε.). Παλαιαὶ Ἀρσακιάδες, ἀπὸ ψυχολογικὴ ἀνάγκη νὰ διατηρήσουν τὴ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἀγαπητό τους σχολεῖο, ἀποφάσισαν τὴν ἵδρυσι τοῦ Συνδέσμου γιὰ νὰ βοηθήσουν τὶς νέες Ἀρσακειάδες στὶς σπουδές τους, γιὰ νὰ ἐνισχύσουν ἰδίως τὶς νέες δασκάλισσες, τὶς ἀφανεῖς αὐτὲς ἡρωΐδες ποὺ προσφέρουν τὴ θέρμη τῆς ἐνθουσιώδους ψυχῆς τους, τὰ νειάτα καὶ ὁλόκληρη τὴν ὕπαρξί τους, γιὰ τὴ μόρφωσι τῶν παιδιῶν μας. Τὸν ἵδρυσαν γιὰ νὰ καταβάλλουν φόρον τιμῆς κι' εὐγνωμοσύνης στὸ σχολεῖο τους ποὺ τους χάρισε τὴν Ἀρετὴ καὶ τὸ Πνεῦμα.

Μὲ τὸ μέσον τῆς ἐπαφῆς ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς Ἀρσακειάδων ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀποφοίτων (Σ.Α.Φ.Ε.) ἀποβλέπει στὴν κοινὴ προσπάθεια γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος μεγάλου ἔργου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, δηλαδὴ τὴ μόρφωσι τῆς Ἑλληνίδας γυναίκας, τὴν προστασία τῆς νεαρῆς ἡλικίας, ἰδίως τῶν πτωχῶν κοριτσιῶν καὶ γενικὰ τὴν ἐνίσχυσι τῶν ἀρχῶν τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας.

Μέσα σὲ ἕξη χρόνια ἀπὸ τὸ 1933 τὰ πρῶτα μέλη τοῦ Συνδέσμου κατώρθωσαν (τὸ 1939) χάρις σὲ ἐράνους μεταξύ τους νὰ χτίσουν στὸ Ψυχικό, μέσα στὸν περίβολο τοῦ Ἀρσακείου, τὸ «Σπίτι τῆς Ἀρσακειάδος». Ἦταν κτίριο σεμνὸ ἀλλὰ καὶ ὡραῖο. Εἶχε εὐρύχωρα δωμάτια, τραπεζαρία, λουτρά, βιβλιοθήκη. Ἐκεῖ εὕρισκαν στέγη καὶ ἄφθονο καὶ ἐκλεκτὸ φαγητὸ οἱ ἄπορες μαθήτριες καὶ ἐπίσης βιβλία καὶ ὅ,τι ἄλλο χρήσιμο γιὰ τὶς σπουδές τους χωρὶς νὰ πληρώνουν. Ἐκεῖ μέσα μάθαιναν καὶ χειροτεχνία ὅλες οἱ σπουδάζουσες Ἀρσακειάδες καὶ ἠσκοῦντο σὲ ἔργα κοινωνικῆς προνοίας.

Ἀλλὰ τὸ κτίριο μόνο γιὰ λίγο μπόρεσε νὰ ἐκπληρώση τὸν προορισμό του. Στὸν πόλεμο ἔγινε στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο. Ἑλληνικό, ἔπειτα γερμανικὸ καὶ ἑλληνικὸ πάλι. Ὅταν τὸ 1951 τὸ κτίριο παρεδόθη στὸ Σύνδεσμο ἦταν ἐντελῶς κατεστραμμένο. Ὅμως ὁ πόθος τοῦ Συνδέσμου νὰ περιθάλψη τὶς σπουδάστριες ποὺ προήρχοντο ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες καὶ ζοῦσαν ὑπὸ ἀνθυγιεινότατες συνθήκες διατρέχοντας τόσους κινδύνους, ἦταν μεγάλος. Μὲ ὑπερανθρώπους κόπους καὶ θυσίες, ἔγινε δυνατὸν νὰ ἐπισκευασθῆ τὸ κτίριο νὰ ἐφοδιασθῆ μὲ τὰ πιὸ ἀπαραίτητα ἔπιπλα καὶ σκεύη καὶ νὰ ἀνοιχθῆ καὶ πάλι στὶς πρῶτες οἰκοτρόφους.

Ἡ ρήμη τοῦ οἰκοτροφείου διέτρεξε τὴν Ἑλλάδα. Ἔφθαναν ἄθρόες οἱ αἰτήσεις. Ἦταν ἀνάγκη τὸ κτίριο νὰ μεγαλώση. Ὁ πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας κ. Πουλίτσας βοήθησε τότε τὸν Σ.Α.Φ.Ε. καὶ παρεχώρησε ἕνα διαμέρισμα ἀνάμεσα στὰ δικαστήρια καὶ τὸ παλαιὸ ἵδρυμα Μαθητικῆς Προνοίας. Τὸ νέο κτίριο ἐξωπλίσθη μὲ ὅ,τι χρειαζόταν καὶ μπῆκε καὶ αὐτὸ σὲ λειτουργία. Τώρα τὰ κτίρια ἔχουν ἐπισκευασθῆ καὶ ἀξιοποιηθῆ τελείως γιὰ νὰ ἐκπληρώσουν τὸν προορισμό τους.

Σήμερα στεγάζονται 63 οἰκότροφοι Ἀρσακειάδες. Ἐκεῖ μέσα λειτουργεῖ τὸ σχολικὸ πρατήριο καὶ ἐκεῖ φιλοξενοῦνται τὰ καλοκαίρια σπουδάστριες ἀπὸ διάφορα μέρη, Κύπριες, Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι ἢ Ἀρσακειάδες ἀπὸ τὴν ἐπαρχία.

Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο (τὸ ἀποτελοῦν ἡ πρόεδρος κ. Σοφία Σαββίδου, ἡ γραμματεὺς κ. Μαρία Παπαδοπούλου, αἱ ἀντιπρόεδροι κ. Ν. Πέρδικα καὶ κ. Φανὴ Νικολοπούλου, ἡ ταμίας κ. Χαρίκλεια Κανάρη καὶ αἱ σύμβουλοι κυρίες Χαρὰ Συκουτρῆ, Δώρα Λαλεχοῦ, Καίτη Τζέμη, Λέλα Σταθοπούλου, Ὄρσα Δελαγραμμάτικα, Νίνα Παπανικολάου, Ἶρις Ἀργύρη, Φωφὼ Λογοθέτη, Ἄννα Στεργιοπούλου, Νίκη Παπαχρυσάνθου, Ἄπα Λυρατζάκη, Ἑλένη Σουγιουτζόγλου, Κάκια Σαράντη καὶ Τούλα Βαϊκούση). Τὸ διοικητικὸν λοιπὸν αὐτὸ συμβούλιο γιὰ τὴν ἐξεύρεσι τῶν ἀπαιτουμένων πόρων πρὸς συνέχισι τοῦ ἔργου ὀργανώνει μιὰ σειρὰ συγκεντρώσεων τῶν παλαιῶν Ἀρσακειάδων, ὅπως καὶ κάθε Ἑλληνίδας καὶ Ἕλληνα ποὺ ἐκτιμοῦν τὸ ἐκτεθὲν ἔργο. Ἔτσι σήμερα (11 Δεκεμβρίου) δίδεται στὸ ξενοδοχεῖο «Κίνγκ Τζῶρτζ» τσάϊ, ὅπου θὰ γίνη καὶ ἐπίδειξι μοντέλων τοῦ οἴκου Εὐαγγελίδη—Κουρτίδη. Τὴν Πρωτοχρονιὰ πάλι στὸ «Κίνγκ Τζῶρτζ» θὰ γίνη τὸ κόψιμο τῆς πίτας. Ἀργότερα θὰ δοθῆ κινηματογραφικὴ παράστασι καὶ θὰ διοργανωθοῦν ἐκδρομαὶ πρὸς διάφορα ἐνδιαφέροντα μέρη. Τὰ ἔσοδα τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν, ὅπως καὶ οἱ πόροι τοῦ σχολικοῦ πρατηρίου εἶναι τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα λειτουργεῖ τὸ οἰκοτροφεῖο.

Ἂς μὴ ξεχνοῦν οἱ Ἑλληνίδες τὸ ἔργο τοῦ οἰκοτροφείου τοῦ Ἀρσακείου. Ἀπὸ αὐτοὶ θὰ βγῆ ἡ δασκάλα ποὺ θὰ πάη στὸ μακρυνὸ χωριὸ γιὰ νὰ μορφώση πνευματικὰ τὶς ἄλλες ἐγκαταλελειμμένες Ἑλληνοπούλες. Ἀπὸ αὐτοὺ βγαίνουν σύζυγοι ἀφωσιωμένες, νοικοκυρές, καλλιτέχνιδες, ἐπιστήμονες ἀδελφὲς τοῦ ἐλέους καὶ τοῦ πόνου μητέρες, Ἑλληνίδες...

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ : Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀσκληπιοῦ 107, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστάμενος τυπογραφείου, ὁδὸς Πέτρας ἀρ. 29.

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΥΠΝΟΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ ΓΛΥΚΑ

1 Πυτζάμα μὲ κούμπωμα ἀν φόρμ, λάστιχο στὴ μέση καὶ δυὸ τσεπάκια ψηλά.
2 Πυτζάμα - φόρμα ποὺ κουμπώνει ὡς τὸ λαιμὸ μπροστά. Ἡ πλάτη ἀνοικτή, κουμπώνει στὴ μέση.
3 Νυκτικὸ κουμπωτὸ μὲ μιὰ φάσα ἐμπρός, λάστιχο στὴ μέση καὶ κεντηματάκι ἀπλικέ.
4 Πυτζάμα ἀπὸ ζέρσεϋ βαμβακερὸ μὲ λάστιχα στὸ λαιμό, μανίκια, μέση καὶ παντελόνι.
5 Νυκτικὸ ἀπὸ φανελλίτσα ἐμπριμὲ μ' ἕναν ὡμίτη γαρνιρισμένο μὲ μικρὸ βολσνάκι.
6 Νυκτικὸ πολὺ μακρὺ ποὺ κλείνει κάτω μὲ φαρδειὲς ρεγκλὰν μασχάλες.
7 Νυκτικὸ μὲ μεγάλο τετράγωνο ὡμίτη γαρνιρισμένο.
8 Νυκτικὸ μὲ ὡμίτη στρογγυλὸ καὶ φάσα μὲ γλωσσίτσες.
9 Πυτζάμα μὲ ριχτὴ ζακέτα.
10 Πυτζάμα μὲ ζακέτα ριχτὴ γαρνιρισμένη στὸν ὡμίτη κλπ.
11 Νυκτικὸ γαρνιρισμένο μὲ ψιλὰ νερβοῦρ σὲ σχῆμα τετράγωνο ποὺ ἀνοίγουν σὲ σούρα.

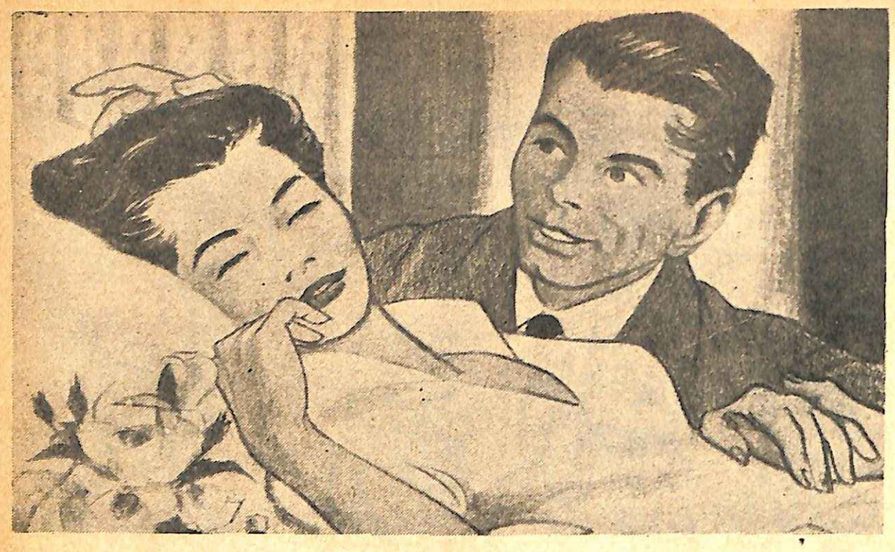

■ Γονατισμένος πλάϊ στὸ κρεβάτι της ὁ Πῶλ ψιθύριζε: — «Μὲ συγχωρῆς ;»

Γαλλικὸ διήγημα

Η ΟΜΕΛΕΤΑ

τῆς Ροζὶτ Ροζὲ

Τί ΕΙΝΑΙ αὐτό; ἔκανε ὁ Πῶλ κυττάζοντας μ' ἕνα καχύποπτο ὕφος ἐκεῖνο ποὺ τοῦ σερβίριζε ἡ Ντενίζ.

— Δὲν βλέπεις; 'Ομελέτα, ἐπάντησε ἡ Ντενὶζ μὲ τόνο ἀγανακτήσεως.

— 'Ομελέτα; Αὐτό; "Εχεις φαντασία, βλέπω! Γιατί δὲν ἀνοιγες ἁπλῶς μιὰ κονσέρβα; 'Οπως χθές, ὅπως προχθές... ὅπως...

— Μὴ μὲ σκοτίζης! τὸν διέκοψε ἡ Ντενὶζ κοκκινίζοντας ὡς τ' αὐτιά. "Οταν σκέπτωμαι τὸν κόπο ποὺ κάνω γιὰ νὰ σοῦ ἑτοιμάσω ἕνα φαγητό.

— "Ενα φαγητό! Τὸ λὲς αὐτὸ φαγητό! Καϋμένη μου Ντενίζ, ἡ μαγειρική σου εἶναι ἄθλια...

— Μὴ μὲ λὲς «καϋμένη μου Ντενίζ». Μοῦ φαίνεται πὼς ἀκούει τὴ μητέρα σου...

— Εἶχε πολὺ δίκιο!

— Σὲ παραχάϊδεψε, σὲ χάλασε... "Ενας ἄντρας πρέπει νὰ ἔχη μάθει νὰ τὰ τρώη ὅλα...

— Ναί... μὰ ὄχι αὐτὸ ποὺ δὲν τρώγεται!

— Ποὺ δὲν τρώγεται; Τόλμησε νὰ πῆς ὅτι τὸ ψητό μου δὲν εἶναι...

— Καμένο!

— Τὰ μπιφτέκια μου...

— Ξύλα...

— Εἶσαι συχαμερός.

— "Οταν δὲν ξέρη μιὰ κοπέλλα νὰ βράση οὔτε ἕνα αὐγό δὲν παντρεύεται!

— Πὲς κιόλας ὅτι σὲ παντρεύτηκα μὲ τὸ ζόρι!

— Καὶ πεθαίνω καὶ τῆς πείνας! Οὔφ! Βαρέθηκα πάω στὸ ἑστιατόριο.

Η ΚΥΡΙΑ Μαρνιὲ διάβαζε τὴν ἐφημερίδα της ὅταν χτύπησε τὸ τηλέφωνο. 'Ο ἄντρας της ψισκοκοιμόταν στὴν πολυθρόνα του, πλάϊ στὸ ραδιόφωνο. Ἀπηύδησε μὰ ἤδη ἡ γυναίκα του εἶχε ξεκρεμάσει τὸ ἀκουστικό.

— Πῶς; Τί λές;

'Η φωνὴ τῆς κόρης της διακοπτόταν ἀπὸ λυγμούς, στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γραμμῆς.

— Λέω ὅτι ἔρχομαι ἀπόψε. Γυρίζω στὸ σπίτι. 'Εγκαταλείπω τὸν Πῶλ. Δὲν μπορῶ πιά!

"Αν καὶ κατάπληκτη, ἡ κυρία Μαρνιὲ κράτησε τὴν ψυχραιμία της.

— 'Ησύχασε! Τί συμβαίνει;

— Εἶναι ἕνας πρόστυχος! Δὲν μπορῶ πιὰ νὰ τὸν ὑποφέρω. Πρέπει νὰ γυρίσω στὸ σπίτι ἀμέσως.

— Ψυχραιμία! Ψυχραιμία! "Ομι ἀμυαλιές! 'Εξηγήσου ψύχραιμα.

— Λέει ὅτι ὅταν δὲν ξέρουν νὰ φτιάξουν μιὰ ὀμελέτα, δὲν παντρεύονται. Καὶ ἕνα σωρὸ τέτοια πράγματα... Κοντεύει νὰ μοῦ πῆ ὅτι τοῦ φορτώθηκα καὶ μὲ παντρεύτηκε μὲ τὸ ζόρι.

'Η κυρία Μαρνιὲ χαμογέλασε ἄθελά της.

—"Ακου, Ντενίζ! Θὰ τὸ πῶ στὸν πατέρα σου καὶ θἀρθῶ ἐγὼ νὰ σὲ δῶ. Μὴν κουνηθῆς ἀπὸ τὸ σπίτι σου. Μὴ κάνης ἀνοησίες. Αὔριο στὶς πέντε θὰ εἶμαι αὐτοῦ, Ντενίζ. "Ελα νὰ μὲ πάρης ἀπὸ τὸ τραῖνο, δὲν ξέρω ἀκόμη καλὰ τὸ δρόμο ὡς τὸ σπίτι σας.

Καὶ χωρὶς ν' ἀφήση στὴν κόρη της τὸν καιρὸ ν' ἀπαντήση, ἡ κ. Μαρνιὲ ξανακρέμασε τὸ ἀκουστικό.

'Ο κ. Μαρνιὲ εἶχε πεταχτῆ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του. Εἶχε ἀκούσει τὴ συνομιλία.

— Τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία! "Αφησέ την λοιπὸν νὰ γυρίση σπίτι της, τὴ μικρή, ἂν εἶναι δυστυχισμένη μὲ τὸν ἄντρα της. 'Ακοῦς νὰ μοῦ κακομεταχειρίζεται τὴ μικρή μου Ντενίζ...

— Μὴ παραφέρεσαι κι' ἐσὺ τώρα. Δὲ θυμᾶσαι τοὺς πρώτους μας καυγάδες καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποὺ ἤθελα νὰ φτιάξω τὶς βαλίτσες μου; Ποῦ θὰ φτάναμε, ἂν σὲ κάθε καμένο ψητό, κάθε νεαρὴ σύζυγος ἐγκατέλειπε τὴ συζυγική της ἑστία... Μὴ συγχίζεσαι λοιπόν.

Καὶ ἡ κυρία Μαρνιὲ ξαναβαλε τὸ ραδιόφωνο, ξαναπῆρε τὸ πλέξιμό της καὶ πλέκοντας σκέφτηκε τὸν καλύτερο τρόπο γιὰ νὰ ἐκτελέση τὸ σχέδιό της.

Η ΝΤΕΝΙΖ περίμενε τὴ μητέρα της στὸ σταθμό, μὲ πρόσωπο ὠχρὸ καὶ μάτια πρησμένα.

— Πῶς ἔγινες ἔτσι, κόρη μου! Καταλαβαίνω ὅτι, μὲ τὰ μοῦτρα αὐτά, ἔχει δίκηο ὁ γαμπρός μου νὰ προτιμάη τὸ ἑστιατόριο ἀπὸ τὸ τέτ-α-τέτ σας!

— Μὴν ἀστειεύεσαι, μαμά. "Εχω τρεῖς νύχτες νὰ κοιμηθῶ. 'Ο Πῶλ δὲν γυρίζει πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα καὶ κοιμᾶται στὸ ντιβάνι τοῦ σαλονιοῦ.

«Κακό!» σκέφτηκε ἡ κυρία Μαρνιέ, ἀλλὰ εἶπε :

— "Α! μπά; μ' ἕνα ὕφος ὑποπιστίας. Καὶ πιστεύεις ὅτι μὲ τὸ νὰ κλαῖς ὅλη νύχτα θὰ διορθωθοῦν τὰ πράματα; "Ελα, πᾶμε γρήγορα σπίτι.

— Μπορεῖς νὰ κοιμηθῆς μαζί μου, εἶπε ἡ Ντενίζ. 'Η κρεβατοκάμαρα εἶναι πιὸ ἄνετη ἀπὸ τὸ καμαράκι.

— "Οχι, ὄχι, εἶπε ἡ κ. Μαρνιέ (Αὐτὸ ἔλειπε!) "Εχω συνηθίσει τὸ καμαράκι καὶ εἶμαι πολὺ καλὰ σ' αὐτό. Δὲν πρέπει ν' ἀλλάξης κυρίως τὶς συνήθειές σου. Πήγαινε τώρα νὰ φρεσκάρης, νὰ πλύνης τὰ μάτια σου, χτενίσου, πουδραρίσου, βάλε κοκκινάδι. Νὰ ἔχης τοὐλάχιστον ὄψι παρουσιασιμη.

— Γιὰ ποιόν; ἔκανε ἡ Ντενὶζ θλιμμένα.

— Γιὰ ποιόν; "Ε, λοιπόν, γιὰ μένα! Δὲ λογαριάζομαι ἐγώ;

ΗΤΑΝ πολὺ ἀργά, πράγματι, ὅταν τὸ κλειδὶ τοῦ Πῶλ γύρισε μέσα στὴν κλειδαριά. 'Η Ντενὶζ καὶ ἡ μητέρα της κάθονταν στὸ λίβινγκ-ρούμ. 'Η κυρία Μαρνιὲ ἔπλεκε, ὅπως συνήθως, καὶ ἡ Ντενὶζ ξεφύλλιζε νευρικὰ ἕνα περιοδικό. 'Επανειλημμένως εἶχε κυττάξει τὸ ρολόϊ καὶ εἶχε πῆ νὰ πάη νὰ πλαγιάση, μὰ ἡ κυρία Μαρνιὲ ἐπέμενε στὸ σχέδιό της. Δέκα. Δέκα καὶ μισή. "Εντεκα. "Εντεκα καὶ μισή... 'Η κ. Μαρνιὲ εὕρισκε διαρκῶς καινούργια θέματα ὁμιλίας καὶ ἔκουβε τὴν ἀνησυχία της κάτω ἀπὸ ἕνα ὕφος γελαστό.

'Η Ντενὶζ ἀναπήδησε ὅταν μπῆκε ὁ ἄνδρας της· ἀλλὰ ἡ μητέρα της τὸν ὑποδέχτηκε μ' ἐγκαρδιότητα :

— "Α! καλῶς τον! "Ερχεσαι στὴν ὥρα! Σοῦ πλέκω ἕνα πουλόβερ γιὰ τὰ γενέθλιά σου, ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιη γιὰ τὰ μέτρα. Μοῦ ἐπιτρέπεις;

Καὶ ὁ Πῶλ, ποὺ τὰ ἔνασε μ' αὐτὴ τὴν ὑποδοχή, στάθηκε ὑπάκουα νὰ τοῦ πάρη τὰ μέτρα ἡ πεθερά του.

— "Ω! Τί ἀργὰ ποὺ εἶναι! ἔκανε τότε ἡ κ. Μαρνιέ, σὰν νὰ τὸ εἶχε προσέξει μόλις ἐκείνη τὴ στιγμή. Σᾶς ἀφίνω, παιδιά μου, εἶμαι πολὺ κουρασμένη.

ΣΤΟ μεσημεριανὸ φαγητό, ὁ Πῶλ, ἀναποφάσιστος γιὰ τὴ στάσι ποὺ θὰ κρατοῦσε, δὲν τόλμησε ὡστόσο νὰ λείψη καὶ γύρισε σπίτι του. 'Η κ. Μαρνιὲ τὸ περίμενε αὐτό. "Ολο τὸ πρωϊνὸ εἶχε χρησιμοποιηθῆ στὴ μαγειρική. Πολλὰ φαγητὰ δοκιμάστηκαν, χάλασαν καὶ πετάχτηκαν, μὰ ἔπρεπε ἡ Ντενὶζ νὰ ἐξασκηθῆ καὶ νὰ μάθη νὰ τὰ κατασφέρνη μόνη της.

— "Επρεπε νὰ σὲ ἔβαζα νὰ μαγειρεύης συχνότερα, ἀναστέναζε ἡ κ. Μαρνιέ, βλέποντας τὴν ἀδεξιότητα τῆς κόρης της. 'Εγώ, ἔμαθα μόνη μου, βλέποντας τὴ μητέρα μου καὶ δὲν πῆρα μαθήματα. 'Η ἀλήθεια εἶναι πὼς δὲν εἴχαμε τὸ κεφάλι μας φουσκωμένο μὲ ἄλλα πράματα. 'Ετοιμάζεις τὸ φαγητὸ σὰ νὰ γράφης γράμμα... Τέλος πάντων, μὲ λίγη ὑπομονὴ καὶ καλὴ θέλησι...

"Οταν ἔφτασε ὁ Πῶλ, ὅλα ἦταν ἕτοιμα. Τὸ τραπέζι εἶχε στρωθῆ, τὸ διαμέρισμα εἶχε μιὰ ἐξάρτισι μυρωδιά. 'Ο νέος θέλησε νὰ πῆ εἰρωνικά : «"Ωστε σήμερα θὰ φᾶμε;» μὰ κρατήθηκε, ὑποθέτοντας ὅτι εἶχε ἑτοιμάσει τὸ φαγητὸ ἡ πεθερά του. "Ομως δὲν ἦταν ἔτσι. Εἶχε δώσει τὴν κατεύθυνσι τὸ βέβαια ἐκείνη, ἀλλὰ ὅλα τὰ εἶχε μαγειρέψει ἡ Ντενίζ. "Ενα μενοῦ ἁπλό: ψητὸ τῆς κατσαρόλας, πατάτες, ἀρακᾶ σωτέ, σαλάτα.

— Αὐτὸ τὸ κρέας ἤθελε ἀκόμη λίγο βράσιμο, εἶπε ἡ κυρία Μαρνιὲ κόβοντας τὸ δικό της. Καὶ εἶναι καὶ ἀνάλατο. "Οσο γιὰ τὸν ἀρακᾶ εἶναι ἀκόμη σκληρός... Ντενίζ, εἰλικρινὰ ἡ μαγειρική σου... "Αν παρουσίαζα στὸν πατερα σου ἕνα τέτοιο φαγητό, δὲν θὰ εὐχαριστιόταν...

'Η Ντενίζ, κατάπληκτη, κυττοῦσε τὴ μητέρα της χωρὶς νὰ καταλαβαίνη. 'Αλλὰ ἀντίθετα ἀπὸ ὅ,τι περίμενε, ὁ Πῶλ διαμαρτυρήθηκε :

— "Ω! μαμά, ἡ Ντενὶζ δὲν ἔχει τὴν πεῖρα σας! Τὸ ψητὸ τὸ βρίσκω πολὺ καλό... ναί... ἐξαίρετο.

— Εἶσαι πολὺ ἐπιεικής, Πῶλ. Τόσο τὸ καλύτερο. "Οχι, τὸ κρέας δὲν ἔχει διόλου ψηθῆ καλά.

— Μά... μαμά, εἶπε ἡ Ντενίζ, ποὺ κοκκίνιζε ἤδη.

— Δὲν πιστεύω νὰ βάλης τὰ κλάματα, τώρα, εἶπε εἰρωνικὰ ἡ μητέρα της βλέποντάς τη νὰ ρουφᾶη τὴ μύτη της.

'Αλλὰ ὁ Πῶλ, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἔσπευσε νὰ τὴ βοηθήση:

— 'Η Ντενὶζ εἶναι λίγο ἐκνευρισμένη, μαμά. Αὐτὸ εἶναι εὐνόητο. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ κουράστηκε πολύ.

— Τὴν καϋμενούλα... τὴν καϋμενούλα... Δὲν εἶναι καλὸ νὰ εἶσαι τόσο εὐαίσθητη! "Αν ὁ πατέρας σου...

— 'Ο σύζυγός σας, δὲν εἶμαι ἐγώ, διέκοψε ἐνωχλημένος ὁ Πῶλ. Δῶστε μου ἐμένα τὸ κρέας σας, ἂν δὲν τὸ θέλετε! Τὸ βρίσκω ὑπέροχο!

'Η κ. Μαρνιὲ τοῦ ἔδωσε τὸ κρέας, πῆρε τὸ τυρί, τὰ φροῦτα καὶ ὕστερα, ἐπιδεικτικά, ἑτοίμασε ἕνα φλυτζάνι καφὲ μὲ γόλα.

'Η Ντενὶζ καὶ ὁ Πῶλ ἀνταλλάξανε ἕνα βλέμμα ἀγανακτήσεως καὶ ἡ κ. Μαρνιὲ γελοῦσε ὑπὸ μέσα της.

— ΔΕΝ σὲ καταλαβαίνω, μαμά, τῆς εἶπε ἡ κόρη της τὸ ἀπόγευμα. Γιατί προσπαθεῖς νὰ μὲ γελοιοποιήσης μπροστὰ στὸν Πῶλ; "Ηρθες νὰ μὲ βοηθήσης ἢ ὄχι;

— 'Επέτυχα, ναί ἢ ὄχι; ἀπάντησε ἡ κυρία Μαρνιέ. 'Ο Πῶλ δὲν πῆρε τὸ μέρος σου;

— Ναί... μά... στὸ γραφεῖο του, ὅταν θὰ τὸ σκεφτῆ, θὰ πῆ ὅτι, ἀφοῦ τὸ διαπιστώνει καὶ ἡ μητέρα μου, δὲν εἶμαι ἱκανὴ γιὰ τίποτε.

— Δὲν καταλαβαίνεις τίποτα, κόρη μου. "Αφησέ με νὰ κάνω ἐκεῖνο ποὺ ξέρω καὶ μὴ φοβᾶσαι τίποτα. Γιὰ βραδυνὸ φαγητό, θὰ ἐτοιμάσουμε μιὰ ὀμελέτα... Δὲν σοῦ λέω, παρὰ τοῦτο: 'Ο Πῶλ θὰ γλείφη τὰ δάχτυλά του.

'Ανάλαφρη καὶ ἀφράτη ὅσο πρέπει, γαρνιρισμένη μὲ λεπτὰ χορταρικά, ἡ ὀμελέτα φιγουράριζε μέσα στὴν πιατέλα, στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ.

— "Α! ἀπόψε, πιστεύω πὼς θὰ φάω εὐχαρίστως, εἶπε ἡ κ. Μαρνιέ, ἐνῶ ὁ Πῶλ ξεδίπλωνε τὴν πετσέτα του μ' ἕναν ἀναστεναγμὸ ἱκανοποιήσεως.

— Μοῦ τσέγουν τὰ σάλια, εἶπε, λίγο ἔκπληκτος πάντως ποὺ χρειάστηκαν τόσα αὐνὰ γι' αὐτὸ τὸ φαγητό, γιατὶ ἡ πεθερά του εἶνε ἕνα ἐκνάσει νὰ ἐξαφανίση τὰ τσόφλια ὅλων τῶν αὐγῶν ποὺ εἶνε χρησιμοποιήσει ἡ Ντενὶζ ὥσπου νὰ τῆς πετύχη ἡ ὀμελέτα.

'Αλλὰ ἡ Ντενίζ, μόλις κάθησε, ἐξανασηκώθηκε σχεδὸν ἀμέσως :

— Φᾶτε χωρὶς ἐμένα, εἶπε βγαίνοντας νοήγορα ἀπὸ τὴν κουζίνα. Ζαλίζομαι...

— Τί λέει, ἔκανε ὁ Πῶλ ἀνήσυχος. Μαμά, τί συμβαίνει;

Καὶ πετώντας τὴν πετσέτα του, σηκώθηκε κι' αὐτός.

— Μαμά, ἐλᾶτε νοήγορα, φώναξε. 'Η Ντενὶζ δὲν εἶναι καλά.

'Η νέα γυναίκα, πράγματι, γλύστρησε στὸ διάδρομο, ἀλλὰ ὁ Πῶλ τὴν πρόλαβε καὶ δὲν τὴν ἄφησε νὰ πέση.

— Ξάπλωσέ την στὸ ντιβάνι, εἶπε ἡ κ. Μαρνιὲ χωρὶς νὰ χάση τὴν ψυχραιμία της. Δὲν εἶναι τίποτα!

— Τίποτα τὸ λέτε σεῖς, διαμαρτυρήθηκε ὁ Πῶλ. 'Αφοῦ λιποθυμήσε!

Μὰ ἡ Ντενὶζ ξανάνοιξε τὰ μάτια.

— Εἶμαι καλύτερα, εἶπε μὲ φωνὴ ἀδύνατη. Θὰ ἤθελα νὰ πιῶ κάτι...

"Ηδη ἡ μητέρα της ξαναγύριζε ἀπὸ τὴν κουζίνα μ' ἕνα ποτήρι νερό, ὅπου εἶχε στάξει μερικὲς σταγόνες μέντα.

— Νά, πιὲς αὐτὸ καὶ πήγαινε νὰ πλαγιάσης. Αὐτὸ εἶναι τὸ φρονιμώτερο.

— Νὰ σὲ βοηθήσω, Ντενίζ; ρώτησε ὁ Πῶλ, ἐνῶ ἡ γυναίκα του, ἀκόμη λίγο ὠχρή, διευθυνόταν στὴν κρεβατοκάμαρα.

— "Οχι, εὐχαριστῶ. Εἶμαι καλά, τώρα! Δὲν ξέρω τί μ' ἔπιασε!

'Ο Πῶλ ξαναγύρισε στὴν κουζίνα. 'Η πεθερά του εἶχε ξανακαθήσει στὸ τραπέζι καὶ ξεδίπλωνε τὴν πετσέτα της. Τοῦ ἦρθε νὰ τῆς φωνάξη:

«Δὲν ἔχετε λοιπὸν καρδιά ; 'Η κόρη σας εἶναι ἄρρωστη... σοβαρὰ ἴσως... καὶ αὐτὸ δὲν σᾶς κόβει οὔτε τὴν ὄρεξι».

Μὰ ἀρκέστηκε νὰ πῆ:

— Δὲν πιστεύετε, μαμά...

— "Ελα, ἔλα, τὸν διέκοψε ἐκείνη. 'Από τὸ φεγγάρι ἔπεσες; Εἶναι τρεῖς μῆνες ποὺ εἴσαστε παντρεμένοι, δὲν εἶν' ἔτσι; Αὐτὰ εἶναι πράματα ποὺ συμβαίνουν. Καὶ μάλιστα, πρόσθεσε μ' ἕνα χαμόγελο, καὶ στὰ καλύτερα ἀνδρόγυνα!

— Πῶς, ἔκανε ὁ Πῶλ, θαμπωμένος, Νομίζετε, πιστεύετε ...ὑποθέτετε...

— Δὲν πιστεύω νὰ κλίνης ὅλα τὰ ρήματα. Βεβαίως, εἶναι φανερό! Καὶ πρέπει νὰ σπεύσω νὰ τελειώσω τὸ πουλόβερ σου, ἂν θέλω ν' ἀρχίσω τὰ μωρουδιακά...

'Ο Πῶλ δὲν ἄκουγε πιά. Μ' ἕνα πήδημα εἶχε τρέξει μέσα στὴν κρεβατοκάμαρα. Γονατιστὸς κοντὰ στὸ κρεβάτι τῆς Ντενίζ, τὴ γέμιζε φιλιά, τῆς χάϊδευε τὰ μαλλιά:

— 'Η μαμὰ λέει ὅτι ἴσως... τέλος... αὐτὸ εἶναι, δὲν εἶν' ἔτσι, ἀγαπημένη μου; Κι' ἐγὼ ἤμουν τόσο κακὸς αὐτὲς τὶς μέρες! Ντενίζ, μὲ συγχωρῆς, πές μου;

Καὶ μέσα στὴν κουζίνα, ἡ κ. Μαρνιὲ ἔκανε ἐπίθεσι στὴν ὀμελέτα ποὺ, στὸ μεταξύ, εἶχε κατακαθήσει αἰσθητῶς καὶ εἶχε γίνει ἕνα τόσο δὰ πραματάκι.

✪

Η ΚΑΡΜΕΝ

Κάποτε ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς εὐθυμογράφος Μάρκ Τουαὶν δέχθηκε ἀπὸ μιὰ πλούσια κυρία μιὰ πρόσκλησί της γιὰ νὰ τὴν συντροφέψη στὸ θεωρεῖο της, στὴν Ὄπερα τῆς Μετροπόλιταν. Σὲ ὅλη τὴ διάρκεια ὅμως τῆς παραστάσεως ἡ κυρία φλυαροῦσε καὶ ὁ Τουαὶν δὲ μποροῦσε νὰ παρακολουθήση τὸ ἔργο.

Ὅταν τελείωσε ἡ παράστασι, ἡ ὁμιλητικὴ κυρία εὐχαρίστησε τὸν καλεσμένο της γιὰ τὴ συντροφιά του καὶ προτείνε στὸν Τουαὶν νὰ ξανάρθη στὸ θεωρεῖο της τὴν ἑπόμενη ἑβδομάδα.

—Θὰ παίζεται ἡ «Κάρμεν», κύριε Τουαίν τὸν πληροφόρησε.

— Θὰ γοητευθῶ, κυρία, τῆς ἀποκρίθηκε δεικτικὰ ὁ Ἀμερικανὸς εὐθυμογράφος. Ξέρετε, στὴν «Κάρμεν» ποτὲ δὲν...σᾶς ἔχω ἀκούσει!

Τὸ Ἐλιξήριον τῶν μαλλιῶν!

Τὸ νέο Χρωμο - Σαμπουὰν

Palette «παλέτ»

σᾶς δίδει νεανικὰ μαλλιὰ χωρὶς ἄσπρες τρίχες!

Μακιγιάρει καὶ λούζει ταυτόχρονα τὰ μαλλιά.

Δίδει τὸ φυσικό τους χρῶμα ἢ μιὰ μοντέρνα ἀπόχρωση τῆς ἐκλογῆς σας.

Τὸ κατσπληκτικὸ ΧΡΩΜΟ-ΣΑΜΠΟΥΑΝ Palette

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ CHEMISCHE FABRIK HANS SCHWARZKOPF HAMBURG

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ : ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 25739

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Zinnia

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΙΑΤΡΟΥ - ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 62-0[illegible]

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΑΡΥΘΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ "ΖΙΝΝΙΑ" ΠΡΟΣ ΔΩΡΕΑΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΗΣ

Διπλωματοῦχος Αἰσθητικὸς τῆς ΖΙΝΝΙΑ θὰ δέχεται εὐχαρίστως πρὸς ἐξέτασιν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, θὰ δίδει χρήσιμες συμβουλὲς γιὰ τὴν ὀμορφιά σας καὶ θὰ προσφέρει δείγματα τῶν ἐκλεκτῶν καλλυντικῶν ΖΙΝΝΙΑ.

ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΑΡ. ΑΝΘΟΜΕΔΙΔΗ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 54

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ — "ΜΙΝΙΟΝ" ΠΑΤΗΣΙΩΝ 13

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΛ. ΡΟΥΣΣΟΥ ΟΔΟΣ ΔΙΟΔΟΥ 97

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ — Δ. ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 5

Ἡ Αἰσθητικὸς τῆς ΖΙΝΝΙΑ θὰ δέχεται εἰς τὰς ὡς ἄνω διευθύνσεις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας, ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ.

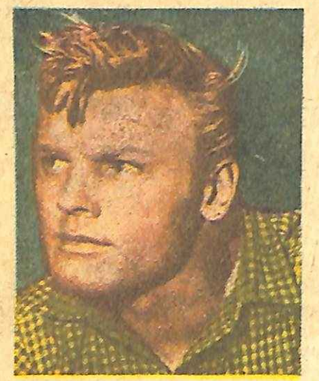

ΕΝΑΣ ΓΟΗΣ ΠΟΥ «ΞΕΚΙΝΗΣΕ» ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΚ ΧΑΝΤΣΟΝ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΙΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΑΚΡΑΔΑΝΤΑ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΥΨΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΚΙ' ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΠΟΥ ΕΦΘΑΣΑΝ ΚΙ' ΕΚΕΙΝΟΙ, —ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΔΕΙΞΗ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΣΗ ΡΟΛΟΥΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ ΣΕ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΤΑΜΠ ΧΑΝΤΕΡ

ΟΤΑΝ τὸ στούντιο ἔβαλε σ' ἀργία τὸν Τάμπ Χάντερ τώρα τελευταία, γιατὶ ἀρνήθηκε νὰ παίξη ἕνα ρόλο σὲ κάποια ταινία, ὅλο τὸ Χόλλυγουντ ἔμεινε κατάπληκτο. Ὄχι-γιατὶ ἦταν ἕνα πρᾶγμα ἀσυνήθιστο, ἀλλὰ γιατὶ κανεὶς δὲν περίμενε ἀπὸ τὸν Τάμπ Χάντερ τέτοια ἐνέργεια. Ἔχει τόσο πολὺ συνηθίσει ὅλους μὲ τὸ γλυκὸ καὶ ἥσυχο χαρακτήρα του, ὥστε τὸν θεωροῦσαν τοῦ χεριοῦ τους. Πάντα στὴν ὥρα του στὸ στούντιο, μελετημένος κι' ἕτοιμος. Ποτὲ δὲν ἔχει γίνει ἀφορμὴ γιὰ καθυστέρησι γυρίσματος. Πάντα πρόθυμος γιὰ ὁποιαδήποτε ἐπανάληψι καὶ ἀλλαγή. Μὲ τοὺς διαφημιστὰς ἐξυπηρετικός, στοὺς δημοσιογράφους πρόθυμος. Ἔχει κάνει τὶς περισσότερες περιοδείες καὶ προσωπικὲς ἐμφανίσεις ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἄλλον καὶ πῆρε τὶς πιὸ ἐξωφρενικὲς στάσεις γιὰ νὰ εὐχαριστήση τοὺς φωτογράφους. Μὲ λίγα λόγια, ὅποιος τὸν ἔχει γνωρίσει κι' ἔχει συνεργασθῆ μαζί του, ἔχει μείνει κατενθουσιασμένος.

Μ' αὐτὴ τὴ φήμη, μόλις ἄκουσαν τὴν ἄρνησί του, ρωτοῦσαν περίεργα:

— Τί ἔπαθε, λοιπόν, ὁ Τάμπ Χάντερ; Τί θέλει νὰ δείξη; Καὶ γιατὶ τὸ κάνει αὐτὸ τώρα;

Ἡ ἐπανάστασι, ὅμως, αὐτὴ δὲν ἦταν τόσο ξαφνικὴ οὔτε ἀπρόσμενη στοὺς λίγους φίλους ποὺ ἔχουν τὴν ἐμπιστοσύνη του. Ἀπὸ καιρὸ ἦταν δυσαρεστημένος, ἀλλὰ περίμενε κι' ἔκανε ὑπομονή.

Μπορεῖ νὰ φαίνεται πολὺ νεαρὸς καὶ ὀνειροπόλος, μπορεῖ νάχη ἕνα ἀθῶο παιδικὸ ὕφος. Ξέρει ὅμως τὴ ζωὴ καὶ τὴ σκληράδα της. Ὡς τώρα τὸ κυριώτερο ἀτοῦ στὸ ἐνεργητικό του ἦταν ὅτι ἦταν ἕνα νόστιμο παιδὶ μὲ γοητευτικὸ χαμόγελο κι' αὐτὸ ἐκμεταλλεύτηκαν οἱ διαφημισταὶ τοῦ στούντιο ἀποκλείοντας ὁ,τιδήποτε ἄλλο. Ἔτσι ἔπαιζε σὲ πάρα πολλὲς ταινίες ρόλους χωρὶς ἀπαιτήσεις, τόσο ποὺ νὰ διερωτᾶται κανεὶς ἂν ἔχη πραγματικὰ ταλέντο ἢ εἶναι ἕνα ὡραῖο παιδὶ μόνο.

Γιὰ πολὺ καιρὸ σκεπτόταν ὁ Τάμπ Χάντερ τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Ὅταν ἡ ἐμφάνισί του καὶ μόνο τὸν ἔκανε στὰρ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος, γιατὶ νόμιζε πὼς αὐτὸ θὰ ἦταν ἡ ἀρχὴ γιὰ πιὸ ἀπαιτητικοὺς ρόλους. Ἀλλὰ καθὼς προχωροῦσε παίζοντας ἀπ' τὴ μιὰ ἀσήμαντη ταινία στὴν ἄλλη, ἄρχισε νὰ σταθμίζη τὴ πράγματα καὶ νὰ κρίνη μόνος του τὴ δουλειά του.

Φυσικὰ παραδεχόταν ὅτι ἦταν θαυμάσιο ποὺ ἔγινε ἀστέρας. Τὸ ταχυδρομεῖο του ἀπὸ τέσσερις χιλιάδες γράμματα τὴ ἑβδομάδα, ἀνέβηκε στὶς δέκα χιλιάδες. Ἀλλὰ δὲν τὸν ἔφθανε πιὰ αὐτό. Καταλάβαινε πὼς δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήση νὰ βασίζεται μόνο στὸ χαμόγελό του. Οἱ θαυμασταί του θ' ἀρχίζαν νὰ ζητοῦν καὶ παίξιμο. Δεν ἱκανοποιοῦνται πιὰ μόνο μὲ τὸ νὰ βλέπουν ὡραίους ἠθοποιούς. Ζητοῦν καὶ ἠθοποιΐα. Ἀλλὰ κ' ὁ ἴδιος μέσα του τὸ αἰσθανόταν αὐτὸ σὰν ἀνάγκη.

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΘΑ ΠΗ ΖΗΛΕΙΑ !

Τὴ θέσι του τὴν εὕρισκε ἀκόμη πιὸ ἄσχημη κυττάζοντας γύρω του. Ὁ Ρὸκ Χάντσον καὶ ἡ Μαίριλυν Μονρόε ξεκίνησαν μαζί του καὶ μὲ τὰ ἴδια ἐφόδια. Προσωπικὴ γοητεία καὶ λίγη δραματικὴ ἐκπαίδευσι. Ἀλλὰ ποῦ ἔφτασαν ἐκεῖνοι; Ὄχι γιατὶ ζήλευε τοὺς συναδέλφους του.

— Δὲν ξέρω τί θὰ πῆ ζήλεια. Δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ λέξι γιὰ μένα. Ἂν κάποιος δουλέψη σκληρὰ γιὰ κάτι, ἀξίζει νὰ τὸ ἐπιτύχη. Ἀλλὰ πρέπει νάχης ἕνα σκοπὸ καὶ νὰ ἐπιμένης σ' αὐτόν!

Στὸ Ρὸκ Χάντσον καὶ στὴ Μαίριλυν Μονρόε τὸ στούντιο τοὺς ἔδινε ὅλο καὶ πιὸ ἀπαιτητικοὺς ρόλους μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καλλιεργηθῆ τὸ ταλέντο τους καὶ νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ καλοὺς ἠθοποιούς, ὥστε σήμερα νάναι δημοφιλεῖς γιὰ τὴν ἠθοποιΐα τους ὅσο καὶ γιὰ τὴν ὀμορφιά τους. Δυστυχῶς ὁ Τάμπ δὲν μπορεῖ νὰ πῆ τὸ ἴδιο.

Ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸν πείραζε πολύ, ἀλλὰ δὲν ἔλεγε πουθενὰ τίποτα. Κι' ὅταν ἔφτασε ἕνα διάστημα ποὺ δὲν εἶχαν ρόλο γι' αὐτόν, τότε εἶχε περισσότερο καιρὸ νὰ σκεφτῆ τὸ μέλλον του.

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

Πρῶτα - πρῶτα καταμέτρησε τὶς ἱκανότητές του. Λίγοι νεαροὶ ἠθοποιοὶ στὸ Χόλλυγουντ ἔχουν τὰ δικά του προσόντα. Ἱππεύει θαυμάσια καὶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους παγοδρόμους. Κολύμπᾶ σὰν ψάρι καὶ εἶναι πρωταθλητὴς στὸ θαλάσσιο σκί.

Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρὰ δὲν τοῦ ἄρεσε ποτὲ τὸ ὄνομα ποὺ τοῦ ἔδωσαν ὅταν ποωτόπαιξε τὸ 1952. Ἀλλὰ μετὰ σκέφτηκε πὼς θὰ φρόντιζε νὰ γίνη τόσο καλός, ὥστε αὐτὸ νὰ μὴν ἔχη καμμιὰ σημασία. Ἄρχισε νὰ μελετᾶ πολὺ καὶ νὰ παρακολουθῆ μαθήματα δραματικῆς τέχνης ἔξω ἀπ' τὸ στούντιο. Καὶ δὲν ἄρνησε ν' ἀρχίση νὰ ζητᾶ καλύτερους ρόλους.

— Σ' ἔχουμε ὑπ' ὄψι μας γιὰ κάτι ἄλλο, τοῦ ἀπαντοῦσαν οἱ παραγωγοί. Ἄφησε αὐτὰ τὰ ζητήματα σὲ μᾶς.

Κι' ὁ Τάμπ περίμενε καὶ περίμενε. Ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα εἶχε προσφορὲς ἀπὸ ἄλλα στούντιο νὰ παίξη σὲ ρόλους ποὺ θὰ ἤθελε. Τὸ στούντιό του, ὅμως δὲν τὸν «δάνειζε» σ' ἄλλο στούντιο, ὅπως γίνεται σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Ὁ Τάμπ διαμαρτυρόταν, ἀλλὰ ποιός τὸν ἄκουγε;

Ὅταν στὸ Χόλλυγουντ ἕνας ἠθοποιὸς κλείση ἀποκλειστικὸ συμβόλαιο μ' ἕνα στούντιο, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παίξη σ' ὅσες ταινίες τοῦ ἀναθέσουν. Σὲ περίπτωσι ποὺ δὲν τοῦ ἀρέσει κάποιος ρόλος καὶ ἀρνηθῆ, τότε τίθεται σὲ ἀργία, καὶ δὲν πληρώνεται ὥσπου νὰ τελειώση ἡ ταινία ἢ νὰ τοῦ ἀναθέσουν νὰ παίξη σ' ἄλλη. Ὁ Τάμπ σκεπτόταν ἀπὸ καιρὸ νὰ πάρη αὐτὰ τὰ δραστικὰ μέτρα, ἀλλὰ τὸν ἐμπόδιζε ἕνας ἄλλος σπουδαῖος λόγος.

ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΦΤΩΧΟ !

Παρ' ὅλο ὅτι παίζει ἀπὸ τὸ 1952 καὶ εἶναι ἀστέρι ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια, δὲν κερδίζει πολλά. Σήμερα παίρνει περίπου χίλια πεντακόσια δολλάρια τὴν ἑβδομάδα, ποσὸν ὄχι μεγάλο γιὰ ἕναν ἠθοποιὸ στὸ Χόλλυγουντ. Παράλληλα ὁ Τάμπ ἔχει ὑποχρεώσεις. Ἔχει μητέρα καὶ ἀδέλφια ποὺ συντηρεῖ. Ἔχει ἕνα μάνατζερ ποὺ τοῦ κανονίζει τὰ οἰκονομικὰ του καὶ πολλὲς φορὲς κρατᾶ λιγώτερα ἀπὸ πενῆντα δολλάρια γιὰ χαρτζηλίκι τὴν ἑβδομάδα ! Γι' αὐτὸ ὅσο κι' ἂν ἦταν ὀ,τενοχωρημένος μὲ τὴ δουλειά του δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν τὰ οἰκονομικὰ του νὰ διαμαρτυρηθῆ τόσο ἔντονα, ὥστε νὰ τὸν βάλουν σὲ ἀργία.

Πῶς μπόρεσε ὅμως τώρα ν' ἀντισταθῆ καὶ νὰ κάνη ἀγώνα; Αὐτὸ μοιάζει λίγο σὰν παραμύθι...

Ἀπὸ πολὺ καιρὸ ἔλεγε στὸ στούντιο πὼς μπορεῖ νὰ ἠθοποιήση.

— Δὲν ἔχω βέβαια τὴ φωνὴ τοῦ Φρὰνκ Σινάτρα, ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ μὲ χρησιμοποιήσετε σὲ καμμιὰ μουσικὴ ταινία.

Δὲν τοῦ ἔδιναν ὅμως σημασία. Τότε κι' ἐκεῖνος προσπάθησε νὰ βρῆ κάποιον τρόπο νὰ τοὺς δείξη τὴν ἀξία του. Σὲ κάποια ἐμφάνισί του στὴν τηλεόρασι, ζήτησε νὰ τραγουδήση. Εἶχε τόση ἐπιτυχία, ποὺ ὁ διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης ἑταιρίας δίσκων τοῦ ζήτησε νὰ ἠχογραφήση τὸ τραγούδι του.

ΕΝΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΟ ΣΤΟ...ΛΑΡΥΓΓΙ !

Σὲ τρεῖς ὧρες μέσα ἠχογράφηαε δυὸ τραγούδια. Τὸ «Γιάγκ Λοϋ» (Νεανικὴ ἀγάπη) καὶ τὸ «Ρὲντ Σέηλς ἰν δὴ Σάνσετ» (Κόκκινα καράβια στὸ ἠλιοβασίλεμα). Σὲ λίγους μῆνες εἶχαν πουληθῆ ἕνα ἑκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες δίσκοι κι' ἔγινε ὁ πιὸ ἀγαπημένος τραγουδιστὴς στὴν Ἀμερική. Κι' εἶχε πάρει μόνο πέντε μαθήματα φωνητικῆς μουσικῆς!

Ποιό ἦταν τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας του ;

— Κλείνω τὰ μάτια μου καὶ φαντάζομαι πὼς τραγουδῶ σὲ μιὰ ὡραία κοπέλα! λέει γελώντας ὅταν τὸν ρωτοῦν.

Ξαφνικά, μιὰ νέα καριέρα ἄνοιξε μπροστά του. Αὐτὲς οἱ τρεῖς ὧρες ποὺ ἔμεινε στὸ θάλαμο ἠχογραφήσεως, τοῦ ἀπέφεραν σαράντα χιλιάδες δολλάρια.

— Περισσότερα ἀπ' ὅσα κέρδιζα ὡς ἠθοποιὸς σ' ἑνάμισυ χρόνο!

Ἔκτοτε ἔχει τραγουδήσει σὲ πολλοὺς δίσκους καὶ τώρα κυκλοφόρησε ἕνα ὁλόκληρο ἄλμπουμ μὲ τὰ τραγούδια του.

Ἡ θέσι του δὲν ἦταν ἡ ἴδια πιά. Τώρα εἶχε τὴν οἰκονομικὴ εὐχέρεια νὰ κανονίση καλύτερα τὸ μέλλον του. Φυσικὰ ἤθελε νὰ παίζη στὸν κινηματογράφο, ἀλλὰ μποροῦσε τώρα ν' ἀξιώση καλύτερους ρόλους.

Ὅταν τοῦ εἶπαν νὰ πρωταγωνιστήση σὲ μιὰ ταινία μὲ καμμιὰ δεκαριὰ ἄγνωστους ἠθοποιούς, ἀρνήθηκε νὰ παίξη.

— Ξέρεις τί σημαίνει αὐτό; Θὰ σὲ βάλουμε σὲ ἀργία καὶ δὲν θὰ πληρώνεσαι.

— Τὸ ξέρω. Ἀλλὰ ἔρχεται στιγμὴ στὴ ζωὴ κάθε ἀνθρώπου ποὺ πρέπει ν' ἀγωνιστῆ, γιὰ νὰ ἐπιτύχη αὐτὸ ποὺ θέλει!

Ἡ ἀργία στὴν ὁποία τὸν τιμώρησαν δὲν κράτησε πολύ. Εἶχε τελειώσει τὴν ταινία «Τὸ Σμήνος Κεραυνὸς» ὅπου παίζει μὲ τὴν Ἔτσικα Σουρὼ κι' ἔκανε μιὰ περιοδεία προσωπικῶν ἐμφανίσεων γιὰ τὴ διαφήμισι τῆς ταινίας «Λίντμπεργκ». Ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψη γιὰ νὰ πρωταγωνιστήση στὴν ταινία ποὺ τοῦ ἀνέθεσαν, ἀλλὰ ἐκεῖνος προτίμησε νὰ μείνη ἄργός.

Μόλις ὅμως ἔγινε στὸ στούντιο μιὰ δοκιμαστικὴ προβολὴ τῆς ταινίας του τὸ «Σμήνος Κεραυνὸς» καὶ τὸ προσωπικὸ εἶδε πὼς ὁ Τάμπ σκοτωνόταν στὸ τέλος, διαμαρτυρήθηκε ἔντονα καὶ ζήτησε ν' ἀλλάξη τὸ τέλος. Ἔτσι τὸν φώναξαν νὰ γυρίση μερικὲς σκηνὲς ἀκόμη κι' αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ λήξη ἡ ἀργία του.

Ἀλλὰ πέρασε κι' ἄλλη περιπέτεια. Τὸ στούντιο δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ τραγουδᾶ σὲ δίσκους. Ὁ Τάμπ βρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι. Τοῦ κοβόταν τότε ἕνα μεγάλο ἔσοδο, —αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔδωσε τὴν οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία. Τί νὰ κάνη ;

Τότε θυμήθηκε τοὺς θαυμαστές του. Ἴσως αὐτοὶ νὰ τὸν βοηθοῦσαν σὲ τούτη τὴ δύσκολη στιγμή. Ἔκανε στὸ κοινὸ μιὰ ἔκκλησι ζητώντας νὰ γράψουν στὸ στούντιο. Οἱ φίλοι του σ' ὅλη τὴν Ἀμερικὴ συγκινήθηκαν καὶ βομβάρδισαν τὸ στούντιο μὲ γράμματα, ζητώντας τους ν' ἀφήσουν τὸν Τάμπ Χάντερ νὰ τραγουδᾶ. Ἔτσι ὁ Τάμπ Χάντερ σώθηκε χάρις στοὺς ἀγνώστους θαυμαστές του.

Πέρασε ἕνα ἀρκετὸ διάστημα μετὰ ἀπ' αὐτό, χωρὶς νὰ τοῦ δίνουν κανένα ρόλο. Δὲ μετάνοιωσε, ὅμως, ποὺ ἐπαναστάτησε, γιατὶ ὅλοι τοῦ ἔλεγαν πὼς αὐτὸ ἔπρεπε νὰ κάνη. Καὶ οἱ προβλέψεις τους δικαιώθηκαν. Τὸ στούντιο τῆς Γουώνερ τοῦ ἀνέθεσε τώρα νὰ πρωταγωνιστήση στὴν κινηματογραφικὴ ἀπόδοσι μιᾶς μεγάλης ἐπιτυχίας στὸ Μπροντγουαίη «Καταραμένοι Γιάγκηδες». Εἶναι ἕνας ρόλος ποὺ περίμενε τόσα χρόνια !

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Εἶναι ὄμορφο καὶ πολὺ γοητευτικὸ παιδὶ γιὰ νάναι τὸ ὄνειρο κάθε νεαρᾶς στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ, τόσο ποὺ στὶς συγκεντρώσεις τους ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα συζήτησις εἶναι πάντα ποιά προτιμᾶ ὁ Τάμπ.

Ἐκεῖνος εἶχε ἕως τώρα ἀρκετὲς περιπέτειες. Στὴν ἀρχὴ ἦταν θαυμαστὴς τῆς Ντέμπυ Ρέϋνολντς. Βγαίναν συχνὰ μαζὶ ὥσπου νὰ τραβήξη τὸ ἐνδιαφέρον του ἡ Τζόαν Γκίλμπερτ. Μὰ οὔτε κι' αὐτὴ μπόρεσε νὰ τὸν κρατήση. Θαυμάσθηκε ἀπὸ ἠν ἐπιτυχία ποὺ εἶχε ἡ Ναταλὶ Γοὺντ στοὺς συναδέλφους του. Ὅλοι οἱ νεαροὶ γόητες τοῦ Χόλλυγουντ ἦταν ἐρωτευμένοι μὲ τὴ Ναταλί. Γιατὶ νὰ μὴ δοκιμάση κι' αὐτός; Πρωταγωνίστησε μαζὶ της στὴν ταινία «Φλεγόμενοι Λόφοι» καὶ τοῦ ἄρεσε. Τῆς ἔκανε στενὴ πολιορκία κι' ἡ Ναταλὶ τὸν πρόσθεσε στὸν κατάλογο τῶν θαυμαστῶν της. Μὰ ἦταν τόσο ἀπησχολημένη μὲ τοὺς ἄλλους καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὸν Τζέϊμς Ντὶν, ποὺ ὁ Τάμπ Χάντερ ἄρχισε νὰ μὴ τὴ βρίσκη ἐνδιαφέρουσα.

Ἡ Τζὴν Τσάνεϋ κι' ἡ Κρὶς Χουάϊτ ἦταν τὰ δυὸ ἑπόμενα φλέρτ του. Τότε τὸν ἔβαλαν νὰ πρωταγωνιστήση στὴν ταινία «Σμήνος Κεραυνὸς» μὲ τὴν Ἔτσικα Σουρώ. Σὲ λίγο ὁ Τάμπ δὲ μιλοῦσε γιὰ καμμιὰν ἄλλη παρὰ γιὰ τὴ χαριτωμένη Γαλλίδα. Ἐρωτεύτηκαν στὴν ταινία κι' ὁ Τάμπ ἔνοιωσε τὴν καρδιά του νὰ χτυπᾶ στ' ἀλήθεια γι' αὐτήν. Κι' ἡ Ἔτσικα ἔλεγε γι' αὐτόν :

— Μοῦ ἀρέσουν οἱ ψηλοὶ ξανθοὶ ἄνδρες μὲ γαλανὰ μάτια. Ὁ Τάμπ εἶναι ὁ πιὸ ἐλκυστικὸς ἄνδρας ποὺ γνώρισα. Ἀλλὰ ἡ ὀμορφιά του δὲν εἶναι τίποτα μπροστὰ στὴν εὐγένεια καὶ εὐαισθησία του. Ἤμουνα τυχερὴ ποὺ ἡ πρώτη μου ἐπαφὴ μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἦταν νὰ συνδεθῶ μ' ἕναν ἄνδρα τόσο τέλειον, ὅσο ὁ Τάμπ !

Ὅταν τέλειωσε ἡ ταινία της γύρισε στὸ Παρίσι γιὰ λίγο διάστημα ἂν καὶ τὸ συμβόλαιό της μὲ τὴ Γουώρνερ ἦταν γιὰ ἑπτὰ ταινίες. Οἱ κακὲς γλῶσσες διέδιδαν ὅτι ἦταν ἀρραβωνιασμένη μ' ἕναν Μωαμεθανὸ πρίγκηπα, γυιὸ ἑνὸς μεγάλου Ἀραβος ἀρχηγοῦ. Ἴσως νὰ ἦταν αὐτὸ ἢ κάτι ἄλλο — πάντως τὸ ρομάντζο τους ἔσβησε σὲ λίγον καιρό.

Πέρσι τὸν Ἀπρίλιο ἡ ὄμορφη Βενέσια Στήβενσον νύμφευσε ἀπὸ τὸν Ρὰς Τάμπλιν. Τὸ διαζύγιο αὐτὸ τῆς κόστισε πολύ, γιατὶ σὲ ἡλικία ποὺ ἄλλα κορίτσια παίζουν, αὐτὴ ἦταν ἤδη χωρισμένη ! Ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους της ποὺ τὴ βοήθησε πάρα πολὺ ἦταν ὁ Τόνυ Πέρκινς. Ὁ Τόνυ ἤθελε νὰ τὴ βγάλη ἀπὸ τὶς θλιβερὲς σκέψεις τ[illegible] Βενέσια δέχθηκε μὲ χαρὰ τὴν ἀφοσίωσί τ[illegible]

Ἕνα βράδυ ὁ Τόνυ ἦν πῆρε σὲ μιὰ πρεμιέρα κι' ἕνα πάρτυ κατόπιν. Ἐκεῖ ἡ Βενέσια ἀνακάλυψε πὼς ὁ Τάμπ Χάντερ τὴν κύτταζε ἐπίμονα. Μέσα ἀπὸ τὰ σύνεφα τοῦ καπνοῦ τῆς γεμάτης κόσμο αἴθουσας διασταυρώθηκαν οἱ ματιές τους. Ὁ Τάμπ ἦρθε σὲ λίγο κοντά της, φλερτάρισαν λίγο κι' ἔκλεισαν ραντεβοῦ γιὰ τὴν ἑπομένη.

Τὴν ἄλλη μέρα τὴν πῆρε στὸ ράντς τοῦ φίλου του Κλάϊντ Κέννεντυ γιὰ νὰ δῆ μιὰ φοράδα δικά του. Ἡ Βενέσια τρελλάθηκε μὲ τὸ ἄλογο κι' ὁ Τάμπ ἀνέλαβε νὰ τῆς μάθη ἱππασία.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς μῆνες ποὺ πέρασαν ὅποτε εἶχαν κι' οἱ δυὸ ἐλεύθερο καιρὸ πήγαιναν στὸ ράντς γιὰ νὰ κάνουν ἱππασία. Τὰ δυὸ ἄλογα ποὺ ἔχει ὁ Τάμπ εἶναι καλῆς ράτσας καὶ τὰ γυμνάζει γιὰ τὸ ἱπποδρόμιο. Τὰ παρουσίασαν καὶ οἱ δυὸ τους σὲ διάφορες ἐκθέσεις καὶ ἦταν ἕνα χαριτωμένο ζευγάρι.

Στὶς ἐκθέσεις αὐτὲς ὁ Τάμπ δὲν εἶναι δημοφιλὴς γιατὶ εἶναι στὰρ ἀλλὰ γιατὶ εἶναι καλὸς ἱππέας. Καὶ ἡ Βενέσια κέρδισε τὴν ἐκτίμησί τους γιατὶ σὲ λίγο διάστημα ἔμαθε νὰ πηδᾶ ἀκόμη κι' ἐμπόδια!

Ὅταν εἶχαν νὰ λείβουν μέρος σὲ τέτοιες ἐκθέσεις πήγαιναν ἀπὸ τὶς ἕξη τὸ πρωΐ ὡς τὶς ἑννιὰ νὰ ἐξασκήσουν τὰ ἄλογά τους. Μετὰ μένουν ἐκεῖ ὡς τὸ ἀπόγευμα ποὺ θὰ τὰ πάρουν.

Ταιριάζουν καὶ διασκεδάζουν τόσο πολὺ μαζὶ ὅσο ποτὲ στὴ ζωή τους. Ὁ Τάμπ λέει πὼς ποτὲ στὴ ζωή του δὲν γνώρισε τέτοιο κορίτσι κι' ἐκείνη σκέπτεται ὀνειροπόλα τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ἑνωθοῦν ἴσως γιὰ πάντα.

Οἱ φίλοι ὅμως τοῦ Τάμπ δὲν τὸ πιστεύουν. Ξέρουν πὼς δὲν θὰ πάρη καμμιὰ τέτοια ἀπόφασι ἂν δὲν τακτοποιήση τὴν καριέρα του ὅπως τὴ θέλει αὐτός. Ἀλλωστε μιλώντας κάποτε γιὰ γάμο εἶπε:

— Δὲν θὰ ἤθελα νὰ παντρευτῶ μὲ συνάδελφο κι' ὁ καθένας μας νάχη διαφορετικὲς ὑποχρεώσεις. Θάθελα ἡ γυναίκα μου ν' ἀφοσιωθῆ μόνο σὲ μένα καὶ στὴν οἰκογένεια ποὺ θὰ κάνουμε!

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

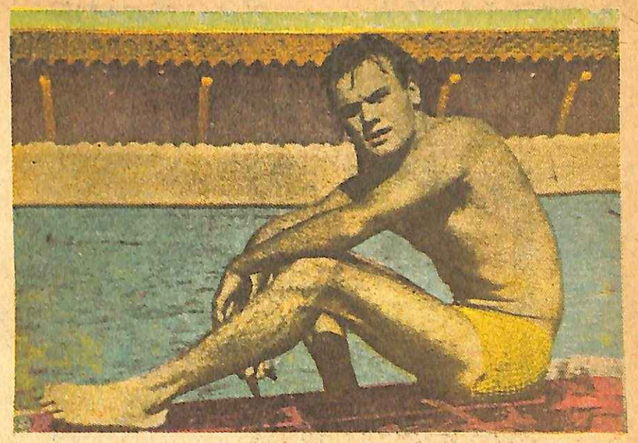

■ Τὸ κολύμπι ἦταν πάντα ἡ ἰδιαίτερη ἀδυναμία του καὶ τὰ θαλάσσια σπόρ, στὰ ὁποῖα ἐπιδίδεται, τὸν τραβοῦν ἀκατανίκητα.

■ 'Ωπλισμένος μὲ μιὰ τεράστια φιλομάθεια, φροντίζει νὰ μελετᾶ τὸ κάθε τί, ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ χρειαστῆ στὴ δουλειά του.

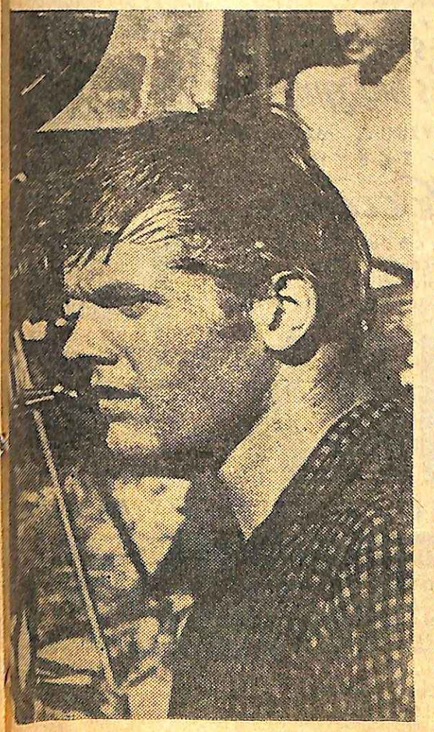

✿

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὅταν πέθανε ὁ Ἀμερικανὸς συνθέτης Γκέρσουϊν, κάποιος θαυμαστὴς του ποὺ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν καλλιτέχνη τὴν συνεδύαζε καὶ μὲ δικές του μουσικές του ἐπιδιώξεις ἔγραψε πρὸς τιμή του μιὰ μουσικὴ ἐλεγεία καὶ τὴν ἔπαιξε στὸν κοινὸ φίλο καὶ συνθέτη Ὄσκαρ Λέβαντ γιὰ νὰ τοῦ πῆ τὴ γνώμη του.

Ὁ Λέβαντ ἀφοῦ τὴν ἄκουσε, κατόπιν εἶπε διστακτικὰ στὸν ἐρασιτέχνη μουσικό, ποὺ κρεμόταν ἀπὸ τὰ χείλη του:

— Θαρρῶ πὼς θὰ ἦταν καλύτερα νὰ πέθαινες ἐσὺ καὶ ὁ Γκέρσουϊν νὰ ἔγραφε τὴν ἐλεγεία !

✿

Ζήτησαν κάποτε ἀπὸ τὸν Ἀλ. Δουμὰ 25 φράγκα γιὰ τὴν κηδεία ἑνὸς δικαστικοῦ κλητήρα. Ὁ διάσημος συγγραφεύς, ποὺ γιὰ τὴ μεγάλη του σπατάλη ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὴ δίωξι τῶν δανειστῶν καὶ τῶν... κλητήρων, ἔδωσε 100 φράγκα λέγοντας:

— Δὲν ἔχω ψιλά. Δὲν πειράζει ὅμως.. Προσπαθῆστε νὰ θάψετε τέσσερις!..

«ΠΑΝΑΓΙΑ ἡ βοήθεια»

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΗ ΧΙΟ, ΚΥΨΕΛΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΠΟΣ ΗΣΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ

ΓΡΑΦΙΚΩΤΑΤΟΣ ἀνηφορικός δρόμος ὁδηγεῖ τὸν ἐπισκέπτη στὸ μοναστήρι ποὺ εἶναι χτισμένο σ' ἕνα μικρὸ λοφίσκο δύο χιλιόμετρα περίπου ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Χίου. Ἀγνατεύει ἀπὸ τ' ἀνέβασμα, ὡς ἐκεῖ ποὺ φθάνει τὸ μάτι, ὅλες τὶς φυσικές ὁμορφιές, τὴ θάλασσα, τὴ βλάστησι—καταπράσινο χαλί—κι' ἀνάμεσά τους τὰ χωριὰ τοῦ νησιοῦ. Ὁ δρόμος περνάει τὴ σιδερένια πόρτα, πάντα ἀνοικτὴ γιὰ τοὺς ξένους, καὶ μπαίνει σ' ἕνα βασίλειο λουλουδιῶν.

Λευκὲς μαργαρίτες, κόκκινα καὶ λευκὰ τριαντάφυλλα, βασιλικὸς ποὺ μοσκοβολάει, γιασεμιὰ σκαρφαλωμένα στοὺς πεντακάθαρους ἀσπρους τοίχους, ὅλα φυτεμένα μὲ τάξι καὶ χάρι ἀπὸ τὰ ἐργατικὰ καὶ ἐπιδέξια χέρια τῶν καλαγραιῶν. Στὴ μέση τοῦ προαυλίου ἁπλή μὰ ὄμορφη ὀρθώνει τὸ μικρὸ ἀνάστημά της ἡ ἐκκλησούλα τοῦ μοναστηριοῦ. «Παναγιὰ ἡ Βοήθεια». Καταφυγὴ τοῦ πονεμένου, λύτρωσι τοῦ ἁμαρτωλοῦ, σκέπη τοῦ φτωχοῦ, θεραπεύτρια τοῦ ἀρρώστου.

Εἶναι πρωῒ κι' ἡ καθημερινὴ λειτουργία ἔχει ἀρχίσει. Γρήγορη, φοβισμένη καὶ γεμάτη παράκλησι ἀκούγεται μιὰ φωνὴ ἀπὸ ἄπειρα στόματα. Μαῦρες σκιὲς ζαρωμένες στὰ στασίδια προσεύχονται στὴ Χάρι της καὶ παρακαλοῦν γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἡ πρωϊνὴ λειτουργία τελειώνει. Μιὰ—μιὰ οἱ καλόγριες πηγαίνουν στὴ δουλειά τους. Ἡ μοναχὴ Φεβρωνία—μιὰ γυναίκα ποὺ ἔζησε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια μακρυὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους—ὁδηγεῖ τὸν ἐπισκέπτη στὴν «κιψέλη» τους.

Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ τῆς εἰσόδου εἶναι δύο πτέρυγες μὲ δύο ὀρόφους. Στὸν πρῶτο, εἶναι τὰ κελιά, τόσο μικρά, ποὺ οἱ καλόγριες μὲ κόπο κινοῦνται μέσα, οἱ ξενῶνες καὶ ἡ τραπεζαρία. Στὸ δεύτερο, εἶναι τὰ διάφορα ἐργαστήρια. Δυὸ—τρία δωμάτια εἶναι γιὰ τὸν ἀργαλειὸ ἀπ' ὅπου βγαίνουν ὑφαντὰ ὑφάσματα σὲ ποικιλίες χρωμάτων καὶ σχεδίων. Εἰδικὰ δωμάτια μὲ μεγάλα παράθυρα ἀπ' ὅπου ἔρχεται ἡ δροσιὰ τοῦ κάμπου, εἶναι γιὰ τὸ ράψιμο. Μιὰ δυνατὴ εὐωδιὰ λεβάντας χύνεται σ' ὅλο τὸ δωμάτιο καθώς ἀνοίγονται τὰ σεντούκια καὶ προβάλλουν οἱ προῖκες ποὺ ἔχουν μὲ τὰ ἴδια τους χέρια κεντήσει οἱ καλόγριες καὶ ποὺ μόνον αὐτὲς δὲ θὰ μεταχειριστοῦν ποτέ. Ἁπλωμένα στὴ σειρὰ εἶναι φορέματα ποὺ ράβουν κατὰ παραγγελία, μὲ κομψότητα καὶ ὡραίους συνδυασμούς. Οἱ μοναχὲς ἀσχολοῦνται ἀκόμη καὶ μὲ τὴ ζωγραφική, κι' εἶναι πραγματικὰ ἀριστουργήματα οἱ εἰκόνες τῶν μαρτύρων τοῦ χριστιανισμοῦ, μέσα σὲ ξύλινες κορνίζες σκαλισμένες μὲ δεξιοτεχνία ἀπ' τὰ καλλιτεχνικὰ χέρια τους.

Τὸ κάθε τι στὸ μοναστήρι εἶναι δικό τους ἔργο, ἀκόμη κι' αὐτὴ ἡ γαλήνη ποὺ πλημμυρίζει τὴν ψυχὴ τοῦ «κοσμικοῦ», ὅπως λένε, ἀνθρώπου καὶ ποὺ εἶναι διάχυτη στὴ δική τους. Νοιώθουν τόσο εὐτυχισμένες στὴν ἀπόκοσμη ζωή τους κι' ὁμολογοῦνε ὅτι λυποῦνται ἐμᾶς ποὺ ζοῦμε μέσα στὴν πολυθόρυβη καὶ γεμάτη βάσανα ζωή.

*

Ἡ ζωή τους ἀρχίζει μὲ τὸ πρωτοφέγγισμα τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν προσευχὴ ἀκολουθεῖ ἡ ἐργασία κοπιαστική, συνεχὴς καὶ ἀποδοτική, γιατὶ ὁλόκληρο τὸ μοναστήρι συντηρεῖται ἀπ' αὐτὴν καὶ μόνο. Τὸ δειλινὸ διακόπτουν γιὰ τὸν ἑσπερινὸ καὶ συνεχίζουν κατόπι μέχρι ποὺ νὰ ἡσυχάση καὶ τὸ τελευταῖο νυχτοπούλι.

Καὶ φεύγει ὁ καιρός, ὁ ἕνας χρόνος διαδέχεται τὸν ἄλλο, φεύγουν οἱ καλόγριες γιὰ τὴν αἰωνιότητα καὶ ἔρχονται νέες γιὰ τὸ προβάδισμά της.

Καθημερινὰ τὸ μοναστήρι δέχεται ἐπισκέπτες ποὺ βρίσκουν φιλοξενία ἀπὸ τὶς πάντοτε πρόθυμες μοναχές. Στοὺς ξενῶνες μποροῦν νὰ μείνουν μόνο γυναῖκες γιὰ ὅσον καιρὸ θέλουν. Ὑπάρχουν ἐπίσης γιὰ τοὺς ἄνδρες ξενῶνες μακρυὰ ἀπὸ τοὺς γυναικείους σὲ μιὰ ξεχωριστὴ αὐλὴ στὸ πίσω μέρος τοῦ μοναστηριοῦ. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ ἐκεῖνον ποὺ θέλει νὰ ἐπισκεφθῆ τὴ Χίο νὰ ζήση λίγον καιρὸ στὸ μοναστήρι σ' ἕνα ἀπέραντο φιλόξενο περιβόλλον, μέσα σ' ἕνα πλαίσιο ἄνθινης ὁμορφιᾶς καὶ γαλήνης.

Σ. Μ.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35

ΤΗΛ 32.692

ΔΕΧΕΤΑΙ :

Ἀπὸ 10 π.μ. ἕως 3 μ.μ.

ΛΑΞΕΙΝΗ

Κατὰ τῆς ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ

ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΕΤ

Ὁδὸς Θερμοπυλῶν καὶ Πειραιῶς ἀριθ. 1, Τηλέφωνον 52-940

ΑΝΑΣΟΝΙΑ

Χρησιμοποιήσε τὸ Νέον AJAX...

Μὲ τὸν ἀφρό του καθαρίζει καὶ γυαλίζει

Δυὸ φορὲς πιὸ εὔκολα
Δυὸ φορὲς πιὸ γρήγορα

ΜΠΑΝΙΑ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΜΑΡΜΑΡΑ, ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ Κ.Λ.Π.

μὲ "Εἴτζαζ,

δὲν χρειάζεται πιὰ βούρτσισμα ἢ τρίψιμο. Ἡ ἀφρίζουσα σκόνη ΑΙΑΧ διαλύει ἀστραπιαίως τὰ λίπη καὶ ὡς διὰ μαγείας ἀφαιρεῖ κάθε ἴχνος ἀκαθαρσίας.

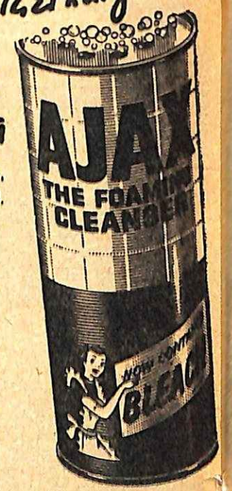

AJAX

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΚΙ' ΟΛΑ Τ' ΑΡΩΜΑΤΙΖΕ

AJAX "Ο ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ,

AJAX ΠΡΟΪΟΝ COLGATE PALMOLIVE

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ,, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ · ΚΟΡΑΗ 1 ΤΗΛΕΦ. 34.739 · 25.7

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΟΔΟΣ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ) ΤΗΛ. 23.0

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΤΟΥΚ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Ἡ Μάρτζορυ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ σκηνὴ μὲ τὴ μητέρα της, πηγαίνει στὸ Σάουθ Γουΐντ γιὰ νὰ μάθη ἠθοποιΐα κοντὰ στὸν ἐφοσιτεχνικὸ θίασο τοῦ Νόελ Αἴρμαν. Ἐκεῖ ἀνακαλύπτει, πὼς ἡ μητέρα της ἔχει στείλει τὸν θεῖο της, τὸν Σαμψὼν—Ἀαρών, ποὺ ἔπιασε δουλειὰ ὡς βοηθὸς μαγείρου, γιὰ νὰ τὴν παρακολουθῆ. Ὁ Νόελ συζητεῖ μὲ τὴ Μάρτζορυ γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ τῆς ἔχει ὁ Γουώλυ Ρόνκεν καὶ γιὰ τὴν περιφρόνησι ποὺ τρέφει ὁ ἴδιος πρὸς τὶς περισσότερες σύγχρονες κοπέλλες ἐπειδὴ εἶναι στὸ βάθος συμβατικές, παρ' ὅλες τὶς «καλλιτεχνικὲς» ἢ ἄλλες φιλοδοξίες τους.

13ον

Ἐκεῖνος ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ τῆς εἶπε:

— Νὰ τελειώσω αὐτὸ κα φεύγουμε.

— Τί σοῦ εἶχε πῆ;

— Ποιός; πότε;

— Ἡ Μύριελ. Στὸ χορό. Τ' ἀποχαιρετιστήρια λόγια της.

— Ὤ, τὰ ξέχασα.

— Τί σοῦ εἶχε πῆ, Νόελ;

— Τόσο πολὺ σ' ἐνδιαφέρει ὅλη αὐτὴ ἡ παλιὰ ἱστορία;

— Ναί.

— Καλά, λοιπόν! Ὅπως θέλεις... Χορεύοντας, τὴν εἶχα ὁδηγήσει σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιά, ὅπου καὶ καθήσαμε. Μὲ μερικὲς καλοδιαλεγμένες φράσεις, τῆς περιέγραψα τὸ γάμο, ὅπως μόνο ὁ Σαοὺλ Ἔρμαν ξέρει νὰ τὸ κάνη. Ἐκείνη εἶχε πάρει ἕνα ὕφος ὀργισμένης τίγρης ἀλλὰ ἐγὼ ἀδιαφοροῦσα. Ὅταν σταμάτησα, μοῦ εἶπε κάτι τέτοιο: «Ἤσουν πάντα ἱκανὸς νὰ μὲ κάνης δυστυχισμένη μὲ τὰ λόγια. Μὲ κάνεις καὶ τώρα δυστυχισμένη Μὲ πιάνει ναυτία. Ὅλα ὅσα λὲς γιὰ τὸ γάμο εἶναι ἀληθινά. Θὰ πῶ ὅμως ἕνα πρᾶγμα ποὺ εἶναι: ὑπὲρ τοῦ Μάρτυ: Αὐτὸς δὲν εἶναι ἀνάπηρος!» Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ βελοῦδινο φόρεμα ἐξαφανίστηκε, καὶ τ' ἄσπρα μπράτσα, καὶ τὸ διαμάντι... Ὁ Νόελ ἄδειασε τὸ ποτήρι του καὶ σηκώθηκε.

— Ἄς πηγαίνουμε.

Διέσχισαν τὴν πρασιὰ σιωπηλοί, χέρι μὲ χέρι. Ὅταν ἔφτασαν στὴν ἀλέα ποὺ ὡδηγοῦσε στὰ περίπτερα τῶν γυναικῶν, ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, ἡ Μάρτζορυ σταμάτησε καὶ τὸν κύτταξε στὸ πρόσωπο.

— Εἶμαι κουτή, τὸ ξέρω, βλλά...

Τῆς χάϊδεψε τὸ μάγουλο τρυφερά.

— Ἀρκετὰ μιλήσαμε γιὰ ἕνα βράδυ, ἀγάπη μου. Ἔχουμε ὅλο τὸ κοσλοκαίρι...

— Δὲν μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πόσο παράξενα νοιώθω... Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ κονιάκ, δὲν ἤπια πολύ...

— Μάρτζορυ, γλυκειά μου, εἴμαστε ἐρωτευμένοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο, κι' αὐτὸ εἶναι ὅλο. Μ' ἀγαπᾶς. Σ' ἀγαπῶ. Δὲν πρέπει νὰ χάσης τὸν ὕπνο σου γι' αὐτό...

Ἕνα ἠλεκτρικὸ ρεῦμα πέρασε πάλι ἀπ' τὰ μέλη της. Ἁπλωσε τὸ χέρι της πρὸς τὸ μέρος του, μὲ τὰ δάχτυλα ἀνοιγμένα, ἴσως γιὰ νὰ τὸν ἀγγίση, ἴσως γιὰ νὰ τὸν κρατήση σὲ ἀπόστασι. Ἦταν μιὰ παράξενη, τυφλὴ χειρονομία. Ἐκεῖνος τὸ πῆρε μέσα στὸ δικό του. Τότε ἐκείνη τὸν τράβηξε στὴ σκιὰ τοῦ μονοπατιοῦ καὶ τὸν φίλησε.

ΧΥΙ ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΓΥΑΛΙΑ

Ἔπειτα ἀπὸ δυὸ ἑβδομάδες, ὅλοι στὸ Σάουθ Γουΐντ θεωροῦσαν πιὰ τὴ Μάρτζορυ ὡς τὸ ἐπίσημο φλέρτ τοῦ Νόελ Αἴρμαν. Καθόταν πάντα δίπλα του στὶς δοκιμές, ἐκτὸς ὅταν ἔπαιζε κι' ἐκείνη ἢ ἦταν ἀπησχολημένη μὲ τὸ φωτισμό. Ὅλο τὸν ἐλεύθερο καιρό της τὸν περνοῦσε μὲ τὸ Νόελ. Πήγαιναν μὲ τὴ βάρκα, χόρευαν, ἔπαιζαν τένις, μιλοῦσαν ἀτέλειωτα.

Ἦταν γι' αὐτὴν ἡ ἀρχὴ μιᾶς καινούργιας ἐποχῆς, ἕνα ξέσπασμα ἀγάπης, διασκεδάσεως καὶ δόξας. Ὁ Νόελ ἀνέβασε τὸν «Πυγμαλίωνα», καὶ κανεὶς δὲ διαμαρτυρήθηκε φανερὰ ὅταν ἔδωσε στὴ Μάρτζορυ τὸ ρόλο τῆς Ἐλίζας. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ θεάτρου πίστευαν πὼς ἡ Μάρτζορυ ἦταν ἐρωμένη τοῦ διευθυντοῦ τῶν θεαμάτων, καὶ τὸ ἔβρισκαν πολὺ φυσικὸ νὰ τῆς δείχνη προτίμησι, τουλάχιστο τὶς πρῶτες ἑβδομάδες τῆς περιπέτειάς τους.

Ἀλλά, πρὸς γενικὴν κατάπληξι, ἡ Μάρτζορυ εἶχε πραγματικὴ ἐπιτυχία τὴν ἡμέρα τῆς παραστάσεως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς θᾶταν δύσκολο ν' ἀποτύχη σ' ἕνα ρόλο σὰν τῆς Ἐλίζας, ἀλλὰ ἦταν φανερὸ πὼς ἡ ἐπιτυχία τῆς Μάρτζορυ δὲν ὀφειλόταν μόνο στὸν Μπέρναρντ Σῶ. Ἄρεσε στὸ κοινό. Ἡ ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔκαναν τῆς πρόσθεσε αὐτοπεποίθησι κι' ἀκτινοβολία. Στὸ τέλος, τὰ χειροκροτήματα ἦταν τόσα πολλά, ὅσο κι' ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν τὴν ἐρμηνεία της τοῦ «Μικάδου».

Μετὰ τὴν παράστασι, οἱ ἠθοποιοὶ ἀποφάσισαν νὰ τὸ ρίξουν ἔξω. Ἦταν μιὰ ἀλησμόνητη νύχτα. Ὁ Γκρὴτς τοὺς προσκάλεσε ὅλους στὸ σπιτάκι του κοντὰ στὴ λίμνη, κι' ἡ φιλοφροσύνη του ἔφτασε στὸ σημεῖο ὥστε νὰ παραγγείλη νὰ τοῦ φέρουν ἀπ' τὴν κουζίνα ἕνα κιβώτιο σαμπάνιας. Στὶς δύο τὸ πρωΐ, ὅταν ὅλοι ἦταν μεθυσμένοι κι' ἀποφασισμένοι νὰ μὴν κοιμηθοῦν ἐκείνη τὴ νύχτα, κάποιος ζήτησε στὸν Νόελ νὰ παίξη τὰ κομμάτια τῆς καινούργιας μουσικῆς κωμῳδίας του «Πριγκήπισσα Τζόνς». Ἐκεῖνος δοκίμασε νὰ ξεφύγη, ἀλλὰ ἔγινε τέτοια φασαρία ποὺ στὸ τέλος ἀναγκάστηκε νὰ καθήση στὸ πιάνο. Ὅταν ἄρχισε νὰ παίζη, ἔγινε σιωπή. Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θεάτρου, αὐτὴ ἦταν μιὰ ἐπίσημη στιγμή, γιατὶ ἄκουγαν μιὰ καινούργια δημιουργία. Κάθησαν ὅλοι κατὰ γῆς ἢ ἐπάνω στὰ ἔπιπλα κι' ἄκουγαν, ἐνῶ ἔπιναν ἡσυχα. Ὅσο ὁ Νόελ ἔπαιζε καὶ τραγουδοῦσε, ὁ σεβασμός τους μεταβαλλόταν σ' ἐνθουσιασμό. Ὅταν τέλειωσε, ἔγινε πραγματικὸ παραλήρημα. Ἡ Μάρτζορυ σκεπτόταν πὼς ἡ «Πριγκήπισσα Τζόνς» ἦταν ἕνα ἔργο ἐπιβλητικό, ἀλλὰ ἔμεινε ἡσυχα καθισμένη, ἀπολαμβάνοντας χωρὶς νὰ λέη τίποτα τὰ συγχαρητήρια ποὺ ἔδιναν στὸν Νόελ. Ὁ Γουώλυ Ρόνκεν, διέσχισε τὸ δωμάτιο παραπαρατώντας, μ' ἕνα κοκταίηλ στὸ χέρι, καὶ γονάτισε, μὲ τὰ χέρια στὸ πάτωμα, μπροστὰ στὸ Νόελ:

— Σαλαάμ! Εἶσαι μαέστρο, Νόελ. Θὰ παιχθῆ σ' ἕνα χρόνο καὶ θάχη στὰ σίγουρα μεγάλη ἐπιτυνία. Θὰ γίνης πλούσιος καὶ διάσημος. Γονατίζω μπροστὰ στὸ μαέστρο. Σαλαάμ!

Ἄγγισε τὸ μέτωπό του στὸ πάτωμα, χύνοντας τὸ ποτό του.

Ἀπὸ κείνη τὴ νύχτα, τὸ προσωπικὸ τοῦ θεάτρου δέχτηκε πιὰ τὴ Μάρτζορυ σὰν δικό του ἄνθρωπο. Ἡ κοκκινομάλλα τραγουδίστρια Ἀδέλα, ποὺ ἔμενε στὸ ἴδιο περίπτερ μαζί της, ἄφησε τὸ ὑπεροπτικὸ ὕφος της, ἄρχισε νὰ τῆς προσφέρη οὐίσκυ ποὺ φύλαγε μέσα στὴ βαλίτσα της καὶ νὰ τῆς διηγῆται ὅλες τὶς μπερδεψιὲς τῆς περιπετειάς της μ' ἕνα ἀπ' τὰ γκαρσόνια. Τὰ κορίτσια τοῦ γραφείου, ποὺ ἐργάζονταν καὶ στὸ θέατρο, μιλοῦσαν τώρα πιὸ ἐλεύθερα μπροστά της γιὰ τὰ ἐρωτικά τους προβλήματα, καθὼς καὶ γιὰ τὶς περιπέτειες τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ θιάσου. Ἡ Μάρτζορυ ἔμεινε κατάπληκτη ποὺ ἀνεκάλυψε πὼς ὁ ἔρωτας ἔπαιζε τόσο σπουδαῖο καὶ τόσο περίπλοκο ρόλο στὸ Σάουθ Γουΐντ, καὶ παραξενεύτηκε μὲ τὴν τύφλωσί της.

Τώρα ποὺ εἶχαν ἀνοίξει τὰ μάτια της, ἄρχισε νὰ παρατηρῆ καὶ στοὺς οἰκοτρόφους τὶς ἐνδείξεις ἐρωτικῶν περιπετειῶν: Ἕνας ὡραῖος ἄντρας πήγαινε μὲ μιὰ ἄσχημη ἢ δειλὴ κοπέλλα. Μιὰ οἰκότροφος χόρευε κάθε βράδυ μὲ τὸν ἴδιο νέο. Ἕνας ὥριμος ἄντρας δὲν ἄφινε οὔτε στιγμὴ μιὰ νεα κοπέλλα, κι' ἔμεναν οἱ δυὸ ἥσυχοι καὶ δὲν ἔκαναν τὴν παραμικρὴ προσπάθεια γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Εἶπε τὶς ἀνακαλύψεις της στὸν Νόελ.

— Λοιπόν, πάει ἡ ἀθῳότης σου, δήλωσε ἐκεῖνος. Ἤταν γοητευτικὴ ὅσο κράτησε... Φυσικά, δὲν εἶσαι ἀκόμα πολὺ δυνατή: Θὰ φτάσης στὸ σημεῖο νὰ καταλαβαίνης μιὰ περιπέτεια καὶ μόνο ἀπ' τὸν τρόπο ποὺ ἕνας ἄντρας τραβᾶει τὸ κουτί, ἐνῶ ἡ κοπέλλα εἶναι ξεπλωμένη στὴ βάρκα, ἢ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ χορεύουν, παίζουν μπρίτζ, τένις, ἢ γκόλφ. Θὰ μποροῦσα νὰ «ερδίσω περιουσία μ' αὐτὸ τὸ παιχνίδι. Ἂν ἤθελε κανένας νὰ στοιχηματίση ἐναντίον μου

— Ἡ μαμά μου ὀνομάζει

ΚΛΩΣΤΑΙ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ «ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

ΚΛΩΣΤΑΙ ΡΑΦΗΣ «ΑΛΟΓΑΚΙ» & «ΤΟΥΜΠΙΝΟ»

Κατασκευάζονται, βάφονται καὶ συσκευάζονται εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ τὸ ἀρχαιότερο καὶ μεγαλύτερο ἐργοστάσιο

ΤΙΡΙΕ & ΚΑΡΤΙΕ ΜΠΡΕΣΟΝ

Διὰ τὴν στερεότητα τῶν χρωματισμῶν προσέχετε τὸ σῆμα καὶ τὶς ἀπομιμήσεις.

αὐτὸ τὸ μέρος Σόδομα. Ἔχει δίκιο!

Κάθονταν σὲ ξαπλωτὲς πολυθρόνες, μπροστὰ στὴν αἴθουσα τῶν συγκεντρώσεων, κάνοντας ἡλιοθεραπεία.

— Ὦ, μὰ τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λές, εἶπε ὁ Νόελ. Ἀντιδράς πολὺ βίαια, ἀγαπητή μου!

Ἔδειξε μὲ μιὰ χειρονομία τὸ πλῆθος ποὺ θορυβοῦσε στὴν πρασιὰ καὶ στὴν πλάζ, μαυρισμένο ἀπ' τὴν ἡλιοθεραπεία.

— Οἱ νέοι ἔρχονται ἐδῶ, φυσικά, μὲ τ' ὄνειρο τοῦ ἀνύπαντρου νὰ κατακτήσῃ μιὰ ὡραία κοπέλλα, ἀνάμεσα στὸ τένις, στὸ γκόλφ καὶ στὰ μπάνια. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν καθόλου πιθανότητες. Τὰ ὡραῖα κορίτσια, οἱ Σίρλεϋ, φτάνουν ἐδῶ μὲ τὰ ὄμορφα φουστάνια τους μὲ τὴν πρόθεσι νὰ γραπώσουν κανένα σύζυγο, καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένες νὰ κάνουν παραχωρήσεις γιὰ μικρότερο ἀντάλλαγμα... Καμμιὰ φορά, βέβαια, μερικοὶ ἄντρες κατορθώνουν νὰ καταφέρουν μιὰ Σίρλεϋ. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορές, τὰ φτιάχνουν μὲ τὶς πιὸ εὔκολες, καὶ δὲ ζητοῦν παιρὰ λίγη προσοχή...

— Μιλᾶς γι' αὐτὰ τὰ πράγματα χωρὶς καρδιὰ καὶ χωρὶς σεβασμό.

— Ἄκουσε, Μάρτζορυ, πρέπει νὰ μάθῃς νὰ βλέπῃς τὰ πράγματα ὅπως εἶναι. Ὁ τρόπος ποὺ βλέπεις τὰ πράγματα—καὶ τὸν ὀφείλεις σίγουρα στοὺς γονεῖς σου— εἶναι πολὺ παράξενος γιὰ τὴν ἐποχή μας.

Ἡ Μάρτζορυ ἔμεινε λίγο σιωπηλή, κι' ἔπειτα τοῦ εἶπε:

— Ξέρεις τί μοῦ θυμίζουν ὅλοι αὐτοί; Ἕνα πακέτο γαλλικῶν κάρτ—ποστάλ, ποὺ εἶχε φέρει κάποτε ἕνας ἠλίθιος νέος σ' ἕνα φοιτητικὸ χορό. Ἦταν κάτι χρωματιστὲς κάρτες ἐντελῶς ἀθῶες, ὡραῖες μάλιστα, ποὺ ἔδειχναν ἀνθρώπους ποὺ χόρευαν ἢ ποὺ περπατοῦσαν στὸ πάρκο. Ἀλλά, ἔπειτα, σοῦ ἔδινε ἕνα ζευγάρι κόκκινα γυαλιὰ γιὰ νὰ τὶς κυττάξῃς, κι' ἔβλεπες ξαφνικὰ νὰ παρουσιάζωνται μπροστὰ σου οἱ πιὸ πρόστυχες εἰκόνες. Εἶναι τώρα καμμιὰ—δυὸ ἑβδομάδες ποὺ μοῦ φαίνεται πὼς βλέπω τὸ Σάουθ Γουΐντ μὲ κόκκινα γυαλιά.

Ὁ Νόελ χαμογελοῦσε.

—Αὐτὰ τὰ κόκκινα γυαλιά, Μάρτζορυ, δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἰουδαϊκή σου ἠθική. Αὐτὸ ποὺ βλέπεις δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπ' τὴ συνηθισμένη ζωή.

Ἡ Μάρτζορυ ἤπιε λίγη ἀπ' τὴν παγωμένη μπύρα ποὺ τὸ γκασσόνι εἶχε ἀκουμπήσει δίπλα της, σκούπισε τὸν ἀφρὸ μὲ τὴν ἀνάποδη τοῦ χεριοῦ της καὶ τοῦ εἶπε:

— Ξέρεις; Πιστεύω πὼς ὅλα αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπες γιὰ τὸν ἔρωτα, εἶναι ψέματα. Σοῦ ἀρέσει νὰ μὲ σκανδαλίζῃς, καὶ σὲ διασκεδάζει νὰ μὲ βλέπῃς ἀναστατωμένη, αὐτὸ εἶναι ὅλο.

Ἡ ἔκφρασι τοῦ Νόελ ἦταν εἰλικρινὰ κοροϊδευτική.

— Φυσικά, αὐτὸ προτιμᾶς νὰ πιστεύῃς.

— Θέλεις νὰ στὸ πῶ διαφορετικά; Προσπαθεῖς νὰ μὲ ἀποπλανήσεις!

Τράβηξε μιὰ ρουφηξιὰ ἀπ' τὸ τσιγάρο του καὶ τὴν κύτταξε ἀνάμεσα ἀπ' τὸν καπνό, μὲ ζαρωμένα φρύδια.

— Μεγαλώνεις ὥρα μὲ τὴν ὥρα... Ἀρχίζω νὰ πιστεύω πὼς θᾶταν καλὸ αὐτὸ γιὰ σένα!

— Ἐλπίζω νὰ μ' ἀφήσῃς ἐμένα ν' ἀποφασίσω...

— Ἀσφαλῶς.

Ἡ Μάρτζορυ κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Ἡ εἰλικρίνειά σου— ἢ ἡ προσποίησί σου — ξεπερνᾶ κάθε ὅριο. Δὲν ξέρω πὼς νὰ σοῦ μιλήσω.

— Δὲ τὰ καταφέρνεις ἄσχημα.

— Μερικὲς φορὲς νομίζω πὼς εἶσαι ὁ διάβολος προσωποιημένος.

— Εἶναι κι' αὐτὸ ἀποτέλεσμα τῶν κόκκινων γυαλιῶν σου. Δὲν εἶμαι παρὰ ἕνας τύπος ποὺ σοῦ ἀρέσει.

— Ἀναρωτιέμαι, εἶπε ἡ Μάρτζορυ μὲ ὀνειροπόλο ὕφος, τί θ' ἀπογίνουμε, Νόελ;

— Ποιός ξέρει; Τί σημασία ἔχει; Αὐτοὶ οἱ ἔρωτες τῶν διακοπῶν εἶναι παράξενοι. Ὅπως οἱ συναντήσεις τοῦ πλοίου. Ἐπωφελήσου ἀπ' αὐτέσσο διαρκοῦν. Διασκέδασε, καὶ μὴ μπερδεύεσαι μὲ τὴν ἐβραϊκὴ συνείδησί σου. Ποιός ξέρει ἂν τὴν ἐπόμενη Τρίτη, ἐσὺ ἢ ἐγώ, δὲν θὰ ἐρωτευθοῦμε κάποιον ἄλλο;

— Φυσικά.

Κυττάχτηκαν ἴσια στὰ μάτια, χαμογελώντας κι' οἱ δυό, ἀλλὰ μὲ μιὰ ἔκφρασι σχεδὸν ἐχθρική.

Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πῇ ἀπὸ πόσην ὥρα ὁ Γουώλυ Ρόγκεν τοὺς παρατηροῦσε, ὅταν κατάλαβε τὸ βλέμμα του ἐπάνω της. Ἦταν καθισμένος ἐπάνω στὰ κάγκελα, μὲ τὸ μεγάλο κεφάλι χωμένο ἀνάμεσα στοὺς στενοὺς ὤμους του. Κάπνιζε. Ἡ ἀντανάκλασι τοῦ ἡλίου πάνω στὰ γυαλιά του ἐμπόδιζε νὰ δῇ κανεὶς τὴν ἔκφρασί του. Τοῦ ἔγνεψε μὲ τὸ χέρι, φοβερὰ στενοχωρημένη στὴν ἰδέα πὼς παρακολουθοῦσε τόσην ὥρα τὶς ἠλίθιες ἐκφράσεις τους,— ἐκφράσεις ἐρωτευμένων...

— Γειά σου, Γουώλυ. Ἔχεις κανένα τσιγάρο;

Ἐκεῖνος κατέβηκε ἀπ' τὰ κάγκελα.

— Ἔχω μόνο μὲ μέντα.

— Εὐχαριστῶ.

Τῆς ἔδωσε ἕνα σπίρτο. Ἡ ὄψι τῆς μέντας στὴ γλώσσα της τῆς θύμισε τὴν ἡμέρα στὸ Μουσεῖο τὶς πασχαλιὲς μὲ τὴ βροχή.

— Εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ δὲν ἔχω καπνίσει τέτοια τσιγάρα, Γουώλυ. Εἶναι μιὰ ἀλλαγή...

— Κάθε φορὰ ποὺ θὰ ἔχῃς διάθεσι ἀλλαγῆς, δὲν ἔχεις παιρὰ νὰ μοῦ τὸ πῆς.

— Πῶς πηγαίνει τὸ σκέτς; ρώτησε ὁ Νόελ.

— Ἀρκετὰ καλά. Θὰ κάνω καμμιὰ—δυὸ δοκιμὲς ἀκόμα.

— Σοῦ ἀρέσει αὐτὴ ἡ δουλειὰ τῆς σκηνοθεσίας; τὸν ρώτησε ἡ Μάρτζορυ.

— Ὦ, νομίζω πὼς εἶναι ἐνδιαφέρουσα, ὅπως τὰ περισσότερα πράγματα. Διδάσκομαι, διδάσκομαι.

Πετώντας ἀπότομα τὸ τσιγάρο του, τοὺς ἄφησε κι' ἔξω φανίστηκε μέσα στὴν αἴθουσα τῶν ἑορτῶν.

Ἡ Μάρτζορυ κι' ὁ Νόελ ἔμειναν γιὰ λίγο σιωπηλοί.

— Τί κάνει κανεὶς σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι; ρώτησε ἡ Μάρτζορυ.

— Τίποτα. Οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ πάντα βασανίζονται. Εἶναι ὁ νόμος! Ἐμπρός, πᾶμε νὰ κολυμπήσουμε.

*

Ἀπ' τὰ δεκαπέντε της χρόνια, ἡ Μάρτζορυ πίστευε σταθερὰ πὼς τὸ πιὸ σπουδαῖο καὶ πιὸ ἐπικίνδυνο πρόβλημα γιὰ μιὰ νέα κοπέλλα εἶναι τὸ σεξουαλικό. Πίστευε πὼς θὰ ἦταν πολὺ κουτὸ ἀπὸ μέρους της νὰ δημιουργήσῃ μιὰ σοβαρὴ σχέσι πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο της, καὶ πὼς θὰ ἦταν ἡ χειρότερη καταστροφὴ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τῆς συμβῇ. Τώρα, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της, αὐτὴ ἡ πεποίθησι εἶχε κλονιστῆ.

Συγκρινόμενοι μὲ τὸν Νόελ, ὁ Τζὼρτζ κι' ὁ Σάντυ ἦταν παιδιά, ἀνυπόμονα νὰ πάρουν κάθε εὔνοια ποὺ ἐκείνη θέλει νὰ τοὺς παραχωρήσῃ. Ὁ Νόελ, ὅμως, δὲν ἤθελε πραγματικὰ νὰ φλερτάρῃ. Τὸ βράδυ ποὺ τὴν εἶχε χαϊδέψει, στὸ δωμάτιό του, ἐκείνη ἦταν ποὺ εἶχε ριχτῆ στὴν ἀγκαλιά του, κι' ἐκεῖνος ἦταν ποὺ εἶχε σταματήσει τὸ παιχνίδι, προσφέροντάς της ἕνα τσιγάρο. Ἔμοιαζε νὰ θέλῃ νὰ τὴν προστατέψῃ ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της, ἀντὶ νὰ ἐπωφεληθῇ, ὅπως θὰ εἶχε κάνει ἴσως κάθε ἄλλος ἄντρας. Εἶχε κλονιστῆ, λοιπόν, ὅταν τὸν ἄκουσε ν' λέῃ, μὲ τὸ ἐλαφρὸ ὕφος του, ἀλλὰ μὲ φαινομενικὴ εἰλικρίνεια, πὼς θᾶταν ἴσως καλὸ γι' αὐτὴν νάχῃ μιὰ περιπτέτεια μαζί του.

Πολλὲς φορὲς τοῦ ζήτησε ἐπιγήσεις πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ξέφευγε μὲ διάφορα ἀστεῖα.

Μιὰ μέρα, τῆς εἶπε τέλος:

— Ἔ, νά, θ' ἀποκτήσῃς μιὰ πεῖρα ποὺ θὰ σοῦ χρησιμέψῃ στὴ ζωή σου. Ἀγαπίομαστε πραγματικά. Σύμφωνα μ' ὅσα μοῦ εἶπες, αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἀληθινή σου ἀγάπη. Δὲ συμβαίνει τὸ ἴδιο μ' ἐμένα— μὴν ἀγριεύῃς, δὲ φταίω ἐγὼ σὲ τίποτα ποὺ εἶμαι πιὰ εἰκοσιεννιὰ χρονῶν καὶ ξέρω ποῦ πηγαίνω... Ἀλλὰ ἐσὺ ἔχεις τέλεια ἀγνοια, καὶ μ' αὐτὴ σου τὴν ἀγνοια εἶσαι ἱκανὴ νὰ πέσῃς μὲ τὸ κεφάλι ὁ Θεὸς ξέρει σὲ τί φοβερὰ χέρια—ὅπως ἡ ἀδελφή μου. Εἰλικρινά, ἔχω πολλὲς φορὲς τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶσαι ἡ Μόνικα, μιὰ Μόνικα ποὺ θὰ μποροῦσε πάλι νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη της...

— Θὰ προτιμοῦσες νὰ εἶχε ἡ ἀδελφή σου μιὰ περιπέτεια μ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θὰ τὴν παρατοῦσε... ὅπως θὰ μὲ παρατήσῃς ἐσύ;

— Ὦ, ναί, χίλιες φορές, ἂν αὐτὴ ἡ περιπέτεια θὰ τὴ δίδασκε ἀρκετὰ ὥστε νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ παντρευτῇ αὐτὸ τὸ γουρούνι ποὺ ὀνομάζει σύζυγό της.

Τὸ περιβάλλον τοῦ Σάουθ Γουΐντ δικαίωνε τὶς ἰδέες τοῦ Νόελ. Ἀνάμεσα στὸ προσωπικό, ποὺ ἔπαιρνε στ' ἀστεῖα ὅλα τὰ σοβαρὰ πράγματα τῆς ζωῆς, ἡ Μάρτζορυ ἦταν ἀκόμα πηγὴ διασκεδάσεως. Ἦταν κοινὸ ἀστεῖο πὼς μερικὰ θέματα ἔπρεπε ν' ἀποφεύγωνται γιὰ νὰ μὴ σκανδαλιστῆ ἡ καημένη ἡ Μάρτζορυ. Φυσικά, ἡ Μάρτζορυ ἤθελε νὰ γίνῃ δεκτὴ στὸν στενὸ κύκλο τους, νὰ γίνῃ περισσότερο σὰν κι' αὐτούς. Σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τοῦ θεάτρου, ἡ Μάρτζορυ εἶχε βρῆ γιὰ πρώτη φορὰ ἀνθρώπους ποὺ μιλοῦσαν κι' ἐνεργοῦσαν ὅπως οἱ χαρακτῆρες τῶν καλῶν μυθιστορημάτων. Αὐτὸ τοὺς ἔδειξε στὰ μάτια της κομψότητα, γοητεία καὶ κῦρος. Κάθε μέρα συνήθιζε καὶ περισσότερο στὴν ἰδέα πὼς εἶχε μιὰ πολὺ ὀπισθοδρομικὴ ἀνατροφή. Συνήθιζε στὴν ἰδέα πὼς μποροῦσε κι' ἐκείνη νάχῃ μιὰ περιπέτεια. Δὲν ἦταν πιὰ κατὶ ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ συμβῇ στὴ Μάρτζορυ Μόργκενστερν, ὅπως τὸ νὰ παίρνῃ ναρκωτικὰ ἢ ν' αὐτοκτονήσῃ...

Μὰ ὁ πιὸ ἀπροσδόκητος ἐχθρὸς της ἦταν τὸ ἴδιο της τὸ σῶμα. Δὲν τολμοῦσε πιὰ νὰ μένῃ μόνη μὲ τὸν Νόελ. Ὅταν ἦταν μαζί του καὶ τὴ φιλοῦσε, ἔχανε ἐντελῶς τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ της. Ποτὲ ἡ Μάρτζορυ δὲν εἶχε νοιώσει κάτι ἀνάλογο. Αὐτὸ δὲν εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὶς προσωπικές της προτιμήσεις, μὲ τὰ γοῦστα της, μὲ τὶς ἰδέες της, σὰ νὰ τὴν κυβερνοῦσε μιὰ παράξενη θέλησι ἀπ' τὰ βάθη τῆς σάρκας της, μιὰ φωνὴ πιὸ ἐπίδοξη ἀπ' ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Νόελ. Αὐτὴ ἡ φωνὴ τῆς πρότεινε χίλιες εὐκαιρίες γιὰ νὰ μένῃ μόνη μὲ τὸν Νόελ. Λόγου χάρι, στὶς ἕντεκα ἡ ὥρα τὸ βράδυ, ὅταν ἡ Μάρτζορυ ἑτοιμαζόταν νὰ γδυθῇ γιὰ νὰ πέσῃ στὸ κρεβάτι, τῆς ἐρχόταν μιὰ ξαφνικὴ ἐπιτακτικὴ διάθεσι νὰ διαβάσῃ ἕνα καινούργιο μυθιστόρημα, καὶ θυμόταν πὼς εἶχε δῆ μιὰ τελευταία ἐπιτυχία στὸ δωμάτιο τοῦ Νόελ. Ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ κάνῃ ἄγριο ἀγώνα μὲ τὸν ἑαυτό της, ἀκριβῶς ὅπως μ' ἕνα ἄλλο πρόσωπο, γιὰ νὰ μὴν πάῃ ἀμέσως νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Νόελ Αἴρμαν.

Ἄρχιζε νὰ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ νευρική. Δυὸ φορὲς ἑτοίμασε τὶς βαλίτσες της ἀργὰ τὴ νύχτα, καὶ τὶς ξανάδειασε πάλι τὸ ἐπόμενο πρωΐ. Πήγαινε κι' ἔβρισκε τὸν Σαμψὼν—Ἀαρὼν καὶ περνοῦσε ὁλόκληρες βραδυὲς μαζί του, γιὰ νὰ τῆς ξαναφέρῃ τὶς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς της ἡλικίας, προσπαθώντας ν' ἀγκιστρωθῇ στὶς παλιές της πραγματικότητες. Ἦταν τώρα πολὺς καιρὸς ποὺ ἡ Μάρτζορυ εἶχε πῆ σ' ὅλους πὼς ὁ Σάμ, ὁ λαντζιέρης, ἦταν θεῖος της, γιατὶ ντρεπόταν γιὰ τὴν πρώτη της ἀντίδρασι ὅταν τὸν βρῆκε στὸ Σάουθ Γουΐντ. Κανεὶς δὲν τὴν ἐκτιμοῦσε λιγώτερο γι' αὐτό. Ἄλλωστε, ὁ θεῖος της ἦταν ἀρκετὰ δημοφιλής, τὸν θεωροῦσαν σὰν ἕναν τύπο. Πολλὲς φορὲς τῆς πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ ν' ἀνοίξῃ τὴν καρδιά της στὸν Σαμψὼν—Ἀαρών. Ἀλλὰ ἀνάμεσά τους ἡ ἀπόστασις τῶν χρόνων, τῆς γλώσσας, τῶν συνηθειῶν ἦταν πάρα πολὺ μεγάλη. Δὲν ἦταν παρὰ ὁ κωμικὸς καὶ χοντρὸς θεῖος, ὁ ὄχι καὶ πολὺ παρουσιάσιμος, καὶ θὰ ἦταν μάλιστα τοπεινωτικὸ νὰ τοῦ ἐξομολογηθῇ μιὰ ἐρωτικὴ ἱστορία της.

Ὁ Σαμψὼν—Ἀαρὼν φαινόταν νὰ ὑποψιάζεται τὴν ταραχή της. Ἔδειχνε πολλὴ ὑπομονὴ καὶ λεπτότητα μαζί της. Μιὰ φορὰ μόνο, δοκίμασε ἀδέξια νὰ θίξῃ τὸ θέμα αὐτό:

— Λοιπόν, φαίνεται πὼς κάτι γίνεται μὲ τὸν κύριο Αἴρμαν; Τί λές, θἄχουμε κανένα γάμο; Περνᾶτε τὶς μέρες σας μαζί, ἔ;

Ἡ Μάρτζορυ ἔβαλε τὰ γέλια κι' εἶπε πὼς δὲν ὑπῆρχε τίποτα σοβαρὸ ἀνάμεσα σ' ἐκείνη καὶ στὸν Νόελ. Δὲν ἦταν ὁ τύπος ποὺ παντοεύεται.

— Ξέρεις τί σκέπτομαι, Μόντζερυ; Εἶναι κύριος, μάλιστα. Ἀλλὰ σοβαρὸς νέος, ὄχι... Εἶσαι καλὸ κορίτσι, ξέρεις τί κάνεις, λοιπόν, ἐν τάξει... Ὅσο δὲ χάνεις τὸ μυαλό σου, διασκέδαζε. Θὰ λὲς τώρα, νὰ κι' ὁ Σαμψὼν—Ἀαρὼν ποὺ δίνει συμβουλὲς σὲ μιὰ φοιτήτρια!

— Ὑπάρχουν πράγματα ποὺ δὲν τὰ μαθαίνει κανεὶς στὸ πανεπιστήμιο, θεῖε.

— Ἡ μαμά σου μὲ ρωτάει ἂν ἔχῃς κανένα φλέρτ. Δὲν τῆς ἀπαντῶ τίποτα. Τῆς λέω πὼς εἶναι ὡραῖα στὸ Σάουθ Γουΐντ καὶ πὼς πηγαίνω γιὰ ψάρεμα τὴν ἡμέρα ποὺ ἔχω ρεπό.

— Εἶσαι γλύκα.

— Καὶ τί ξέρω, ἄλλωστε, ἐγώ; Εἶμαι μέσα στὴν κουζίνα καὶ πλένω πιάτα... Ἀλλά, τὴν ἄλλη ἑβδομάδα, θἄρθῃ ὁ μπαμπᾶς κι' ἡ μαμά, δὲν εἶν' ἔτσι; Καὶ τότε;

— Ἄσε τοὺς νἄρθουν!

Ἡ Μάρτζορυ προσπαθοῦσε νὰ μὴ σκέπτεται τὴν προσεχῆ ἐπίσκεψι τῶν γονέων της. Θἄφταναν τὸ Σάββατο τὸ βράδυ γιὰ νὰ ξαναφύγουν τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα καὶ νὰ συνεχίσουν τὸ δρόμο τους ὡς τὴν κατασκήνωσι τοῦ Σήθ, ποὺ ἦταν ἑκατὸ πενήντα χιλιόμετρα βορειότερα. Σκεπτόταν

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

διπλᾶ

ἐὰν δὲν πεισθῆτε, ὅτι

το Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ!

Ναί! Τὸ TIDE πλένει ἐγγυημένα καθαρώτερα ἀπὸ κάθε τί! Τὸ TIDE εἶναι ὁ εὐκολώτερος τρόπος γιὰ τὰ καθαρώτερα ροῦχα. Λευκαίνει καταπληκτικὰ τὰ ἀσπρόρρουχα καὶ ζωντανεύει τὰ χρώματα.

Γι' αὐτὸ εἶναι **βέβαιοι** οἱ κατασκευασταί του, PROCTER & GAMBLE, U.S.A., καὶ τὸ **ἐγγυῶνται.**

Νὰ κάτι ποὺ δὲν ἐτόλμησε κανείς!

Tide

Ἐπιστρέψατε τὸ κουτὶ ἢ τὸ φακελλάκι τοῦ TIDE μὲ ὅ,τι ἐπερίσσευψε καὶ θὰ σᾶς ἀποστείλωμε ὁλόκληρη τὴν ἀξία του στὸ διπλασιο, ἐὰν δὲν πεισθῆτε, ὅτι τὸ TIDE πλένει καθαρώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο πλυντικὸ μέσον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : PROCTER & GAMBLE
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΣ 11 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ TIDE ΜΕΧΡΙ 205 ΓΡΑΜ. ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΔΟΚΙΜΗ ΑΝΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Μὴν ξεχνᾶτε ποτέ!...

...μετὰ τὸ πλύσιμο, ξεσκόνισμα, τὰ κρύα - ζεστὰ νερὰ ποὺ ἀγριεύουν, ξηραίνουν καὶ σκάζουν τὸ δέρμα, μὴν ξεχνᾶτε, μόλις βγάλετε τὴν ποδιὰ καὶ ξεκουρασθῆτε λιγάκι, νὰ περιποιηθῆτε τὰ χέρια σας.

Ἡ κρέμα NIVEA, ἡ μόνη ποὺ περιέχει EUCERIT, εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς χρειάζονται τὰ ταλαιπωρημένα χέρια.

Ἡ κρέμα NIVEA κάνει τὰ ἄγρια καὶ σκασμένα χέρια πάλιν λεῖα καὶ βελουδένια.

Μετὰ τὶς δουλειὲς

NIVEA CREME
DORF & CO

πῶς μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο θὰ κατώρθωνε νὰ μὴ προδοθῆ στὸ διάστημα τῶν εἴκοσι ὡρῶν ποὺ θὰ περνοῦσαν στὸ Σάουθ Γουίντ.

XVII Η ΒΑΡΚΑ

Τὸ πρῶτο βράδυ ποὺ οἱ γονεῖς της ἦταν μέσα στὴν αἴθουσα, ἡ Μάρτζορυ ἔπεσε, τὴν ὥρα ποὺ ἐκτελοῦσε τὸ χορευτικό της νούμερο. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τῆς συνέβαινε αὐτὸ τὸ ἀτύχημα. Πρὶν ἀκόμα τὸ κοινὸ προφτάσῃ νὰ γελάσῃ, εἶχε κιόλας σηκωθῆ, χαμογελαστὴ καὶ σηκώνοντας ψηλὰ τὴν γάμπα. Στοὺς διαδρόμους, συνάντησε τὸν Νόελ ποὺ τὴν περίμενε, μὲ γωχελικὸ ὕφος, κρατώντας μ' ἕνα χέρι τὸ κορδόνι τῆς αὐλαίας.

— Εἶσαι ἐν τάξει; Θὰ τρόμαξες τοὺς γονεῖς σου!

— Ὤ, εἶμαι πολὺ καλά. Ἔμπλεξα τὸ ἕνα πόδι μου μέσα στ' ἄλλο, αὐτὸ εἶναι ὅλο.

Ὁ Νόελ χαμογέλασε.

— Σύμφωνα μὲ τὸν μπάρμπα Φρόϋντ, αὐτὸ τὸ πέσιμο εἶναι γεμάτο σημασία...

— Ἀσφαλῶς. Θἄπρεπε νὰ γράψῃς κανένα βιβλίο πάνω σ' αὐτό... Συγγνώμην τώρα, πρέπει νὰ πάω ν' ἀλλάξω.

Ἡ Μάρτζορυ ἔβρισκε ἀπόψε πολὺ πρόστυχα καὶ χυδαῖα τὰ ἀστεῖα τῆς ἐπιθεωρήσεως. Τὰ διάφορα σκέτς τὴν ἔκαναν νὰ κοκκινίζῃ, κι' οἱ δημιουργίες τοῦ Γουώλυ τῆς φαίνονταν ἰδιαίτερα πρόστυχες.

Μετὰ τὴν παράστασι, ἔβγαλε γρήγορα τὸ μακιγιάζ της καὶ ντύθηκε, γιατὶ εἶχε μιὰ παράξενη ἀνυπομονησία νὰ φτιαρήσῃ μὲ τοὺς γονεῖς της. Τοὺς βρῆκε καθισμένους κοντὰ στὴν πίστα τοῦ χοροῦ, κυττάζοντας τὰ ζευγάρια. Τῆς φάνηκαν παράξενοι, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μήνα χωρισμοῦ. Ὁ πατέρας της ἦταν σχεδὸν γκρίζος, κι' ἡ μητέρα της εἶχε βαθεῖες ρυτίδες ποὺ ἡ Μάρτζορυ δὲν εἶχε ποτὲ παρατηρήσει. Ὁ λαιμό της, ἰδίως, ἦταν μαραμένος καὶ γεμάτος ζάρες. Βέβαια, εἶχαν κι' οἱ δυὸ περάσει τὰ πενήντα. Ἡ Μάρτζορυ δὲν μποροῦσε νὰ ἐλπίζῃ πὼς θὰ τοὺς ἔβλεπε πάντα ὅπως ὅταν ἐκείνη ἦταν παιδί.

— Δὲν ἤξερα ὡς ἀπόψε πόσο ὄμορφοι εἶναι ἡ κόρη μου, εἶπε ὁ κύριος Μόργκενστερν. Μοῦ φάνηκες καλύτερη πάνω στὴ σκηνὴ ἀπὸ ὁποιαδήποτε στὰρ τοῦ κινηματογράφου. Ὅλοι οἱ νέοι θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐρωτευμένοι μαζί σου, ἐδῶ πέρα...

Ἡ Μάρτζορυ ἔβαλε τὰ γέλια.

— Αὐτοκτονοῦν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, μπαμπά!

— Χτύπησες ὅταν ἔπεσες; ρώτησε ἡ κυρία Μόργκενστερν.

— Ὄχι. Ἡ σκηνὴ εἶναι κούφια ἀπὸ κάτω, γι' αὐτὸ κάνει καὶ τόσο θόρυβο. Δὲν ἦταν τίποτα. Κάνει ζέστη ἀπόψε, τί θὰ λέγατε νὰ πίναμε κάτι;

Ἐγκαταστάθηκαν σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ μπάρ. Εἶδε τοὺς γονεῖς της ν' ἀνταλλάσσουν ἕνα βλέμμα ὅταν παράγγειλε μπύρα. Ὁ πατέρας της ζήτησε κι' ἐκεῖνος μιά. Ἡ κυρία Μόργκενστερν ἔβηξε, δίστασε, καὶ στὸ τέλος διάλεξε λεμονάδα. Τὰ βλέμματά τους διασταυρώθηκαν πάλι ὅταν ἡ Μάρτζορυ ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσάντα της ἕνα πακέτο τσιγάρα.

—Μπύσα, τσιγάρα! φώναξε ἡ μητέρα της, νὰ ποὺ ἔγινες πιὸ σωστὴ γυναίκα..

γκρέκο

Κάλτσες
NYLON
Ἀμερικῆς

Gerald

Οἱ ἀνώτερες, ὅλων!

● Στερεές
● Λεπτές
● Ἐλαστικές

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

— Ὅπως τὸ εἶχες προβλέψει, μαμά, πῆρα τὸ στραβὸ δρόμο!

— Ὁ θεῖος δὲ μᾶς λέει τὸ ἴδιο, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Λέει πὼς ὅλος ὁ κόσμος ἐδῶ νομίζει πὼς εἶσαι τὸ μόνο σοβαρὸ κορίτσι τοῦ προσωπικοῦ.

— Ὤ, μαμά, αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιφάνεια μόνο. Παίζω ἕνα ρόλο... Εἶμαι ἠθοποιός, ξέρεις!

— Εἶσαι κόρη μας, ἕνα καλὸ κορίτσι, αὐτὸ εἶναι ὅλο, δήλωσε ὁ κύριος Μόργκενστερν. Δὲν μὲ ξαφνιάζει, κι' ἐσὺ δὲν πρέπει νὰ ντρέπεσαι γι' αὐτό. Οἱ ἄνθρωποι ἴσως νὰ σὲ κοροϊδεύουν λιγάκι. ἀλλὰ σέβονται!

Ὁ μπάρμαν ἔφερε τὴν παραγγελία τους. Ἡ Μάρτζορυ ἄδειασε τὸ μισὸ ποτήρι της μὲ μιᾶς, ἐνθουσιασμένη ποὺ παρακολουθοῦσε τὴ συγκίνησι τῆς μητέρας της.

— Ἄ, δὲν ὑπάρχει τίποτα καλύτερο ἀπ' τὴ μπύρα ὅταν κάνῃ ζέστη...

Ρουφοῦσε τὸ τσιγάρο της μὲ ζαρωμένα μάτια, σὰν ἄντρας.

— Γιὰ πές μου, Μάρτζορυ, εἶπε ὁ πατέρας της, δὲν νοιώθεις λίγο—δὲν ξέρω πὼς νὰ στὸ πῶ—λίγο παράξενα παίζοντας σ' ἕνα τέτοιο ἔργο; Δὲ θέλω νὰ κάνω τὸ σεμνότυφο, ἄκουσα πολλὰ βρώμικα ἀστεῖα στὸν καιρό μου, ἀλλά...

—Τί θέλεις ν' ἀκούσῃς στὰ Σόδομα; μπῆκε στὴ μέση ἡ κυρία Μόργκενστερν. Ἄμλιετ; Αὐτὰ θέλει τὸ κοινόν, καὶ τοῦ τὰ προσφέρουν!

—Ἡ μαμὰ ἔχει δίκιο, μπαμπά. Νομίζω πὼς ἀπόψε ἦταν λίγο χειρότερα ἀπὸ συνήθως, ἀλλιά, στὸ κάτω—κάτω, μ' αὐτὸ τὸν κόσμο... Γειὰ σου Νόελ, ἔλα νὰ σὲ συσπήσω στοὺς γονεῖς μου.

Ὁ Αἴρμαν περνοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ μ' ἕνα κοκταίηλ στὸ χέρι. Φορεῦσε ἕνα κεραμιδὶ σακκάκι ἀπὸ ριγωτὸ βελοῦδο πάνω ἀπ' τὸ μαῦρο του πουλόβερ μὲ τὸ γυριστὸ γιακά. Ἡ Μάρτζορυ παρατήρησε μὲ ἱκανοποίησι πὼς ἦταν φρεσκοξυρισμένος καὶ χτενισμένος. Τὰ Σαββατόβραδα ἔμοιαζε συνήθως σὰν ἀλήτης. Σήκωσε ἐλαφρὰ τὰ φρύδια του:

— Εὐχαριστῶ, Μάρτζορυ.

— Μαμά, μπαμπά, νὰ ὁ ἀρχιμπαγκὸς τῶν παραστάσεων... Ξέρετε... γράφει τὰ ἔργα καὶ τ' ἀνεβάζει... Νόελ Αἴρμαν. Ὁ Νόελ χαιρέτησε μὲ χαριτωμένη κίνησι.

— Ἐλπίζω νὰ μὴν τρομάξατε ὅταν ἔπεσε ἡ Μάρτζορυ. Αὐτὸ δὲν ἦταν μέσα στὸ πρόγραμμα. Ἦταν ἕνας δικός της μικρὸς αὐτοσχεδιασμός.

— Μᾶς ἄρεσε πολὺ ἡ παράστασι, εἶπε ὁ κύριος Μόργκενστερν. Λιγάκι ὤμη, πότε—πότε, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ κανεῖς νὰ ζητάῃ τίποτ' ἄλλο ἐδῶ πέρα.

— Πολὺ φοβοῦμαι πὼς ὄχι.

— Πιστεύετε πὼς ἡ κόρη μας ἔχει ταλέντο, κύριε Αἴρμαν; εἶπε πάλι ὁ πατέρας.

Ὁ Νόελ χαμήλωσε τὰ μάτια του πάνω στὴ Μάρτζορυ, χαμογελώντας.

— Εἶναι δύσκολο νὰ τὸ πῶ. Κύριε Μόργκενστερν. Εἰλικρινά, ὅταν μιὰ ἠθοποιὸς εἶναι τόσο ὡραία σὰν τὴ Μάρτζορυ, εἶναι δύσκολο νὰ καταλάβῃς ἂν ἔχῃ καὶ ταλέντο! Ἕνα ἐλκυστικὸ παρουσιαστικὸ εἶναι ἕνα καμουφλάζ. Ἀλλὰ πιστεύω πὼς ἔχει ταλέντο.

— Εὐχαριστῶ, Νόελ.

Ἡ Μάρτζορυ χτύπησε τὸ μπράτσο τοῦ Νόελ, καὶ χαμογέλασε στοὺς γονεῖς της.

— Λοιπόν, εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ ἤρθατε. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ θίξῃ εἰλικρινὰ αὐτὸ τὸ θέμα. Συνήθως, δὲ θὰ μοῦ ἔκανε φιλοφρόνησι, ἀκόμα κι' ἂν ἐπρόκειτο νὰ σώσῃ τὴν ψυχή του!

— Εἶναι φιλοφρόνησι ποὺ λέει πὼς εἶσαι ὄμορφη; εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν, πίνοντας σιγὰ - σιγὰ τὴ λεμονάδα της καὶ κυττάζοντας τὸν Νόελ πάνω ἀπ' τὰ γυαλιά της.

— Ὄχι ὅταν ἐγὼ προσπαθῶ ν' ἀνακαλύψω ἂν μπορῶ νὰ παίξω μαμά! Εἶναι σὰ νὰ λέῃ κανεῖς πὼς ἕνας γιατρὸς εἶναι ὡραῖος νέος, ὅταν τὸν ἔχουν ρωτήσει ἂν μπορῆ νὰ κάνῃ μιὰ ἐγχείρησι σκωληκοειδίτιδος!

— Εἶστε ἀπ' τὴ Νέα Ὑόρκη, κύριε Αἴρμαν; ρώτησε ἡ κυρία Μόργκενστερν.

— Μάλιστα, κυρία.

— Ἀπ' τὸ Μανχάτταν;

— Μάλιστα.

Ὁ Νόελ ἄναψε ἕνα τσιγάρο. Ἀντάλλαξε ἕνα σύντομο βλέμμα μὲ τὴ Μάρτζορυ. Ἔπειτα ἀκούμπησε πίσω στὴν καρέκλα του, μὲ τὰ μπράτσα σταυρωμένα, κυττάζοντας τὴ μητέρα μὲ σκυφτὸ κεφάλι.

— Ἄ, ἔτσι... Ἀνεβάζετε παραστάσεις καὶ τὸ χειμώνα ἐπίσης;

— Εἶμαι συνθέτης τραγουδιῶν, κυρία Μόργκενστερν.

— Ἄ, γράφετε τραγούδια.

— Μερικὰ σκέτς τοῦ Νόελ ἔχουν παιχτῆ στὸ Μπρόντγουαίη, μαμά, ἐπενέβη ἡ Μάρτζορυ, κι' ἔχουν δημοσιευτῆ καμμιὰ δωδεκάδα ἀπ' τὰ τραγούδια του. Θυμάσαι τὸ πεδίφημο «Βρέχει φιλιά»;

— Φοβοῦμαι πὼς ὄχι.

— Ἔ, λοιπόν, ἀνερωτιέμαι πῶς τὰ κατάφερες νὰ μὴν τ' ἀκούσῃς! Δὲν τραγουδοῦσαν παρὰ αὐτὸ πρὸ ἐτῶν.

Καὶ γυρίζοντας στὸν πατέρα της:

— Μπαμπά, τὸ ξέρεις. Τὸ ἀκούγαμε συνέχεια ἀπ' τὸ ραδιόφωνο, καὶ ὅλες οἱ ὀρχήστρες τὸ ἐπαιζαν.

— Ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ μαμά σου κι ἐγὼ γιωρίζαμε τὰ τραγούδια τῆς μόδας ἔχει περάσει...

— Τί σημασία ἔχει; εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Ἕνα τραγούδι ποὺ ἔχει ἐπιτυχία εἶναι κάτι! Ὁ Ἴρβινγκ Μπερλίν δὲν εἶναι φτωχός...

Ὁ Νόελ χαμογέλασε.

— Ἕνα ἐπιτυχημένο τραγούδι δὲν μὲ κάνει ἀκριβῶς Ἴρβινγκ Μπερλίν...

— Δὲν ἔχεις γράψει ἕνα μόνο ἐπιτυχημένο τραγούδι ἐπενέβη ἡ Μάρτζορυ.

— Καλά, λοιπόν, θὰ πρέπ' ἀρχίσω νὰ προσέχω τὰ τραγούδια σας, εἶπε ἡ κυρία Μόργκενστερν. Πῶς γράφετε τ' ὀνομά σας;

Ὁ Νόελ τῆς τὸ συλλάβισε.

— Νόελ Αἴρμαν, ἔ; Εἶναι ἕνα ὄνομα ποὺ δὲν γνώριζα... Ὥστε ἔτσι, δὲν εἶστε Ἑβραῖος. Καλὰ τὸ κατάλαβα.

— Θεέ μου, ἀναφώνησε ἡ Μάρτζορυ, τί σημασία ἔχει αὐτό; Κατὰ σύμπτωσι εἶναι Ἑβραῖος, ἀλλὰ οἱ πιὸ ἀριστεροί του προσωπικοὶ δὲν εἶναι, καί...

— Ἀλλά.. Νόελ θὰ πῆ Χριστούγεννα, εἶπε ἡ μητέρα κυττάζοντας τὸ Νόελ ἐρευνητικά. Δὲν εἶναι ἑβραϊκὸ ὄνομα! Δὲ θὰ ἐρχόταν σὲ κανέναν ἡ ἰδέα νὰ ὀνομάσῃ ἕνα καθολικὸ παιδὶ «Πάσχα»

Ὁ Νόελ ἔριξε τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ πίσω καὶ γέλασε. Ἡ Μάρτζορυ δάγκωσε τὰ χείλη της.

— Κυρία Μόργκενστερν, συμφωνῶ ἀπόλυτα μαζί σας, ἀλλὰ Νόελ εἶμαι καὶ Νόελ θὰ πρέπει νὰ μείνω. (Ἔκανε νόημα στὸ κελαρόνι νὰ πλησιάσῃ). Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς προσφέρω κάτι.

— Εὐχαριστῶ, δὲ διψῶ ἄλλο, ἀποκρίθηκε ἡ κυρία Μόργκενστερν.

Χωρὶς νὰ τὴν ἀκούσῃ, ὁ Νόελ παράγγειλε ἀπ' τὰ ἴδια γιὰ ὅλους. Ἔπειτα ἐξήγησε πὼς πῆρε αὐτὸ τ' ὄνομα ὅταν δημοσιεύτηκε τὸ πρῶτο του τραγούδι.

— Ὤ, ὥστε εἶναι καλλιτεχνικὸ ψευδώνυμο εἶπε ὁ πατέρας. Ὅπως τὸ Μάρκ Τουαίν, ἢ κάτι τέτοιο.

— Θὰ ἤθελα ἡ ὁμοιότης νὰ ἦταν μεγαλυτέρη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία, κύριε Μόργκενστερν.

— Ποιό εἶναι τὸ ἄλλο σας τὸ ὄνομα, τότε ἂν ἐπιτρέπεται—τὸ ἀληθινό σας ὄνομα; ρώτησε ἡ κυρία Μόργκενστερν.

Ἔπειτα ἀπὸ σύντομη σιωπή, ὁ Νόελ ἀποκρίθηκε:

— Σαοὺλ Ἔρμαν. Δὲν εἶναι καὶ πολὺ διαφορετικό, βλέπετε.

— Ὄχι, πραγματικά... Ἔρμαν... γνωρίζω κάποιον δικαστὴ Ἔρμαν. Ἀλλ' αὐτὸ γράφεται μὲ δύο ν.

Ὁ Νόελ ἔβγαλε ἕναν ἀναστεναγμὸ κι' ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Καὶ τὸ δικό μου ἐπίσης, κυρία Μόργκενστερν. Εἶναι πατέρας μου.

— Πῶς; ὁ δικαστὴς Ἔρμαν εἶναι πατέρας σας;

Στράφηκε πρὸς τὴ Μάρτζορυ:

— Εἶναι ἀδερφὸς τοῦ Μπίλλυ! Ἀλήθεια; Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιατί δὲν τὸ ἔλεγες;

— Μητέρα, δὲν ἄφησες καὶ κανέναν ἄλλο νὰ μιλήσῃ, μὲ τὶς ἐρωτήσεις σου!

— Μὴν εἶσαι γελοία! Ὁ γυιὸς τοῦ δικαστοῦ Ἔρμαν! Γιὰ σκέψου!

Ἡ κυρία Μόργκενστερν κυττοῦσε τώρα τὸ Νόελ μὲ πιὸ φιλικὸ ὕφος.

— Τί σύμπτωσι! Ἀλλὰ τότε ἔχομε ἕνα σωρὸ κοινοὺς φίλους. Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὴ μητέρα σας ἀπ' τὸ σύλλογο, καί... δὲν ἔχετε καὶ μιὰ ἀδελφὴ ποὺ ὀνομάζεται Μόνικα; Εἶναι παντρεμένη μὲ τὸ μεγαλύτερο γυιὸ τῶν Σίγκελμαν, ἔ; Τῶν Σίγκελμαν ποὺ ἔχουν τὰ καθαριστήρια.

— Ἔτσι εἶναι.

— Ἔ, λοιπόν, ἡ κυρία Σίγκελμαν, ἡ πεθερὰ τῆς ἀδελφῆ σας, εἶναι ἀκριβῶς ἡ καλύτερη φίλη τῆς πιὸ παλιᾶς μου φίλης, τῆς Μπέλλας Κλάϊν. Γνωρίζω πολὺ καλὰ τοὺς Σίγκελμαν. Χαριτωμένη οἰκογένεια. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἄντρας τῆς ἀδελφῆς σας; Μήπως Ὀράτιος;

— Ὀράτιος.

— Ὡραῖος ἄντρας. Πολὺ ἔξυπνος! Εἶναι στὴ ἰδουλειὰ τοῦ πατέρα του, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Μάλιστα, ἐργάζεται μὲ τὸν πατέρα του.

— Νόελ, ἔχω διάθεσι νὰ χορέψω.

— Κι' ἐσεῖς γράφετε τραγούδια; ἐξακολούθησε ἡ κυρία Μόργκενστερν, ἀδιάφορη γιὰ τὴ διακοπὴ τῆς κόρης της. Τώρα θυμάμαι πὼς ἡ Μπέλλα μοῦ εἶχε πῆ μιὰ φορὰ πὼς ὁ μεγαλύτερος γυιὸς τοῦ δικαστοῦ Ἔρμαν ἔγραφε τραγούδια... δὲ σκέφτηκα νὰ συσχετίσω τὸ ὄνομα... Ἀφοῦ ἔχετε πατέρα δικαστή, φαντάζομαι πὼς θὰ εἶστε καὶ σεῖς νομικός.

— Δυστυχῶς, κυρία μου, μ' ἔβλιωξαν ἀπὸ τὴ Νομικὴ Σχολὴ μὲ τοὺς πιὸ κακοὺς βαθμοὺς ποὺ πῆρε κανεὶς ποτὲ στὴν ἱστορία τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Κόρνελ!

Ὁ Νόελ εἶχε ἀνασηκωθῆ στὴν καρέκλα του καὶ χαΐδευε τὸν ἀγκώνα του. Ἡ κυρία Μόργκενστερν γέλασε, κι' ἔπειτα τὸ βλέμμα της πέρασε διαστικτικὸ ἀπ' τὴ Μάρτζορυ στὸ Νόελ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο

Η ΝΕΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ ΣΚΟΝΗ ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ

ΣΕΡΦ

Surf
LATHERS LIKE MAGIC!
Surf clean... really clean

Τό νέο θαυματουργό Σέρφ σᾶς δίδει τήν καθαρώτερη, τή λευκότερη πλύση ἀπ' ὅλα. Τό Σέρφ ξεπλένει κάθε ἀκαθαρσία καί τήν πιό δυσκολόβγαλτη. Ἀγοράστε τό νέο Σέρφ σήμερα.

ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ
ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ δίδει καί τά ΔΥΟ!

N-SUR 70 GK-5027-50

● Εἴτε γίνη ὁ γάμος πρωΐ ἢ ἀπόγευμα εἴτε γίνη ἐπίσημος ἢ σὲ πολὺ στενὸ κύκλο ἡ ὥρα αὐτὴ εἶναι ἡ ὡραιότερη στιγμὴ κάθε κοπέλλας καὶ πρέπει ν' ἀστράφτη ἀπὸ ὀμορφιὰ καὶ ἀπὸ γοητεία . .

ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ...

1 Τουαλετίτσα γιὰ νεαρὰ παράνυμφο. Τὸ κορσάζ ἔχει ὠμίτη μὲ τετράγωνο ντεκολτὲ κι' ἑνώνεται μὲ λίγη σούρα στὸ ἐφαρμοστὸ μακρόταλο κορσελέ. Ἡ φούστα μὲ σοῦρες, κουμπώνει ἐμπρός.

2 Νυφικὸ ἀπὸ μουαρέ. Εἶναι μονοκόμματο κλειστὸ ἐμπρὸς μὲ κρουαζὲ πλάτη καὶ ζαπονὲ μανίκια. Ἡ φούστα πολὺ φαρδειά, σχηματίζει ἕνα ντραπὶ χαμηλὰ πίσω στὴν οὐρά

3 Τουαλέτα ἀπὸ σατὲν σκεπασμένη μὲ τούλι πουαντιγιέ. Τὸ κορσάζ εἶναι ἐφαρμοστὸ ἔξωμο καὶ ἡ φούστα μὲ σοῦρες, σχηματίζει ντρατὲ στὴν ἄκρη καὶ γαρνίρεται χαριτωμένα μὲ φιόγκους.

4 Νυφικὸ ἀπὸ σατὲν ντυσές. Τὸ κορσὰζ εἶναι κλειστὸ ἐφαρμοστὸ κι' ἔχει ὑπογραμμισμένο τὸ στῆθος μὲ μιὰ κορδέλα πλισὲ ποὺ δένει φιόγκο. Ἡ φούστα εἶναι μὲ πολλὰ λοξὰ φύλλα καὶ σχηματίζει σούρα καὶ λίγη οὐρὰ πίσω.

5 Ἡ παράνυμφη φορᾶ μιὰ τουαλέτα ἀπὸ πὼ ντὲ σουὰ μὲ μυτερὸ ντεκολτὲ κεντημένο μὲ πέρλες καὶ χάνδρες. Ἡ φούστα ἔχει φαρδειὲς τσέπες ἀρκετὰ λοξὲς καὶ ἀτσάκιστες.

6 Τὸ κοριτσάκι ποὺ θὰ κρατᾶ τὶς λαμπάδες ἢ τὸ πέπλο τῆς νύφης φορᾶ μιὰ τουαλέτα ἀπὸ ταφτὰ κλὸς μὲ ζώνη.

7 Τουαλέτα γιὰ τὴν κουμπάρα ἢ τὴν ἀδελφὴ τῆς νύφης ἀπὸ μπροκὰρ ἢ σατὲν σὲ ἴσια γραμμή. Τὸ ντεκολτὲ καὶ τὸ πανὸ τῆς φούστας ἐμπρὸς κεντιέται μὲ πέρλα, χάνδρα ἢ στράς. Εἶναι μονοκόμματο μὲ μικρὲς ζωνίτσες στὸ πλάϊ.

8 Νυφικὸ ἀπὸ ντανταέλα μὲ κορσελὲ ἀπὸ σατὲν ἢ φάϊγ κρουαζὲ τὸ ὁποῖο δένει πίσω σὲ φιόγκο. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορσάζ εἶναι κλειστὸ καὶ ἡ φούστα φαρδειὰ κλός. Τὰ μανίκια τοῦ φορέματος εἶναι μακρυά, μὲ μανικοκόλλησι.

ΙΔΡΥΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

4 ΕΥΚΟΛΑ ΚΑΠΕΛΑ

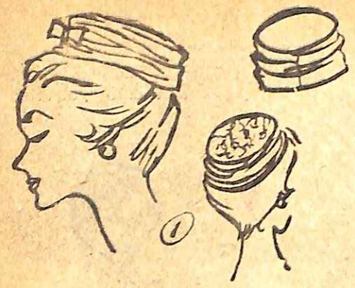

...Μπερὲ

Τὸ μικρὸ αὐτὸ μπερὲ καλύπτει μόνο τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ. Κόβετε ἕνα στρογγυλὸ κομμάτι σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο. Τὸ ἐνισχύετε μὲ τουάλ ἀπὸ μέσα ἢ σπαρτερί. Μιὰ λωρίδα μήκους 50 ἑκατ. καὶ πλάτους 20 χρησιμεύει γιὰ μπάρ. Τὴ λωρίδα αὐτὴ τὴν ντραπάρετε ὁριζόντια κατὰ τὸ σχέδιο.

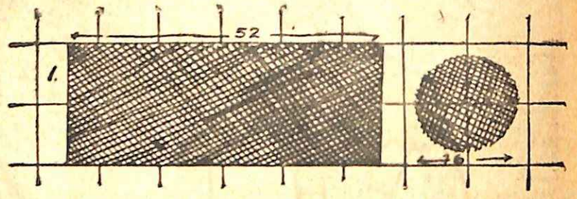

■ Τὸ καπέλο συμπληρώνει τὸ ντύσιμο κάθε γυναίκας. Μὰ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ κάνη κάθε γυναίκα πολλὰ στὴ σαιζόν. Φέτος ὅμως ποὺ τόσο συνηθίζονται τὰ καπέλα ἀπὸ ὕφασμα, εἶναι εὔκολο νά... συναγωνισθῆ λίγο τὴν καπελού της καὶ νὰ κάνη ἕνα - δυὸ ὡραιότατα καπελάκια, μόνη της!

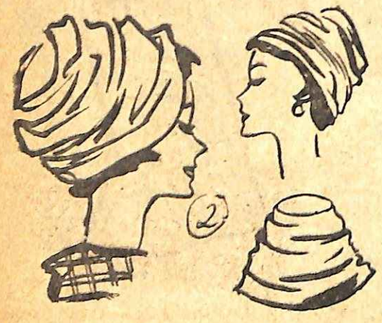

...καλότα

Ἡ τόκα αὐτὴ ἔχει τὸ σχῆμα ἑνὸς ἀμπαζούρ καὶ ντραπάρει ὁριζόντια. Τὴ ραφὴ τὴ βάζετε πίσω στὴ μέση κι' ἑνώνετε τὸ μπὸρ κρυφὰ μὲ τὸν τεπέ. Φυσικὰ εἶναι καλύτερα νὰ τὰ φοβράρετε αὐτὰ ἐκτὸς ἀπ' τὴ φόδρα τους μὲ τουάλ ἢ σπαρτερί.

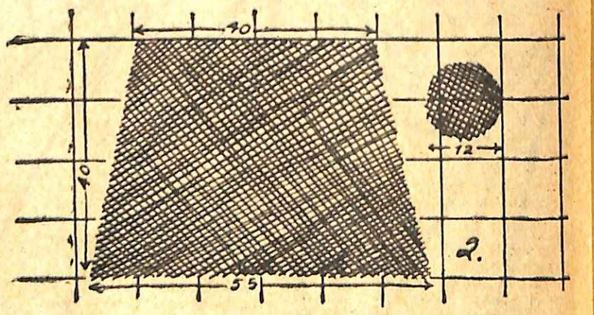

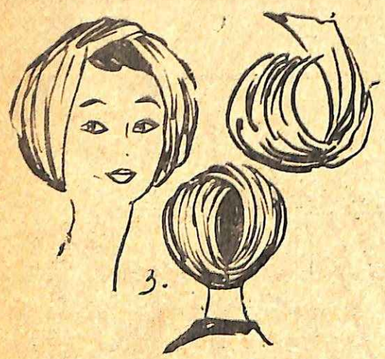

...τυρμπὰν

Τὸ τυρμπὰν αὐτὸ γίνεται ἕνα κομμάτι ὀβὰλ καὶ μιὰ λουρίδα, ὅπως στὸ σχέδιο. Σουρώνετε τὴ λουρίδα στὴ μέση κα τὴν σταυρώνετε ἐμπρός. Στὸ κενὸ ποὺ σχηματίζεται πίσω μπαίνει τὸ ὀβὰλ κομμάτι. Οἱ πιέτες ρά δονται ποῦ καὶ ποῦ κρυφὰ γιὰ νὰ μὴν μποροῦν ν' ἀνοίγουν.

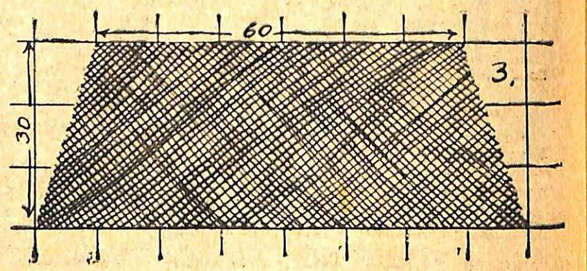

...μπονὲ

Τόσο ὁ τεπές, ὅσο καὶ τὸ μπὸρ τοῦ μπονὲ αὐτοῦ εἶναι ντραπέ. Κόβετε ἕνα φαρδὺ ὀβὰλ κομμάτι καὶ τὸ ντραπάρετε. Κατόπιν τοποθετεῖτε ἐπάνω τὴ λουρίδα τῆς εἰκόνας ντραπὲ καὶ συγκρατεῖτε τὶς δυὸ ἄκρες μὲ μιὰ ἀγκράφ πλάϊ, ἀριστερά.

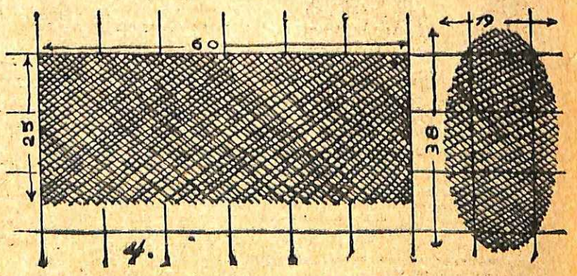

ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΤΕ
στοὺς «πειρασμοὺς» τῆς ζωῆς!

Ἡ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙ στοὺς πειρασμοὺς ποὺ μᾶς προσφέρει ἡ ζωὴ σ' ὅλες της τὶς πλευρὲς εἶναι ὁ πιὸ ἀποφασιστικὸς τρόπος ποὺ ἕνας ἄντρας ἢ μιὰ γυναίκα δείχνουν τὴν ἠθική τους δύναμι. Ἀντίθετα, ἂν ὑποχωρήσουν στοὺς πειρασμούς, σημαίνει ὅτι ὑπακούουν μονάχα στὰ ἔνστικτά τους κι' αὐτὰ εἶναι πάντοτε ἐπικίνδυνα, γιατὶ δὲν μᾶς ὁδηγοῦν πάντα στὸν ὀρθὸ δρόμο.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ

Οἱ πειρασμοὶ γίνονται αἰσθητοὶ σὲ κάθε ἡλικία τῆς ζωῆς μας. Ὅμως εἶναι πιὸ ἐντονοι καὶ γι' αὐτὸ καὶ πιὸ ἐπικίνδυνοι, στὴν πιὸ τρυφερὴ ἡλικία, τὴν παιδική, ὅταν δὲν ἔχουμε ἀκόμα μάθει νὰ διακρίνουμε τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακὸ καὶ δὲν ἔχουνε μέσα μας ριζώσει οἱ ἠθικὲς ἢ θρησκευτικὲς ἀρχὲς ποὺ μᾶς ἀπαγορεύουν νὰ κάνουμε πράγματα ποὺ δὲν ἐπιτρέπονται. Τὸ παιδὶ εἶναι ὅπως ἕνα μικρὸ ζῶο: ἀκολουθεῖ τὰ ἔνστικτά του καὶ δὲν καταλαβαίνει ὅτι οἱ ἐπιθυμίες του πρέπει νὰ ἔχουν ἕνα ὅριο τόσο κι' ἕνα φρένο γιὰ νὰ μὴν προσβάλλουν τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων. Ἂν τούρθη ἡ ἐπιθυμία κλέβει τὸ γλυκὸ ποὺ τοῦ ἀρέσει, ἀκόμα κι' ἂν κάπως ἀόριστα ξέρη ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀγγίξη. Δὲν διστάζει νὰ πάρη καμμιὰ δραχμούλα π. χ. ἀπὸ τὸ τσαντάκι τῆς μαμᾶς γιὰ ν' ἀγοράση καραμέλες καὶ οὕτω καθεξῆς. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει τὰ παιδιὰ νὰ συνηθίζουν ἀπὸ πολὺ νωρὶς ν' ἀντιστέκωνται στοὺς πειρασμούς. Γιατὶ μὲ τὸν καιρό, ἂν δὲν τῆ κάποιος φραγμὸς ἡ ἀδυναμία αὐτὴ γίνεται ἐλάττωμα ποὺ μπορεῖ νὰ πάρη σοβαρώτερες μορφές.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, οἱ πειρασμοὶ ποὺ μποροῦν νὰ ἑλκύσουν μιὰ κοπέλλα ἢ ἕναν νέο εἶναι πολυάριθμοι: στὸ πεδίο τῶν αἰσθηματικῶν σχέσεων, τῶν οἰκογενειακῶν ἢ τῶν σχέσεων ἐργασίας. Οἱ νέοι ἔχουν μέσα στὴ φύσι τους, ἀπὸ ἔνστικτο, τὴν ἐπιθυμία τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἀνταρσίας θὰ μποροῦσαμε νὰ ποῦμε. Γι' αὐτοὺς—κορίτσια κι' ἀγόρια—εἶναι κάτι ποὺ τοὺς κάνει ὑπερήφανους ὅταν δείχνουν ὅτι δὲν δέχονται περιορισμοὺς ἢ πειθαρχία, ὅτι δὲν ὑποκύπτουν στὶς παραδόσεις ἢ τοὺς τύπους. Οἱ πειρασμοὶ ποὺ τοὺς προσφέρει ἡ ζωὴ βρίσκουν κατάλληλο περιβάλλον γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν καὶ ν' ἀναπτυχθοῦν. Ὁ κίνδυνος, συνεπῶς μπορεῖ νὰ εἶναι σοβαρὸς καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὴν οἰκογένεια τους. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅμως, δηλαδὴ στὴ λεπτὴ αὐτὴ ἡλικία τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἠθικῆς διαμορφώσεως, πρέπει νὰ ἐπεμβαίνη, γιὰ νὰ τοὺς ὁδηγῆ, ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ποὺ τώρα πρέπει νὰ ἔχη πάρει τὴ συγκεκριμένη μορφή της. Ὁ νέος λόγου χάριν, ποὺ θὰ δοκίμαζε τὸν πειρασμὸ νὰ παρασύρη στὰ δίχτυα του μὲ ψεύτικες ὑποσχέσεις μιὰ κοπέλλα, ἢ ἡ κοπέλλα ποὺ θὰ θελήση ν' ἀκολουθήση τὴν παρόρμησι τῆς καρδιᾶς της ἢ τῶν αἰσθημάτων της σὲ μιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια ποὺ δὲν εἶναι καθαρὴ καὶ ἔντιμη, θὰ πρέπει νὰ ἀνακληθοῦν στὸν ἴσιο δρόμο ἀπὸ τὸ αἴσθημα ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχη μέσα τους, ὅτι κάνουν μιὰ ἀξιόμεμπτη πράξι. Ἡ συνείδησι, μαζὶ μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος, τῆς ἐντιμότητος, τῆς εὐθύτητος, θὰ εἶναι ὁ καλύτερος ὁδηγός μας κάθε φορὰ ποὺ διατρέχουμε τὸν κίνδυνο νὰ ὑποχωρήσουμε σὲ κάτι ποὺ μᾶς φαίνεται ὡραῖο, ἐνῶ δὲν εἶναι.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Θὰ μπορέσετε νὰ νικήσετε εὔκολα τοὺς πειρασμοὺς ἂν εἴσαστε ἱκανοποιημένες ἀπὸ τὸν ἑαυτό σας καὶ τὴν κατάστασί σας. Μιὰ μεγάλη δύναμι στὴ ζωὴ εἶναι τὸ νὰ ξέρετε νὰ εἴσαστε εὐχαριστημένες ἀπὸ τὸν ἑαυτό σας. Ὅταν κυτάζετε γύρω μέσα στὸ φῶς τῆς φαντασίας ἢ βουκαλιζόσαστε στὰ φτερὰ τῶν ὀνείρων, βλέπετε ἕνα σωρὸ πράγματα ποὺ σᾶς βάζουν σὲ πειρασμό: Τὸν ἔρωτα, τὰ πλούτη, τὴν ἡδονὴ ..ι' ἕνα πλῆθος ποὺ σᾶς φαίνονται σὰν ἡ πηγὴ ἐξαιρετικῶν ἀπολαύσεων. Ἡ ζωὴ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήση ὅλες τὶς ἐπιθυμίες μας. Ἂν δὲν θέλουμε νὰ ὑποφέρουμε καὶ ν' ἀπογοητευθοῦμε, πρέπει νὰ εἴμαστε εὐχαριστημένες μὲ τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἔχουμε. Ἀκόμα κι' ἂν μᾶς φαίνονται ἀσήμαντα, ἴσως θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε μέσα σ' αὐτὰ τὴν πηγὴ τῆς εὐτυχίας μας, πολὺ καλύτερα ἀπ' ὅσο θὰ τὴ βροῦμε στὰ ἀπραγματοποίητα ὄνειρά μας: σὲ μιὰ μέτριαι, ἀλλὰ σίγουρη ἐργασία, στὴ γαλήνη τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας, στὴν ἀγάπη τῶν προσφιλῶν μας, στὴν εἰρήνη τῆς καρδιᾶς μας.

Ὄχι ἀχίον ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΝΥΧΙΑ
χάρις στὸ VITALONG
ΓΑΛΛΙΚΟν ΠΡΟΪΟν

ΤΡΟΦΗ καὶ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΟΝΥΧΩΝ

- Τὸ VITALONG μεγαλώνει, δυναμώνει τὰ ἀδύνατα σπασμένα νύχια.
- Τὸ VITALONG σταθεροποιεῖ τὸν σχηματισμὸν τῆς ΚΕΡΑΤΙΝΗΣ καὶ τὰ νύχια σας δὲν θὰ σπάνε, δὲν θὰ ραΐζουν, δὲν θὰ ξεφλουδίζουν.
- Τὸ VITALONG διατηρεῖ ΜΑΚΡΥΑ νύχια ὑγιεῖ καὶ θὰ ἀντέχουν εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς οἰκοκυρᾶς καὶ τοῦ γραφείου.
- Χρησιμοποιεῖται, πρωΐ βράδυ πάνω ἀπὸ τὸ βερνίκι σας.

ΣΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ-ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. Π. ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙ ΔΟΣ 3

«ἡ ὡμορφιὰ ἀρχίζει»
... SCHERK

«ἀσύγκριτη σὲ ποιότητα πούδρα "Μύστικουμ,, τοῦ ΣΕΡΚ εἶναι λεπτὴ σὰν ἀχνός.
Περιέχει ἀγνὰ συστατικὰ ποὺ προστατεύουν τὴν ἐπιδερμίδα.
Εἶναι αἰθέρια ἀρωματισμένη.
Ἀφομοιώνεται μὲ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ δημιουργεῖ τὸν ἰδεώδη καὶ ἐλκυστικὸ τύπο ποὺ ποθεῖτε.

2 Μεγέθη κυτίων
- Τὸ νέο μεσαῖο μέγεθος Δρχ. 20
Μεγάλο μέγεθος Δρχ. 32

Πούδρα Mysticum Scherk

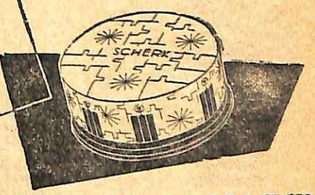

Ἀποκλ: Ἀντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Ἀθῆναι: Νίκης 9 Τηλ. 25.739

PARIS CHYPRE
L' AIMANT
L' ORIGAN

Παρελήφθησαν
ΤΑ ΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ

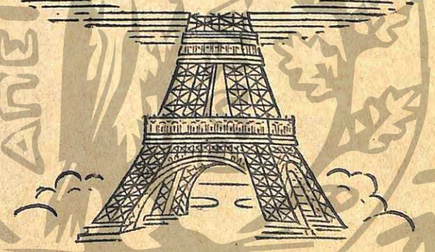

COTY

ΔΛΜΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

● Τὸ σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) Μιὰ προθεσμία.
2) Χρῶμα (λίγο ἀνορθόγραφο) — 'Αποστέλλεστε.
3) Μεγάλος Γάλλος ζωγράφος (1732—1806).
4) Κάποτε ἦταν πρωτεύουσα τῆς Κίνας — Μόριο τῆς δημοτικῆς.
5) 'Αρχαϊκὸς σύνδεσμος — 'Ο Δίας τῶν Φοινίκων.
6) Κοπάδι — Χρωματικὸ ἐπίρρημα.
7) 'Η φωνή της εἶναι μοναδική.
8) Ρῆμα ἄγνωστο στοὺς ἁπλοῦστους.
9) 'Η μούσα τοῦ Πετράρχη — Πρόθεσις τῆς δημοτικῆς.
10) Δὲν πρέπει ἁπλῶς νὰ εἶναι ἡ γυναίκα τοῦ Καίσαρος, μὰ πρέπει καὶ νὰ φαίνεται — Ξενικὸ ἀνδρικὸ ὄνομα.
11) Μ' αὐτὸ ἔφαγε ὁ Χίτλερ τὴν Αὐστρία.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Σκοῦρος — "Εγχορδο ὄργανο, ἡ σημερινὴ βιόλα.
2) Ὅσοι δὲν ἔχουν δόντια δὲν τὴ τρῶνε — Γόης σκέρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου.
3) 'Ινδικὴ ἐπαρχία ποὺ κρατᾶνε συχνὰ στὰ χέρια τους οἱ γυναῖκες — Γνωστότατη νουβέλα τοῦ Τσέκόβ (ἀντιστρ.).
4) 'Ο συνθέτης τοῦ «Πόργκυ καὶ Μπές».
5) Οἱ Γάλλοι ἀντάρτες — 'Οροσειρὰ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης.
6) 'Η θάσις τῆς 'Επικουρείου φιλοσοφίας — Τὸ μικρὸ ὄνομα διασήμου τραγουδιστρίας (δὲς 7 ὁριζοντίως).
7) Χρονικὸ — Ζῶο ἢ ἔλασμα — "Αρθρο.
8) Κι' ἄλλο χρονικὸ ἐπίρρημα — 'Ασφαλῶς δὲν κολακεύεται κανεὶς ἂν τὸν ποῦν ἔτσι.
9) Συλτοκνᾶτο στὴ νῆσο Βόρνεο — "Ενα περίφημο τηλεγράφημα, ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ γιὰ τὸν Γαλλογερμανικὸ πόλεμο τὸ 1870.

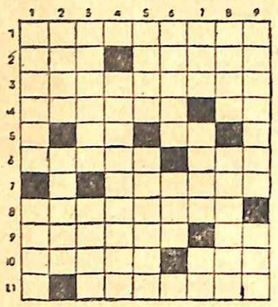

✻

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Παλαιότερα πίστευαν ὅτι τὰ «μαγικὰ τετράγωνα» εἶχαν προστατευτικὲς ἰδιότητες, γι' αὐτὸ καὶ τὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ φυλαχτά. Τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῶν μαγικῶν τετραγώνων ἦταν ὅτι ὅπως κι' ἂν ἔκαναν τὴν ἄθροισι, ὁριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως κάθετο καὶ διαγώνιο ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. "Αν ὅμως τὸ κόψετε σὲ τέσσερα κομμάτια καὶ τὰ τοποθετήσετε πάλι μαζί, ἀλλὰ κατὰ διαφορετικὸ τρόπο, τότε θὰ ἔχετε ἕνα πραγματικὸ μαγικὸ τετράγωνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἄθροισμα καθέτως, ὁριζοντίως καὶ διαγωνίως θὰ εἶναι 34.

1	15	5	12
8	10	4	9
11	6	16	2
14	3	13	7

Πῶς θὰ τὰ τοποθετήσετε;

✻

8 ΦΟΡΕΣ ΤΟ 1

'Ο ἀριθμὸς 1 παρὰ τὴν ταπεινή του ἐμφάνισι εἶναι ἱκανὸς γιὰ πολλὰ πράγματα ποὺ ἴσως δὲν τὰ ὑποψιάζεστε. "Ετσι φαντάζεσθε π.χ. ὅτι μεταχειριζόμενες 8 φορὲς τὸν ἀριθμὸ 1 μπορεῖτε νὰ φτιάξετε τὸν ἀριθμὸ 125; Σκεφθῆτε λίγο καὶ θὰ δῆτε ὅτι δὲν εἶναι τίποτα τὸ ἀκατόρθωτο.

✻

ΤΑ ΝΟΥΦΑΡΑ

Τὸ νούφαρο καθὼς θὰ γνωρίζετε μεγαλώνει πολὺ γρήγορα καὶ παίρνει τεράστιες διαστάσεις. "Ας ὑποθέσουμε ὅτι ἕνα νούφαρο χρειάζεται ἕνα μήνα γιὰ νὰ καλύψη ὅλη τὴν ἐπιφάνεια μιᾶς μικροῦλας λίμνης. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ νούφαρο καθημερινῶς διπλασιάζεται. Πόσες μέρες θὰ χρειασθοῦν δυὸ νούφαρα τοῦ ἰδίου μεγέθους ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους γιὰ νὰ καλύψουν τὴν ἴδια ἐπιφάνεια;

✻

ΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Μπορεῖτε ν' ἀπαντήσετε στὶς παρακάτω ἐρωτήσεις σωστά:

1. Ποιανοῦ Φαραὼ ὁ τάφος ἦταν ἡ Μεγάλη Πυραμίδα;
2. Ποιός σκότωσε τὸν 'Αννίβα;
3. Ποιός εἶπε : « Ἄλλη μιὰ τέτοια νίκη καὶ χαθήκαμε;
4. Πότε τελείωσε ὁ πόλεμος τῆς Κορέας;
5. Ποιός διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸ τῆς Μαρίας Στοῦαρτ;
6. 'Ο Βούδας ἔζησε πρὶν ἢ μετὰ τὸν 'Ιησοῦ Χριστό;
7. Τί ἀποκαλοῦσαν «Μαῦρο θάνατο»;

τὸ ἄθροισμα ἦταν πάντοτε τὸ ἴδιο. 'Εδῶ ὅμως δὲν ἔχουμε ἕνα μαγικὸ τετράγωνο γιατὶ τὸ ὁριζόντιο,

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ;

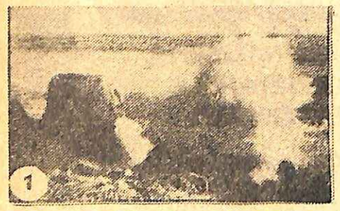

'Η κορυφὴ τῶν κυμάτων τῆς θάλασσας εἶναι ἄσπρη ἀντὶ μπλέ. Ξέρετε γιατί;

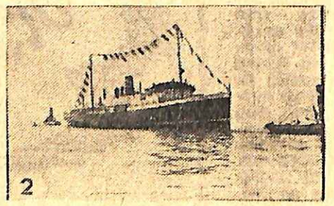

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι πετρελαιοφόρο αὐτὸ τὸ καράβι; Καὶ πῶς τὸ καταλάβατε;

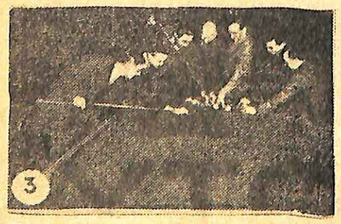

Τὰ τραπέζια τοῦ μπιλιάρδου καὶ τῶν λεσχῶν ἔχουν πράσινη τσόχα. Γιατί;

Λένε πὼς λίγο κρασὶ κάνει καλὸ καὶ ἰδίως στοὺς γέρους. Γιὰ ποιὸ λόγο;

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πῶς καλλιεργοῦνται ΟΙ ΒΙΟΛΕΤΕΣ

ΜΟΥ φαίνεται πὼς πιὸ πληθωρικὸ ἀνθοκομικὸ φυτὸ δὲν ὑπάρχει. Πλούσια ἀνθησι χειμωνιατικὴ μὲ διάφορους ὡραίους χρωματισμούς. Τὰ ἄνθη της κατέχουν σημαντικὴ θέσι στὰ ἀνθοπωλεῖο, γιατὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἀνθοδέσμες. Εἶναι χειμερινὸ φυτὸ καὶ παράγει ἄνθη μὲ διάφορα χρώματα καὶ μὲ γλυκὸ ἄρωμα. Στολίζει τὸν κῆπο ἐξαιρετικά, πρὸ παντὸς ἡ παλαιότερη χειμερινὴ βιολέτα. Τὸ φυτὸ αὐτὸ εἶναι δίχρονο καὶ ὅτον δὲν σαπίσουν οἱ ρίζες του μὲ τὰ πολλὰ ποτίσματα, εἶναι δυνατὸν νὰ κλαδευτῆ κοντὰ στὴ ρίζα του καὶ ν' ἀποδώσῃ ἄνθη καὶ τὸν ἑπόμενο χρόνο.

Τὰ ἄνθη του εἶναι σὰν τσαμπιὰ μὲ ἀρκετοὺς χρωματισμούς, ἄσπρο, τριανταφυλλί, κόκκινο, κίτρινο, θειαφιοῦ, μενεξεδί. Τὸ ἄλλο εἶδος εἶναι ἡ βιολέτα τῆς Νικαίας μὲ μεγάλα ἄνθη καὶ νεώτερη παραγωγή, ποὺ τείνει ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν παλαιὰ εἰς τὸ μέλλον ὅμως, γιατὶ ἡ πρώτη κρατᾶ πολὺ γερὰ τὴ θέσι της καὶ ἀνήκει σὲ μιὰ ράτσα λευκῶν ἀνθέων ἀγγλικῆς καταγωγῆς. Εἶναι ἀξιοσημείωτη ποικιλία γιὰ τὶς διαστάσεις τῶν λουλουδιῶν της, τὴν ἀθεκτικότητά της, τὴν ἄφθονη ἄνθησί της καὶ τὴν ἱκανότητα ν' ἀνθίζῃ στὴν καρδιὰ τοῦ χειμώνα. Εἶναι ἴσως λιγώτερο ἀνθεκτικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη, ἀλλὰ δημιουργεῖ περισσότερους κλώνους. "Εχει περισσότερη ἀνθοφορία καὶ οἱ χρωματισμοὶ της εἶναι σταθερώτεροι.

Αὐτὴ τὴν ἐποχή, τ' ἀνθοπωλεῖα πωλοῦν φυτάδια σὲ μεγάλη ἀφθονία. Χρειάζεται νὰ κατατπίσουμε τὶς ἀναγνώστριές μας πὼς θὰ τὰ διαλέγουν, γιατὶ θὰ παίξῃ σπουδαῖο ρόλο τὸ διάλεγμα στὴν ἀνάπτυξι τοῦ φυτοῦ. Συνήθως τὰ φυτάδια αὐτά, εἶναι ἀρκετὰ μεγαλωμένα μὲ ἄφθονα σταχτιὰ φύλλα. Τὰ φυτά, ποὺ θὰ ἀγοράσετε ὅμως, δὲν κρίνονται ἀν εἶναι κατάλληλα ἢ ἀκατάλληλα ἀπὸ τὰ φύλλα μόνον. Γιὰ νὰ πιάσῃ ἕνα φυτὸ καὶ μάλιστα μιὰ βιολέτα, πρέπει ὁ θλαστός της νὰ εἶναι τρυφερὸς καὶ ὄχι ξυλιασμένος. Οἱ ρίζες του νὰ εἶναι τρυφερὲς καὶ μὲ ἄφθονα ριζίδια. Τὰ κοντόχοντρα φυτά, εἶναι τὰ καλύτερα, ὅταν συγκεντρώνουν τρυφερὴ ρίζα. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐκτεθειμένα στὸν ἀέρα, ἀλλὰ φυτεμένα μέσα στὴν κάσα καὶ νὰ διατηροῦν πάνω στὶς ρίζες τους λίγο κοπρόχωμα.

Μόλις τ' ἀγοράσουμε, διαλέγουμε τὸν τόπο ποὺ θὰ τὰ φυτέψουμε μέσα στὸν κῆπο μας. Δὲν ἔχει σχέσι ἂν δὲν εἶναι μέρος ἀπαγγερό. Κυρίως τὸ χῶμα τοῦ κήπου, πρέπει νὰνοι καλοκοπρισμένο, ἀλλὰ πάντοτε ἡλιόλουστο. Οὔτε χρειάζεται νὰ χώνεται ἡ ρίζα βαθειά. Τὸ πολὺ μέχρι 5—7 πόντους. Μετὰ τὸ φύτεμα, πρέπει νὰ ποτίσουμε μὲ λίγο νερό, γιατὶ τώρα ὑπάρχει ὑγρασία μέσα στὸ ἔδαφος, ὥστε τὰ ριζίδια νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ χῶμα. "Αλλο τίποτε δὲν θέλει, παρὰ μόνον λίγο θειάφισμα μὲ τὸ κοινὸ θειάφι, γιατὶ τὸ φυτὸ αὐτὸ στὰ φύλλα του προσελκύει πολλὰ σκουλίκια, τὰ ὁποῖα τὰ τρῶνε μὲ μεγάλη λοιμαργία. Κατόπιν οὔτε ποτίσματα θέλει, γιατὶ ἀρκεῖται στὴ λίγη ὑγρασία. Μόνον, ὅταν τὸ χῶμα εἶναι πολὺ ξερό, τότε θὰ ποτίζουμε. 'Απαιτοῦν ὅμως προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ προσβληθοῦν καὶ κάπου - κάπου κανένα σκάλισμα πρὸς τὴ ρίζα, ἀλλὰ μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ χτυπηθῆ.

'Εὰν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀνθίσῃ ἀργότερα τοῦ κανονικοῦ, τότε εἶναι δυνατὸν νὰ κορυφολογήσουμε τὴν κορυφή, γιὰ νὰ προκληθῆ στάσις τῆς θλαστήσεως καὶ φύτρωμα τῶν δευτερευόντων κλώνων, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ φυτὸ τὴν ἰσορροπία του.

Βιολέτες ἀντὶ ν' ἀγοράζουμε, μποροῦμε καὶ μεῖς νὰ ὀημιουργήσουμε μέσα στὸν κῆπο, γιατὶ εἶναι πολὺ εὔκολο καὶ ἀπὸ τώρα ἀκόμη καὶ τοῦτο γιὰ νάχουμε ἄφθονα λουλούδια ὅλη τὴν ἄνοιξι. Διαλέγουμε ἕνα τετραγωνικὸ μέτρο σὲ ὑπήνεμο μέρος τοῦ κήπου μας καὶ τὸ ψιλοχωματίζουμε μὲ τὸ σκαλιστήρι καλά. Τὸ στρώνουμε κατόπιν καὶ ἀγοράζουμε ἕνα - δυὸ φακελλάκια σπόρο ἀπὸ τὰ ἀνθοπωλεῖα. Σπέρνουμε τὸν σπόρο αὐτόν, προσέχοντας, γιατὶ εἶναι πολὺ ψιλός, νὰ εἶναι ἀραιὰ καὶ ὄχι πυκνά. Κατόπιν πέρνουμε κοπρόχωμα καὶ μὲ μιὰ σίτα ἢ καὶ μὲ τὰ δυὸ μας χέρια τρίβοντας στὶς παλάμες τὸ χῶμα, τὸ σκορποῦμε πολὺ ἐλαφρά, μόλις μερικὰ χιλιοστὰ ἐπάνω στὸ σπόρο ὡς ὅτου σκεπασθῆ καλά. Κατόπιν ποτίζουμε μὲ λίγο νερό, ὡς ὅτου βραχῆ τὸ κοπρόχωμα. Καλύτερα νάναι ἀποκλειστικὸς κοπριά. Προσοχὴ χρειάζεται νὰ μὴ σκορπιστῆ πολὺ χῶμα, ὡς κοπάκι, γιατὶ οἱ σπόροι δὲν θὰ θλαστήσουν. Κατὰ ἀραιὰ διαστήματα, ὅταν ξεραθῆ τὸ χῶμα αὐτό, ποτίζουμε γιὰ νάναι μόνον νωπό. Μὲ τέτοιες φροντίδες οἱ σπόροι θὰ φυτρώσουν καὶ ἂν φυτρώσουν ἀγριόχορτα, τότε τὰ ξερριζώνουμε. Μόλις ἀποκτήσουν ἀνάστημα τὰ φυτάδια ὡς 10 πόντους, τότε τὰ ξερριζώνουμε μὲ λίγο χῶμα στὴ ρίζα καὶ τὰ φυτεύουμε στὸν κῆπο. Αὐτὸς ὁ μικρὸς κόπος, θὰ μᾶς δώσῃ ἀπὸ 2—3 φακελλάκια ἀξίας 5 δραχμῶν, τουλάχιστον 200 φυτάδια, τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀγορασθοῦν μὲ 200 δραχμές.

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗΣ
Γεωπόνος

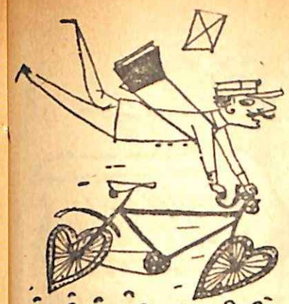

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΑΜΠΥ Ι. Σ.— Σὲ βεβαιοῦ πὼς εἶναι ἀπὸ τὶς λίγες φορὲς ποὺ βρέθηκα σὲ δύσκολη θέσι νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Βασικὰ ἦταν σφάλμα ὁ γάμος σου. Μπορούσες νὰ διαλύσῃς τὸν ἀρραβώνα σου, νὰ δώσῃς ἕνα τέλος σ' ἐκεῖνο τὴν ἀδέβαια κατάστασι ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ παντρευτῆς ἀμέσως ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἀγαποῦσες καθόλου! Τόσο ἐκεῖνος ὅσο καὶ τὸ περιβάλλον σας ἰδιαίτερα ἀντιμετωπίσατε στραβὰ τὴν ὅλη ὑπόθεσι μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποφέρῃς τώρα ἐσύ. 'Ο ἀγαπημένος σου κι' ἂν ὑποφέρῃ τὸ ἀξίζει γιατὶ δὲν ἀγωνίστηκε νὰ σὲ κερδίσῃ. 'Επειδὴ ἀκριβῶς εἶναι ἔτσι, νομίζω πὼς πρέπει νὰ κάνῃς μιὰ προσπάθεια ἀκόμη ν' ἀγαπήσῃς τὸν ἄνδρα σου καὶ νὰ ἐγκαταστῆς τὸν πρώτο. "Αν δῆς πὼς αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον, πρέπει νὰ χωρίσῃς. Εἶναι ἀνήθικο καὶ δὲν εἶναι τίμιο οὔτε γιὰ σένα οὔτε γιὰ τὸν ἄνδρα σου νὰ ζῆς μαζί του καὶ νὰ σκέπτεσαι ἄλλον. "Ετσι θὰ εἶστε κι' οἱ δυὸ δυστυχισμένοι.

Μ. Α.: Νὰ ζητήσῃς μᾶλλον τὴ διεύθυνσί του ἀπὸ τὴ μητέρα του παρὰ νὰ τῆς δώσῃς κάρτα. "Ησουν μαθήτριά του, ὁ ἀδελφός σου συμμαθητής του κι' ἔτσι μπορεῖς μ' αὐτὸ τὸ πρόσχημα νὰ ζητήσῃς τὴ διεύθυνσι. Νὰ τοῦ στείλῃς θερμὲς εὐχὲς καὶ ὅτι δὲν τὸν ἐεχνᾶς. 'Ανάλογα μὲ τὴν ἀπάντησί του θὰ προχωρήσῃς ἀργότερα.

ΑΠΕΡΙΣΚΕΠΤΗ: "Ηταν καλὴ ἡ τακτική σου, μόνο ποὺ ἔφθασες στὴν ἄλλη ἄκρη. Τώρα βέβαια ἔχασες μιὰ εὐκαιρία. "Επρεπε νὰ τὸ πῆς στοὺς δικούς σου τότε. Μὴν τοῦ ξανατῆς πιὰ τίποτα γι' αὐτὸ μόνο προσπάθησε νὰ τοῦ δεῖξῃς τὰ αἰσθήματά σου, ὄχι ὅμως μὲ πολλὲς σωματικὲς παραχωρήσεις. 'Εξήγησέ του καὶ τὸ λόγο ποὺ σ' ἔκανε νὰ εἶσαι ἐπιφυλακτική. "Αν σ' ἀγαπᾶ ἀκόμη πολύ, θὰ τὸ ἐκτιμήσῃ. Μὲ τὴν πρώτη δὲ φορὰ ποὺ θὰ σοῦ πῆ νὰ τὸ πῆς στὸ σπίτι σου, μὴν τὸ ἀναβάλῃς. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια.

ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ: Πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ πάψετε νὰ πιστεύετε ὅτι εἶστε ἄχαρη κι' ὅτι τὰ γυαλιὰ σᾶς ἀδικοῦν. Μόλις τὸ ξεχάσετε ἐσεῖς αὐτὸ δὲν θὰ τὸ παρατηροῦν κι' οἱ ἄλλοι, νᾶστε βέβαιη. Κατόπιν νὰ ἐξετάσετε καλὰ τὸν ἑαυτό σας. Νὰ τονίσετε ὅ,τι ὡραιότερο ἔχετε οὕτως ὥστε τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων νὰ συγκεντρώνονται ἐκεῖ κι' ὄχι στὰ τυχὸν ἐλαττώματα. 'Από τὸ περιοδικό μας δίνουμε διαρκῶς συμβουλὲς γιὰ τὴν καλυτέρευσι τῆς ἐμφανίσεως τῆς γυναίκας. Νὰ μᾶς παρακολουθῆτε προσεκτικά. Νὰ διαβάζετε πολλὰ βιβλία καλὰ ὅμως, γιὰ νὰ καλλιεργήσετε τὸν ἐσωτερικό σας κόσμο. 'Η προσωπικότητα εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου. Νὰ παρακολουθῆτε ὅλα τὰ σύγχρονα θέματα γιὰ νὰ λαβαίνετε μέρος στὶς συζητήσεις ὅ-τὰν βρίσκεστε κόσμου. "Οταν τὰ κάνετε ὅλα αὐτὰ δὲν μπορεῖ παρὰ ν' ἀποκτήσετε κάποια προσωπικότητα καὶ γοητεία. 'Εγὼ δὲ ἐδῶ θᾶμαι πάντα στὴ διάθεσί σας.

ΚΛΕΙΩ Σ.: "Εχε ὑπ' ὄψι σου πὼς κάθε κανόνας ἔχει καὶ τὶς ἐξαιρέσεις του κι' ὅταν ἐγὼ διετύπωσα μιὰ γνώμη ποὺ βασιζόταν πάνω σὲ πολλὲς παρατηρήσεις δὲν ἦταν καὶ τόσο ἀπόλυτη. 'Επὶ πλέον ὁ δικός σου ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν ἀνδρῶν ποὺ δὲν θέλουν νὰ γνωρίσουν παρὰ μιὰ μόνο γυναίκα στὴ ζωή τους. "Εχουν μείνει βέβαια λίγοι τέτοιοι στὴν ἐποχή μας, ὡστόσο ὑπάρχουν. Τὸ καλύτερο ποὺ θὰ κάνῃς ἐσὺ εἶναι νὰ μὴ θίγῃς αὐτὰ τὰ ζητήματα μαζί του. Εἶναι ἐπικίνδυνα ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις. Δὲν εἶσαι σὲ θέσι τώρα νὰ δώσῃς μιὰ λύσι στὸ ζήτημά του αὐτό. "Αφησέ του λοιπὸν νὰ βρῆ ἐκεῖνος μιὰ διέξοδο ποὺ ἡ φυσικότερη θᾶναι νάχῃ μιὰ σαρκικὴ στιγμιαία σχέσι μ' ἄλλη γυναίκα. 'Εὰν εἶναι προτιμότερο νὰ τὸ ἀγνοῆς. Δὲν νομίζω πὼς εἶναι ἀπὸ τοὺς τύπους ποὺ θάχῃ ἀργότερα περιπέτειες. Μόνο προσπάθησε ἐσὺ τώρα νὰ μὴ τοῦ δημιουργήσῃς κανένα κόμπλεξ ἢ νὰ ἐπιδεινώσῃς τὸ τυχὸν ὑπάρχον μὲ τὶς συζητήσεις σου. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐκτίμησί σου καὶ εἶμαι πάντα στὴ διάθεσί σου.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΑΓΝΟ: Γιατί νὰ σὲ πιάσῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔτσι ἐαφνικά; Ξεχνᾶς ὅτι εἶσαι πάνω στὰ νειάτα σου κι' ἕνα κορίτσι σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία δὲν εἶναι ποτὲ ἀποκρουστικό; Πάψε νὰ τὰ σκέπτεσαι ὅλα αὐτά. Ξέχασε τὸν ἑαυτό σου καὶ τὴν ἐντύπωσι ποὺ κάνεις στοὺς ἄλλους. "Η μᾶλλον ἀδιαφόρησε γιὰ τὴ γνώμη τους. Κύτταξε μ' αἰσιοδοξία κι' ἀγάπη τὴ ζωὴ καὶ νᾶσαι βέβαιη πὼς κι' ἐκεῖνη θὰ σοῦ χαμογελάσῃ. Δὲν ἔχεις συντροφιές; φοβοῦμαι πὼς ὑποφέρεις μᾶλλον ἀπὸ πλήξι. "Αν δὲν ἔχῃς ἀπασχολήσεις, διάβασε καλὰ βιβλία γιὰ νὰ καλλιεργήσῃς τὸν ἐσωτερικό σου κόσμο περισσότερο, βρὲς μιὰ ἀπασχόλησι. Θὰ σοῦ συνιστοῦσα καὶ τὶς συχνὲς ἐκδρομὲς ποὺ τονώνουν ψυχικὰ τὸν ἄνθρωπο. Ξαναγράψε μου.

ΑΤΥΧΗ ΑΓΑΠΗ Κ.Α.Π.Μ.: Νὰ τοῦ ζητήσῃς νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴ θέσι του, γιατὶ δὲν εἶναι σωστὸ νάναι ἀραδωνιασμένος μ' ἄλλη καὶ νὰ παίζῃ καὶ μὲ τὴ δική σου καρδιά. Πές του ὅτι τότε μόνο θὰ δεχτῆς νὰ συνεχίσετε, ὅταν σὲ διαβεβαιώσῃ ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾶ καὶ διέκοψε κάθε σχέσι μαζί της. 'Εσὺ δέβαια ἴσως ὑποφέρῃς ἂν δὲν τὸν ξαναδῆς, ἀλλὰ εἶναι προτιμότερο ἀπὸ τοῦ νὰ συνδέεσαι μ' ἕναν ἄνθρωπο χωρὶς ἐλπίδα νὰ τὸν κάνῃς δικό σου κάποτε. Φοβᾶμαι ὅμως πὼς δὲν εἶναι εἰλικρινής. Γι' αὐτὸ συγκρατήσου λίγο καὶ παρακολούθησε νὰ ἐξακολουθῆς καὶ γιὰ μάθῃς τὴν ἀλήθεια. Οἱ ξένοι κρύβονται συχνά.

ΡΟΖΑΝΑ ΡΝΕ, Χαλκίδα: Δὲν νομίζω πὼς πρέπει νὰ δώσῃς σημασία σ' ἕναν ἄγνωστο ποὺ γνώρισες στὸ δρόμο. Ποῦ ξέρεις τί εἶναι; Τί θὰ ὄγῆ; Μᾶλλον βάσανα θὰ προσθέσῃς στὸ κεφάλι σου. Εἶσαι μικρὴ ἀκόμη. "Αφησε νὰ γνωρίσῃς κανέναν κάπου σ' ἕνα γνωστὸ μέρος, νὰ τὸν ἐκτιμήσῃς πρῶτα καὶ μετὰ νὰ τοῦ χαρίσῃς τὴν ἀγάπη σου, ἀφοῦ δῆς πὼς τὴν ἀξίζει.

ΜΥΡΑ: Καὶ μόνη σου, ἀγαπητή μου φίλη, διερωτᾶσαι ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ σὲ συμβουλεύσω τίποτα. Ξέρεις σὲ τί ἀδιέξοδο βρίσκεσαι. Κι' ὅμως μὴ νομίζῃς πὼς εἶσαι μόνο ἐσὺ ποὺ ἀγάπησες τόσο καὶ χωρὶς ἐλπίδα. Κι' ἄλλες πολλὲς βρέθηκαν στὴν ἴδια θέσι κι' ὅμως βρῆκαν τὴ δύναμι νὰ ἐγοῦν ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ σοῦ πῶ ὠμὴ τὴν ἀλήθεια. Σιγὰ-σιγὰ θὰ καταντήσῃς νὰ ζῆς στὸ περιθώριο τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, νὰ γίνῃς ἐρωμένη του, ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ γίνῃς γυναίκα του. Δὲν μπορεῖς δὲ νὰ βασίσῃς τὴν εὐτυχία σου στὸ θάνατο μιᾶς ἄλλης. Εἶναι δὲ καὶ ἄγνωστο πόσο θὰ ζήσῃ, γιατὶ συνήθως ὅσοι πάσχουν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀσθένεια ζοῦν πολλὰ χρόνια. Λοιπὸν νομίζω πὼς ὅσο κι' ἂν τὸν ἀγαπᾶς, ὅσο κι' ἂν αὐτὸς νομίζῃς πὼς εἶναι ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς σου, πρέπει νὰ διακόψῃς τὸ δεσμὸ αὐτὸ πρὶν καῆς. Θὰ πονέσῃς πολύ, τὸ ξέρω.

άλλα κι' ὁ πόνος καταντᾶ συνήθεια καὶ περνᾶ μὲ τὸν καιρό. Πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά, φρόντισε ν' ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτὸ τὸ πάθος ποὺ θὰ σὲ καταστρέψη. Πίστεψέ με πὼς καμμιὰ ἀγάπη δὲν ἀξίζει τέτοια θυσία, πολὺ δὲ περισσότερο ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶς ποὺ εἶχε τὴν ἀνανδρία νὰ σοῦ κρύψη τὴν ἀληθινὴ κατάστασί του ὥσπου νὰ γίνης θῦμα του. Εὔχομαι νὰ μ' ἀκούσης γιατὶ ἔτσι θέχης μιὰ πιθανότητα νὰ εὐτυχήσης ἀργότερα. Πάντως κάποτε θὰ μὲ θυμηθῆς.

Η ΜΥΡΤΩ

"Πήγασος"

Ἐμπιστευθῆτε μας τὴν ὁμορφιά σας.

● ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ
● ΒΑΦΗ ΒΛΕΦΑΡΙΔΩΝ
● ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΒΑΚΟΖΑΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ KOSMETIKERIN WIEN
MITSI
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ - ΣΙΝΑ 14 - ΤΗΛ. 612-555

ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ δὲν παρουσιάσθηκε Εὐρωπαϊκὸ ραδιόφωνο τέτοιας ἐξαιρετικῆς κατασκευῆς καὶ ἀποδόσεως μὲ τὴν τιμὴ τῶν 695 δραχμ. ἢ 60 δραχμ. τὸν μῆνα. «ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ» πλατεῖα Κλαυθμώνος. Ἀποφασίστε πρὶν ἐξαντληθοῦν πάλι.

ΔΩΡΑ ΕΟΡΤΩΝ
ΔΩΡΑ ΓΑΜΩΝ
ΔΩΡΑ ΔΙ' ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΔΩΡΑ
GALERIE MARIUS
ΛΕΚΚΑ 22 - 1ΟΝ ΟΡΟΦΟΣ
Εἴσοδος ἐλεύθερα
10.30' — 1.30' καὶ 5.30' — 8.30'
ΔΩΡΑ ΠΟΥ ΓΟΗΤΕΥΟΥΝ

100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ ἀπὸ τὶς περιττὲς τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
Εἶμαστε ἀσυναγώνιστοι
Ἡ ὑπερτρίχωσις θεραπεύεται
ESTHÉTIQUE MODERNE
Mᴱ KASTRIOTIS
ΟΔΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-610

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ: Ὅπως μοῦ περιγράφετε τὸν τύπο σας, θὰ σᾶς ταίριαζε ἕνα παλτὸ ἀπὸ τὰ μοντέρνα φανταζί ὑφάσματα. Διαλέξτε ἕνα συνδυασμὸ χρωμάτων ποὺ νὰ σᾶς πηγαίνη. Ἀρχίζουν ἀπὸ 150 δρχ. καὶ φθάνουν ὡς τὶς 300 καὶ πλέον. Γιὰ παπούτσια τουαλέτας προτιμῆστε τὸ καστόρι ἢ δέρμα γκοφρέ. Συνηθίζονται τὰ μαῦρα, γκρὶ καὶ τὲτ ντὲ νέγκρ. Σχήματα γόβες μυτερές.

ΖΩ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ: Νὰ προτιμήσετε ἕνα ὁλόκληρο φόρεμα ζέρσεϋ. Νὰ τὸ κάνετε στὸ μοντέρνο κοραλὶ χρῶμα ἂν σᾶς πηγαίνη, σὲ ἴσια γραμμὴ ἀλλὰ ντραπέ. Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ δίνουμε συνεχῶς τέτοια σχέδια. Οἱ δερμάτινες ζῶνες συνοδεύουν φορέματα σπὸρ καὶ φέτος δὲν συνηθίζονται πολύ.

Λ. Σ.: Τὸ παλτό σας νὰ τὸ κάνετε ριχτό. Διαλέξτε ἕνα ὡραῖο ὕφασμα φανταζί. Τὸ φόρεμα νὰ τὸ κάνετε ζέρσεϋ χωρὶς ἄλλες γαρνιτοῦρες.

Ν. Ε.: Σᾶς ἀπάντησα ἰδιαιτέρως.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

...συντάξεως

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ ΠΑΠΑΜΗΣΤΟΥ: Ἡ διεύθυνσις ποὺ ζητᾶτε ε-ναι Δραγατσανίου 8.

...διακοσμητοῦ

ΖΑΠΠΕΙΟΝ 13: Τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τοῦ σπιτιοῦ σας θὰ τοὺς βάψετε λευκὸ σπασμένο μὲ μπλέ. Μεταχειρίστῆτε πλαστικὰ χρώματα γιὰ ἐξωτερικὲς ἐπιφάνειες, ποὺ ὑπάρχουν στὸ ἐμπόριο. Ἐὰν δὲν ἔχετε κατασκευάσει τὴν πόρτα, εἶναι προτιμότερο νὰ γίνη ξύλινη καὶ νὰ βαφῆ σὲ χρῶμα ταμπά. Τὰ κάγκελα γκρὶ-μπλὲ ἀνοιχτό. Σὲ ἄλλο τεύχος θὰ σᾶς ἀπαντήσω στὶς ὑπόλοιπες ἐρωτήσεις σας διότι δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χῶρος.

Καν ΕΥΛΑΜΠΙΑΝ Χ.: Σᾶς ἀπάντησα ἰδιαιτέρως.

ΧΑΡΗ, Θεσσαλονίκη 9: Τοποθετῆστε τὸ λουτήρα στὴ διάσταση 2,20 πρὸς τὸν τοῖχο 2,55. Θὰ μείνη ἐλεύθερος χῶρος 50 πόντους περίπου. Ἐκεῖ κατασκευάστε ἕνα ντουλάπι μέχρι τὸ ταβάνι (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πατάρι καὶ ἐπομένως εἶναι χαμηλὸ) τὸ ὁποῖο θὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ νὰ τοποθετήσετε πετσέτες κλπ. εἴδη τοῦ μπάνιου. Ἀπέναντι ἀπὸ τὴν εἴσοδο τοποθετῆστε τὴ λεκάνη καὶ τὸ μπιντὲ καὶ ἀπέναντι ἀπ' τὸ λουτήρα τὸ νιπτῆρα. Λίβιγκ - ρούμ: Ἀριστερὰ τοῦ τζακιοῦ ὅπου οἱ ἀπλίκες τοποθετῆστε ἕνα μεγάλο καναπέ. Στὴν ἀπέναντι πλευρὰ δυὸ μεγάλες πολυθρόνες μὲ ἀτομικὰ τραπεζάκια. Δίπλα ἀπ' τὸν καναπὲ καὶ ἀπέναντι ἀπ' τὸ τζάκι ἐπίσης μιὰ πολυθρόνα. Μπροστὰ στὸν καναπὲ ἕνα τραπέζι χαμηλὸ μεγάλο στενόμακρο. Στὸν ἀπέναντι τοῦ τζακιοῦ τοῖχο τοποθετῆστε ἕνα χαμηλὸ ἔπιπλο τύπου σερβάντας. Στὸ χῶρο αὐτὸ τοποθετῆστε δυὸ πολυθρόνες σκεπαστὲς μεγάλες καὶ τρεῖς μικρές, μὲ τὰ ἀνάλογα τραπεζάκια.

ΚΑΙΤΗ Κ., Βόλο: Συμφωνῶ μὲ τὴ διάταξι τῶν ἐπίπλων σάς στὴν τραπεζαρία. Δὲν μοῦ ἀρέσουν οἱ κουρτῖνες ποὺ προορίζετε γιὰ τὸ δωμάτιο αὐτό, οὔτε σὰν ὕφασμα οὔτε σὰ χρῶμα. Στὸ ἴδιο δωμάτιο μπαίνει τὸ ἴδιο ὕφασμα καὶ στὰ δυὸ παράθυρα. Προμηθευτῆτε ἕνα ἐλαφρότερο ὕφασμα, εἴδους κρετὸν ἢ ἐγχώριου ὑφαντοῦ, σὲ συνδυασμὸ χρώματος γκρὶ - μπλὲ - πορτοκαλὶ καὶ μαῦρο (ἐμπριμέ). Τοποθετῆστε στὸ χολ ἐλαφρὰ μοντέρνα ἐπιπλάκια τραπεζαρισμένα σὲ χαρούμενα χρώματα. Στὶς κρεβατοκάμαρες στὸρ βουαλάζ.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...κινηματογράφου

Ι. ΣΑΡΛ., Καλάμας: Σᾶς ἔγραψα σὲ ἰδιαίτερο γράμμα ὅλες τὶς πληροφορίες ποὺ ζητᾶτε.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΤΥΡΟΝ 119, Θεσ)νίκη: Μὴ στενοχωρῆστε γιὰ τὰ ρυτιδάκια τῶν κάτω βλεφάρων σας. Μπορεῖτε ἤδη νὰ ἐξυπηρετηθῆτε στὴ Θεσ)νίκη γιὰ ὁ,τι ἀφορᾶ τὴν ὁμορφιά σας. Ὁ αἰσθητικὸς ἰατρὸς καὶ χειρουργὸς κ. Ἐρρῖκος Γιαννῆλος βρίσκεται στὴν πόλι σας καὶ μπορεῖτε νὰ τὸν συμβουλευθῆτε. Δέχεται στὸ ξενοδοχεῖο «Μεντιτεράνεαν» τὸ ἀπόγευμα 5—8.

ΕΛΠΙΣ - ΝΙΚΗ: Ἐναντίον τῶν σπυριῶν τοῦ προσώπου σας σᾶς συνιστῶ τὴν εἰδικὴ λοσιὸν τοῦ Θεραπευτηρίου «Σουλφὶν» μαζὶ μὲ τὴν ὁποία θὰ σᾶς σταλοῦν πληρεις σχετικὲς ὁδηγίες καὶ συνταγὲς τοπικῆς ἢ ἐσωτερικῆς ρι-ζικῆς θεραπείας.

Γ. Σ., Δράμα: Μπορεῖτε νὰ ἐπισκεφτῆτε τὸν ἰατρὸ κ. Γιαννῆλο στὴ Θεσ)νίκη καὶ ν' ἀρχίσετε θεραπεία. Ἐὰν πάλι σᾶς διευκολύνη νὰ ἔλθετε στὴν Ἀθήνα, θὰ μὲ ἐπισκεφτῆτε καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἀφοῦ σᾶς ἐξετάσω, σὲ κάθε σχετικὴ ἀπορία σας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ: Ἐφ' ὅσον ἔχετε τὶς πανάδες (λεκέδες) στὸ πρόσωπό σας πρὶν ἀπὸ 6 χρόνια, ἡ θεραπεία μὲ τὴν ἀποφλοίωσι τῆς ἐπιδερμίδας (Πίλιν), ἡ μόνη σοβαρή, δὲν εἶναι βέβαιον ἂν θὰ δώση τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Πάντως θὰ καλυτερεύση τὴν κατάστασί σας καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τὴ δοκιμάσετε, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἄλλη θεραπεία. Ἀλλὰ θὰ πρέπει ἡ θεραπεία νὰ γίνη ὑπὸ ἰατρικὴ ἐπίβλεψι, στὸ Θεραπευτήριο.

Μ. Σ., Θεσ)νίκη: Καθὼς διαβάζετε ἀνωτέρω, θὰ ἐπισκεφτῆτε καὶ σεῖς τὸν ἰατρὸ κ. Γιαννῆλο, ποὺ εἶναι τώρα στὴν πόλι σας, στὸ ξενοδοχεῖο «Μεντιτεράνεαν», 5—8 μ.μ. καὶ ἔτσι θὰ ἐξαλείψετε τὴν ἐλπὶ στὸ χεῖλος σας μὲ μιὰ καὶ μόνη συνεδρία.

ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ: Μοῦ γράφετε ὅτι παρουσιάζετε τοπικὴ ὑπερλίπωσι στὴν ἄνω ἔξω μηριαία χώρα. Ἐπίσης ὅτι κάνετε μασάζ 3—4 λεπτὰ μ' ἕναν εἰδικὸ «πλάστη» ἢ «πετρισέρ». Ἐπίσης ὅτι πάσχετε ἀπὸ φλεβίτιδα. Ὑποθέτω, ὡς πρὸς τὸ τελευταῖο, ὅτι ἐννοεῖτε ὅτι παρουσιάζετε διεσταλμένες φλέβες ἢ κιρσούς. Ἡ φλεβῖτις εἶναι νόσος σοβαρά, ἔχει πυρετό, προϋποθέτει ἀνάπαυσι στὸ κρεβάτι καὶ φυσικὰ δὲν ἐπιτρέπει στὸν πάσχοντα νὰ ἐπιδίδεται σὲ μασάζ γιὰ νὰ ἀφαιρέση τοπικὲς ὑπερλιπώσεις. Ἐὰν λοιπὸν ἐμφανίζετε μόνο διεσταλμένες φλέβες καὶ τίποτε ἄλλο, τότε μπορεῖτε κάλλιστα νὰ συνεχίσετε τὰ μασάζ τοπικὰ ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ περισσότερο καιρὸ καθημερινά, π.χ. ἐπὶ 30'. Καλύτερα δὲ θὰ ἦταν νὰ εἴχατε ἕνα εἰδικὸ «πετρισὲρ» μὲ περιστρεφόμενα δαχτυλίδια ἀπὸ καουτσούκ. ποὺ καταλήγουν σὲ ἀκίδες. Τὰ διάφορα δήθεν εἰδικὰ φάρμακα, λοσιὸν κλπ., ποὺ προτείνονται στὸ ἐμπόριο, δὲν ἐπιφέρουν κανένα ἀπολύτως ἀποτέλεσμα.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ: Φυσικὰ θὰ σᾶς ἀναλάβουμε τελείως ὑπεύθυνα γιὰ τὴν ἀποτρίχωσι.

ΝΤΕΖΙΡΕ: Ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε φαίνεται πὼς ὑποφέρετε ἀπὸ βλεφαρίτιδα. Θὰ πρέπει νὰ ἀπευθυνθῆτε γι' αὐτὸ σὲ ὀφθαλμολόγο, ἂν μὲ ἀλοιφὴ ὀφθαλμολογικὴ «Χουσομυκίνης» δὲν σᾶς περάση ἡ κοκκινίλα. Φάρμακο ποὺ ἀναστέλλει τὴ λιπασογία εἶναι ἡ «Πρελουντίν». Πάντως ἐπιμένει νὰ ζυγίζεστε κάθε ἑβδομάδα καὶ νὰ αὐξομοιώνετε τὴν ἐν γένει διατροφή σας ἀναλόγως. Τὸ μέλι φυσικὰ παχαίνει, ὅπως καὶ ὅλα τὰ γλυκὰ καὶ τὰ ζυμαρικά.

ΠΑΝΤΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ: Ἐπανειλημμένα ἔχω τονίσει, ἀγαπητή μου, ὅτι κάθε ἄλλο προσω-

Atom

Κυρία μου Κερδίζετε 30% ὅταν προμηθεύθῆτε τὴ γοῦνα σας ἀπὸ τὴ ΓΟΥΝΑΤΕΧ Κερδίζετε ὅμως 100% σὲ χάρη κ' γοητεία ὅταν ἐμπιστευθῆτε τὴ σιλουέττα σας στὴ ΓΟΥΝΑΤΕΧ

ΣΤΑΔΙΟΥ 7
ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ
ΤΗΛ. 35.392

Κοῦρνιες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
μὲ φυσικὰ αἰθέρια ἔλαια
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΔΛΗΦ

Ἡ εὐτυχία ἀρχίζει ἀπὸ τὰ χείλη...

...Αὐτὴ τὴ χαρὰ θὰ σᾶς τὴ δώση τὸ NEON ROUGE χειλέων διαρκείας MICHEL μὲ τοὺς νέους καὶ ἀνεξίτηλους χρωματισμοὺς A LA MODE

Ζητήσατε παντοῦ τὸ NEON ROUGE διαρκείας MICHEL

ΠΑΡΑΚ. Ε. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & ΑΣΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 42 • ΑΘΗΝΑΙ

...ρινὸ ἀποτριχωτικὸ μέσο θὰ συνδυάσω συνεχῶς τὶς τρίχες. Ἡ ἐπίμονη, ἐπαναλαμβάνω, θεραπεία εἶναι ἡ ριζικὴ ἀποτρίχωσις μὲ διαθερμοπηξία βραχέων κυμάτων.

ΞΑΝΘΟΥΛΑ: Νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας ὑπενθυμίζοντας καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, Λεμεσός: Νὰ σταματήσετε τὸ σαπούνι. Ἐὰν μπορῆτε νὰ στείλετε νὰ πάρετε τὴν κρέμα «Κολντίνα». Ἀλλοιῶς νὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ τὸ βράδυ τὴ «Βέλβα» τῆς Ἄρντεν. Καὶ γιὰ τὴν ἡμέρα τὴ «Φέδερ Λάιτ» καὶ τὸ γάλα γιὰ βραδυνὸ καθαρισμὸ τοῦ προσώπου.

ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: Νὰ περάσετε νὰ μὲ ἐπισκεφτῆτε γιὰ νὰ σᾶς ἐξετάσω καὶ νὰ σᾶς συμβουλεύσω γιὰ τὸ πρόσωπό σας ποὺ κοκκινίζει.

Μ. ΜΑΝΟΥΣ.: Γιὰ νὰ ξανθήνετε τὰ μαλλιά σας πρέπει φυσικὰ νὰ ἀποταθῆτε σὲ κομμωτήριο.

ΚΥΚΝΟΝ (Ρ.Ρ.): Νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας γιὰ νὰ ἀπαντήσω στὶς διάφορες ἐρωτήσεις σας. Νὰ μοῦ ὑπενθυμίσετε μαζὶ μὲ τὸ ὄνομά σας καὶ τὸ ἀνωτέρω ψευδώνυμό σας.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΣ. ΝΤΙΝΑ ΑΝΑΓ. ΛΙΝΑ ΜΑΓΚ.: Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΤΟΝΙ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αἰσθητικὸν καὶ Χειρουργικὸν Θεραπευτήριον Ἀθηνῶν, Γιάν Σμάτς 38 Τηλέφ 611.009

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΚΡΟΜΜΥΔΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΛΛΑ: Ἡ δυσκινησία καὶ οἱ πόνοι τοῦ χεριοῦ καὶ τοῦ ποδιοῦ τῆς ἀριστερᾶς, δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸ νὰ ὀφείλωνται στὸ ὅτι στὸ χέρι τῆς αὐτὸ ἐπάνω, ἐξεψύχησε τὸ χωρό της. Δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατὸν παλόγοι νὰ σᾶς εἴπαν ἕνα τέτοιο πράγμα, ὁπλαδὴ ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ ἄρο, ὅπως γράφετε καὶ ὅτι δὲν θεραπεύεται. Λυποῦμαι ποὺ ἀπὸ κοκοὺ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἢ ἀκριβῶς συμβαίνει. Ἀλλ' εἶναι βέβαιος ὅτι ὅταν γίνη μιὰ σωστὴ διάγνωσι, κάτι μπορεῖ νὰ γίνη. Γράψτε μου περισσότερες λεπτομέρειες καὶ ἡλικία ἀσθενοῦς.

ΝΑΥΑΓΟ: Ἐπρόσεξα ὅλως ἰδιαίτερως τὸ μακροσκελέστατο γράμμα σας. Πράγματι ἔχετε δίκαιο νὰ γράφετε ὅτι ἔχετε ἀνάγκη συμβουλήσεως. Μπερδευτήκατε μέσα στὶς θεωρίες τῆς ψυχαναλύσεως καὶ ἀνοπτύξατε τὴν αὐτοσυστατικότητά σας σὲ μενάλο βαθμό. Ἀντιλαμβάνεστε ὅτι κάτι τὶς ἐξῆς μεγάλες σελίδες τοῦ γράμματός σας δὲν μοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπαντήσω μέσα στὶς ἑκατὸν σειρὲς τῆς στήλης αὐτῆς.

ΜΙΡΚΑ: Σᾶς συνιστῶ νὰ πάρετε ἕνα κουφέτο Ριταλίνη ἀπὸ πρωΐ καὶ νὰ τρῶτε καλά.

ΤΕΡΕΖΑ: Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φάρμακα ποὺ παίρνετε, πρέπει νὰ ἀνέτε καὶ μερικὲς διαθερμίες καὶ ὑπέρυθρες ἀκτῖνες. Ἡ ἰσχιαλγία εἶναι καμμιὰ φορὰ ἐπίμονη ἀσθένεια ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ σᾶς ρίξη καὶ στὸ κρεβάτι ἀκόμη.

ΛΙΛΗ: Ἐφ' ὅσον εἴστε ἄρρωστη σὲ τίποτα δὲν θὰ σᾶς ὠφελήσουν τὰ ταξίδια ἀναψυχῆς καὶ τὰ γλέντια. Πρῶτα νὰ ὑποβληθῆτε σὲ μιὰ συστηματικὴ θεραπεία καὶ ἔπειτα νὰ πᾶτε ταξίδι. Δὲ βλέπω τὸ λόγο γιατὶ νὰ φοβᾶστε τοὺς γιατρούς. Ἡ περίπτωσί σας εἶναι ἀπὸ τὶς ἀπλούστερες. Δὲ νομίζω ὅτι γιὰ σᾶς θὰ χρειαστοῦν ἠλεκτροσόκ.

ΓΙΩΤΑ ΜΗ: Τὸ γεγονὸς ὅτι ἄλλην ἀσθενῆ ὠφέλησε τὸ Λαρκακτίλ, δὲν σημαίνει ὅτι τοῦτο θεραπεύει ὅλες τὶς ἀσθένειες. Ἡ δική σας περίπτωσι εἶναι ἄλλη. Προσέξτε μὴν παίρνετε Λαρκακτίλ χωρὶς τὴ συμβουλὴ ἰατροῦ, γιατὶ ἐνδέχεται νὰ προσβάλη σπ-ότι καὶ λευκὰ αἱμοσφαίρια. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται τακτικὴ ἐξέτασις τοῦ αἵματος κατὰ τὴ χρῆσι του. Οἱ ἰλιγγοι τοὺς ὁποίους παρουσιάζετε τώρα καὶ ἡ κατάπτωσί σας μπορεῖ νὰ ὀφείλωνται στὸ Λαρκακτίλ. Σᾶς συνιστῶ νὰ κάνετε μερικὲς ἐνέσεις Ὀστεκαλσίνης Μπενὸκ καὶ νὰ παίρνετε καὶ ἀπὸ ἕνα κουφέτο Νταγιαλὲτ μεσημέρι καὶ βράδυ, πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

ΠΙΠΗ: Ὁ ἐφαψίας δυνατὸ νὰ εἶχε τὴ γενετήσια διαστροφὴ ἐκ γενετῆς λόγῳ ἐκφυλισμοῦ ἢ νὰ ἔγινε τοιοῦτος λόγῳ κακῶν συνηθειῶν. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι παθολογικὸς τύπος καὶ ἔχει ἀνάγκη θεραπείας ἐκτὸς τῆς καθοδηγήτεώς του. Ὁ ἐφαψίας μὲ τὴν ἐντόπισι τῆς σεξουαλικῆς του ἱκανοποιήσεως σὲ ἐπαφὲς γίνεται βαθμηδὸν ἀνίκανος σεξουαλικῶς καὶ συνήθως νευρασθενικός.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ: Τὸ καλύτερο ὅλων εἶναι νὰ ἐπισπευθῆ ὁ γάμος, διότι ὅσα μᾶς γράφετε εἶναι δυνατὸ νὰ συμβοῦν. Ἡ ρῆξις τοῦ παρθενικοῦ ὑμένος συνοδεύεται ἀπὸ μικρὴ ἢ κάπως μεγαλύτερη αἱμορραγία. Ἡ σύλληψις γίνεται μεταξὺ τῆς 11ης καὶ 17ης ἡμέρας ἀπὸ τὴν 1η ἡμέρα τῆς τελευταίας περιόδου, ἐπὶ κανονικῆς δέβαια περιόδου, εἶναι δὲ δυνατὸ νὰ γίνη καὶ ἐπὶ ἀκεραίου παρθενικοῦ ὑμένος.

ΜΑΡΙ ΡΟΖ 2Μ: Χωρὶς νὰ ἀποκλείωμε τὴν ἀνωμαλία τῆς περιόδου —ὁπότε θὰ μπορούσαμε νὰ σᾶς γράψουμε ὡρισμένα φάρμακα πρὸς τακτοποίησί της— ἐν τούτοις κρίνομε σκόπιμο νὰ ὑποβληθῆτε σὲ γυναικολογικὴ ἐξέτασι, ἀναλόγως δὲ τῶν εὑρημάτων ὁ γιατρὸς θὰ σᾶς καθορίση καὶ τὴ σχετικὴ θεραπεία, γιατὶ ἀλλοιώς θὰ ἦταν ἄνευ προηγουμένου σφάλμα ἡ χορήγησις φαρμάκων χωρὶς νὰ ἔχη ἀποκλεισθῆ ἡ ἐγκυμοσύνη.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ: Νὰ παίρνετε 2 δισκία 'Ορμονὰλ τὴν ἡμέρα, ἐπὶ 10 ἡμέρες κάθε μήνα, σὲ συνδυασμὸ μὲ διάφορα κατευναστικὰ ὡς Ξαναλεπσὶ ἢ Λαρκακτίλ.

ΣΕΣΙΛ: Μᾶλλον πρόκειται περὶ ἀνεπαρκείας μικροῦ βαθμοῦ. Νὰ κάνετε 3—4 ἐνέσεις Ἐστροπρὸλ μία κάθε μέρα ἐνδομυϊκῶς, 5 ἡμέρες πρὸ τῆς ἀναμενομένης περιόδου. Ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς θεραπείας θὰ συνεχίσετε ἐπὶ τετράμηνον ἢ θὰ σταματήσετε.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ: Φροντίστε νὰ ἠρεμήσετε. Παίρνετε κάθε ἡμέρα Νοβατρονὰλ καὶ κάνετε μερικὲς ἐνέσεις Καλτσιβρωμίνης.

Μ. Γ. 39: Μήπως ἔχετε ἀνωμαλίες τῆς περιόδου; Μήπως ὑπάρχουν κιρσοὶ ἢ ἀνευρυσμένες φλέβες ποὺ μόλις διακρίνονται κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα; Μήπως ἔχετε πόνους στὶς ἀρθρώσεις; Γράψτε μου μερικὲς λεπτομέρειες νὰ κατατοπιστῶ καὶ νὰ μπορέσω νὰ σᾶς βοηθήσω. Ὁπωσδήποτε λίγο μασάζ νομίζω ὅτι θὰ σᾶς ἔκανε πολὺ καλό.

ΝΙΝΑ Δ.: Τὰ ἴδια καὶ σεῖς. Μήπως ἔχετε κιρσούς; Κοκκινίζουν τὰ πόδια σας χειμώνα - καλοκαίρι ἢ μόνο τὸ χειμώνα; Ἔχετε τοπικὸς φαγούρα; Βλέπετε, ἀπὸ σύμπτωσι, ὅλα τὰ γράμματα αὐτῆς τῆς σειρᾶς εἶναι ἀσαφή.

ΚΥΡΙΑΝ Τ.: Τὸ περίφημο βιβλίο τοῦ Κίνσεϋ, γιὰ τὸ ὁποῖο μὲ ρωτᾶτε, ἐξεδόθη τὸν τελευταῖο καιρὸ στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴ ἑταιρία «Τέχνη» καὶ κυκλοφορεῖ σὲ ἕνα πολὺ καλαίσθητο καὶ καλοτυπωμένο τόμο. Τὸ διάβασα καὶ ὁμολογῶ πὼς μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι. Εἶναι ἕνα πολὺ χρήσιμο καὶ καλὸ βιβλίο, πραγματεύεται δὲ ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ σεξουαλικὴ δραστηριότητα τῆς γυναίκας, πρὶν καὶ μετὰ τὸ γάμο. Πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὸν ἐκδότη (Λόντου 2) καὶ μπορεῖτε νὰ τὸ προμηθευτῆτε ἀπ' ἐκεῖ.

Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ἀνέπαφα τὰ χέρια σας!...

Τὸ DAL κατέκτησε τὶς νοικοκυρές, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τέλειο καθαρισμὸ τῶν ρούχων δὲν θλάπτει τὰ χέρια.

Τὸ DAL εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τὸ καλύτερο ξένο ἀπορρυπαντικὸ σὲ ἀπόδοσι καὶ ἄρωμα, γιατὶ εἶναι παρασκευασμένο μὲ τὶς τελειότερες τελευταίου τύπου μηχανικὲς ἐγκαταστάσεις καὶ μὲ τὴ μεγαλύτερη ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια.

DAL
Ὁμορφαίνει ὅτι ἀγγίζει!

ΔΙΑ ΓΛΥΚΑ ΚΑΙ ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΡΗΣΕΙΣ
Σόδα Ι. ΓΙΩΤΗ
ΑΡΑΣ

Μιὰ σειρὰ ἀσκήσεις ποὺ ὁδηγοῦν τὴν ἔγκυο σ' ἕ να φυσιολογικὸ τοκετό

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ Η ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

■ ΕΠΑΝΩ: Καθισμένη, σκύβετε πρὸς τὰ ἐμπρός. Κατόπιν ἀνασηκώνεστε, γυρίζοντας τὸν κορμὸ πρὸς τὴ λεία πλευρὰ καὶ ὑψώνοντας τὸ ἀντίστοιχο χέρι. Τὸ ἄλλο χέρι μπαίνει πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη. Προσέχετε νὰ ἐκτελῆτε τὴν ἄσκησι μὲ ἀκρίβεια, γιὰ νὰ πετύχετε στὴν ἐντέλεια τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀπολεσμα ἀπὸ τὴν ἄσκησι αὐτή.

■ ΚΑΤΩ: Ξαπλωμένη ἀνάσκελα στὸ ἐντελῶς ἴσιο δάπεδο, φέρνετε τὸ ἕνα πόδι λυγισμένο πρὸς τὸ στῆθος, ὅπως βλέπετε στὴ δεύτερη εἰκόνα. Ἔπειτα τὸ τεντώνετε στὸν ἀέρα, ὅπως βλέπετε στὴν τρίτη εἰκόνα καὶ κατόπιν τὸ ἀκουμπᾶτε χάμω. Ἔτσι ἐπανέρχεστε στὴ στάσι τῆς πρώτης εἰκόνας καὶ ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἴδια ἄσκησι μὲ τὸ ἄλλο σας πιὰ πόδι.

Η ΣΚΕΨΙΣ νὰ ὑποβάλλεται σὲ γυμναστικὴ μιὰ ἔγκυος γυναίκα, δὲν εἶναι σημερινή. Ὁ Ἄγγλος γιατρὸς Δρ. Ρήντ, ὁ ἐμπνευστὴς τῆς προετοιμασίας γιὰ τὸν τοκετό, εἶχε πολὺ προοδευμένες ἰδέες στὸ θέμα αὐτό. Ἀπὸ τὸ 1913 εἶχε ἀναπτύξει τὴ θεωρία του: «Ὁ πόνος ποιεῖ τὸ φόβο, καὶ ὁ φόβος γεννᾶ τὸν πόνο, ἐδήλωνε. Ἀπὸ τὸ φαῦλο αὐτὸ κύκλο πρέπει, λοιπόν, νὰ βγοῦμε...»

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρώτης φάσεως τῆς ἐγκυμοσύνης, ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ἀναπαύεται. Ἀντιθέτως στὴ δεύτερη φάσι ἀπαιτεῖται ἡ ἐκτέλεσις μιᾶς μυϊκῆς ἐργασίας, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ ὑπὸ τὶς καλύτερες δυνατὲς συνθῆκες, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχη προηγηθῆ μιὰ κατάλληλη προετοιμασία ψυχικῆς καὶ μυϊκῆς πειθαρχίας. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Δρ. Ρήντ, παρομοιάζει τὴν ἔγκυο γυναίκα μὲ ἕναν ἀθλητὴ ποὺ ὑποβάλλεται σὲ μιὰ αὐστηρὴ προπόνησι, γιὰ νὰ συμμετάσχη στοὺς προσεχεῖς ἀγῶνες.

Ἡ μέθοδος τοῦ «φυσιολογικοῦ τοκετοῦ» ἔχει δύο σκοπούς: Ἀφ' ἑνὸς ἔχει σκοπὸ νὰ διατηρήση σὲ «καλὴ φόρμα» τὴ μέλλουσα μητέρα καὶ νὰ τῆς ἐπιτρέψη νὰ ξαναβρῆ ἀργότερα τὴ γραμμή της, τὴ σιλουέτα της. Ἀφ' ἑτέρου τὴν προετοιμάζει ψυχικὰ καὶ σωματικὰ γιὰ τὸν τοκετό. Ἡ μέθοδος αὐτὴ περιλαμβάνει τέσσερα κύρια σημεῖα: ἀναπνευστικὲς ἀσκήσεις, ἀνάπαυσι, καί... κουβέντα. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ συμβουλὲς καὶ ἐξηγήσεις. Σκοπός των εἶναι νὰ ἐμπνεύσουν στὴ γυναίκα ἐμπιστοσύνη, διαφωτίζοντάς την σὲ κάθε σημεῖο ὥστε νὰ τῆς λείψη ὁποιοδήποτε συναίσθημα ἀγωνίας τὴ στιγμὴ τοῦ τοκετοῦ. Ἔτσι, ἡ μέλλουσα μητέρα ἀντὶ νὰ νοιώση ντροπὴ ὅπως συμβαίνει καμμιὰ φορά, παίρνει ἐνεργὸ μέρος, ὄχι μόνο στὸ σχηματισμὸ τοῦ παιδιοῦ της, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ στὴ διαδικασία τοῦ ἐρχομοῦ του στὸν κόσμο.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κοιτίδα της τὴν Ἀγγλία, ἡ μέθοδος τοῦ δρος Ρὴντ ἐδοκιμάστηκε, καὶ υἱοθετήθηκε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὴ Σουηδία. Παντοῦ, τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔδωσε ἦταν ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικά. Τὸν τελευταῖο καιρὸ, ἀρχίζει νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἀπὸ γυναικολόγους ἄλλων χωρῶν.

Οἱ κινήσεις ποὺ βλέπετε στὶς σελίδες αὐτὲς εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ χαρακτηριστικὲς τῆς μεθόδου τοῦ «Φυσιολογικοῦ τοκετοῦ». Ἀφοροῦν εἴτε τοὺς κοιλιακοὺς μῦς, εἴτε τὴν εὐκινησία τῆς σπονδυλικῆς στήλης σχετικὰ μὲ τὴ λεκάνη. Ἡ ἄσκησις τῆς ἀναπνοῆς πρέπει νὰ γίνεται καθημερινά. Ἡ ἀπόλυτη ἀνάπαυσις ἐπιτυγχάνεται, ἀφοῦ ἡσυχάση τὸ κάθε ὀμματάκι τοῦ σώματος..

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις ἡ γυμναστικὴ αὐτὴ ἀντενδείκνυται. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο ἡ ἔγκυος γυναίκα νὰ συμβουλεύεται τὸ γιατρό της πρὶν ἀρχίση τὴ γυμναστική. Ἡ νέα γυναίκα ποὺ ἐποζάρησε γιὰ τὶς φωτογραφίες αὐτές, ἦταν στὰ μέσα τοῦ ὀγδόου μήνα τῆς ἐγκυμοσύνης της. Ἡ θαυμάσια φόρμα της, ψυχικὴ καὶ σωματική, ἀποτελεῖ τὸ πειστικώτερο ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς μεθόδου τοῦ Δρος Ρήντ.

Ὅταν, γιὰ πρώτη φορά, ἔγινε ἐπιστημονικὴ συζήτησις γύρω στὸ θέμα ἑνὸς φυσιολογικοῦ καὶ ἀνώδυνου τοκετοῦ, πολλὲς ἁπλὲς γυναῖκες, ποὺ, φυσικά, δὲν εἶχαν ἰδέα ἰατρικῆς, ἐπίστεψαν πὼς ἀνακαλύφθηκε κάποιο καταπληκτικὸ «φάρμακο» ποὺ πετυχαίνει θαύματα σ' αὐτὸν τὸ τομέα. Ἀργότερα, ὅταν «διελύθη» ἡ πλάνη κι' ἔγινε γνωστὴ ἡ μέθοδος τοῦ «φυσιολογικοῦ τοκετοῦ» οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς γυναῖκες ἀπογοητεύτηκαν. Δὲν μποροῦσαν νὰ πιστέψουν, πὼς μὲ τόσο ἁπλὰ μέσα εἴχαμε ἕνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα. Σιγὰ —σιγά, ὅμως, ἡ πεῖρα ἀρχίζει νὰ διαλύη αὐτὴ τὴν ἀπογοήτευσι. Ἀναρίθμητες μητέρες, ποὺ ἀκολούθησαν αὐτὲς τὶς συμβουλὲς στὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης τους, πραγματοποίησαν ἕναν τοκετὸ εὔκολο, ἀπαλλαγμένον ἀπὸ φόβους καὶ ἀπὸ πόνους. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ὑπάρχουν καὶ μερικὲς «διασημότητες» τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀναφέρουμε σὰν σχετικὸ παράδειγμα, τὴν περίφημη στὰρ Τζίνα Λολομπριγκίτα, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ ἐπίβλεψι τοῦ συζύγου της γιατροῦ Σκόφικ, ἐγέννησε τὸ πρῶτο της ἀγόρι μὲ καταπληκτικὴ εὐχέρεια καὶ χωρὶς πόνους, — ὅπως ἐδήλωσε ἡ ἴδια.

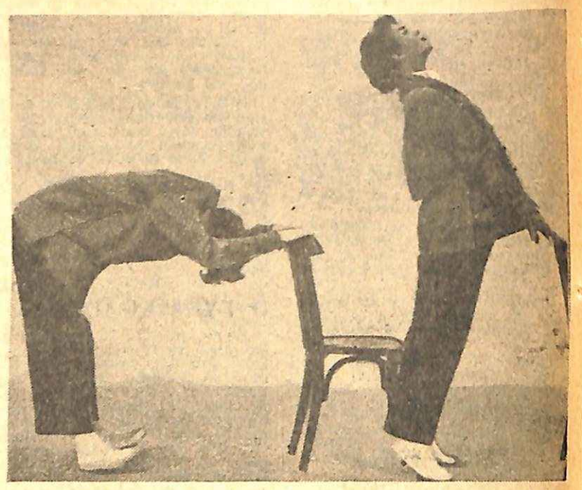

■ Ὄρθια, μὲ τὰ πόδια παράλληλα. Σηκωθῆτε στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, εἰσπνέοντας καὶ γέρνοντας τὸν κορμὸ πρὸς τὰ πίσω. Κατόπιν ἐκπνέετε ἀκουμπώντας τὸ βάρος σας στὶς φτέρνες.

■ Καθισμένη στὴν ἄκρη μιᾶς καρέκλας, μὲ τὰ πόδια παράλληλα: Ἐκπνέετε, ἀνοίγοντας τὰ γόνατα καὶ σκύβοντας πίσω ὥστε νὰ κυρτωθῆ ἡ ράχη, ὅπως ἀκριβῶς βλέπετε ἀριστερά. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη φάσις. Ἐκπνέετε κατόπιν, κλείνοντας τὰ γόνατα καὶ ἀφίνοντας τὸ σῶμα νὰ πέση πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅπως σᾶς δείχνει κατὰ χαρακτηριστικὸ τρόπο ἡ δεύτερη φωτογραφία μας, δεξιά.

■ Ἀνάπαυσι τῆς κεφαλῆς. Κι' αὐτὴ ἡ ἄσκησι γίνεται σὲ δυὸ χρόνους: Ἀφίνετε τὸ κεφάλι νὰ γείρη πάνω στὸ στῆθος, κάνετε κατόπιν μιὰ πλήρη περιστροφή, περνώντας ὅσο τὸ δυνατὸν πλησιέστερα πρὸς τοὺς ὤμους καὶ τὴν πλάτη. Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ στὴν ἀρχὴ καὶ κατόπιν ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τ' ἀριστερά.

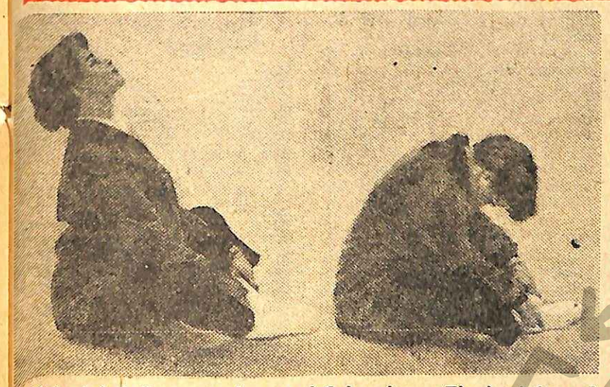

■ Κι' αὐτὴ ἡ ἄσκησις γίνεται σὲ δυὸ χρόνους. Τὴν ἐκτελεῖτε στὸ ἴσιο δάπεδο, ὡς ἑξῆς: Κάθεστε κάτω, μὲ τὰ πέλματα ἀντικρυστά. Εἰσπνέετε, ἀργὰ - ἀργὰ καὶ βαθειά, γέρνοντας τὴ ράχη σας πρὸς τὰ πίσω καὶ μετὰ ἐκπνέετε καμπουριάζοντας τὴ ράχη σας, ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα ποὺ δείχνει τὴ δεύτερη φασι. Οἱ ἀγκῶνες πιέζουν τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἔξω. Τὴ στάσι αὐτὴ πρέπει νὰ παίρνετε ὅσο μπορεῖτε συχνότερα τὴν περίοδο τῆς ἐγκυμοσύνης σας, ὅταν πλέκετε, ὅταν ἐργάζεστε ἢ ὅταν κουβεντιάζετε.

■ Αὐτὴ ἡ ἄσκησις, στὸ δάπεδο ἐπίσης, ἐκτελεῖται σ' ἕνα χρόνο, ὅπως βλέπετε στὴ φωτογραφία. Γονατισμένη στὰ τέσσερα, μὲ τὴν πλάτη ὁριζόντια. Γυρίζετε τὸ κεφάλι καὶ τὴ λεκάνη, διαδοχικά, τὸ ἕνα ποὸς τὸ ἄλλο ὅσο νομίζετε πὼς ἀντένετε.

■ Ἡ ἰδεώδης θέσις γιὰ τὴν πλήρη ἀνάπαυσι τοῦ σώματος. Ξαπλωμένη κατὰ τὰ ¾ στὸ δεξιὸ σας πλευρό. Κάθε τμῆμα τοῦ σώματος πρέπει νὰ εἶναι ἡμιλυγισμένο. Εἶναι προτιμότερο νὰ βάζετε ἕνα μαξιλάρι κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι, ἕνα κάτω ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ χέρι καὶ ἕνα κάτω ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ μηρό. Ὅταν ξαπλώνετε στὸ ἀριστερὸ πλευρό, τὰ μαξιλάρια αὐτὰ μπαίνουν κάτω ἀπὸ τὸ δεξιό σας φυσικὸ χέρι καὶ τὸν δεξιό σας μηρό.

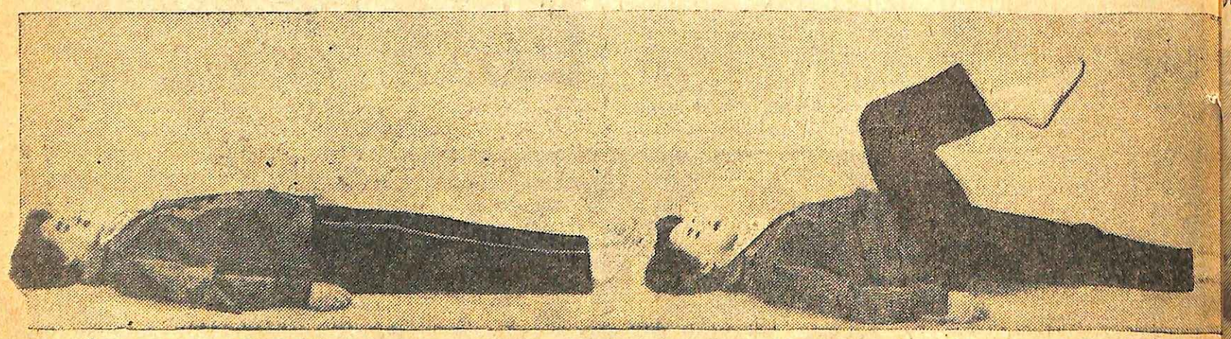

Ἡ γυναίκα τοῦ πιλότου

ΕΝΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΕΙΧΕ προετοιμάσει ὅλα μὲ μεγάλη προσοχή. Μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἦταν κάτι τὸ συμβολικό, ἀλλὰ ἡ Μαίρη τόξε πάρει ἀπόφασι. Ποτὲ στὰ τρία χρόνια ποὺ ἦταν παντρεμένοι μὲ τὸν Κρὶς δὲν εἶχαν γιορτάσει ἕνα μεγάλο γεγονὸς μαζί. Ὁ γάμος τους ἔγινε γρήγορα καὶ σ' ἕνα ἄθλιο γραφεῖο, γιατὶ ὁ Κρὶς ἔπρεπε νὰ φύγη γιὰ μιὰ ἐπείγουσα πτῆσι. Δυὸ χρόνια μετά, ὅταν γεννήθηκε τὸ παιδὶ δὲν εἶχε γύρω της παρὰ μερικοὺς φίλους. Ἀλλὰ πώρα μὲ τὴ γέννησι τοῦ δεύτερου παιδιοῦ τους καὶ μὲ τὸ καινούργιο σπίτι τους κοντὰ στὸ ἀεροδρόμιο τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας ἦταν μιὰ συμπληρωμένη οἰκογένεια καὶ ἡ Μαίρη ἀποφάσισε νὰ γιορτάση τὴ βάπτισι τοῦ μωροῦ της ἐπίσημα πιά.

Πρῶτος ἦρθε ὁ Σὰμ Ἄντερσον, ὁ κληρικὸς τοῦ ἀεροδρομίου καὶ ὁ καλύτερος φίλος τους. Κραταῦσε στὸ χέρι του ἕνα μικρὸ βιβλίο μὲ προσευχὲς ποὺ στὸ κάλυμμά του ἦταν γραμμένο τ' ὄνομα τοῦ μωροῦ: «Πὼλ Γουέϊν Μπύρκ».

— Σάμ, εἶναι θαυμάσιο! εἶπε ἡ Μαίρη μὲ χαρά.

— Ναὶ καὶ τὸν κάνει μεγάλο πιά, ἀληθινὸ ἄντρα!

Αὐτὴ χαμογέλασε καὶ τὰ μάτια της ἔλαμψαν ἀπὸ εὐτυχία.

— Ἔλα μέσα νὰ δῆς ἂν τὰ κατάφερα, εἶπε γιὰ νὰ κρύψη τὴν ταραχή της. Ὁ Κρὶς δὲν ἦρθε ἀκόμα, τὸν κάλεσαν ἐξαφνικὰ ἀπὸ τὴ βάσι πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα. Κρίμα καὶ νόμιζε ὅτι θὰ εἶχε ὅλη τὴ μέρα ἐλεύθερη σήμερα. Τὰ ξέρεις αὐτά, τί νὰ γίνη ὅμως συνήθισα πιά!

Ἄρχισε νὰ δείχνη στὸ Σὰμ τὸ διακοσμημένο τραπέζι καὶ τὰ διάφορα δῶρα.

— Δὲν σοῦ φαίνεται σὰν νὰ γίνεται γάμος; εἶπε νευρικά.

— Ὁ Σὰμ χαμογέλασε

— Γιατί ὄχι; εἶπε. Δὲν ὑπάρχει πιὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι ἀπὸ τοὺς δυό σας στὴ βάσι καί...

— Ναί τὸ ξέρω, εἶπε γρήγορα ἡ Μαίρη. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ εἶχε ἔρθει.

Οἱ καλεσμένοι ἄρχισαν νὰ φτάνουν γρήγορα. Σὲ λίγο ὁ Σὰμ τηλεφώνησε στὴ βάσι καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ Κρὶς εἶχε ἀπογειωθῆ γιὰ μιὰ ἀποστολὴ καὶ ἔπρεπε νὰ γυρίση ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή. Ἔτσι τὸν περίμεναν.

Ἀργὰ μωρὸ ξύπνησε καὶ ἄρχισε νὰ κλαίη κι' αὐτὸ ἦταν μιὰ εὐκαιρία στὴ Μαίρη νὰ διασκεδάση τὴν ἀγωνία της. Τὸ ἄλλαξε, καὶ τὸ τάϊσε ὅσο μποροῦσε πιὸ ἀργὰ γιὰ νὰ κερδίση χρόνο, βάφτηκε λίγο γιὰ νὰ κρύψη τὴν ταραχή της καὶ βγῆκε στὸ σαλόνι.

Ὅλοι περίμεναν μιὰ ὥρα καὶ ὁ Σὰμ τηλεφώνησε ξανὰ στὸ ἀεροδρόμιο. Ὁ Κρὶς δὲν εἶχε φανῆ.

— Νομίζω ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσουμε Μαίρη, τῆς εἶπε.

Πάλι χωρὶς τὸν Κρίς; Τῆς ἦρθε νὰ κλάψη, ἀλλὰ συμφώνησε μαζί του.

Ἡ τελετὴ ἄρχισε καὶ ἡ ζεστὴ φωνὴ τοῦ Σὰμ ἁπλώθηκε στὸ δωμάτιο. Καὶ τότε αἰσθάνθηκε σὰν χαμένη. Ἦταν κάτι τὸ ἀσυνήθιστο, ἦταν σὰν ὁ ἥλιος νάπεσε στὸ σκοτάδι της ἴδιος μὲ μιὰ κουρτίνα γεμάτη φῶς καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα σκίρτημα ποὺ τὴ γέμισε χαρὰ γιὰ τὴ βάπτισι τοῦ παιδιοῦ της. Ἦταν σὰν νἆταν ὁ Κρὶς δίπλα της, νὰ τῆς ἄγγιζε τὸ χέρι καὶ ἔλεγε ξανὰ αὐτὸ ποὺ τόσες φορὲς τῆς εἶχε πῆ: «Ἀκόμα καὶ ὅταν εἶμαι μακρυά, εἶμαι δίπλα σου Μαίρη...»

Τὸ ἀπότομο κλάμα τοῦ μωροῦ τὴ γύρισε στὴν πραγματικότητα. Εἶδε τὸ μωρό της, εἶδε τὸν Σὰ νὰ τὸ ραντίζη μὲ τὸ ἁγιασμένο νερό, εἶδε τοὺς καλεσμένους της, εἶδε τὴν προσπάθειά τους νὰ φανοῦν εὔθυμοι καὶ τῆς φάνηκε ὅτι ὁ ἥλιος ἔφυγε ξανὰ ὅπως εἶχε ἔρθει ἀφίνοντας τὸ ἀπαίσιο ἐκεῖνο σκοτάδι νὰ τὴν ἁρπάζη, νὰ τὴν τυλίγη σφιχτὰ στὰ μαῦρα χέρια του καὶ νὰ τὴν παίρνη μακρυὰ νὰ τὴν πάη, ἴσως, κοντὰ στὸν Κρὶς δίπλα του, στοὺς κινδύνους του...

Ἡ τελετὴ τέλειωσε καὶ ὅλοι βγῆκαν στὸν κῆπο. Ὁ φίλ' ὁ καλύτερος φίλος τοῦ Κρὶς ἄνοιξε μιὰ σαμπάνια καὶ ἡ γυναίκα του ἔφερε τὴν τούρτα. Ὅλοι ἄρχισαν νὰ μιλοῦν γιὰ νὰ δώσουν ἕνα τέλος σ' αὐτὴν τὴν τρομερὴ ἀγωνία ποὺ τοὺς τύλιγε, Ἀλλ' ἀκόμα τὸ σκοτάδι δὲν ἔφυγε...

Λίγο ἀργότερα ἄκουσαν γρήγορα βήματα στὸν κῆπο! Ὁ Κρὶς. Ἐπιτέλους! Μὲ τρελὸ χτυποκάρδι ἔτρεξε ν' ἀνοίξη τὴν πόρτα. Ἐκεῖ στάθηκε ἀπογοητευμένη. Ἦταν ὁ Νὲτ Μπάρνιγκ ἕνας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του. Φαινόταν κουρασμένος. Μιὰ τρομερὴ ὑποψία τὴν κλόνισε:

— Ποῦ εἶναι ὁ Κρίς; ἔκανε ξεψυχισμένα. Εἶναι ζωντανός;

— Μαίρη, εἶπε ὁ Νέτ, ὁ Κρὶς εἶναι ἐντάξει καὶ ὅλοι εἴμαστε ὑπερήφανοι γι' αὐτόν. Πέταξε πάνω ἀπὸ ἐχθρικὸ ἔδαφος πρὶν ἀπὸ μισὴ ὥρα καὶ γυρνώτας ἔπεσε σὲ μιὰ ἀσχημη θύελλα. Κατώρθωσε, ὅμως, νὰ τὴν περάση.

— Εἶναι χτυπημένος Νέτ;

— Ἄ μπά, μόνο μερικὰ γδαρσίματα καὶ τὸν κράτησαν στὸ νοσοκομεῖο γιὰ μιὰ—δυὸ μέρες. Τὸν εἶδα γιὰ λίγο καὶ μοῦ εἶπε νὰ σοῦ δώσω αὐτό.

Ἔψαξε λίγο στὶς τσέπες του καὶ τέλος τὸ βρῆκε. Ἕνα ἀσημένιο κύπελλο μὲ τὸ ὀνόμα τοῦ μικροῦ γραμμένο στὴ μιὰ πλευρά του: «Πὼλ Γουέϊν Μπύρκ»...

Εἶδε ὅτι τὸ κύπελλο εἶχε κάτι χτυπήματα καὶ ἀμυχὲς καὶ σὲ μερικὰ μέρη ἦταν βουλιαγμένο, πράγμα ποὺ σήμαινε ὅτι τὸ εἶχε πάρει μαζί του στὴν πτῆσι πάνω ἀπὸ τὸ ἐχθρικὸ ἔδαφος, μέσα στὴν ἄγρια θύελλα, στὰ σκαμπανεγκρία τοῦ σκάφους, στὸν κίνδυνο τοῦ θανάτου. Τὸ ἀσημένιο κύπελλο στὴν τσέπη του καὶ τὸ ἴρι του μέσα σ' αὐτήν. Κι' ὅλα αὐτὰ μισὴ ὥρα πρίν, τὴν ὥρα ποὺ βαπτιζόταν τὸ παιδί τους.

Μπῆκε μέσα καὶ ἔδωσε τὸ κύπελλο στὸ μωρό. Τὰ μικρὰ χεράκια τὸ ἔκλεισαν στὶς δυὸ λαβὲς τους καὶ τὰ ἀναμμένα κεριὰ τῆς τούρτας φώτισαν τὸ ἀσήμι κάνοντας ἕνα φωτοστέφανο στὸ κεφαλάκι του, κάνοντάς το σὰν ἀγγελούδι στὴ δόξα του.

Καὶ τότε τῆς φάνηκε ὅτι τὰ σύννεφα ἔφυγαν ἀπὸ τὸν οὐρανό, τὸ ἀπαίσιο ἐκεῖνο σκοτάδι διώχτηκε καὶ ὁ ἥλιος ἦρθε πάλι νὰ πάρη τὴ θέσι του στὴν καρδιά της, νὰ τὴν ἀπαλλάξη ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ἡμέρα, νὰ τὴν κάνη πάλι εὐτυχισμένη, νὰ τῆς φέρη τὸν Κρὶς γιὰ πάντα κοντά της..

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Σ' ἕνα ἐπαρχιακὸ ξενοδοχεῖο ἕνας ταξιδιώτης γυρίζει γιὰ ὕπνο στὸ τσακίρ - κέφι. Κινεῖται στὸ δωμάτιο μὲ θόρυβο καὶ πετάει ἀπρόσεχτα τὰ παπούτσια του στὸ πάτωμα. Μετὰ κοιμᾶται.

Τὴν ἑπομένη τὸ πρωῒ ὁ ξενοδόχος τοῦ παρατηρεῖ εὐγενικά.

— Κύριε, χθὲς κάνατε λίγο θόρυβο καὶ ἀκριβῶς δίπλα σας μένει ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ καλούς μου πελάτες Ἐπὶ πλέον, εἶναι ἠλικιωμένος καὶ δὲν κοιμᾶται εὔκολα. Σᾶς παρακαλῶ ἀπόψε νὰ προσέξετε.

Ὁ ταραξίας ὑπόσχεται, ἀλλὰ τὸ βράδυ γυρίζει ἀκόμη πιὸ μεθυσμένος. Κάνει ἀκόμη μεγαλύτερο θόρυβο, καὶ πετάει μὲ πάταγο τὸ ἕνα του παπούτσι πάνω στὴν πόρτα. Ξαφνικὰ συνέρχεται. Θυμᾶται τὴν παρατήρησι καὶ ἀκουμπᾶ προσεχτικὰ τὸ ἄλλο του παπούτσι στὸ πάτωμα. Μετὰ κοιμᾶται. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἀκούει δυνατὰ χτυπήματα στὴν πόρτα του καὶ πετάγεαι. Σηκώνεται, ἀνοίγει καὶ βρίσκεται μπροστὰ στὸ γείτονά του ὁ ὁποῖος τοῦ λέει :

— Κύριε, σᾶς παρακαλῶ, πετάξτε καὶ τὸ ἄλλο σας παπούτσι. Μισὴ ὥρα τώρα περιμένω νὰ τ' ἀκούσω καὶ ἡ ἀναμονὴ αὐτὴ δὲ μ' ἀφίνει νὰ κοιμηθῶ !.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Τὸ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ Mme KETTY, Ἑρμοῦ 44, μὲ τὴν 30ετῆ πεῖραν του, εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του, ὅτι ἡ Ἐπιστήμων αἰσθητικὸς Mme KETTY, ΟΥΔΕΜΙΑΝ ἔχει σχέσιν μὲ ἄλλο Ἰνστιτοῦτον τῶν Ἀθηνῶν καὶ συνιστᾶ νὰ μὴ συγχέουν τὸ ἐπίθετόν της ROSA μὲ ἄλλο συνώνυμον πρὸς αὐτό.

Ἡ Mme KETTY δέχεται αὐτοπροσώπως ΜΟΝΟΝ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 44 (ἀριθμὸς τηλεφώνου 22.088) Κεντρικὸν Ἰνστιτοῦτον της, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ Παράρτημά της, ὁδὸς Ἀρτέμιδος καὶ Ποσειδῶνος (Στάσις ΟΥΛΕΝ).

■

Ἡ Mme KETTY, πάντοτε πρωτοπόρος, ἱδρύσασα πρώτη αὐτὴ πρὶν 30 χρόνια τὸ πρῶτο Ἰνστιτοῦτο Καλλονῆς στὴν Ἀθήνας, ἱδρύει σήμερον καὶ τὴν Πρώτην ΣΧΟΛΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ εἰς τὸ ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ (Ὁδὸς Ἀρτέμιδος καὶ Ποσειδῶνος — στάσιν ΟΥΛΕΝ) νέον Οἰκημά της. Μὲ ὀλίγα χρήματα θὰ ἔχετε ἕνα χρυσὸ ἐφόδιο στὴ ζωή σας. Γίνονται ἀπὸ σήμερον δεκταὶ μαθήτριαι

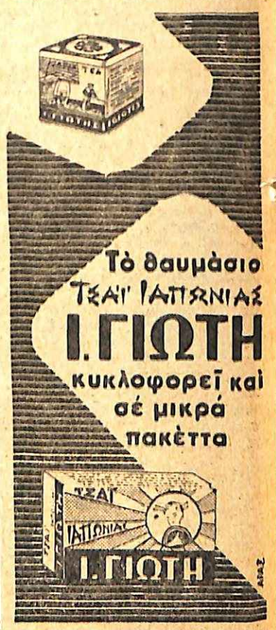

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρὸς
Μαιευτὴρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
Καρ Τρικούπη 113 Τηλ 613.610

Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟ καὶ ΤΡΙΤΟ ραδιόφωνο φέρνει τὴν ἡρεμία στὸ σπίτι, γιατὶ ὁ καθένας ἀκούει ὅτι τοῦ ἀρέσει. Προμηθευτῆτε ἕνα εὐρωπαϊκὸ ραδιόφωνο «ORION» μὲ 695 δρχ. ἢ μὲ 60 δρχ. τὸ μῆνα. «ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ» Πλατ. Κλαυθμῶνος. Ἀποφασίστε πρὶν ἐξαντληθοῦν πάλι..

GALERIE

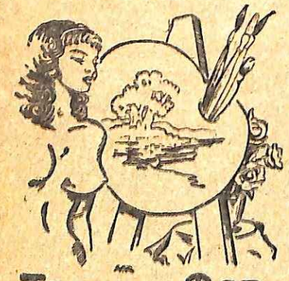

ΤΕΧΝΗ & ΦΩΣ

250 ΝΕΑ ΕΡΓΑ

Ἐλαιογραφίαι REPRODUCTION μεγάλων ζωγράφων, Μινιατοῦρες εἰς ἐλεφαντοστοῦν κ.λ.π. Πίνακες ποὺ θὰ ἱκανοποιήσουν κάθε γοῦστο, γιὰ κάθε τσέπη.

Εἴσοδος ἐλευθέρα ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΝΕΑ ΑΙΘΟΥΣΑ

Δρυαγιατσανίου 8 (Μέγαρον Τραπεζῶν ἐντὸς τῆς Στοᾶς).

ΕΝΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΑΣΦΑΛΩΣ θὰ σᾶς ἀρέση τὸ χαριτωμένο αὐτὸ πουλόβερ ποὺ πολὺ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση. Θὰ τὸ φορᾶτε ὡραιότατα κάτω ἀπὸ τὸ παλτό σας ἢ ἀργότερα καὶ μόνο του μὲ τὶς φούστες σας. Τὸ ἰδιότροπο ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ τὸ κάνει χαρούμενο καὶ νὰ ξεφεύγη ἀπὸ τὰ ἄλλα πλεκτὰ τοῦ εἴδους του. Ὅσες ἀναγνώστριες διαθέτουν καὶ μηχανὴ πλεξίματος μποροῦν νὰ τὸ πλέξουν ἐκεῖ μὲ τοὺς ἴδιους πόντους καὶ ἐκατοστά. Μόνο τὰ λάστιχα καὶ ἡ μπορντούρα τοῦ ντεκολτὲ θὰ πλεχθοῦν μὲ βελόνες στὸ χέρι. Τώρα ποὺ ὁ χειμώνας μπῆκε γιὰ καλὰ κι' εἶναι κάπως δύσκολο νὰ πηγαίνη κανεὶς σὲ ἀραδυνὲς διασκεδάσεις μὲ τόσο κρύο, μπορεῖτε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὸ ἀναγκαστικὸ κλείσιμο στὸ σπίτι. Λίγο μαλλί, δυὸ βελόνες καὶ θὰ περάσετε εὐχάριστα τὶς ὧρες σας, ἑτοιμάζοντας συγχρόνως ἕνα ὡραῖο καὶ πρακτικὸ πουλόβερ.

ΥΛΙΚΑ: 350 γραμ. μαλλὶ Η.Ε.C. «Ἄρβα» σὲ χρῶμα μπλὲ καὶ 10 γραμ. μαλλὶ τῆς ἴδιας ποιότητος σὲ χρῶμα ἀσπρο. Βελόνες No 2 καὶ 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Λάστιχο 1+1π = 1π καλὴ 1π ἀνάπαδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 21π ζέρσεϋ = 6 ἑκατ. φάρδος καὶ 21 βελόνες = 4 ἑκατ. ὕψος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 140π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π . Συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ ἐπὶ 9 ἑκατ. τελείως ἴσια. Κατόπιν προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 1½ ἑκατ. ἀπὸ 1π (15 φορές). Θὰ ἔχετε 170π. Ὅταν τὸ πλεκτὸ σας ἔχη γενικὸ μάκρος 31 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 5π. Κατόπιν στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ πλέξετε 7 φορὲς κάθε 4η βελόνα ὡς ἑξῆς: Στὴν ἀρχὴ τῆς βελόνας 3π γιὰ οὔγια, 3π καλή, 3π μαζὶ καλή. Στὸ τέλος τῆς βελόνας 3π μαζὶ καλή, ποὺ θὰ πάρετε ἀπὸ τὸ πισω μέρος, 3π καλή, 1π οὔγια. Κατόπιν προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 1π (8 φορὲς) κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴν ἀρχὴ τῆς βελόνας κάθε 6η βελόνα πλέξετε 1π οὔγια, 3π καλή, 1π ἄνοιγμα. Στὸ τέλος τῆς βελόνας: 1 ἄνοιγμα, 3π καλή, 1π οὔγια. Ἀφοῦ πλέξετε ἀκόμη 5 βελόνες μετὰ τὸ τελευταῖο ἄνοιγμα σχηματίσετε τοὺς ὤμους πάλι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Δηλ. στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ πλέξετε στὴν ἀρχὴ τῆς βελόνας 1π οὔγια, 3π καλή, 3π μαζὶ καλὴ καὶ στὸ τέλος τῆς βελόνας 3π μαζὶ καλὴ ποὺ θὰ τοὺς πάρετε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος, 3π καλή, 1π οὔγια. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπαναλάβετε 26 φορὲς. Τοὺς 44π ποὺ ἔμειναν ἀφήσετε νὰ περιμένουν.

ΜΠΡΟΣ

Θὰ πλέξετε ὅπως καὶ τὴν πλάτη ἀλλὰ ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 26 ἑκατ. κλείσετε τοὺς μεσαίους 12π γιὰ τὸ ντεκολτέ πλέξετε κατόπιν 10 ἑκατ. ἴσια καὶ μετὰ κλείσετε στὴν ἄκρη τοῦ ντεκολτὲ ἀπὸ 1π (16 φορὲς) κάθε 1½ ἑκατ. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 31 ἑκατ. ἐν ὅλω κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 5π γιὰ νὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες. Κατόπιν πλέξετε 7 φορὲς 3π μαζὶ ὅπως ἐκάνατε καὶ στὴν πλάτη. Κατόπιν προσθέσετε κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (17 φορὲς) πρὶν ἢ μετὰ ἀπὸ τοὺς 4 ἀκρινοὺς πόντους ποὺ θὰ τοὺς πλέκετε 1π οὔγια καὶ 3π καλή. Ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες μετὰ τὸ τελευταῖο ἄνοιγμα ἑνώσετε τοὺς πόντους τοῦ ὤμου μὲ τοὺς πόντους τῆς πλάτης μὲ βελονιὰ πόντου.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 76π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Στὴν ἑπομένη βελόνα προσθέσετε σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις 12π καὶ συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ προσθέτοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (23 φορὲς). Θὰ ἔχετε 134π. Ὅταν τὸ μανίκι ἔχη γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ στρογγύλωμα κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 5π. Κατόπιν κάθε 4η βελόνα πλέξετε μαζὶ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο 2 φορὲς 3π καὶ 5 φορὲς 2π. Στὴν ἀρχὴ δηλ. θὰ πλέκετε τοὺς πόντους μαζὶ καὶ στὸ τέλος μαζὶ καλὴ ἀπὸ τὸ πίσω μέρος. Κλείσετε κατόπιν καὶ στὶς 2 ἄκρες 9 φορὲς 5π καὶ τοὺς ὑπόλοιπους σὲ 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Μὲ τὶς βελόνες No 2 σηκώσετε γύρω στὸ ντεκολτὲ 274 π μὲ τὸ μπλὲ μαλλί. Κατόπιν στὴν καλὴ μεριὰ πλέξετε μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ 2 βελόνες καλὴ δηλ. μοῦς καὶ κατόπιν συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ ἐναλλάσσοντας * 2 βελόνες μπλέ, 1 βελόνα μὲ 3π μπλὲ καὶ 1 ἄσπρο * (5 φορὲς) ἀλλὰ σταυρώνοντας τοὺς ἄσπρους πόντους. Πλέξετε ἀκόμη 2 βελόνες μπλέ, 2 βελόνες μοῦς, δηλ. ὅλο καλή, ἄσπρο καὶ 19 βελόνες μπλέ. Κλείσετε τοὺς πόντους καὶ γυρίσετε αὐτὲς τὶς 19 βελόνες πρὸς τὰ μέσα

Χ. Κ.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἕνας θεατρόφιλος λωτᾶ:

— Πῆγες στὴν πρεμιέρα τῆς «Σκουριᾶς»;

— Ὄχι, γιατὶ ἔχω ὡς ἀρχὴ νὰ μὴν πηγαίνω σὲ ἔργο ποὺ δὲν τὸ ἔχω ἐαναδῆ.

*

— Κύτταξέ με, σὲ παρακαλῶ.

— Ὄχι, γιατὶ θὰ μοῦ ξαναμιλήσης.

— Σοῦ ὑπόσχομαι. λόγω τιμῆς, ὅτι δὲν θὰ τὸ ξανακάνω.

— Τότε, τί τὸ ὄφελος νὰ σὲ κυττάξω;

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ 'Ο Μπαλὶκ ἦταν τὸ πιὸ εὐτυχισμένο ἀραπάκι.

Μπαλὶκ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο ΜΠΑΛΙΚ ἦταν ἕνα ἀραπάκι δέκα χρονῶν. Ἔμενε σ' ἕνα χωριὸ στὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε οἰκογένεια κατοικοῦσε, ὅπως οἱ μαϊμοῦδες καὶ οἱ παπαγάλοι, στὴν κουφάλα ἑνὸς μεγάλου δέντρου. Ὁ Μπαλὶκ κύτταζε συχνὰ τὰ σπιτάκια τοῦ χωριοῦ ποὺ ἦταν γύρω - γύρω στὴν πλατεῖα. Τί ὄμορφα ποὺ ἦταν μὲ τοὺς τοίχους τους ἀπὸ ξερὴ λάσπη καὶ τὶς ἀχυρένιες στέγες τους! Ὁ Μπαλὶκ ἤθελε πολὺ νὰ εἶχε ἕνα σπιτάκι ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα παιδάκια, πῶς ὅμως νὰ τὸ ἀποκτήσῃ;

Μιὰ κρύα νύχτα ὁ Μπαλὶκ πῆγε κοντὰ στὸ ποτάμι καὶ κεῖ διαπίστωσε ὅτι ἡ ὄχθη ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ κόκκινο πηλό, ὅπως οἱ τοίχοι τῶν σπιτιῶν. Τοῦ ἦρθε μιὰ ἰδέα καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἄγριο γαϊδαρο νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ αὐτὸν τὸν πηλὸ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ. Ἔκαναν πολλὲς διαβρομὲς καὶ τὸ πρωΐ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ παραξενεύτηκαν βλέποντας ἕνα μεγάλο σωρὸ ἀπὸ λάσπη στὴ μέση τῆς πλατείας, μὰ κανένας δὲν κούνησε οὔτε τὸ δαχτυλάκι του γιὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπὸ κεῖ.

Τὴν ἑπόμενη νύχτα, ὁ Μπαλὶκ πῆγε στὸ δάσος καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ ζέβρο —ξέρετε τί εἶναι ὁ ζέβρος, ἕνα ζῶο ποὺ μοιάζει μὲ ἄλογο καὶ ἔχει γραμμὲς - γραμμὲς στὸ σῶμα του— νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ μεταφέρουν κορμοὺς δέντρων ὡς τὸ χωριό. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα οἱ κάτοικοι παραξενεύτηκαν ἀκόμα περισσότερο ποὺ βρῆκαν ξύλα πάνω στὸν πηλό, μὰ πάλι κανένας δὲν τὰ πείραξε.

Τὴν τρίτη νύχτα, ὁ Μπαλὶκ ἔκοψε λεπτὰ καλάμια καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῆς ἀντιλόπης τὰ μετέφερε στὸ χωριό. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ παραξενεύτηκαν πολὺ περισσότερο, μὰ περιωρίστηκαν νὰ τὰ κυττάνε.

Τὴν τέταρτη νύχτα, ὁ Μπαλὶκ ἔφτιαξε μόνος του τὸ σπίτι του. Ἔμπηξε πρῶτα στὴ γῆ τέσσαρες κορμούς, κατόπιν ἔφτιαξε τὴ σκεπὴ ἀπὸ καλάμια καὶ στὸ τέλος κατασκεύασε τοὺς τοίχους ἀπὸ πηλό. Μὰ ὁ Μπαλὶκ ξέχασε νὰ φτιάξῃ πόρτα κι' ἐπειδὴ κατασκεύασε τὸ σπίτι του ἀπὸ μέσα, στὸ τέλος βρέθηκε κλεισμένος χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ βγῇ.

Τὸ πρωΐ, οἱ χωρικοί, ἔμειναν ἐκστατικοὶ βλέποντας τὴ μέση τῆς πλατείας ἕνα σπίτι ποὺ δὲν εἶχε μήτε παράθυρα μήτε πόρτες κι' ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ὁποίου ἀκουγόταν θόρυβος.

— Θὰ εἶναι ἀσφαλῶς μάγος, εἶπαν μερικοί.

—Ἡ πνεῦμα, ἔλεγαν ἄλλοι.

Τέλος συμφώνησαν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα καινούργιο θεὸ καὶ γιὰ νὰ τὰ ἔχουν καλὰ μαζί του ἔπρεπε νὰ τοῦ δίνουν νὰ τρῶῃ καὶ νὰ πίνῃ. Τοῦ ἔρριξαν λοιπὸν ἀπὸ τὴ μικρὴ τρύπα τῆς στέγης ποὺ εἶχε μείνει ἀνοικτὴ ὅ,τι καλύτερο ὑπῆρχε στὸ χωριό: μπανάνες, φυστίκια, κρέας ἀντιλόπης ψημένο, μέλι καὶ ἄλλα.

'Ο Μπαλὶκ στὸ ἐσωτερικό, ἔπινε καὶ ἔτρωγε. Σὲ λίγους μῆνες δὲν χωροῦσε πιὰ στὸ σπιτάκι του γιατὶ εἶχε παχύνει τρομερά. Δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ κουνηθῇ στὸ ἐσωτερικό, ἐξακολουθοῦσε ὅμως νὰ τρῶῃ καὶ νὰ πίνῃ. Στὸ τέλος οἱ τοῖχοι ἔσκασαν καὶ ὅλο τὸ σπιτάκι γκρεμίστηκε. 'Ο Μπαλὶκ ἐμφανίστηκε στρογγυλὸς καὶ κόκκινος. Οἱ κάτοικοι πίστεψαν πιὰ στ' ἀλήθεια πῶς ἦταν κάποιο πνεῦμα καὶ τοῦ ἔχτισαν βιαστικὰ ἕνα καινούργιο σπίτι καὶ ἐξακολούθησαν νὰ τὸν θρέφουν.

'Ἀπὸ κεῖνη τὴν ἡμέρα, ὁ Μπαλὶκ ζῆ πολὺ εὐτυχισμένος γιατὶ μένει στὸ ὡραιότερο σπίτι τοῦ χωριοῦ καὶ τρώει τὰ καλύτερα πράγματα ποὺ ὑπάρχουν στὴν 'Αφρική.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

Η ΑΡΚΟΥΔΑ

'Ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ζῶα, ἡ ἀρκοῦδα μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ σὰν καλύτερη μητέρα. 'Ἰδιαιτέρως ἡ πολικὴ ἄρκτος ποὺ εἶναι ὁλόλευκη καὶ ζῆ σὲ παγωμένες πολικὲς ἐκτάσεις, εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ φιλόστοργη μητέρα. Πολλὲς φορὲς διακινδυνεύει τὴν ἴδια τὴ ζωή της γιὰ νὰ προστατέψῃ τὰ μικρά της καὶ ὅταν δὲν βρίσκῃ ἀρκετὴ τροφή, προτιμᾶ νὰ μείνῃ νηστικὴ γιὰ νὰ χορτάσουν τὰ πεινασμένα παιδάκια της. Ἡ ἀφοσίωσι τῆς ἀρκούδας πρὸς τὰ παιδιά της εἶναι παροιμιώδης. Ποτὲ δὲν τὰ ἀφίνει, ὁποιος κι' ἂν εἶναι ὁ κίνδυνος ποὺ τὴν ἀπειλεῖ.

ΦΤΩΧΕΙΑ

'Ο διάσημος 'Ισπανογάλλος ζωγράφος Πάμπλο Πικασώ, ἦταν κάποτε τόσο πολὺ φτωχός, ὥστε μὲ τὸ φίλο του Μὰξ Τζάκομπ κοιμόντουσαν ἐκ περιτροπῆς στὸ ἴδιο κρεβάτι. 'Ο Τζάκομπ, ποὺ ἦταν ἕνας ἀξιολογος ποιητής, ἀναγκαζόταν νὰ δουλεύῃ ὡς ὑπάλληλος σ' ἕνα κατάστημα. Τὴ νύχτα κοιμόταν στὸ κοινὸ κρεβάτι ἐνῶ ὁ Πικασὼ ἐργαζόταν στὸ δωμάτιο. 'Οταν ὁ Τζάκομπ σηκωνόταν τὸ πρωΐ ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ τὸ ἄφινε ἐλεύθερο γιὰ νὰ πέσῃ νὰ κοιμηθῇ ὁ Πικασώ, τὸ πάτωμα ἦταν στρωμένο μὲ νωποὺς ζωγραφικοὺς πίνακες, πρᾶγμα ποὺ κανε τὸν Τζάκομπ νὰ προσέχῃ ποῦ θὰ πατήσῃ. 'Αργότερα οἱ ἀναπαφευκτες αὐτὲς πατημασιὲς τοῦ Τζάκομπ ποὺ εἶχαν ἀπομείνει στοὺς νωποὺς πίνακες τοῦ Πικασώ, χρειάστηκε νὰ καθαριστοῦν ἀπὸ εἰδικοὺς τεχνίτες ἐπειδὴ τὰ παλιὰ ἔργα τοῦ Πικασὼ ἔπαιρναν ὁλόενα καὶ μεγαλύτερη ἀξία. Σήμερα εἶναι ἀνεκτίμητα.

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΒΙΑΣΤΙΚΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

'Ο βιαστικὸς αὐτὸς ταξιδιώτης πρέπει νὰ πάρῃ τὸ τραῖνο τῶν 3. Θὰ προλάβῃ ἄραγε; Ἢ μήπως ἡ ὥρα ἔχει περάσει καὶ τρέχει, ὁ καϋμένος, ἄδικα; Ἂν θέλετε νὰ τὸ μάθετε ἑνώστε μὲ μιὰ βολυδιὰ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ βλέπετε, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ 1. Θὰ δῆτε, τότε, ἕνα σχέδιο, ποὺ θὰ δώσῃ ἀπάντησι σ' αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον ἐρώτημα. Προσέξτε μόνο νὰ τραβήξετε τὶς μολυβιές σας ἴσιες καὶ σωστές, γιατὶ μόνον ἔτσι θὰ σᾶς μιλήσῃ καθαρὰ τὸ σχέδιο.

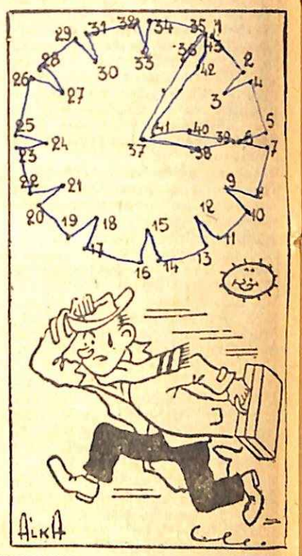

■ Ποιός παίζει φλάουτο; Γιὰ νὰ τὸ βρῆτε, ἑνώστε τοὺς ἀριθμοὺς ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 1.

■ — Εἴσαστε καὶ γιατρός, Χαρρουντάλ, καὶ θὰ μπορέσετε νὰ περιποιηθῆτε τὸν Μπόμπ.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Περιπετειῶδες εἰκονογραφημένο ἀνάγνωσμα γιὰ τὰ παιδιά σας

5ον

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο βγῆκε στὴ βεράντα ὁ Μίτκινς, Φαινόταν ταραγμένος.

— Δὲν σᾶς ξέχασα, παιδιά, εἶπε στὸν Μπόμπ καὶ τὴν Ἔβελυν. Μὰ εἶχα μιὰ πολὺ σοβαρὴ συζήτησι μὲ τὴν κυρία Χαρρουντάλ. Δὲν ξέρει ἀκόμα τί θὰ κάνῃ, μὰ ὥσπου νὰ πάρῃ μιὰν ἀπόφασι θὰ ἐγκατασταθῆ στὸ σπίτι μου.

— Κι' ἐμεῖς, κύριε, τί θὰ γίνουμε;

— Θὰ πᾶτε στοῦ Χαρρουντάλ.

Τὰ παιδιὰ ἀνατρίχιασαν. Θὰ πήγαιναν σ' αὐτὸν τὸν μυστηριώδη ἄνθρωπο;

Δυὸ μαῦροι σήκωσαν τὸν Μπόμπ καὶ ξεκίνησαν ὅλοι γιὰ τὸ δάσος. Εὐτυχῶς ὁ Χαρρουντὰλ δέχθηκε νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ. Ἦταν ἕνας ἄνθρωπος μὲ σκοτεινὴ φυσιογνωμία, λιγομίλητος, ἀξύριστος.

— Καλά, θὰ τοὺς κρατήσω, ὥσπου νὰ περάσῃ τὸ ἑπόμενο πλοῖο, εἶπε στὸν Μίτκινς.

— Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, εἴσαστε καὶ γιατρός, τοῦ εἶπε ὁ Μίτκινς. Θὰ μπορέσετε νὰ κυττάξετε τὸν μικρό.

— Ποῦ τὸ ξέρετε; Ποιός σᾶς τὸ εἶπε; ἀγρίεψε ὁ Χαρρουντάλ.

— Ἐσεῖς.

— Θὰ ἤμουν ἀσφαλῶς μεθυσμένος.

—Μὴ θυμώνετε, Χαρρουντάλ, ξέρω πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Χαρρουντὰλ ἔρριξε ἕνα θυμωμένο βλέμμα στὸ συνομιλητή του. Ὡστόσο ἔσκυψε καὶ ἐξέτασε τὸν Μπόμπ. Σὲ λίγο εἶπε :

— Μιὰ ἁπλὴ ἐξάρθρωσι. Πρέπει νὰ μείνῃ ὀκτὼ μέρες ἀκίνητος.

Καὶ τὰ παιδιὰ ἐγκαταστάθηκαν σ' ἕνα δωμάτιο στὸ δεύτερο πάτωμα. Πρὶν φύγῃ ὁ Μίτκινς γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι του εἶπε ἐμπιστευτικὰ στὴν Ἔβελυν:

— Θὰ σὲ παρακαλέσω, μικρούλα μου, νὰ μὲ κρατᾶς ἐνήμερο γιὰ ὅ,τι συμβαίνει ἐδῶ. Πρέπει νὰ βροῦμε τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ ἑνώσουμε τὴ μητέρα μὲ τὸ γυιό της. Θεωρεῖς τὸν ἑαυτό σου ἱκανὸ γιὰ μιὰ τέτοια ἀποστολή;

— Θὰ κάνω κάθε προσπάθεια, κύριε Μίτκινς.

*

Οἱ μέρες περνοῦσαν μονότονα, ἀλλὰ ἥσυχα. Τὰ παιδιὰ εἶχαν κάθε περιποίησι. Ἕνας μαῦρος ὑπηρέτης, ὁ Τίκι, τὰ ἐφρόντιζε. Ὁ Μίτκινς ἐρχόταν κάθε μέρα καὶ ἡ Ἔβελυν τοῦ διηγόταν ὅ,τι ἔβλεπε.

Ἕνα πρωΐ, ὁ Χαρρουντάλ, ἀφοῦ ἐξέτασε τὸν Μπόμπ, χαμογέλασε (ἦταν τὸ πρῶτο χαμόγελο ποὺ ἔβλεπαν τὰ παιδιὰ στὰ χείλη του):

— Εἶσαι καλύτερα, εἶπε στὸ μικρό. Μπορεῖς ν' ἀφήσῃς τὸ κρεβάτι σου καὶ ν' ἀρχίσῃς νὰ περπατᾶς λίγο.

Γιὰ νὰ γιορτάσουν αὐτὸ τὸ γεγονὸς φάγανε ὅλοι μαζί. Ὁ Χαρρουντὰλ εἶχε μεταμορφωθῆ. Εἶχε ξυρισθῆ καὶ εἶχε βάλει καθαρὸ κοστούμι. Μετὰ τὸ φαγητὸ κουβέντιασαν γιὰ διάφορα πράγματα. Ἡ Ἔβελυν μίλησε γιὰ τοὺς γονεῖς της καὶ ἰδίως γιὰ τὴ μητέρα της. Τότε ὅμως τὸ πρόσωπο τοῦ Χαρρουντὰλ σκοτείνιασε. Ξαφνικὰ σηκώθηκε ἐπάνω καὶ φώναξε:

— Φτάνει πιά! Σᾶς παρακαλῶ, εἶμαι κουρασμένος...

Τὰ παιδιὰ πῆγαν στὴν κάμαρά τους καὶ τὸν ἄκουσαν ποὺ πηγαινοερχόταν ὅλη τὴ νύχτα. Ὅταν ὁ Μίτκινς ἦρθε γιὰ τὴν καθημερινή του ἐπίσκεψι, ἡ Ἔβελυν τὸν κατατόπισε γι' αὐτὰ ποὺ εἶχαν συμβῆ τὸ προηγούμενο βράδυ.

— Αὐτὸ εἶναι καλὸ σημάδι, μοῦ φαίνεται, εἶπε ὁ Μίτκινς. Μάθετε ὅτι ἑτοιμάζω κάτι γιὰ τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ...

Τὸ Σάββατο ὁ Χαρρουντὰλ φάνηκε ἀνήσυχος. Ὁ ὑπηρέτης του Τίκι εἶχε ἐξαφανιστῆ.

— Δὲ μ' ἀρέσει αὐτό. Μήπως ξαναγύρισε στὰ βουνά; εἶπε στὸν Μίτκινς.

— Μπά, μὴν ἀνησυχῆτε, κάπου θὰ ἔχῃ πάει, ἀπάντησε ὁ Μίτκινς. Ἤρθα γιὰ νὰ σᾶς προσκαλέσω αὔριο ποὺ δίνω μιὰ γιορτὴ στὸ σπίτι μου. Ὁ καιρὸς πλησιάζει ποὺ τὰ παιδιὰ θὰ φύγουν καὶ θέλω νὰ τὰ διασκεδάσω λίγο.

— Ἀλήθεια, πῶς περνάει ὁ καιρός, εἶπε ὁ Χαρρουντάλ. Κοντεύει μήνας καὶ τὰ ἔχω συμπαθήσει πολὺ τὰ παιδιά...

Δυὸ ἰθαγενεῖς πλησίασαν τὸν Μίτκινς τὴ στιγμὴ ποὺ ἔφθαναν οἱ προσκεκλημένοι του καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι εἶχαν κατέβει ἀπὸ τὰ βουνὰ οἱ Ναομί.

— Ἄ, τώρα ἐξηγῶ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Τίκι, εἶπε ὁ Χαρρουντάλ.

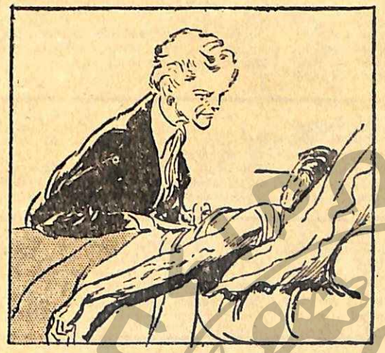

■ 'Η συνάντησις μητέρας καὶ γυιοῦ ἦταν πολὺ συγκινητική.

— Εἶναι ἄγριοι αὐτοὶ οἱ Ναομί; ρώτησε ἡ Ἔβελυν.

—Λιγάκι, ἀπάντησε ὁ Χαρρουντάλ, μὰ ὁ Μίτκινς θὰ σᾶς προστατεύσῃ.

— Ὤχ, Θεέ μου! ἔκανε ἡ νέα.

Ὕστερα ὁ Μίτκινς πῆγε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κυρία Χαρρουντὰλ νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ τὴν κάμαρά της. Ὅταν γύρισε ἦταν πολὺ ἀργὰ γιὰ νὰ κρύψῃ τὰ παιδιά. Ἄνοιξε ἀποτομα ἡ πόρτα καὶ εἰσέβαλαν μέσα στὸ σπίτι οἱ Ναομί. Χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ καθόλου ὁ Μίτκινς χαιρέτησε τὸν ἀρχηγό τους καὶ τοῦ προσέφερε μιὰ πολυθρόνα. Αὐτὸς κάθησε καὶ οἱ πολεμισταί του μαζεύτηκαν γύρω του ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοί.

— Πρέπει νὰ τοὺς προσφέρουμε ἕνα θέαμα, εἶπε ὁ Μίτκινς. Ἔτσι μόνο θὰ τοὺς καλμάρουμε. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ πάστορας ποὺ καθόταν ἄλλοτε ἐδῶ. Τὸ γραμμόφωνό μου τώρα ὅμως εἶναι σπασμένο. Ἄ, ἔχω μιὰ παλιὰ κιθάρα. Ποιός ὅμως θὰ παίξῃ;

— Ὁ Μπόμπ! πετάχτηκε ἡ Ἔβελυν. Ξέρει κι' ἐγὼ θὰ τραγουδήσω.

'Ο Μίτκινς πῆγε κι' ἔφερε τὴν κιθάρα καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ ἔπαιξαν καὶ τραγούδησαν θαυμάσια σὰν παιδιὰ καλλιτεχνῶν ποὺ ἦταν. Οἱ ἄγριοι φαινόντουσαν ἐνθουσιασμένοι. Ὅταν ὅμως τὰ παιδιὰ τελείωσαν, ὁ ἀρχηγὸς ἔκανε νόημα στοὺς Ναομὶ καὶ κάτι τοὺς εἶπε. Τότε οἱ ἄγριοι σηκώθηκαν κι' ὥρμησαν πρὸς τὴν Ἔβελυν.

Ἀμέσως ὁ Μίτκινς ἔβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ πυροβόλησε στὸ ταβάνι.

— Κάνετε τὸ ἴδιο, Χαρρουντάλ! εἶπε στὸ φίλο του.

— Δὲν ἔχω πιστόλι... Δὲν κρατάω ποτὲ ἐπάνω μου, ἀπὸ τότε ποὺ...

Μὰ δὲν ἀπόσωσε τὴ φράσι του. Ὁ πυροβολισμὸς τοῦ Μίτκινς εἶχε ἀνακόψει τὴν ἐπίθεσι τῶν ἀγρίων.

— Καλά, θὰ κυττάξω νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσω μόνος μου. Φροντίστε τὰ παιδιά. Τὸ ταλέντο τους ἄρεσε πολὺ στὸν ἀρχηγό καὶ θέλει νὰ τὰ πάρῃ μαζί του.

'Ο Χαρρουντὰλ ἔβαλε τὰ παιδιὰ στὸν τοῖχο καὶ στάθηκε μπροστά τους. Στὸ μέτωπό του ἀστραφτε ἕνας μεγάλος ἱδρώτας. Ὁ Μίτκινς μὲ ντουφέκια.

— Ἀκοῦστε, εἶπε ὁ Μίτκινς στοὺς Ναομί. Ἂν δὲν φύγετε ἀμέσως θὰ ἀνοίξω πῦρ. Δὲ θέλω νὰ χυθῆ αἷμα, ἀλλὰ θ' ἀναγκαστῶ νὰ τὸ κάνω. Φύγετε γρήγορα!

Μὲ ὕφος προσβεβλημένης ἀξιοπρέπειας ὁ ἀρχηγὸς σηκώθηκε καὶ τράβηξε πρὸς τὴν πόρτα. Περνώντας ὅμως μπροστὰ ἀπὸ τὸν Χαρρουντὰλ ἔβγαλε ἕνα πιστόλι. Δυὸ πυροβολισμοὶ ἀντήχησαν ποὺ τοὺς διαδέχτηκε ἕνας τρίτος: ἦταν ὁ Μίτκινς ποὺ εἶχε τραυματίσει τὸν ἀρχηγὸ στὸ πόδι. Οἱ ἄγριοι οὐρλιάζοντας τὸν τράβηξαν ἔξω κι' ἔτρεξαν πρὸς τὶς πιρόγες τους.

'Απ' τοὺς πυροβολισμοὺς ὅμως τοῦ ἀρχηγοῦ εἶχε τραυματιστῆ ὁ Χαρρουντάλ καὶ κοίτονταν τώρα ἀναίσθητος χάμω.

— Θεέ μου! Θεέ μου! φώναξε ἡ Ἔβελυν. Τραυματίστηκε σώζοντας ἐμᾶς.

Τὸν μετέφεραν στὸ κρεβάτι. Ἐκεῖ σὲ λίγο ὁ Χαρρουντὰλ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ μέσα σὲ παραλήρημα:

— Μητέρα! Μητέρα! Ἔλα κοντά μου ... Τώρα ἐξηλεώθηκα...

Ἡ Ἔβελυν πῆγε καὶ φώναξε τὴν κυρία Χαρρουντάλ. Σὲ λίγο συνῆλθε ὁ τραυματίας καὶ ἡ συνάντησις μητέρας καὶ γυιοῦ ἦταν τόσο συγκινητικὴ ποὺ ὁ Μίτκινς καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ ἑνοιωσαν δάκρυα ν' ἀνεβαίνουν στὰ μάτια τους.

Μὲ τὶς φροντίδες τῆς μητέρας του, τοῦ Μίτκινς καὶ τῆς Ἔβελυν ὁ Χαρρουντὰλ ἔγινε γρήγορα καλά. Καὶ τότε ἀπεκάλυψε ἐπὶ τὸ μυστικό του. Μιὰ μέρα στὸ Λονδίνο εἶχε σκοτώσει σὲ μονομαχία ἕνα φίλο του. Ἡ μητέρα του ὅταν τὸ ἔμαθε τὸν ἐθεώρησε δολοφόνο καὶ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ σπίτι της. Ὁ Χαρρουντάλ, ἀφοῦ περιπλανήθηκε σὲ διάφορα μέρη χωρὶς νὰ βρίσκῃ ἡ συνείδησί του ἡσυχία, κατέληξε σ' αὐτὸ τὸ νησί. Ἀγαποῦσε ὅμως πολὺ τὴ μάνα του καὶ γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ἔρθῃ, διέδωσε ὅτι εἶχε πεθάνει. Ἤξερε ὅτι αὐτὴ θὰ ἐρχόταν νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν τάφο του. Τώρα πιὰ ἐκείνη, τὸν εἶχε συγχωρήσει.

Καὶ θέλετε νὰ μάθετε τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἱστορίας; Ὁ Μίτκινς ἔγραψε στὸν κύριο καὶ τὴν κυρία Πάλμερ νὰ ἔρθουν στὸ νησί. Αὐτοὶ δέχθηκαν τὴν πρόσκλησι καὶ στὸ τέλος ἀποφάσισαν νὰ μείνουν ὅλοι στὴ Γκουμιγκουμέα ὅπου ὑπῆρχαν πλούσιες φυτείες καουτσούκ.

ΤΕΛΟΣ

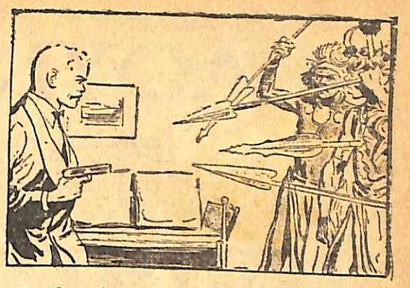

■ 'Ο Μίτκινς πυροβόλησε καὶ ἀνέκοψε τὴν ἐπίθεσι τῶν Ναομί.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 196-206

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

■ Στὸν πίνακα αὐτὸν περιλαμβάνονται μόνο τὰ δημοσιεύματα ἐκεῖνα τῶν τευχῶν τῆς ΓΥΝΑΙΚΑΣ ποὺ τὸ περιεχόμενό τους ὑπάρχει περίπτωσι νὰ χρειαστῆ ἀργότερα στὶς ἀναγνώστριές μας, γιὰ νὰ το συμβουλευτοῦν σὲ μιὰ ἀνάγκη ποὺ θὰ τους τύχη.

Τεῦχος — Σελὶς

ΜΟΔΑ – ΚΟΜΨΟΤΗΣ

196.— Μοντέρνα ἐσώρουχα . 2
Τουαλέτες ἀμπιγιὲ 7
Κομψὴ καὶ στὴν πλάζ 18
Κοσμικὲς διακοπὲς 34
Περιμένοντας νὰ ἔλθη τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς 54

197.— Κομψὲς ἐμφανίσεις γιὰ ὅλες τὶς ὧρες 18
Ἡ γκαρνταρόμπα τῆς ἐποχῆς 34
Φοῦστες γιὰ ὅλες τὶς ὧρες .. 54
Νυχτικὰ 67

198.— Ποδιὲς τῆς κουζίνας .. 2
Τί θὰ φορεθῆ τὸ χειμώνα ... 9
Φορέματα μὲ μπροντερὶ ἀγκλαΐς 34

199.— Μπλοῦζες γιὰ τὰ ταγιὲρ σας 3
Γιὰ τὶς πρῶτες δροσιὲς 7
Γιὰ τὰ φθινοπωρινὰ πάρτυ .. 18
Κομψὰ καὶ πρακτικὰ φορέματα 34
Ἑτοιμάστε τὴν κορούλα σας γιὰ τὸ σχολεῖο 54
Φοῦστες 60

200.— Κοιμηθῆτε ἄνετα 2
Μοντέλα τοῦ Ντεσὲ 9
Παλτὰ καὶ ταγιὲρ 32
Ἡ κολεξιὸν τοῦ 57 34
Βραδυνὲς τουαλέτες στὴ νέα γραμμὴ 54

201.— Ζακέτες γιὰ ὅλες τὶς ὧρες 2
Φθινοπωρινὲς ἐμφανίσεις 13
Ζεστὲς ρόμπες 18
Ἡ ἐσάρπα: νουβωτὲ τοῦ 58 .. 24
Οἱ γάμοι τὸ φθινόπωρο 31
Φθινοπωρινὲς ἐμφανίσεις 34
Ἀπὸ τὶς παριζιάνικες κολεξιὸν 38
Λεπτομέρειες τοῦ 1958 54

202.— Γιὰ τὴν ὑπάλληλο, τὴ μαθήτρια, τὴ νοσοκόμο 2
Γιὰ μιὰ νέα κοπέλλα 13
Γιὰ τὰ χαρομενα νιάτα 18
Χειμερινὴ ἐξόρμησις 34
Γιὰ κάθε σιλουέτα 39
Κομψὰ καὶ πρακτικὰ 64

203.— Μοντέρνα παπούτσια 18
Πρακτικοὶ κομψοὶ συνδυασμοὶ 34
Κομψὲς μπλοῦζες 38
Παλτὰ 58

204.— Κορσέδες, λαστέξ, σουτιὲν 2
Ἀξεσουὰρ γιὰ νέες κοπέλλες 3
Παλτὰ τῆς ἐποχῆς 13
Μοντέρνες ζῶνες 18
Γιὰ τὴν ἐξοχή, γιὰ τὴν πόλι .. 25
Οἱ γιορτὲς θὰ ἔλθουν γρήγορα 34
Παλτὰ τοῦ 1958 52
Πρακτικοὶ συνδυασμοὶ 58

205.— Πέπλα 2
Γιὰ τὶς νέες κοπέλλες 3
Οἱ γιορτὲς ἔρχονται 34
Μοντέρνοι συνδυασμοὶ 38
Μιὰ φούστα σᾶς ἐξυπηρετεῖ πολὺ 39

206.— Γιὰ μέλλουσες μητέρες 2
Γιὰ νέες κοπέλλες 3
Τουαλέτες γιὰ ρεβεγιὸν 18
Τέσσερα καπέλα 25
Ἀμπιγιὲ ἐμφανίσεις 34
Ἁπλὰ φορέματα 50

ΠΛΕΚΤΑ

196.— Δαντέλες γιὰ τὰ μαντηλάκια σας 29
Μιὰ δαντελὲ μπλούζα 64

197.— Καλοκαιρινὴ ἐσάρπα . 8
Στρογγυλὸ πετσετάκι γιὰ τὸ τραπέζι σας 64

198.— Φανταιζὶ παιδικὸ μπλουζάκι 52
Ἀνδρικὸ πουλόβερ μὲ ζοκάρ 52
Ἐλαφοῦ γυναικεῖο καρντιγκὰν 52
Πρωτότυπο παιδικὸ ζακετάκι 54

Τεῦχος — Σελὶς

199.— Μπλούζα μὲ πιέτες .. 8
Ζακὰρ μαρινιὲρ 8
Ζακέτα γιὰ ἡλικιωμένη κυρία 24
Μπερὲ κὶ ἐσάρπο 53
Χαριτωμένη φουφούλα 64

200.— Ἀνδρικὸ πουλόβερ .. 8
Κομψὴ δαντελὲ λιζὲς 29
2 παιδικὲς μπλοῦζες 40
Πολὺ σὶκ μπλοῦζα κουαντιγιὲ 61

201.— Μοντέρνα πλεκτὰ ἀνσάμπλ 6
Πλεκτὸ κοστουμάκι 64

202.— Πουλόβερ 8
Παιδικὸ ἀνσάμπλ 29
Φανταιζὶ παιδικὸ πουλόβερ .. 61

203.— Ὅ,τι πλεκτὸ χρειάζεται ἕνα μωρὸ 6 μηνῶν 8
Μπλουζὸν 37
Φανταιζὶ πουλόβερ 64

204.— Μιὰ πολὺ σὶκ ζακέτα 24
Ἕνα ὄμορφο πουλόβερ ζακὰρ 50

205.— Παιδικὲς ζακετοῦλες . 8
Δύο ὡραιότατα ἀνδρικὰ πουλόβερ 24

206.— Παιδικὸ τρουὰ πιὲς .. 8
Μπουκλὲ ζακέτα 61

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

196.— Καρὲ μὲ μαργαρίτες 51
Διασκεβαστικὲς μπορντοῦρες . 67

197.— Μοντέρνο τραπεζομάντηλο 32
Γκομπλὲν γιὰ καδράκι 32
Σερβίτσιο οὔζου 32
Μετρητὴ μπορντοῦρα 32
Μπορντοῦρα γιὰ σεντόνι 32

198.— Σκόρπια τριφύλλια . 29
Παιδικὲς γιρλάντες 67

199.— Τραπεζομάντηλο σὲ χωριάτικο στυλ 32
Τριαντάφυλλα σὲ σταυροβελονιὰ 32
Μπουκέτο μὲ ἀγριολούλουδα . 32

200.— Στὸρ κεντημένο ἁπλικασιὸν 50
Μοτὶφ γιὰ σεμὲν 67

201.— Οἱ νάρκισσοι 29
Στρογγυλὸ πετσετάκι 29
Ἁπλὸ σεμὲν 29
Παιδικὰ μοτὶφ 29
Μετρητὸ σχέδιο 29

202.— Ὁ παπαγάλος 32

203.— Μετρητὸ καρὲ 29
Σεντόνι ἁπλικασιὸν 29
Χαρούμενο τραπεζομαντηλάκι . 29
Κοφτὸ καρὲ 29
Μπαβέτα 29

204.— Μοτὶφ γιὰ νυχτικὰ καὶ κομπιναιζὸν 51

205.— Σεμὲν καὶ πετσετάκια 29
Χριστουγεννιάτικο τραπεζομάντηλο 29
Ἡ Παναγία 29
Ὄμορφη φρεγάτα 29

206.— Τὸ κέντημα τῆς DMC 30

Τεῦχος — Σελὶς

ΥΓΙΕΙΝΗ – ΟΜΟΡΦΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

196.— Τὸ μακιγιὰζ «Ὀντίν» 50

197.— Ἡ γυμναστικὴ στὴν ἀμμοῦδιὰ 10
Τὸ μακιγιὰζ τοῦ Χόλλυγουντ 58

199.— Ὄμορφες γάμπες ... 10

200.— Οἱ περιττὲς τρίχες .. 60

201.— Δὲν ὑπάρχει ὁμορφιὰ χωρὶς ἐλαττώματα 50
«Ρούμπιγκ» καὶ «Ντερμολὺζ» 61

202.— Φροντίδες γιὰ τὸ πρόσωπό σας 17

204.— Οἱ ρυτίδες 14
Ναί, θέλω νὰ εἶμαι ὡραία .. 26

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

196.— Πῶς γίνονται καὶ πῶς διατηροῦνται οἱ μαρμελάδες καὶ τὰ γλυκὰ τοῦ κουταλιοῦ . 8
Πῶς θὰ ἑτοιμάσετε τὰ ροῦχα σας γιὰ σίδερο 25
Τὸ ψυγεῖο 25
Τὸ δάψιμο τοῦ σπιτιοῦ σας .. 30
Τὰ πατώματα 44

200.— Ἡ ραπτομηχανὴ 7

202.— Ἡ κάβα τοῦ σπιτιοῦ . 37

205.— Τὰ ἔπιπλά σας 30

ΠΑΤΡΟΝ – ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

197.— Κομψὸ μοντέλο 29

100% ἐπιτυχία
στὰ γλυκίσματά σας
μὲ τὰ Γαλλικὰ προϊόντα
ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ
καὶ Βανίλλια ΑΛΣΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΣ-ΤΣΑΚΜΑΚΗΣ
Σοφοκλέους 47-τηλ. 58.037

Τεῦχος — Σελὶς

Παιδικὸ φορεματάκι 29

199.— Φθινοπωρινὸ φόρεμα . 29
Ριχτὴ ζακέτα 29

201.— Κομψὸ νυχτικὸ 32
Μοντέρνο φόρεμα 32

203.— Κομψὴ ρόμπα 32
Παιδικὸ παλτὸ 32

205.— Ἀμπιγιὲ φόρεμα 32
Ὄμορφη μπλοῦζα 32

ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ – ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

196.— Φορεματάκια γιὰ τὴν πλάζ 59

197.— Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ παιδιοῦ σας 12

201.— Τὰ δύστροπα παιδιὰ . 17

202.— Ζεστὰ ροῦχα γιὰ τὰ παιδιὰ 9
Πῶς θὰ εἶναι τὸ δωμάτιο τοῦ μωροῦ 13
Τέστ γιὰ νὰ γνωρίσετε τὴν εὐφυΐα τῶν παιδιῶν σας 26

203.— Προσέξετε τὰ παιδιά σας! 31
Στὸ δρόμο γιὰ τὸ σχολεῖο .. 44

204.— Πρέπει νὰ κουνᾶμε τὰ μωρά; 27

205.— Χαρούμενη παιδικὴ παρέλαση 31
Φουστανάκια γιὰ τὶς γιορτὲς . 50

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

196.— Τὰ θαλασσινὰ μπάνια . 10
Ἡ σημασία τῆς πρωτεΐνης στὴ διατροφή μας 60

198.— Ρέζους 38

199.— Ἡ ἔκτρωσις 26

200.— Ἡ ἀνύπαντρη γυναίκα 25

202.— Προσοχὴ στὰ πόδια σας 30

204.— Ἀνικανότης 29

205.— Οἱ ἀδένες 26

206.— Τί χρῶμα μάτια θὰ ἐξχῆ τὸ μωρὸ 24
Ὑπερκόπωσις 28

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

198.— Συγχρονίστε τὴ μπαγιέρα σας 8

199.— Μοντέρνα πρακτικὰ ἔπιπλα 51

200.— Μιὰ ὡραία γωνιὰ μὲ τριπλὴ χρῆσι 58

201.— Οἱ κουρτῖνες 51

202.— Ἡ διακόσμησις τοῦ σύγχρονου σπιτιοῦ 10
Οἱ κρεμαστοὶ καθρέφτες 50

204.— Ἰδέες γιὰ τὴ σύγχρονη διακόσμησι τοῦ σπιτιοῦ ... 8

205.— Ἰδέες γιὰ τὴ σύγχρονη διακόσμησι τοῦ σπιτιοῦ σας 10

206.— Ἰδέες γιὰ τὴ σύγχρονη διακόσμησι τοῦ σπιτιοῦ σας 10

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ
(ἀνώδυνος — ἠχυμένη)
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΩ ἑρμοῦ 51
Ἀκμή, πόροι διεσταλμένοι. Μαῦρα στίγματα.
Ρυτίδες, πανάδες, κρεατοελιές, τριχοπτώσις.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

ΜΟΤΙΦ ΓΙΑ ΕΣΑΡΠΑ

Μπορεῖτε νὰ τονίσετε μιὰ σκέτη μονόχρωμη ἐσάρπα μὲ αὐτὸ τὸ πολύχρωμο κέντημα. Θὰ τὴν κοντήσετε μὲ κοτὸν περλὲ μπλὲ No 798, καφὲ No 436, κίτρινο No 726, ροζ No 602, κόκκινο No 666, πράσινο σκοῦρο No 912, πράσινο ἀνοιχτὸ No 3348 καὶ βιολὲ No 552.

Ὅλο τὸ κέντημα γίνεται μὲ δυὸ θέλονιες: ποσὲ (θελονιὰ 1) γιὰ τὸ γεμισμα καὶ πισωβελονιὰ (σχ. 2) γιὰ τὸ γύρω. Οἱ ἐξωτερικὲς μπόντες γίνονται καφὲ μὲ πράσινο σκοῦρο περίγυρο. Τὰ ἄλλα ματὶφ γίνονται πολύχρωμα ὅπως τὰ βλέπετε στὸ ὀπισθόφυλλο. Δηλ. κίτρινος ὁ κεντρικὸς δίσκος, πράσινο σκοῦρο τὰ φύλλα τῆς πρώτης σειρᾶς, ροζ καὶ βιολὲ διαδοχικὰ ἡ δεύτερη σειρά. Ὅπως βλέπετε, μπορεῖτε νὰ μεταχειριστῆτε ὅλα τὰ χρώματα ὅπως εἶναι στὸ ὀπισθόφυλλο ἢ κάνοντας δικούς σας συνδυασμοὺς μὲ τὰ χρώματα, ποὺ σᾶς ἀναφέραμε προηγουμένως.

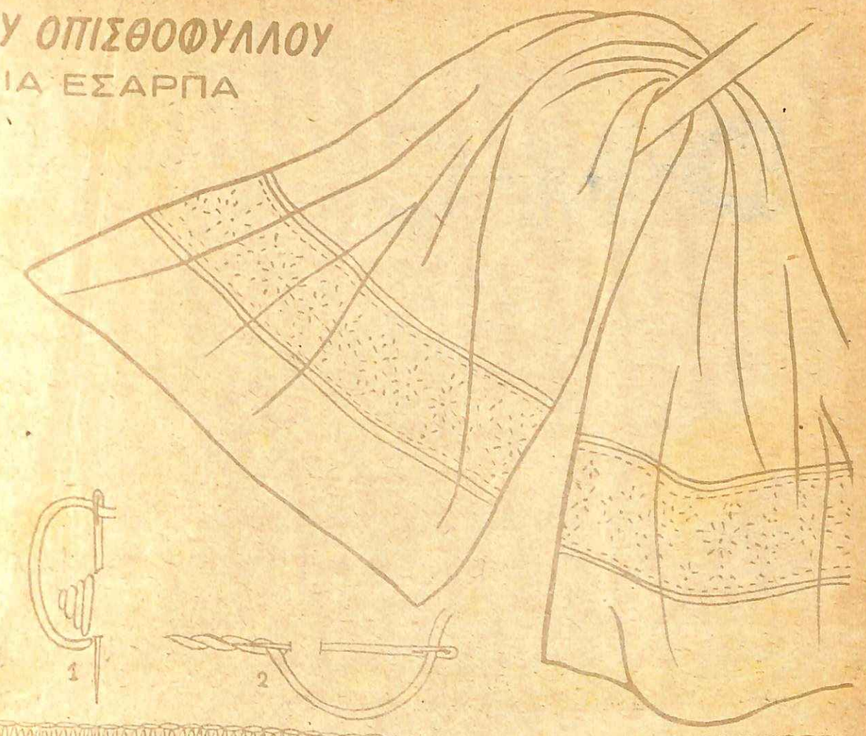

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 12 – 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαρτίου): Μὴ διστάσετε καὶ ἂν σᾶς παρουσιαστοῦν ἐμπόδια. Αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκετε ὁπωσδήποτε θὰ τὸ ἐπιτύχετε ἔστω καὶ ἂν αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν σᾶς φαίνεται γιὰ σίγουρο καὶ ἔχετε μερικοὺς ἐνδοιασμοὺς καθὼς καὶ ἀρκετὲς ἀμφιβολίες γι' αὐτό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἀπριλίου): Μὴ δειλιάσετε καὶ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὸ δίκαιό σας. Κρατήσετε τὴν φυσικαίμα σας καὶ μὴ θέλετε νὰ δρῆτε καίωμα νὰ ὑποστηρίξετε τὶς ἀπόψεις τὴν ἄκση στὶς διάφορες διαφωνίες. Πρέσας. Μὴ θελήσετε νὰ μεταχειριστῆτε πεῖ νὰ εἴσαστε ἥρεμη γιὰ νὰ ἀφιερωθῆτε πλάγια μέσα. Νὰ ἔχετε τὴν εἰλικρίνεια ἀδιάσπαστη σὲ ὅλες τὶς δουλειές σας. πὸυ συνήθως σᾶς διαχρίνει καὶ μὴν ἀμφιβάλετε ὅτι τελικὰ θὰ ἐπιτύχετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἀπριλίου): Ἀποφύγετε νὰ δημιουργήσετε δυσαρέσκειες γύρω σας. Κρατήσετε τὴν χαρὰ σας καὶ μὴ θέλετε νὰ δρῆτε τὴν ἄκση στὶς διάφορες διαφωνίες. Πρέπει νὰ εἴσαστε ἥρεμη γιὰ νὰ ἀφιερωθῆτε ἀδιάσπαστη σὲ ὅλες τὶς δουλειές σας.

Ταῦρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Ἀπριλίου): Ἐν γένει ἡ κατάστασίς σας ἔχει ἀλλάξει χωρὶς ὅμως καὶ νὰ φτάση στὸ σημεῖο ποὺ πρέπει. Νὰ βρισκόσαστε πάντοτε σὲ ἀναμονὴ καὶ νὰ περιμένετε μιὰ ριζικὴ βελτίωσι στὴν κατάστασί σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Πρέπει νὰ ἑτοιμάσετε τὸν ἑαυτό σας γιὰ μιὰ καινούργια ἀλλαγή. Ἐξαναφανῆ γελαστὸς καὶ ὁ ἥλιος θὰ ξαναλάμψη καὶ πάλι θὰ νοιώσετε τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς ποὺ λίγο ἔλειψε νὰ ξεχάσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ (11—20 Μαΐου): Μὴ χάσετε οὔτε στιγμὴ τὴν ὑπομονή σας. Ὅλα τὰ ἀπὸ εἶναι μὲ τὸ μέρος σας. Ὅσες ἀναποδιὲς ἢ δυσκολίες καὶ ἂν συναντήσετε, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ τελικὰ νὰ νικήσετε καὶ νὰ ἐπιβλήθητε.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Ἔχετε τὴν ἱκανότητα νὰ ἀνταπεξέλθετε σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ποὺ παρουσιάζονται. Θὰ σᾶς βοηθήση ὅμως πολὺ στὸ νὰ λάβετε ἀποφάσεις ἕνα γράμμα ἀπὸ φιλικὸ πρόσωπο, πολὺ εὐχάριστο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Ἀσχολεῖσθε μὲ πολλὰ θέματα ταυτοχρόνως καὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ἀφήση ἀνεπηρέαστο. Βάλετε τὰ πράγματα σὲ τάξι καὶ κατόπιν καταπιαστῆτε μὲ κάθε ἕνα ζήτημά σας χωριστά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Νομίζετε πὼς πάντα θὰ ἔχετε στὴ διάθεσί σας τὸν καιρὸ καὶ τὴν εὐκαιρία. Πρέπει ὅμως νὰ μάθετε νὰ μὴν ἀναβάλλετε διαρκῶς γιατὶ διόλου ἀπίθανο ὅταν θὰ τὸ θελήσετε νὰ μὴν ὑπάρχη πιὰ κοντά σας.

Καρκῖνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ἰουνίου): Ἔχετε πλησιάσει πρὸς τὸ τέρμα. Δὲν ὑπολείπονται παρὰ ἐλάχιστες λεπτομέρειες γιὰ νὰ ὁλοκληρώσετε τὸ ἔργο σας. Μὴ διανοηθῆτε οὔτε στιγμὴ νὰ χαλαρώσετε τώρα τὶς προσπάθειές σας. Ὑπομονή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουλίου): Ἴσως ἔχετε μιὰ πρότασι σχετικὴ μὲ τὸ σύνδεσμό σας. Μὴ παρασυρθῆτε ἀπὸ ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς ἀλλὰ ἐξετάσετε τὰ πράγματα διεξοδικὰ καὶ μὴ διαστῆτε νὰ δώσετε τώρα μιὰ ὁριστικὴ ἀπάντησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουλίου): Ἴσως εἶναι λίγο κουραστικὸ νὰ ἀφιερώνετε κάτι ἀπὸ τὴν ψυχή σας γιὰ νὰ βοηθήσετε ἕνα πρόσωπο ποὺ ἔχει τὴν ἀνάγκη σας. Νὰ εἴσαστε ὅμως δέδαιη ὅτι πολλὰ ὀφέλη θὰ προκύψουν γιὰ σᾶς.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Δὲν σᾶς εἶναι εὔκολο νὰ κρατήσετε ἕνα μυστικό. Ἴσως αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα σᾶς ἐμποδίζει νὰ σκεφτῆτε μόνη σας καὶ νὰ ἐξετάσετε ὅλες τὶς ἐκδοχὲς μιᾶς ὑποθέσεως ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές της.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Παραμελεῖτε τὴν ἐργασία σας καὶ ἀφοσιώνεστε σὲ πράγματα ποὺ μὲ τὴν πρώτη ματιὰ φαίνονται εὐχάριστα. Πρέπει νὰ ἰδῆτε πιὸ βαθειὰ τὰ πράγματα καὶ νὰ σκεφτῆτε λίγο τὸ μέλλον σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Βρισκόσαστε σὲ ἕνα πολὺ καλὸ σημεῖο. Ἕνας φίλος σας μὲ ἀνώτερη κοινωνικὴ θέσι θὰ σᾶς βοηθήση στὸ νὰ κερδίσετε γρηγορώτερα τὴν ὑπόθεσί σας, ὅπως ἄλλωστε θὰ ἦταν καὶ ἡ δίκαια λύσις.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Αὐγούστου): Θὰ ζήσετε στιγμὲς ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως. Μαζί σας θὰ χαροῦν πρόσωπα τοῦ στενοῦ σας περιβάλλοντος. Ἡ ἐπιτυχία σας θὰ ἑδραιώση τὴ θέσι σας καὶ θὰ σᾶς ἐξυψώση στὸν κύκλο σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Σᾶς ἀπειλεῖ μιὰ σκηνὴ ζηλοτυπίας. Προσπαθήσετε νὰ τὴν ἀποφύγετε γιατὶ μπορεῖ νὰ ἔχη ἐπακόλουθα καὶ νὰ ἐπηρεάση τὴ μετέπειτα ζωή σας, χωρὶς ὕστερα νὰ μπορῆτε νὰ ἀντιδράσετε

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Εἶναι στὸ χέρι σας καὶ μόνο νὰ δημιουργήσετε τὴν εὐτυχία σας. Μὴ ἐξχάσετε ὅμως πὼς ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι ἕνα κομμάτι μεγάλο μόνο του, ἀλλὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ μικρότερα.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Ἔχετε νὰ ὠφεληθῆτε πολλὰ ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξι τῆς ὑποθέσεως. Θὰ παρουσιαστοῦν σημεῖα εὐτυχίας ποὺ εἶναι δυνατὸ νὰ ἀξιοποιηθοῦν καὶ νὰ λάβουν μιὰ ἀκόμη μεγαλύτερη ἀξία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Θὰ κάνετε πολὺ καλὰ νὰ ἐπιμείνετε καὶ νὰ ἀγωνιστῆτε γιὰ νὰ κερδίσετε αὐτὸ ποὺ ἀνήκει σὲ σᾶς. Κυττάξετε τὸν ἑαυτό σας καὶ τὸ συμφέρον σας καὶ μὴν ἀφήσετε νὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ χίμαιρες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ὀκτωβρίου): Ἡ κατάστασις θὰ στραφῆ πρὸς τὸ μέρος σας καὶ πολὺ γρήγορα θὰ ἀναδειχθῆτε σεῖς ἡ νικήτρια. Ὅσες ἀνησυχίες περάσατε θὰ ξεχαστοῦν καὶ θ' ἀρχίση γιὰ σᾶς καὶ πάλι μιὰ γαλήνια ζωή.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ὀκτωβρίου): Θὰ μείνετε ἀκόμη περισσότερο εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξι τῶν πραγμάτων. Σεῖς θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ ἐνεργῆτε ὅπως νομίζετε ὅτι εἶναι τὸ πιὸ σωστό, καὶ δὲν θὰ τὸ μετανοιώσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Νοεμβρίου): Δὲν εἶναι τώρα καιρὸς νὰ γυρίζετε πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ νοσταλγῆτε περασμένες στιγμές. Τώρα ἡ ζωή σας ἔχει πάρει καινούργια μορφὴ καὶ ἐσεῖς δὲν ἔχετε λόγο νὰ εἴσαστε δυσαρεστημένη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Νοεμβρίου): Ἀποφύγετε νὰ ἐκθέτετε τὸν ἑαυτό σας σὲ κούρασι καὶ ζητήματα ποὺ μποροῦν νὰ βλάψουν τὴν ὑγεία σας. Πρόκειται νὰ περάσετε μιὰ μικρὴ ἀδιαθεσία, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρξουν ἐπακόλουθα.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Νοεμβρίου): Πλάθετε ὄνειρα, ἀλλὰ μάθετε πὼς γρήγορα θὰ ἔλθη ἡ στιγμὴ νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ἀκόμη αὐτὸ δὲν φαίνεται καθαρὰ ἀλλὰ πάντως ἔστω καὶ θαθειὰ στὸν ὁρίζοντα ζωγραφίζεται ἡ εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Δεκεμβρίου): Θὰ ἀποχωριστῆτε ἀπὸ δικά σας πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα σᾶς συνδέει μεγάλη ἀγάπη ὄχι ὅμως ἐρωτική. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ πάντα θὰ σᾶς σκέπτωνται καὶ θὰ φροντίζουν καὶ ἀπὸ μακρυὰ γιὰ σᾶς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Δεκεμβρίου): Θὰ κάνετε ἕνα μικρὸ ταξίδι ἢ μιὰ ἀλλαγὴ στὸ περιβάλλον σας γιὰ νὰ συναντήσετε ἀγαπητὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα σᾶς συνδέουν ἱεροὶ δεσμοί. Ἀπὸ τὸ ταξίδι σας αὐτὸ θὰ εὐχαριστηθῆτε.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Δεκεμβρίου): Ἔχετε πολλὲς ἀπαιτήσεις καὶ δὲ δίνετε τὸν καιρὸ νὰ σκεφτοῦν καὶ νὰ πάρουν τὴν ἀπόφασι γιὰ τὴ στάσι ποὺ θὰ κρατήσουν. Πρέπει νὰ περιμένετε νὰ τελειώση μιὰ δουλειά, καὶ συνεχίζετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰανουαρίου): Ἡ ψυχική σας διάθεσις θὰ χαλάση γιατὶ οἱ κόποι σας δὲν ἀπέδωσαν τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα ποὺ ἔπρεπε νὰ εἴχατε. Μὴν ἀμφιβάλλετε ὅμως πὼς οἱ ρίζες ἔχουν μπῆ βαθειὰ καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Ἰανουαρίου): Κυττάξετε μήπως ἡ εὐτυχία βρίσκεται πολὺ κοντά σας καὶ σεῖς μὲ τὴν ἀδιαφορία σας δὲν τὸ ἔχετε καταλάβει. Πρέπει νὰ βοηθήσετε καὶ σεῖς ἡ ἴδια νὰ τὴν ξεσκεπάσετε καὶ νὰ τὴ ζήσετε.

Ὑδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Ἰανουαρίου): Ἐὰν ἐξακριβώσετε ὅτι στὴ θέσι αὐτὴ ποὺ βρίσκεστε δὲν θὰ συναντήσετε τὴν εὐτυχία, μὴ διστάσετε κατ' οὐδένα λόγο νὰ ἀλλάξετε περιβάλλον ἢ ἀκόμη καὶ νὰ ταξιδέψετε ἂν παραστῆ ἀνάγκη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Φεβρουαρίου): Θὰ ἔχετε μιὰ εὐκαιρία νὰ δημιουργήσετε κάτι μόνιμο καὶ νὰ συμπληρώσετε κάτι ποὺ σᾶς λείπει. Μὴν εἴσαστε ὅμως ἀναποφάσιστη γιατὶ ἔτσι χάνετε τὴν εὐκαιρία ποὺ δὲ θὰ ξαναβρεθῆ εὔκολα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—19 Φεβρουαρίου): Μὴ θελήσετε νὰ ἀνατρέξετε στὸ παρελθὸν καὶ νὰ κολλήσετε ἕνα ραγισμένο γυαλί. Ἡ ζωὴ εἶναι μπροστά σας μὲ καινούργιες συνθῆκες καὶ νέες ἀπαιτήσεις ποὺ θὰ σᾶς ἐλκύσουν γρήγορα

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου): Ζήσετε ξένοιαστη χωρὶς νὰ δημιουργῆτε παραπανισὲς φροντίδες. Τὰ πράγματα θὰ πάρουν μόνα τους τὸν κανονικό τους δρόμο γιατὶ καὶ σεῖς δὲν ξεφύγατε καθόλου ἀπὸ ὅ,τι ἔπρεπε νὰ εἴχατε κάνει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Ἔχετε μιὰ βελτίωσι σὲ πολλὲς πλευρὲς τῆς καταστάσεώς σας. Ὅσο περνοῦν οἱ ἡμέρες θὰ βλέπετε καὶ καλύτερα ἀποτελέσματα ἕως ὅτου νὰ μπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε καὶ σεῖς κάτι τι τὸ τέλειο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Βάλετε τὰ πράγματα στὴ θέσι τους ὅσο ἔχετε τὸν καιρό. Εὐκολύνετε ὅσο μπορεῖτε τὴν κατάστασι καὶ νὰ κοπιάζετε λιγώτερο ἀπὸ ὅσο μέχρι σήμερα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁριζοντίως:

1) ΟΚΤΑΜΗΝΟΣ. 2) ΡΟΣ — ΑΥΤΑ. 3) ΦΡΑΓΚΟΝΑΡ. 4) ΑΝΚΙΝ — ΝΑ 5) ΤΕ — ΗΛ. 6) ΣΜΑΡΙ — ΑΜΑ. 7) ΣΟΥΑΚ. 8) ΑΡΚΟΥΜΑΙ. 9) ΛΑΟΥΡΑ — ΜΕ 10) ΤΙΜΙΑ — ΤΟΜ. 11) ΑΝΣΛΟΥΣ.

Καθέτως:

1) ΟΡΦΝΟΣ — ΑΛΤΟ 2) ΚΟΡΑ — ΜΑΡΑΙ 3) ΤΣΑΝΤΑ — ΚΟΜΑ. 4) ΓΚΕΡΣΟΥΙΝ 5) ΛΑΚΙ — ΙΟΥΡΑΣ. 6) ΗΔΟΝΗ — ΥΜΑ 7) ΝΥΝ — ΛΑΜΑ — ΤΟ. 8) ΟΤΑΝ — ΜΑΙΜΟΥ. 9) ΣΑΒΑΚ — ΕΜΣ.

*

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

1	11	6	16
8	14	3	9
15	5	12	2
10	4	13	7

*

ΤΡΟΦΕΣ ΤΟ 1

1+11+11+1+1+1=125.

*

ΜΑ ΝΟΥΦΑΡΑ

Ἕνα μήνα παρὰ μιὰ μέρα. Ἂς ὑποθέσουμε ὡς φάσι ὅτι τὸ νούφαρο ἐξαπλώνεται κατὰ τὴ λίμνη σὲ 1 μήνα. Σὲ ἕνα μήνα παρὰ 1 ἡμέρα θὰ καλύψη τὴ μισὴ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης. Τὴν ἄλλη μισὴ θὰ τὴν καλύπτη τὸ ἄλλο νούφαρο.

*

ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ;

1. Ἐπειδὴ τὸ ἀνατοραγμένο γεφύρι δὲν εἶναι πιὰ διαυγὲς καὶ δὲν ἀφίνει νὰ περάση τὸ φῶς, ἀλλὰ ἀντανακλᾶ.

2. Ἐπειδὴ τὸ φουγάρο βρίσκεται στὴ μέση τοῦ πλοίου, δὲν εἶναι πετρελαιοφόρο. Τὰ πετρελαιοφόρα ἔχουν τὸ φουγάρο στὴν πρύμνη, κοθὼς καὶ τὸ μηχανοστάσιο. Ἡ πλώρη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ «δεξαμενὴ» ποὺ εἶναι ἀπομονωμένη γιὰ νὰ μὴ διατρέχη κίνδυνο πυρκαϊᾶς.

3. Ἐπειδὴ τὸ χρῶμα αὐτὸ ἀνακλᾶ τὸ τεχνητὸ φῶς σὲ τρόπο, ποὺ δὲν κουράζει τὰ μάτια.

4. Ἐπειδὴ διαστέλλει τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα ποὺ ἰδιαίτερα στὴ μεγάλη ἡλικία ἔχουν τάσι νὰ συστέλλωνται.

*

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Λύσις:

1. Τοῦ Χέοπος. 2. Κανεὶς. Ὁ Ἀγνίβας αὐτοκτόνησε γιὰ νὰ μὴν παραδοθῆ στοὺς Ρωμαίους. 3. Ὁ Πύρρος, βασιλιὰς τῆς Ἠπείρου. Στὶς 27 Ἰουλίου 1953 5. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ. 6. Πρὶν: τὸν Ἔ' αἰώνα πρὸ Χριστοῦ. 7. Τὴν πανώλη.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ακαδημίας 78 Τηλ 25 226

ΑΝ ΒΡΕΘΗΤΕ ΜΕ ΞΕΝΟΥΣ

Συμβουλὲς στὶς νέες

ΠΟΛΛΑ νέα κορίτσια θεωροῦν τὴν πρώτη τους ἐμφάνισι σὲ ἕναν ἄγνωστο γι' αὐτὰ κύκλο σὰ μιὰ πραγματικὴ δοκιμασία. Βρίσκονται σὲ ἀμηχανία ὅλη τὴ βραδυὰ καὶ δὲν τολμοῦν νὰ μιλήσουν σὲ κανένα. Νομίζουν ὅτι τὰ βλέπουν ὅλοι σὰν ξένα, σὰν παρείσακτα.

"Αν εἶστε κι' ἐσεῖς μιὰ ἀπ' αὐτές, τὶς λίγο «ντεμοντὲ» δεσποινίδες βγάλτε ἀπ' τὸ μυαλό σας αὐτὴν τὴν παρώλογη ἰδέα. Ὅλοι σχεδὸν οἱ καλεσμένοι σ' ἕνα πάοτυ βλέπουν μὲ συμπάθεια κάθε νεοφερμένη κοπέλλα. Ἀλλὰ χρειάζονται κι' αὐτοὶ λίγο θάρρος, ὅπως ἀκριβῶς κι' ἐσεῖς γιὰ νὰ σᾶς πλησιάσουν. Μὴ χάνετε λοιπὸν τὴν ψυχραιμία σας καὶ μὴν ἀφίνετε τὴ φαντασία σας νὰ σᾶς παίξη ἄσχημα παιχνίδια. Βλέπετε δυὸ ἀγνώστους ποὺ στέκουν λίγο πιὸ ἐκεῖ, ποὺ γελοῦν ρίχνοντάς σας πότε πότε μερικὲς ματιές; Ἐσεῖς νομίζετε ἀσφαλῶς πὼς μιλᾶνε γιὰ σᾶς καὶ σᾶς εἰρωνεύονται. Πὼς κοροϊδεύουν τὸ φόρεμά σας, ποὺ τόσο ἔχετε περιποιηθῆ, ἢ δὲν ξέρω τί ἄλλο, σᾶς περνάει ἀπὸ τὸ μυαλό. Καὶ ὅμως ἔχετε ἄδικο. Δὲ θέλουν τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ σᾶς κάνουν νὰ γελάσετε κι' ἐσεῖς μὲ τὸ ἀστεῖο τους. Ἐσεῖς δὲν ἔχετε ἀκούσει ἀσφαλῶς τίποτα ἀπ' ὅ,τι εἶπαν. Τὰ αὐτιά σας βουΐζουν ἀκόμα, ἀλλὰ τί ἔχετε νὰ χάσετε ἂν τοὺς χαμογελάσετε. Τὸ χαμόγελο ἀναγκάζει σὲ ἀνταπόδοσι. Κι' ἔτσι θὰ ἔχετε κάνει ἕνα μεγάλο βῆμα. Ἄλλωστε κάποιον θὰ γνωρίζετε μέσα ἐκεῖ ποὺ θὰ σᾶς συστήση σὲ μερικοὺς καλεσμένους. Καὶ κάποιος τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ σᾶς συστήσουν θὰ προσπαθήση ν' ἀνοίξη κουβέντα μαζί σας. Μὴν ἀφήσετε τὴν εὐκαιρία νὰ πάη χαμένη. Βάλτε τὰ δυνατά σας, μὴ τὰ χάνετε δὰ ἔτσι. Νὰ τοῦ ἀπαντήσετε ἔστω κι' ἂν σᾶς φαίνεται ἀντιπαθητικός. Θὰ γίνη μιὰ γέφυρα γιὰ νὰ μπῆτε στὸ καινούργιο περιβάλλον. Κι' ἂν σᾶς προσφέρουν ἕνα ποτὸ ἢ ἕνα τσιγάρο μὴ τὸ δεχθῆτε μὲ ἕνα ξερὸ εὐχαριστῶ. Ἐπωφεληθῆτε κι' ἀπ' αὐτὴν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ σπάσετε τὸν πάγο ποὺ σᾶς κρατάει μακρυὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους. Καὶ στὸ κάτω—κάτω τί τοὺς φοβᾶστε τόσο αὐτοὺς τοὺς ἄλλους; Μήπως δὲν εἶναι κι' αὐτοὶ σὰν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ γνωρίζετε; Δὲ χορεύουν, δὲ διασκεδάζουν, δὲ φλερτάρουν σὰν ὅλο τὸν κόσμο; Τί σημασία ἔχει ἂν τοὺς βλέπετε γιὰ πρώτη φορά; Θὰ μπορούσατε νὰ τοὺς εἴχατε γνωρίσει προτήτερα καὶ νὰ εἶστε τώρα μιὰ φίλη τους ποὺ θὰ διασκέδαζε μ' ὅλη της τὴν καρδιά. Δὲν ἔχετε ξαναπάει σὲ διασκέδασι; Τί μ' αὐτό; Γιὰ προσέξτε τί λένε μεταξύ τους. Ὅ,τι ἀκριβῶς ἔχετε ἀκούσει νὰ λένε οἱ δικοί σας, οἱ φίλες σας, οἱ γνωστοί σας τόσες καὶ τόσες φορές. Μπά, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τοὺς θεωρῆτε σὰ φόβητρα. Μὴν κάθεστε στὴ γωνιά σας σὰν ξύλο. Ὑπάρχουν τόσες εὐκαιρίες νὰ γνωρισθῆτε. Ὁ χορός, τὸ τραγούδι, τὰ ἀστεῖα, τὰ διάφορα παιχνίδια. Ἂν ἔχετε βέβαια ἕνα ταλέντο, αὐτὸ θὰ σᾶς εὐκολύνη πολύ, ἂν ὅμως ὄχι, δὲν πειράζει, ἀνακατευτῆτε μὲ τοὺς ἄλλους καὶ θὰ δῆτε πόσο καλὰ θὰ σᾶς δεχθοῦν. Καὶ μὴν ξεχνᾶτε ποτὲ αὐτό: καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μερὲς χρειάζονται νὰ γίνουν μερικὰ βήματα γιὰ νὰ συναντηθῆτε. Οἱ ἄλλοι ἀσφαλῶς θὰ κάνουν τὰ πρῶτα βήματα. Ἐμπρὸς λοιπὸν προχωρῆστε κι' ἐσεῖς. Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο. Ὅλες εἴμαστε κάποτε «πρωτάρες». Καὶ νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ἀκόμα, ὅτι τὰ ἴδια ἰσχύουν καὶ γιὰ τὸ σχολεῖο σας, τὸ γραφεῖο σας ἢ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ πηγαίνετε γιὰ πρώτη φορά.

Καὶ μιὰ μικρὴ συμβουλὴ γιὰ τὶς νέες κοπέλλες. Ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουν ἢ σᾶς πειράζουν τὰ διάφορα οἰνοπνευματώδη ποτά, μὴ ντραπῆτε νὰ ζητήσετε μιὰ λεμονάδα, μιὰ πορτοκαλάδα ἢ καὶ σκέτο νεράκι. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ χαλάσετε τὸ στομάχι σας ἢ τὸ κέφι σας γιὰ νὰ φανῆτε «μοντέρνα». Ὑπάρχουν πολλὲς ἄλλες κοπέλλες σὰν κι' ἐσᾶς.

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ;

Διαβάζετε καὶ ἀκοῦτε καθημερινὰ πολλὰ γιὰ τὶς βιταμῖνες. Ἂν ἐξετάσετε ὅμως εἰλικρινὰ τὸν ἑαυτό σας θὰ βεβαιωθῆτε, πὼς δὲν γνωρίζετε σχεδὸν τίποτε γι' αὐτές.

Θέλετε λοιπὸν νὰ μάθετε ἢ μάλλον ν' ἀποκτήσετε πείρα, ποῦ τί εἶναι καὶ τί θαύματα κάνουν οἱ βιταμῖνες;

Παίρνετε κάθε ἡμέρα λίγη μαγιὰ τῆς μπύρας ποὺ ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους ἐπιστήμονας ὡς πηγὴ τῶν κυριωτέρων βιταμινῶν, θὰ αἰσθανθῆτε τὸν ὀργανισμό σας νὰ ἀνανεώνεται, θὰ ἀποκτήσετε ὡραία, ἁπαλὴ ἐπιδερμίδα. Ἀκόμη καὶ τὰ μαλλιά σας θὰ ἀποκτήσουν ζωηρό, φυσικὸ χρῶμα.

Ρωτῆστε τὸ γιατρό σας γιὰ νὰ μάθετε τί ἀξίζει γιὰ τὸν ὀργανισμό σας, ἡ μαγιὰ τῆς μπύρας καὶ ἀρχίστε νὰ δίνετε πακτικὰ στὰ παιδιά σας μαγιὰ μπύρας ΦΙΞ, ποὺ καθαρίζει τὰ αἷμα καὶ ἀνανεώνει τὸν ὀργανισμό.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΔΡΥΟΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Κατὰ τὸ πρότυπον τῶν καλυτέρων Ἀμερικανικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν Κολλεγίων.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μαγειρική — Ζαχαροπλαστική.

Μαγειρική — Ἐνδυμασία — Κοπτική — Ραπτική — Οἰκιακὰ Ἔργα — Χειροτεχνία — Γεωπονικὰ — Οἰκιακὴ Οἰκονομία — Βρεφοκομία — Παιδοκομία — Διαιτητική — Ὑγιεινὴ — SAVOIR VIVRE — Οἰκιακὴ Λογιστική — Στοιχειώδεις Ἐγκυκλοπαιδικαὶ Γνώσεις — Ἀλληλογραφία — Ὀρθοφωνία — Ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ — Ὁ δύσκολος σύγχρονος ρόλος τῆς γυναικὸς εἰς τὴν Κοινωνίαν. Κοινωνικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν γένει τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Πληροφορίαι καὶ Ἐγγραφαὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

1) Πατησίων — Στουρνάρα 26 Τηλ. 55-073
2) Ἀκαδημίας 54 » 612.675
3) Ἀκαδημίας 88 » 33-382
4) Γιὰν Σμὰτς 18 » 25-000
5) Νίκης 36 » 26-138
6) Ὁμήρου 19 » 613-224

Καὶ εἰς τὰ συνοικιακὰ Παραρτήματα τοῦ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ.

Γίνονται δεκταὶ καὶ ἀκροάτριαι δι' ἓν ἢ περισσότερα μαθήματα.

ΚΥΡΙΕΣ,

Τὰ τσουρέκια σας, τοὺς κουραμπιέδες σας, τὰ μελομακάρονά σας, τὶς δίπλες σας, τὶς βασιλόπιτες καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς μὴν σκοτίζεσθε πλέον πὼς θὰ τὰ φτιάξετε.

Ὁ ἀρχιτεχνίτης τοῦ καταστήματος ΠΙΚΑΝΤΙΛ
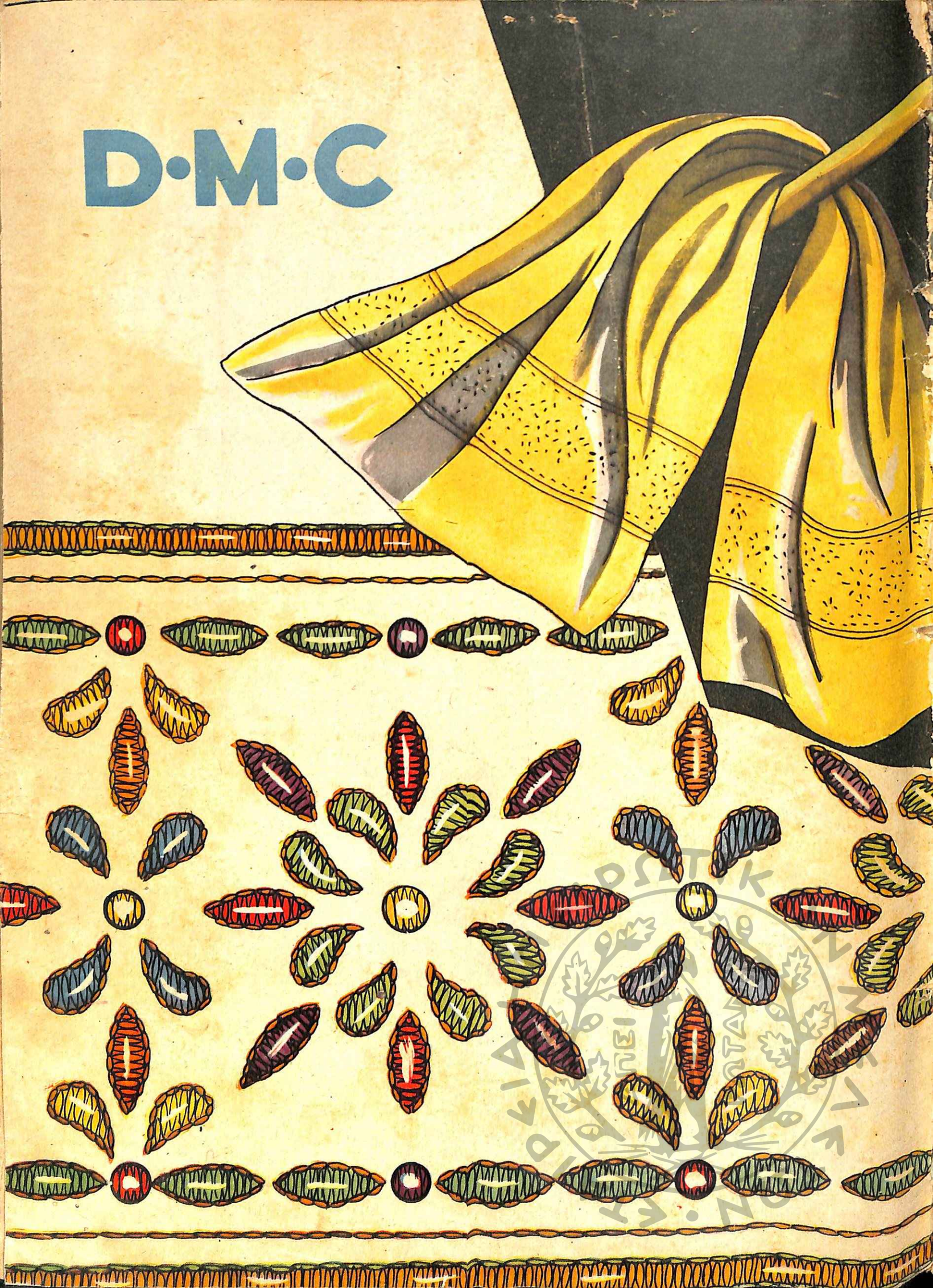
D·M·C